TRATAT DESPRE CUNOASTERE

- invitatie la o LOGICA SUPERIOARA -

Care ar fi motivul pentru a scrie o carte ? In mod normal un om se apuca de scris atunci cand are de comunicat ceva semenilor sai. Daca nu este profesia lui, atunci motivatia ar trebui sa fie si mai puternica, pentru a justifica acest demers. Si daca nu talentul este cel care este pus in valoare ci mai degraba lipsa de experienta transpare din stil, apoi precis motivatia ar trebui sa fie **mesajul**.

Am decis sa ignor lipsa mea de experienta in domeniu in speranta ca si cititorul va face la fel, indemnat de importanta mesajului in propria lui experienta de viata.

In doua trei cuvinte, mi se pare firesc sa va impartasesc cel mai important lucru pe care am ales sa il inteleg si anume acela ca, atunci cand esti nemultumit de ceea ce **crezi** ca stii, trebuie sa cauti sa afli mai mult. Iar **daca modalitatile care ti-a fost sugerat a fi singurele pentru explorarea Adevarului ti se par insuficiente, schimba-le cu tot curajul.** Niciodata nu vei avea nimic de pierdut ci numai de castigat. Iar daca ceva va cauta sa te opreasca, sa stii ca este numai **frica**, impodobita cu tot felul de gateli pentru a nu se deconspira foarte usor...Dezbrac-o de zorzoane si va aparea in toata splendoarea ei limitativa. Cand in experienta ta de viata a mai ramas macar si un singur aspect care nu te multumeste inseamna ca inca persista o neintelegere, bazata desigur pe insuficienta Cunoastere

Stiinta vine de la "a sti" si asta ar trebui sa fie suficient pentru inlaturarea dogmatismului actual, pseudostiintific. Pentru ca, atata timp cat crezi cu inutila infatuare ca chiar stii ceva, iti interzici singur- **cine altul ar putea-o face!?**- sansa de a cunoaste cu adevarat..

Primul uimit de rezultatele curajului tau tu vei fi. Vei intelege atunci de ce unii au numit aceasta "lume" iluzorie. Si il vei fi aflat pe Dumnezeu. Mai mult chiar nu ai ce sa mai cauti,

deoarece asta este TOTUL. Dar tu vei fi devenit Totul si Totul va fi tu. Care tu, asta chiar ar mai fi o urma de intrebare...

Din experienta uzuala individuala, daca vom fi atenti, putem observa ca un copilas este o potentialitate infinita, omnidirectionala. El nu manifesta o directie anumita, pentru el totul este egal, nu are preferinte si virtualitatea care **el este** se aseamana cu perfectiunea geometrica a sferei. Deocamdata el nu „este" nimic anume, el doar ESTE, si acest statut cu care nu se va mai intalni ii este accesibil firesc, datorita faptului ca inca nu a ales sa se manifeste in anumite directii, nu avea inca cum sa o faca.

Inca nu este medic sau constructor sau educator, chimist sau fizician, muzician sau pictor...Nefiind inca nimic din toate acestea, se poate spune ca este in egala masura absolut orice isi propune sa fie...E logic...Se poate spune ca este **o potentialitate maxima**, deoarece se afla intr-un minunat punct de valoare zero.

Am dat acest exemplu pentru a putea fi inteles mai usor, deoarece mi-am propus sa scriu o carte despre cunoastere pe care o dedic unor fiinte care **precis considera ca au cunoastere**, nebanuind absolut deloc ce inseamna aceasta cu adevarat. Pentru ca adevarata Cunoastere si Intelegere nu seamana prea mult cu ceea ce intelectul nostru a fost obisnuit sa proceseze.

Sa urmarim putin firul logic. Copilul incepe sa creasca. In curand el pare sa manifeste predilectie pentru anumite obiecte sau gesturi. Ele vor fi tratate de cei din jur ca adevarate semne (vezi anumite obiceiuri) si copilul va fi, incetul cu incetul canalizat catre acele directii. Altfel observand, el va parasi punctul de potentialitate mazima si va deveni un vector pe anumite directii adiacente poate tendintelor ce parea sa le aiba. Este firesc sa fie asa, probabil ar fi greu de imaginat un alt drum. Parte din tendintele initiale se pot confirma, in parte el se poate reorienta pe parcursul evolutiei sale individuale, ajungand in final sa se specializeze in anumita profesie si sa devina de acum medic sau profesor sau fizician... Este firesc sa fie asa dar nu putem sa nu observam care a fost „drumul devenirii sale" : daca in clasa a doua caligrafia i-ar fi devenit mai draga, daca intr-a cincea profesoara de chimie i-ar fi starnit mai mult interesul prin lucrari de laborator, daca la engleza ar fi reusit sa inteleaga la

timp cat de simpla este gramatica sau daca intr-a noua la matematica ar fi fost un alt dascal sau nu ar fi trebuit sa se opereze de apendicita… Daca s-ar fi orientat catre real sau poate…Cam asa arata drumul fiecarei personalitati. Interesant este insa un aspect mai putin constientizat: cu fiecare pas facut, cu fiecare „diploma obtinuta", da , a facut un pas inainte dar in acelasi timp si-a mai limitat cu putin orizontul. Si este absolut logic. Cind te afli „in pragul" unei „cunoasteri" – indiferent nivelul- o vezi undeva la orizont si iti apare in intregimea ei. Cand ai pasit inspre ea, cand **ai intrat in ea**, atunci marimea ei devine parca de necuprins si vei alege o anumita feliuta, o „zona de interes". Apoi vei pasi **iar in ea** si ea se va largi deodata, pentru ca tu, iar sa iti alegi o feliuta…

Si astfel, o personalitate pleaca de la un punct de potentialitate maxima si valoare manifestata zero si ajunge o linie, o sageata, un vector cu valoare teoretic imposibil de apreciat dar ca potentialitate omnidirectionala zero. Sunt milioane de raspantii aparent absolut nesemnificative pe calea „devenirii" unei personalitati, in care el a ales mereu sa o ia la dreapta sau la stanga, fiecare clipa din viata este o optiune si nu exista practic alegere lipsita de importanta si **nu exista alegeri „mari" si alegeri „mici"…**O eventuala „eticheta" ar putea fi pusa, eventual, dupa mult timp, dar atunci ea nu isi mai are rostul.

Tot ce v-am schitat pana acum are doar menirea de a va atrage atentia asupra faptului ca, pe masura ce inaintezi catre o directie, la fiecare pas facut in „noua realitate", orizontul se largeste brusc si avem de facut niste alegeri, care atunci nu pot fi nici rele nici bune, nici mari nici mici, dar care ne duc in alt punct, de unde iar un orizont se largeste, noi iar optand pentru ceva…Si daca acesta este mecanismul in calea evolutiei unei personalitati, cu milioane de alegeri pe parcursul a cateva zeci de ani, exact asa arata si drumul unei civilizatii, pe parcursul unor zeci de mii de ani si cu miliarde de individualitati care o alcatuiesc.

CUNOASTEREA **ESTE.** Ea **este o sfera** gigantica, are o potentialitate maxima si nu paraseste acest punct. Doar el ii garanteaza omnipotenta. O civilizatie nu poate sa se nasca decat in cadrul acestei sfere, din chiar **"substanta"** Cunoasterii respective. Ea va alege sa se manifeste pe o directie. La inceput aceasta directie cuprinde un arc de cerc

mai mare, o „calota sferica” am putea spune...Apoi, avansand pe calea evolutiei, printr-o infinitate de alegeri, aria de cuprindere se tot ingusteaza. Iluzia este ca, evoluand, ea a capatat mai multa cunoastere. In realitate a pierdut cunoastere, devenind un vector, o linie, incercand sa "obiectiveze realitatea". Orizontul de cunoastere care ii este accesibil se tot ingusteaza, ea neputand realiza ca de fapt s-a „specializat” cumva, pierzand cu totul sansa de a mai vedea „Intregul”... In schimb creste foarte mult infatuarea. Toti membrii ei **cred cu convingere ca chiar cunosc ceva**. Culmea este ca, cu cat orizontul de cunoastere scade, cu atat senzatia ca este „mai multa cunoastere” creste. Iar o absurda iluzie..Poate ca este firesc sa fie asa sau poate alegerile puteau fi altele, dar asta chiar nu mai conteaza...Ce rost ar avea ca acum sa ma gandesc ce as fi devenit daca as fi urmat o scoala Waldorff, sa spunem...In mod sigur nu mai eram acelasi. Desigur ca civilizatia umana ar fi putut opta pentru neuniformizare, ar fi putut cultiva scolile in jurul unor Maestrii, cum a fost pana in Antichitate. S-ar fi mers in directii de cunoastere diferite si complementare, acum poate fiindu-ne mai accesibila o imagine a Intregului. Dar ne-ar fi lipsit precis facilitatea unor „numitoare comune”...

Dar spuneam ca **CUNOASTEREA ESTE** si ca o civilizatie alege sa exploreze o anumita directie, lipsindu-se de imaginea **Intregului**. Uneori despre Intreg pastreaza doar „legende” sub forma de Credinte, traditii sau elemente de „folclor”. Prin intermediul lor uneori transpar vagi „semne” ale imaginii Intregului, dar straturile de „poleiala” sunt atat de multe incat nu se mai poate reconstitui imaginea. In plus, multe din aspecte sunt inconjurate de o atmosfera dogmatica, multe au fost legate cu fundite frumos colorate si poarta etichete de „**TABU**”...Cum sa mai gasesti adevarul in astfel de conditii !

Daca **INTREGULUI** i-ai spus **Dumnezeu** si ai Institutii care intermediaza o iluzorie relatie cu CEVA ce nu s-a putut si apoi nu s-a mai vrut a fi inteles, cum sa-si propuna cineva sa explice Intregul ? Si totusi...**Nu poate exista nimic in afara acestei imense Cunoasteri.** Cu alte cuvinte, o civilizatie sau o individualitate, in egala masura exista si evolueaza strict in cadrul acestei Sfere, din care **percepe si exploreaza doar cat poate ea cuprinde din punctul in care se gaseste.**

Partea interesanta este aceea ca, in orice punct te-ai gasi, desi ceea ce am explicat functioneaza, in acelasi timp **virtual** accesul la intreaga Cunoastere este posibil. Dar nu este la fel de accesibil unei civilizatii in intregul ei pe cat de accesibil este individualitatilor care o alcatuiesc. Aceasta se datoreaza in principal factorului inertial deosebit de pronuntat la nivel de civilizatie. Plecata pe o directie ea mai poate face cotituri usoare si tot la imboldul unor individualitati puternice din cadrul ei. Pentru o civilizatie nu se poate imagina o schimbare de directie de 180 de grade, destul de facila unei individualitati. Cu toate acestea trebuie inteles ca facilitatea este relativa si in cazul individualitatilor, deoarece ele trebuie sa manifeste interesul real si motivant si apoi forta necesara de a se sustrage inertiei pe care drumul Civilizatiei din care provine i-l imprima. Desigur **efortul este pe deplin justificat de rezultatele care nu au cum sa nu apara din aceasta diferenta de Cunoastere**. Faptul ca individualitatea **va fi renegata** de intreaga civilizatie este pe deplin firesc si el. Intre ea si restul membrilor civilizatiei se naste o „prapastie de cunoastere" pe care, obiectiv, unul nu are de ce sa isi mai doreasca sa o treaca, in eventualitatea ca i-ar mai fi la indemana sa o faca, iar celorlalti le este pe deplin imposibil de inteles ce s-a intamplat cu el, ce anume vorbeste si de ce anume nu s-a multumit cu ceea ce , pentru ei toti, a fost absolut suficient, adica –in viziunea lor- totul…

Este absolut la fel cu cazul unui individ plecat din „civilizatie" si ajuns intr-un trib care inca isi procura focul prin frecarea a doua crengi uscate. Ei vor fi multi, o comunitate, care vor sti ca asa se face focul iar el va aprinde o bricheta si ei nu vor intelege nimic. Ar fi nefiresc, probabil imposibil sa il determini pe acel individ sa faca focul ca ei, avind bricheta in buzunar, dar si ei se vor simti tentati sa-l considere o divinitate mai alba sau mai neagra, dupa cum le va fi alegerea in acel moment si **se vor feri cumva din calea lui…**Pana la urma totul se rezuma la Cunoastere si la sisteme de „valori". Iar acesta este un nivel minimal la care am incercat sa sugerez doar cam cum stau lucrurile. **In REALITATE totul este mult mai complex dar in acelasi timp infinit de simplu.**

Va trebui sa formulez si lucruri foarte putin placute pentru toti membrii acestei civilizatii, dar care sunt dramatic de adevarate. Majoritatea „Stiintelor"pe care am ales sa le

dezvoltam nu au obiect de activitate, in ciuda aparentelor „realizari”... Am plecat de la cateva premize fundamental gresite si ca atare este firesc sa ne gasim **atat de departe de Adevar**. De-a lungul drumului **am tot fost atentionati de eroare, dar bulgarele s-a rostogolit in continuare, neluand in seama nimic.** Acesta este sistemul inertial de care vorbeam.

Si totusi, un astfel de sistem cu inertie maxima poate face chiar viraje de 180 grade, cu o singura conditie: **majoritatea individualitatilor care o compun sa constientizeze simultan necesitatea virajului si sa il si faca, fiecare pentru sine.** Daca ne-am imagina ca in aceasta seara sase miliarde de indivizi ar hotara ca de maine viata lor trebuie sa aiba alte valori, apoi dimineata nu ne-ar veni sa credem ca ne mai aflam pe planeta aceasta minunata care **ne-a tot suportat indolenta**...Este si motivul pentru care inteleptii au spus intotdeauna ca **„lucrarea incepe cu tine”...**

Principalele premize fundamental gresite pe care ne-am alcatuit drumul, ca civilizatie, ar fi doua. Prima se refera la **propria noastra identitate**. Cine suntem noi? Cand avem impresia ca raspunsul il gasim in oglinda, greseala a si fost facuta, pentru ca **NOI nu suntem** ceea ce vedem acolo si in general **nu avem dispozitive cu ajutorul carora sa putem constata Cine suntem**. A doua eroare fundamentala este legata de prima, in sensul ca traim senzatia ca **fenomenologia este limitata la ceea ce noi putem percepe cu organele de simt ale corpului fizic**. Culmea este ca senzatia se pastreaza dincolo de faptul devenit absolut limpede pentru oricine, incepind cu fluierul cu care ne chemam cainele si pe care noi nu-l auzim,ca exista multe frecvente pe care le exploatam tehnologic fara a fi decelabile direct cu organele noastre de simt si pentru care avem nevoie de anumite "traductoare". Ba mai mult, am invatat sa exploatam din plin imperfectiunile organelor noastre de perceptie, si cu toate acestea, pe fond este deosebit de remanenta increderea pe care o acordam acestor organe de simt ingust specializate. Oare nu majoritatea spunem „am vazut cu ochii mei”? Dar ne gandim oare in ce masura am si inteles ceea ce „am vazut”... Pentru ca vedem efecte, deoarece percepem doar zona efectelor si nu si pe cea a cauzelor care le genereaza. Aparent

acelasi efect poate avea cauze deosebit de diferite si legaturi fenomenologice absolut imposibil de imaginat si cu toate acestea noi spunem ca am vazut si am priceput sau perceput corect ceva… De aceea acest Plan vibratoriu a fost denumit al iluziilor. Pentru ca **noi credem** ca aici se gasesc si cauzele fenomenologiei, **lucru absolut fals.** Aici cel mult vedem efecte ale efectelor, pe care le consideram cauze, neputand vedea mai mult…Ar mai fi un aspect interesant. Avem impresia ca dualitatea este o proprietate a acestui plan. In realitate noi proiectam aceasta dualitate, si ea se intoarce ca si senzatie catre noi.

Daca ne intrebam unde ne-au dus alegerile facute, sistemul de valori pentru care am optat, iluziile carora le-am acordat credit va trebui sa constatam ca, atat la nivel de personalitati cat si la nivel de civilizatie, experientele duc intotdeauna catre entropie, manifestata prin **neintelegeri, frici, nefericire, boala, nevoi si in final moarte fizica.** Daca le vom analiza pe rand, si o vom face pe parcursul lucrarii, vom vedea ca nici unul din aceste aspecte nu are o baza reala pentru care sa se produca, fiind **total lipsite de obiectivitate.** Ca civilizatie am produs doar dezechilibre si dizarmonii, am pus etichete false de „valori” pe aspecte absolut lipsite de astfel de atribute iar valorile le-am desfintat, incercand sa le subordonam unor hotarari absolut arbitrare si lipsite de importanta. Ceea ce ne-a fost probat de experiente individuale pline de sens am ocolit, trecandu-le deosebit de repede in uitare si ne-am lasat cu usurinta manipulati cand acest lucru chiar nu avea de ce sa se intample.Acum proportiile manipularii depasesc orice imaginatie, cu toate acestea nimeni nesesizand nefirescul atat de evident.

Deoarece vorbeam despre stiinte fara obiect de activitate, mi-ar fi mai simplu sa spun ca **dintre toate pretinsele noastre stiinte doar fizica a reusit sa surprinda cate ceva, ceea ce nu inseamna ca nu este plina de greseli.** Dar ar fi cam singura care ar putea cocheta cu termenul pompos de stiinta. In rest am produs citeva tehnologii, in masura in care nu vrem sa recunoastem ca „ne-au fost furnizate”…Pentru ca „genialitatea inventatorului” ca si cea a creatorului din domenii artistice este de fapt o racordare pe verticala, in urma careia este transferata Cunoastere din Cunoasterea Universala. Dar au fost si foarte multe situatii in

care „am primit tehnologii” absolut benefice si le-am evitat cu o indarjire demna de o cauza mai buna…In domeniile „cheie” in mod special, cum ar fi cel energetic.

Aici va trebui sa explic ceea ce vreau sa spun. Si va trebui sa apelez iar la comparatii pentru a putea fi mai usor inteles. De acum majoritatea stim cam ce este un PC. In cutia calculatorului se gasesc doar componente electronice active sau pasive, integrate in dispozitive din ce in ce mai complexe si mai discrete., miniaturizate. Ce se realizeaza cu ele sau prin intermediul lor se poate denumi o „realitate virtuala”. „Realitate” s-ar chema deoarece functioneaza, avem posibilitatea sa apelam la tot felul de servicii cum ar fi cartile in format electronic, sa ascultam muzica preferata in formate specifice si pe playere specializate, sa vedem filme sau sa redactam o scrisoare sau o carte…Posibilitatile sunt aproape infinite. Putem avea albume fotografice, putem retusa si prelucra in tot felul imaginile respective, putem face grafica sau desene proiective. „Virtualitatea” consta in faptul ca tot ceea ce noi vedem pe ecran practic nu exista. Nu sunt nici carti in el, nici playere, nici poze, doar cipuri si placi pe care sunt dispuse, conform unor „legi”pe care un hard-ist le cunoaste. Intre ele sunt relatii si compatibilitati si armonii iar prin ele circula energie electrica de tensiuni si amperaje din ce in ce mai mici, calatorind pe trasee din ce in ce mai subtiri si mai intortocheate, de la o generatie la alta. Aceasta energie este modulata in frecventa si poarta cu ea informatie, biti si octeti. Asta este absolut totul. In fata monitorului poti sta vieti intregi si vei avea ce face cu tastatura si mouse-ul. Pe monitor vor defila imaginile care vor aduce pe calea vazului tau informatii iar boxele vor face acelasi lucru pentru urechile tale. Ele se vor manifesta acolo, dar in realitate va fi doar foarte putina, din ce in ce mai putina **energie** si foarte multa, din ce in ce mai multa **informatie**…

Este fascinant ca stingem PC-ul si spunem ca am revenit la realitate…Este fascinant ca nu vedem ca am realizat o complexa realitate virtuala, in cadrul unei alte realitati, la fel de virtuale, dar pe care alegem sa o consideram „reala”… Aceleasi legi guverneaza ambele „realitati”, la fel ca in prima si in cea de-a doua nu exista decat **energie si informatie**… Ca una este mai complexa, ca nu vedem traseele pe care „circula” energia si informatia este si firesc, deoarece noi suntem

piesele active ale acestei „ lumi virtuale”. Si mai sunt diferente legate de complexitate, dar este normal, noi am creat doar o palida „replica” a Creatiei. Oricum este perfectibila si chiar se fac progrese in ritm alert.

Sa revin la identitatea noastra. Noi suntem o fiinta deosebit de complexa, cu multiple ‚corpuri” vibrationale. Acestea au tot fost denumite, imaginate sau desenate, parte din cele mai „dense” chiar fotografiate prin tehnici speciale. Desigur ca noi nu ne putem identifica cu unul din aceste domenii vibratorii deoarece **suntem toate la un loc**. Fiecare are functii si proprietati specifice. Cel mai putin dens, cu frecventa de vibratie cea mai ridicata are si proprietatile cele mai interesante. La acest nivel eu **situez identitatea noastra** si imi place sa denumesc acest domeniu vibrational **„Con -stiinta”**. La acest nivel se manifesta Atributele Sinelui:omniscienta, omniprezenta si omnipotenta. La acest nivel se manifesta Unimea, aici noi suntem Una cu Creatorul. Dar intre proprietatile deosebite ale acestui corp se numara si aceea de a se expansiona, cuprinzand in el „spatii” intergalactice. Este si logic sa fie asa deoarece frecventa de vibratie este mai mare decat cea a luminii vizibile, de aceea se si spune ca ne sunt proprii frecventele superluminice. Aceste frecvente au capacitatea de a calatori pe distante foarte mari, fara a avea nevoie de surse de energie majore. O stim si din tehnologiile noastre. Dar tot din tehnologii stim cat de importanta este coerenta, pastrarea unei frecvente stabile. Laserele noastre demonstreaza din plin ce se poate obtine cu puteri destul de mici, dar pe o frecventa foarte stricta.

Acest minunat corp vibrational, cata vreme noi alegem sa ne manifestam „constient” doar in limitele intelectului, identificandu-ne cu imaginea din oglinda, nu poate avea o frecventa si o coerenta a vibratiei care sa ii permita sa se manifeste. El ramane undeva foarte aproape de dimensiunile corpului fizic, uneori colapsand chiar in interiorul spatiului dimensional ocupat de acesta. **Noi traim in aceasta varianta o puternica senzatie de separare fata de restul Creatiei si fata de semenii nostri.**

Cand ajungi sa constientizezi maiestria cu care diferitele aspecte ale Creatiei relationeaza intre ele, cum se conditioneaza reciproc, cum nimic nu poate fi intamplator sau arbitrar, cum Armonia domina toate aceste interdependente,

atunci abia realizezi ca **Miracol** este epitetul cel mai potrivit pentru Ansamblul Creatiei. Nu exista nimic care sa se poata sustrage fara urmari si nimic care sa doreasca sa o faca, cu exceptia intelectului omenesc. Desigur urmarile nu au cum sa nu apara, deoarece intr-un ansamblu de Armonii o nota falsa disoneaza puternic si evident. Intelectul insa nu va vedea aceste disonante absolut niciodata. El nu are interesul sa le vada deoarece altele sunt „prioritatile" si alta menirea lui, despre care vom vorbi mai incolo. Si apoi, doar el le genereaza, cum le-ar putea vedea?

Veti observa ca am vorbit de „fiinta" si de „aspecte" relationand intre ele, desi spuneam ca nu exista decat energie si informatie. Poate parea o contradictie, dar de aici se vede cel mai bine ca, aidoma realitatii din PC, si aici apare a exista o fenomenologie si niste interrelatii deosebit de complexe, desi tot despre un gen de biti si octeti putem vorbi.

Am invatat destul de bine sa exploatam capacitatea unor dispozitive pe care le-am creat de a emite unde electromagnetice. Am modificat capacitatile si bobinele asa incat stim ca putem acoperi frecvente deosebit de largi iar cand asta nu a mai fost suficient am creat echipamente capabile sa vibreze la frecvente si mai mari, de ordinul gigahertilor. Informatia a calatorit pe aceste „purtatoare" prin modulare in frecventa sau amplitudine. Iata deci ca putem intelege modalitatea prin care informatia poate deveni omniprezenta. Sau este deja omniprezenta. Pentru a o putea exploata, accesa, ne trebuie „echipamente"capabile sa rezoneze la astfel de frecvente. Dar noi **suntem „echipamentul"**... Trebuie doar sa ne „acordam" la acea banda de frecvente. Aparent este dificil de facut acest lucru, desi nu au fost putini cei care au reusit. Doar ca am preferat **sa nu prea credem sau sa nu prea intelegem ce spuneau ei...**

Pentru ca un electronist va intelege usor ce ar insemna ca intr-un ghid de microunde slefuit ca o oglinda sa ramana un span...Dioda Gunn nu va mai receptiona nimic. Exact asa stau lucrurile si cu noi. Avem capacitatea de a rezona la cele mai mari frecvente si sa receptionam informatia pura de la Sursa, cu conditia de a nu fi niste echipamente impurificate. Adevarul este ca in primul rand ne lipseste cunoasterea in ceea ce priveste ce anume suntem si deci cum anume „functionam",

drept pentru care nu numai ca ne-am lasat „impurificati” in fel si chip, dar o facem chiar noi prin fiecare gand, cuvant sau gest al nostru.

In aceste conditii este firesc sa avem tot felul de „impresii”, caci un acces la o informatie corecta nu mai avem. Am ajuns sa fim atat de „incoerenti” ca frecventa incat, la cheremul a mii de stimuli grosieri diferiti, reactionam perturbandu-ne functionarea la maximum, acceptand ca suntem „stresati”…Stimulii se gasesc in benzile de frecventa jos vibratorii iar noi ne „acordam echipamentul” la aceste benzi, considerand aberant ca altele nu exista. De aici **nu avem ce informatii culege decat cele care duc catre entropie, boala, moarte…** Dar consideram ca este „**normal**” deoarece ne-am obisnuit sa prelucram date **exclusiv statistic**. Ca atare daca privind in jur vedem ca un fenomen se „ verifica” pe toti cei din jurul nostru, o alta realitate **nu poate exista.**

Tratand aceste aspecte cu seriozitatea unui cercetator dornic sa afle adevarul si tot am ajunge la niste concluzii menite sa contrazica tot ceea ce **ni s-a spus** a fi adevarat. Pentru ca „stiinta’ pe care noi o dobandim aici, pe pamant, nu este altceva decat o „predare de la generatie la generatie” a unor pretinse adevaruri, cunoscute in limitele de perceptie ale organelor de simt, zona care nu poate interactiona decat cu efectele fenomenologiei, nicidecum cu cauzele ei. In acest fel „cunoasterea” dobandita prin sistemele de invatamant are un profund caracter limitativ si deformant, indiferent nivelul la care facem referire. Pentru noi „viata” este arondata doar sistemelor macro, ca si inteligenta, memoria si multe altele. **In realitate si memoria si inteligenta sau viul au limite mult mai largi, cuprinzand -cu putine exceptii- toata Creatia.**

Elementele cunoscute in traditiile orientale, denumite de Iisus Ingerii Mamei Pamant si Ingerii Tatalui sunt Constiinta iar menirea noastra este cea de a colabora cu ele…Toate sunt Viata, inteligenta si memorie, iar corpul nostru „fizic” le reuneste armonios pe toate. Noi suntem insa mult mai mult decat atat, dar ne manifestam ca si cand am fi mult mai putin decat fiecare din ele. Am ajuns la stupida situatie in care inteligenta atomilor cenzureaza si cauta sa repare dizarmoniile produse de „intelectul” nostru. Fiecare atom din cei care

alcatuiesc acest corp dens manifesta o inteligenta deplina, la care noi nu ne mai permitem accesul. Atomii nu mor, nu au o minte limitata care sa le vicieze banca de date, transformand-o in program entropic…Ei interrelationeaza unii cu altii conform unor programe arhetipale, neperturbate de programe virusate. Armonia Creatiei se regaseste la toate nivelele Existentei, mai putin in societatea omeneasca…Si asta in ciuda faptului ca doar omul a fost „facut dupa Chipul si Asemanarea Creatorului…” sau poate tocmai de aceea. Pentru ca un principal atribut este neingradita de nimeni si nimic creativitate. Iar **aceasta, dublata de o totala inconstienta, produce exact entropie, boala si moarte.** Asta deoarece nimeni nu mai este constient de responsabilitatea de Creator. Toti se considera victime, dar nici nu cauta sa inteleaga a cui victima ar putea fi. Toti vor trebui sa inteleaga, in final, ca fiecare nu poate fi decat **propria lui victima…**

Totodata insa , mai este si un alt nivel de intelegere. Cand corpul acela inalt vibrator s-a expansionat la nivele intergalactice, el reprezentand de fapt adevarata ta identitate, intreaga fenomenologie din absolut toate benzile de frecventa are loc "in interiorul fiintei tale" si nu undeva in afara. Ca atare totul te afecteaza cumva si pe majoritatea le poti chiar percepe cumva "fizic". Asa ajungi sa simti pericolul si apoi tristetea provocate de recentul cutremur din Indonezia la fel de bine ca si mesajul pe care o feliuta de cartof din ibricul pus pe foc pentru un piure al copiilor ti-l transmite si te duci sa rastorni continutul in alt vas, gasind feliuta fixata pe fund, tu multumindu-i ca te-a avertizat. Este starea de "comuniune" cu intregul Creatiei care "lucreaza" aici. Ca atare nu iti poate fi indiferenta dizarmonia produsa din necunoastere de unul din semenii tai, chiar daca el considera ca se afla undeva departe de tine. Tu il "percepi" cu tot ceea ce el manifesta, foarte in tine. Dar exista si un revers, pe care el nu il poate percepe. Viata lui in intregul ei este puternic influentata de faptul ca traieste in acest spatiu expansionat de Constiinta. Relatiile sale, trairile, absolut toate experientele lui de viata sunt **exclusiv** imbunatatite macar cu cateva cuante. In traditiile orientale acest fapt era deosebit de bine inteles si colectivitatile umane se bucurau mult cand un "Boddisattwa" le binecuvanta prin prezenta localitatea. Ei stiau ca vor fi mai sanatosi, ca recoltele le vor fi mai bune, ca chiar vremea le va

fi mai putin potrivnica. Nu ii preocupa sa inteleaga cum sau de ce, dar stiau macar sa profite iar plusul mic de constientizare facea ca asupra lor Armonia Creatiei sa se reverse mai puternic. Dar proximitatea nu este atat de importanta cum ar putea parea...Ea il ajuta doar pe cel dispus sa constientizeze, deoarece in Adevar un corp de Constiinta expansionat la aceste nivele acopera omogen intregul spatiu, cu tot ceea ce se gaseste "in el", glob Terestru, Civilizatie, flora, fauna sau ce mai putem considera a merita identificat. In realitate Totul.

Acum incercati sa va imaginati ca majoritatea individualitatilor acestei civilizatii ar alege sa constientizeze Cine sau Ce anume sunt ele cu adevarat. Imaginati-va ca de pe acest Pamant s-ar expansiona sase miliarde de Constiinte la nivele intergalactice si realizati ce "densitate de camp" info-energetic s-ar forma pe planeta si in jurul ei. Aceasta este de fapt menirea noastra si doar asa putem simti din plin legea lui Unu. Asa Civilizatia ar patrunde in urmatoarea "dimensiune vibrationala", pomenita ca Rai. Este, in fond, doar o simpla alegere a individualitatilor care o alcatuiesc.

Mintea limitata ar crede ca ar fi o diversitate de informatii acolo care ar aduce a haos informational dar adevarul este cu totul altul. La aceasta capacitate de expansiune nu se poate ajunge decat printr-o crestere a frecventei vibratorii a "sistemului" care este Fiinta. Iar aceasta nu este posibila decat prin accesarea unei informatii corecte si prin renuntarea la falsele valori, la iluzii si tot ceea ce deriva, adica toate pseudovalorile si pseudoadevarurile personalitatilor noastre omenesti.

Nu este loc de preferinte sau pareri, nu mai este loc de alegeri, dispar valori gen "liber arbitru". De fapt totul se simplifica asa cum este o gama muzicala: o colectie de armonii din care nu poate rezulta decat muzica. Si aici trebuie sa pomenesc de alta colectie de armonii si anume Marea Piramida.

Am lucrat foarte mult cu replici la scara si indubitabil am ajuns la aceasta Cunoastere a Intregului tocmai datorita ei. Nu am avut alti Ghizi sau Maestri, de care sa fiu constient. Cu toate astea am fost permanent "condus" spre Cunoastere, cu multa hotarare si tact. Daca m-ar fi luat cineva de mana probabil nu ajungeam la acest rezultat din simplul motiv ca ar fi aparut precis reactii egotice din partea persoanei care am

fost. Cu atat mai mult cu cat aveam un intelect destul de mobilat pluridisciplinar, care evident credea ca **stie** si ca **poate** multe.

Acum sunt absolut lamurit ca Marea Piramida de la Giseh face parte dintr-un sistem aflat pe majoritatea corpurilor ceresti avind menirea de a asigura un "corp de constiinta" pentru fiecare planeta. Constituita din materiale aproape inexpugnabile, vibrand la anumite frecvente, radiaza Armonia la nivelul intregii planete. Sunt convins ca la unison rezoneaza si alte constructii mai vechi sau mai noi amplasate pe anumite retele energetice si care imbraca tot Pamantul, dar rolul acestei prime structuri ramane predominant.

Abordarea Civilizatiei a plecat si in studierea piramidei de pe pozitiile limitativ omenescului. Ne-a fost frica sa ne apropiem **firesc** de ea, ne-a impresionat mai intai prin dimensiuni si apoi prin cateva experimente din care am reusit sa intelegem foarte putin. Vazand doar "lumea efectelor", la aparitia durerilor ne-am retras cu teama ca ne face ceva rau. Cum sa intelegem noi ca nimeni si nimic nu ne poate face ceva, nici rau nici bine, decat noi insine...Si ca raul care "ne durea" era cel produs de noi prin propriile dizarmoni in care, ea operand armonizari, era firesc sa simtim ceva, un disconfort la un nivel sau altul...

Cand ajungi constiinta expansionata vei avea ocazia sa observi ca semenii tai au doua tendinte diametral opuse: unii incearca sa fuga de tine in timp ce altii iti cauta prezenta. O fac fara sa stie de ce, si o fac oriunde te gasesti, chiar pe strada sau in autobuz...Unii simt un disconfort in prezenta unei vibratii ridicate care se loveste de vibratia lor scazuta, altii simt ca trebuie sa beneficieze de ea. Exact aceeasi este si reactia oamenilor in prezenta unei structuri piramidale si o spune cel care a raspandit mai multe mii de bucati pana acum, vorbind cu sute de oameni despre senzatiile lor.

Meditand de multi ani numai sub o astfel de structura mai multe ore zilnic, am avut parte de absolut toate senzatiile posibile. Dar am hotarat o data pentru totdeauna sa nu ma tem, dupa ce am reusit sa inteleg ca ea nu are capacitatea decat de a fi armonie, in acord cu Marea Armonie. Daca stiam ce stiu acum as fi fost mult mai linistit.

Am pomenit aceasta structura deoarece pentru mine ea a fost Totul. Nu trebuie inteles ca la fel ar trebui sa opereze

pentru fiecare, dar cert este ca multa neintelegere are in minte cel ce poate crede ca o astfel de structura poate face altceva decat "bine". Exista si "legenda" conform careia ea ar fi doar un amplificator si deci pentru cel ce manifesta ganduri sau intentii nu tocmai armonioase, Piramida le-ar amplifica. Absolut eronat, nici o dizarmonie nu va putea rezista colectiei de Armonii care **Piramida ESTE**. Si aici asigur pe oricine ca speculatiile de orice fel, cu caracter comercial, pe marginea unor pretinse "virtuti magice" ale piramidelor, indiferent materialul din care sunt confectionate, sunt doar simple si aiurite speculatii. Nu veti castiga bani cu biletele asezate sub ea si nici iubitul nu se va intoarce. Acestea s-ar vrea "farmece" specifice manipularii cliseelor din cea de-a patra dimensiune, unde tare bine ar fi daca Piramida ar putea opera Armonizari, caci mult haos informational este la acel nivel al vibratiilor. Ea a fost menita insa frecventelor specifice acestei dimensiuni vibrationale.

Acum am sa vorbesc de ADEVAR. Cei mai atenti dintre noi au avut ocazia sa observe ca in aceasta "dimensiune vibrationala" cu greu putem descoperi un adevar universal valabil. Mai exact, cam cati indivizi cam tot atatea adevaruri raportandu-ne la acelasi pretins adevar. Si este destul de firesc sa fie asa. Dar nu suntem intotdeauna dispusi sa acceptam ca fiecare are dreptul sa aiba propria lui viziune despre orice aspect. Imaginati-va ca intr-un sistem de coordonate asezam un vas plin cu giuvaeruri oarecare. Imaginati-va infinitatea punctelor principale de vedere (in acceptiunea desenului perspectiv) din care acest vas poate fi privit. Si realizati ca nu vor fi doua puncte de vedere din care acea "realitate" sa arate la fel. Din toate punctele aflate undeva in planul de proiectie orizontal se va vedea doar vasul, fara a se cunoaste daca contine sau nu ceva.Din planurile laterale se va vedea ca forma vasului are anumite particularitati, nu este doar un cerc asa cum este perceput de cei aflati in planul orizontal. Dar cei aflati aici vor vedea ca vasul contine sau nu ceva in functie de gradul de umplere si de pozitia lor pe ordonata Y. Cei care il vor privi de undeva de sus vor vedea ca contine giuvaeruri, dar vor pierde detaliile legate de forma vasului. Astfel putem intelege valoarea unui **PUNCT DE VEDERE**. Arareori cand ne exprimam punctul de vedere suntem pe deplini constienti de ceea ce am afirmat sau a afirmat vecinul. Prea rar intelegem cat de putin

valoros si cat de limitat este acest punct de vedere. El reprezinta micul nostru adevar care chiar nu s-ar presupune ca ar trebui sa aiba vreo relevanta pentru un altul. Prin el ne exprimam "limitarea la care consideram ca avem dreptul".

Pentru ca exista un Adevar in ceea ce priveste chiar vasul nostru cu podoabe, dar el devine accesibil doar daca te sustragi legilor sistemului de coordonate respectiv si te plasezi undeva pe o orbita in jurul lui. Daca urci mai sus vei observa si ca vasul este asezat pe o masa, mai sus intelegi ca masa se afla intr-o incapere intr-o anumita pozitie si daca urci mai sus poti vedea ca ezista o casa, cu o incapere unde, pe o masa se afla un vas cu.... Dintr-un avion vezi un cartier cu case si iti imaginezi ca sunt multe incaperi cu mese pe care se afla poate ceva... Amanuntele nu mai conteaza. Valoarea lor dispare. Esti constient ca in multe case se afla obiecte de podoaba dispuse in diferite cutii, in diverse locuri si atat. Acesta este un punct de vedere mai cuprinzator.

Unii imi vorbesc despre principiile lor si iar ma intreb daca sunt constienti de ceea ce spun. Cand formulezi asa ceva declari de fapt ca tu incerci sa aplici un vesnic acelasi sablon unei infinitati de situatii. Pentru ca, in Adevar, nu exista doua situatii identice iar noi, daca suntem atenti, de fiecare data trebuie sa fim receptivi la diferente si- daca chiar suntem decisi sa ramanem efect al fenomenelor si nu cauza a lor- ar fi firesc sa reactionam in mod diferit, nuantat si nu conform unor tipare prestabilite....Si ma minunez cat de multi se mandresc cand declara ritos "eu sunt un om cu principii".

Moral, imoral, amoral... sunt iar niste termeni absolut ciudati. In primul rand nu se obsearva ca ceea ce este moral in cadrul unei colectivitati o alta o considera invers. Aceasta relativitate este valabila si pentru etic. Sunt foarte multe notiuni cu care ne-am obisnuit sa ne jucam incercand sa le consideram "valori absolute", adevaruri, neobservand relativitatea lor. Despre "rusine" nu pot decat sa constat aria lui de cuprindere care pare deosebit de mare dar analizat cu atentie vei vedea ca se refera in special la lucrurile cele mai comune tuturor indivizilor. Avem rusini legate de "corpul fizic", de "fiziologia" lui, dar ne mandrim cand reusim sa ne insusim ceva ce oricum nu ne poate apartine, decretandu-ne proprietari. Avem proprietari de parcele pe Luna, mai nou am inteles ca si norii de pe cer au fost revendicati. In general

termenul de "proprietate" ar cam trebui sa ne puna pe ganduri, prin nefirescul lui. Pentru ca o fi el considerat un drept fundamental in legile omului, dar in Adevar este cea mai lipsita de acoperire notiune, de-a dreptul "rusinoasa" prin neintelegerea pe care o implica.. Tot ceea ce "se gaseste" in acest plan vibrational apartine planului nicidecum noua. De aceea nu venim cu nimic si nu plecam cu nimic din acest loc, si tot de aceea legile planului dispun pe deplin de toate "valorile" respective. Proprietatile noastre se cam duc la un cutremur mai serios, la un incendiu sau la o inundatie. Iar daca veti spune ca aveti drept de folosinta tot nu este armonios ca unul sa aiba drept de folosinta asupra mai multor case in timp ce altul sa doarma cu toata familia sub cerul liber. Iar daca vom reflecta asupra mijloacelor prin care am obtinut aceste "drepturi" s-ar putea sa gasim inca un motiv de rusine.Si stim bine ca asa stau lucrurile, toti, la un anumit nivel. Dar nu ne este rusine...

In general, parca pentru a scapa de vreo responsabilitate, cand civilizatia aceasta a simtit ca vrea sa incalce legile Armoniei, a gasit solutia de a **legifera nefirescul** in coduri de legi numite "Drept". Asa Nefirescul, Dizarmoniile au capatat suport si justificare pentru ca nu cumva vreo individualitate sa trebuiasca sa isi puna probleme si sa se "trezeasca". Daca vom dori sa gasim cat sunt de "morale" aceste "legi" s-ar putea sa avem reale probleme de intelegere. Nu mai vorbim aici de aplicarea lor in "litera si **spiritul** legii". Si nu trebuie scapat din vedere similitudinea cu "a avea principii". Cu alte cuvinte, stim bine ca nu exista doua situatii similare dar ne straduim sa "inghesuim" niste situatii rezultate din dinamica curgere permanenta in niste "tipare prestabilite". Aici apare intotdeauna mult discutata "incadrare juridica", de cele mai multe ori indoielnica. Si spun asta doar ca simplu observator, niciodata implicat in vreun diferend rezolvat pe aceasta cale.

Daca am constientiza ca in fiecare din noi functioneaza "Instanta suprema" si am respecta ceea ce ea **decide** ca este "drept", nici un raport intre membrii civilizatiei nu ar mai trebui monitorizat sau amendat in vreun fel. Mai este un aspect de remarcat: legea a fost facuta de om pentru om. Cu toate astea spunem ca "nimeni nu este mai presus de lege". Mi se pare o eroare fundamentala pentru ca firesc ar fi ca orice individualitate sa fie mai presus fata de ceva emanand de la

niste individualitati. Este "un alt ordin de marime" ca sa incerc sa ma fac inteles. Este ca si cand o fabrica de pantofi ar spune ca nimeni nu are dreptul sa conteste calitatea pantofilor respectivi. In primul rand trebuie inteles ca " o fabrica de orice", chiar de Legi, nu este altceva decat o fabrica alcatuita din niste rotite angrenate in "bunul mers al productiei". De cele mai multe ori ar fi greu sa gasesti ca fiind de vina de lipsa de calitate pe inginerul sef sau directorul tehnic, maistrul sau executantul. In cazul "fabricii de legi" lucrurile stau la fel dar se pretinde ca aici "calitatea productiei" este asigurata de sistemul "democratic" prin care legea a devenit obligatorie pentru toate individualitatile care au avut "fericirea" de a se gasi chipurile sub acel sistem balmajit de legiferare democratica. Nu conteaza daca ai votat sau nu acel sistem care isi permite sa decida la un moment dat caror rigori ciudate ar trebui sa te supui... Unii vor spune ca altfel nu s-ar putea, ca ar fi anarhie...Dar oare **Armonie nu ar putea fi??!** La formarea vreunui aspect al Creatiei pare sa se fi manifestat anarhia, haosul sau Armonia? Nu are rost sa insist, cine va vrea sa inteleaga poate continua singur cu observatii proprii.

Veti observa critic ca m-am indreptat catre o "zona" destul de delicata dar va trebui sa intelegeti ca sistemele de valori care v-au fost impuse si la care alegeti sa tot subscrieti sunt in parte vinovate de situatia in care fiecare individualitate se gaseste. Pentru ca da, ele toate au menirea de a va indeparta de la **esenta care sunteti**. Voi "trebuie" sa ramaneti biete efecte, turma, nu aveti de ce sau cum sa fiti individualitati mature. Voua trebuie sa vi se spuna ce sa faceti, cum sa fiti, ce este bine sau rau, ce aveti voie si ce nu...De voi trebuie sa "aiba grija" altii, sa va asigure sanatatea, batranetea, relatiile, numai sa va simtiti cat mai mici si slabi si victime si fara aparare.

Totul are menirea sa va aduca aici: prin educatie si invatamant vi se limiteaza dreptul la cunoastere deoarece vi se dau solutii prefabricate cu caracter vadit limitativ al creativitatii, in ciuda faptului ca oricare din voi poate creea o infinitate de solutii la toate "problemele", chiar in tehnica sau tehnologii.

Prin sistemele de sanatate vi se sugereaza in permanenta cat sunteti de " mici si slabi" si sunteti asigurati ca o armata intreaga de specialisti este gata sa va ajute prin

inalta pregatire si tehnologiile puse in slujba voastra. Industrii intregi "va stau la dispozitie" cu produsele lor pentru a va asigura "bucuriile" si "nevoile" voastre, facandu-va dependenti de ele, in ciuda faptului ca la inceput poate realizati ca au fost doar simple preferinte. Important insa este sa ajungeti sa "aveti nevoie" de ele. Aparent daca le veti avea veti fi mai puternici, in realitate este exact invers. Oare dependenta de droguri este realul pericol al societatii umane?! **Restul "dependentelor" profund deformante nu-l puteti sesiza?!**

Va invit sa intelegeti corect tot ce va spun: **ele sunt simple observatii , fara incarcatura emotionala de vreun fel.** Unii vor spune, conform nivelului de intelegere accesibil, diverse lucruri perfect adevarate din punctul de vedere unde ei se situeaza. Cei care considera ca au inteles foarte mult vor fi tentati sa replice ca daca ceva s-a petrecut, daca evolutia civilizatiei a ales acest drum, apoi precis asa trebuia sa fie.

Este absolut corect daca te situezi in observatie la nivelul Creatorului. Cata vreme observi din interior, cu alte cuvinte esti implicat, ai alt punct "de vedere", si ar fi firesc sa ti-l asumi, cu toata responsabilitatea care iti revine tie din aceasta situatie. Altfel nu ai inteles cum stau lucrurile si incerci sa iti eviti responsabilitatile. Si atentie, aici nu este vorba despre falsele responsabilitati ci unele cat se poate de reale. Pentru fiecare din noi au fost sute, mii de incarnari poate in care am contribuit cu cate putin la deprecierea calitatii experimentelor de viata care mai pot avea acum loc pe Pamant. Asta trebuie sa ne asumam ca **reala responsabilitate**.

Fiecare sentiment care ne-a facut sa ne simtim mai mici, fiecare gest facut din teama, fiecare renuntare la asumarea pozitiei de cauza a evenimentelor in favoarea celei de efect, toate iluziile la care am tot subscris, acestea toate s-au insumat si au adus exact aici, in cadrul ciclului firesc cauza-efect. Iar motivatiile pentru care am facut-o nu au tinut niciodata de pozitia detasata de Creator ci cea de puternic implicat. Acum ce ne da dreptul sa ne situam in alt punct cand observam?! Pentru a avea o justificare trebuie sa recuperam toate fricile, toate limitarile la care ne-am tot supus, trebuie sa redevenim ceea ce am fost meniti sa fim. Da, abia atunci putem spune ca **totul a fost perfect caci iata, am ajuns**

inapoi "acasa". Deci, in ciuda drumului intortocheat ales, ne-am demonstrat taria si am reusit sa redobandim valorile Sinelui. Asa va recomand sa intelegeti ce inseamna "intoarcerea fiului risipitor", caci la asta se refera.

Acum, aflati in punctul Omega al ciclului Alfa-Omega, cat mai multi incep sa simta ca ceva nu este in regula. Frecventa ridicata a Sistemului din care si planeta noastra este parte faciliteaza aceasta senzatie ca si trezirea cator mai multi. In acelasi timp acutizeaza tensiunile pentru cei care nu au vrut sa inteleaga nimic, care s-au ratacit definitiv in iluzii. Desigur fiecare nu are nevoie decat de un moment pentru a se trezi, dar atata timp cat goana dupa valorile iluzorii se exacerbeaza inca, sunt putine sanse pentru participantii la acest joc sa mai recupereze valorile Sinelui.

A te considera un pragmatic fara sa incerci sa intelegi **cata cunoastere iti lipseste** este o infatuare. Daca consideri ca a fi realist inseamna sa iti reduci sansele de a observa dincolo de limitele simturilor, limite pe care ar fi trebuit sa intelegi ca sunt destul de inguste si ca fenomenologia nu are de ce sa se subordoneze acestor frecvente limitate, atunci te inseli profund si nici macar inteligent nu ai dreptul sa consideri ca esti. Nu stiu de ce accepti existenta curentului electric, de ce folosesti telefonul mobil sau nu arunci televizorul caci acolo nu poti simti nimic daca nu ai avea traductoarele care sa aduca totul la nivelul exploatabil de simturile tale?!! Antena nu receptioneaza nimic din ceea ce tu poti simti si nici bateria nu furnizeaza ceva prea "material".

Nu voi inceta sa ma minunez de capacitatea pe care o are aceasta civilizatie sa faca cele mai slabe alegeri si in acelasi timp sa nu ia macar nota de aspecte deosebit de importante, chiar daca ele au fost nu numai formulate ci si verificate de nenumarate ori sau de catre foarte multe individualitati din cadrul ei. Si multe alte particularitati prezinta aceasta civilizatie cand alege drumul pe care sa mearga. Daca o zona de tensiuni reuseste sa dispara, automat se cauta "fabricarea" alteia, numai conflict sa fie! Se cultiva "spiritul concurential" fara ca cineva sa se intrebe cui foloseste sau daca este el firesc. Care ar fi scopul acestei vesnice competitii, unde sau la ce ar trebui sa duca ea?! Consideram absurd ca **este unul din motoarele evolutiei**, dar **evolutia este un dat, de ea nu ai cum sa te feresti, nu trebuie sa**

inventezi tu false motivatii pentru a o stimula. In ciuda faptului ca se observa ca "munca" nu il face pe om ci dimpotriva, ne inversunam sa strigam sus si tare aceasta aberatie, fara sa vedem macar ce definim prin termenul respectiv. A crea este una, a lucra este altceva si a munci altceva. Pentru toate aceste tipuri de "activitati" sunt in fiecare moment fiinte capabile sa le execute cu placere. Ca individualitati le este necesara acea experienta si o vor face fara sa fie obligati de cineva sau ceva administrativ si chiar fara sloganuri sau doctrine de vreun fel. Toate sunt bucurie pentru cei care au nevoie, in cadrul evolutiei individuale, de acea etapa. Toti am trecut prin ele candva si este firesc sa fie asa deoarece suntem in acest plan tocmai pentru a ne imbogati cunoasterea cu senzatii si sentimente pe care altfel nu ni le-am putea procura. Este si motivul pentru care reprezinta o totala lipsa de intelegere un gand care judeca sau condamna ceea ce un semen de-al tau experimenteaza in viata aceasta. Sinele iese imbogatit de oricare categorie de experienta iar cel ce judeca este doar intelectul care crede ca stie ce se petrece acolo. Desigur ca si cel care tocmai experimenteaza deznadejdea, durerea sau lacrimile are un intelect care ar prefera atunci alte experiente, dar Sinele nu are preferinte, pentru el nu exista bine sau rau, frumos sau urat, greu sau usor.

Veti spune atunci poate ca ma contrazic. Am sa va explic. Orice melodie poate fi interpretata in octave diferite. Notele vor fi aceleasi, intervalele dintre ele la fel, ritmul identic. Melodia insa va fi mai "pe acuta" sau dimpotriva. Ea tot o "armonie" va putea ramane, daca au fost respectate datele de mai sus. Daca insa la trecerea in alta octava nu s-a mai tinut cont si "transcrierea" a fost facuta cu multe "greseli", rezultatul nu are cum sa mai fie armonios. Daca vei pune acum niste instrumentisti sa execute noua "partitura" rezultatul este ca vor simti ei primii calitatea experimentului la care tocmai au participat. Dar va simti tot restul Creatiei, deoarece dizarmoniile odata produse se manifesta instantaneu aproape, functie de frecventa la care ele au fost produse, asa cum se raspandesc valurile la aruncarea unei pietre in apa.

Cum am ajuns sa tot transcriem gresit partiturile "vietii"? Prin alegerile facute clipa de clipa si care uneori nu ni s-au mai parut a fi importante, apoi prin rasturnarea sistemelor

de valori, prin listele noastre de prioritati. Nu este deloc dificil. Si apoi, nu trebuie deloc uitat ca noi deja transcriem partituri demult gresite...Daca nu facem efortul de a redescoperi "valorile partiturii initiale" sansa de a mai interpreta vreodata ceva armonios, la nivel de civilizatie, se pierde definitiv.

Ar parea acum de-a dreptul imposibil sa mai reconstitui ceva, dar Creatorul Este Omniscienta si Omnipotenta , asa incat greseli iremediabile nu au cum sa se produca. Informatia arhetipala exista peste tot, la fel de bine in mine ca si in tine, in atomii care par sa constituie corpul nostru fizic, in toate elementele Creatiei. Este simplu, informatia este distribuita holografic. Imaginea Intregului se regaseste in fiecare "ciobulet". Daca mai trebuie ceva este doar alegerea fiecarei individualitati sa se trezeasca si sa preia functia de conducere de la intelectul egotic deformat si deformant. Restul este destul de simplu deoarece incepe sa opereze iar Armonia Intregului. Pentru punctul de unde privesc totul este deosebit de limpede dar atunci cand vorbesc cu semenii mei imi dau seama ca ei cred ca este ceva foarte dificil.

Aparent este dificil deoarece te gasesti in cadrul unui bulgare care se rostogoleste si ar trebui sa ai motivatia si apoi forta necesara sa iesi. Ori ai tot fost convins ca esti mic si slab, asa ca aproape te simti bine cu acest statut, indiferent unde te duce el. Am auzit pe multi spunand ca ceea ce se va intampla cu toti se va intampla si lor si cu asta au rezolvat totul...Mie mi se pare absolut de neacceptat si de neinteles o atitudine atat de deformata. Inseamna pur si simplu sa renunti cu desavarsire la ideea ca mai existi ca individualitate. Inseamna ca bulgarele prin rostogolire a dat nastere la un conglomerat absolut imposibil de a mai fi desfacut, ar insemna chiar ca Creatorul ar fi putut gresi ceva. In Infinita Perfectiune asa ceva nu se poate. Precis sunt si individualitati capabile si dornice sa iasa. Dar pentru ca asta sa se petreaca cei deja iesiti trebuie sa le arate ca se poate si eventual sa le ajute primii pasi. Aici deja vorbim despre o misiune pe care unii si-au asumat-o constient. Nu pentru ca sunt mai mari sau mai destepti sau mai stiu eu cum ci tocmai dimpotriva, pentru ca **ei chiar stiu** ca si tu esti la fel, ca nu exista nimic care sa iti fie imposibil, ca esti-macar virtual-absolut perfect..Ei stiu despre tine totul iar tu nu stii aproape nimic despre maretia ta. Sentimentul pe care poate l-ai avut candva a fost insusit de ego si pervertit iar viata ti-a tot

demonstrat invers, ca esti mic si slab si tu te-ai resemnat. Aici este locul compasiunii. Nu este nimic care sa semene a mila ci doar limpezimea asupra situatiei in care tu te afli si nu ai de unde stii cat de mare este iluzia...Nimeni nu a vazut maretia ta, atunci renunti si tu sa o mai vezi. Eventual egoul a profitat de senzatia ta si te-a facut sa lupti si sa dobandesti te miri ce ti-a soptit el ca ar fi valoare si acum te mangaie pe crestet soptindu-ti "ai vazut ce mare si puternic esti?! EU te-am ajutat, datorita mie ai ajuns sa ai si sa fii" Va fi valabil pana ce dizarmoniile din tine sau cele produse in jur vor fi considerate de **Sine** prea mari. Atunci el iti va pregati conditiile pentru a te trezi. Poate fi o boala, poate fi o serie de evenimente care ar trebui sa te atentioneze, poate fi unul din cei dragi cu care, cand erai "constiinta deplina", ai facut o intelegere sa te ajute. Sunt infinite modalitatile prin care poti fi atentionat. Dar si aceasta sansa poate fi ratata de catre intelect. El "poate explica" orice iar daca nu, va spune ca "intamplarea" e de vina. Tot el iti va sugera si solutii, care mai de care mai fara acoperire, dar tu nu ai cum sa sesizezi. Doar pentru tine fenomenologia este arondata simturilor tale, ea nu poate exista dincolo de limitele pe care tu le poti percepe. Asa ca aici vei cauta solutii iar daca va trebui sa afli ca nu sunt, apoi te resemnezi, devenind mai mic decat ai fost vreodata. Asta va fi senzatia cu care te vei si destrupa, depozitand-o atat in Constiinta Colectiva cat si in toate bancile de date. Acum "**maretia**" la care ti-a acordat iluzoriu acces egoul a disparut, lasand in urma senzatia nimicniciei. Si toate "valorile" pentru care te-ai tot batut au disparut, le lasi planului carora le apartin cu adevarat, urmand ca alti inconstienti sa se mai bata pentru ele o perioada, dupa care si ei...Si bulgarele isi va continua rostogolirea, pana se va sfarama de ceva, cum ii sta bine oricarui bulgare care se rostogoleste.

Acum v-am dezvaluit si adevaratul motiv pentru care ma aflu la a doua carte pe care v-o adresez voua, semenilor mei. Este drept ca prima nu se poate spune ca a aparut deoarece cele trei edituri contactate si carora le-am trimis materialul nu au binevoit sa dea nici un raspuns, macar din omeneasca politete, cu toate ca sunt specializate pe genul de carte care te-ar face sa-i banuiesti ca publica simtind ca au o misiune, la randul lor. Dar ea a calatorit prin "mijloace

electronice" inclusiv pe net, prin diferite forumuri si evident printre cunoscuti.

Este o pozitie de Cunoastere din care **TREBUIE** sa va vorbesc, sa va atentionez pe orice cale, nu pentru ca **eu as avea nevoie de acest lucru** ci pentru ca este **conform Armoniei** sa o fac si aici liberul arbitru a disparut de mult, odata cu nivelul limitat de cunoastere caruia el ii corespunde. Oricum empatic aceasta Cunoastere se insinueaza in vietile voastre, influentandu-va pozitiv calitatea experientelor si nimeni "nu se face vinovat de aceasta". Este Legic. Amintiti-va de expansionarea Corpului Constiintei la nivel intergalactic si veti intelege ca obiectiv asa stau lucrurile. Dar, la nivelul de intelegere la care credeti ca aveti liber arbitru, el chiar opereaza, deci chiar il puteti folosi. Ce veti obtine din aceasta utilizare este alta treaba, dar oricum, veti castiga experienta. Cu alte cuvinte, puteti incerca sa va opuneti Armoniei Universale in continuare sau sa va faceti ca nici nu stiti ce este aceea. Dar Sinele vostru va inregistra rezistenta nefireasca si va cataliza procesul pe cai pe care el le va crea, in folosul vostru dar nu si in acord cu ceea ce **intelectul vostru ar prefera**...Daca preferati sa nu intelegeti nimic, puteti spune ca "Dumnezeu este nedrept si va pedepseste"...Aveti dreptul la orice alegere credeti, dar asta nu face decat sa confirme punctul de cunoastere pe care singuri va acordati dreptul sa-l accesati.

Deoarece vorbeam mai sus despre faptul ca adevarata noastra identitate este Constiinta, in timp ce intelectul aproape protesteaza cand i se pomeneste sau cand se gandeste la "ea", am sa vorbesc acum despre Constiinta in cadrul Creatiei. Alaturi de om, tot Constiinta sunt si Elementele. Acestea toate au menirea de a colabora intre ele pentru a Crea. Spre deosebire de constiinta elementala, omul dispune de o Constiinta de care s-ar presupune ca ar trebui sa fie constient. De aceea omului ii este rezervat un loc aparte in cadrul Existentei, acela de Creator constient, facut dupa Chipul si Asemanarea Creatorului. Ce si cum se poate crea ar fi o intrebare si am sa dau un exemplu, pentru a putea "vedea "complexitatea actului constient de creatie.

Ca oameni, consideram ca vremea este un rezultat al intamplarilor, in jocul dintre foarte multi factori implicati, pe

fondul unor tipuri mari de clima cu aspect zonal. In realitate lucrurile stau absolut diferit.

Ceea ce denumim vreme este un raspuns direct al constiintei elementale a apei la ceea ce noi, oamenii transmitem. Problema apare atunci cand de la oameni nu apare un mesaj coerent emis de constiinte constien-te. In locul unui astfel de mesaj transmite un mesaj lipsit de coerenta Constientul Colectiv al egregorului uman. Ca atare apa se manifesta si ea lipsit de coerenta si sta suspendata in atmosfera timp indelungat, sub forma de straturi groase de nori Cumulus. Ca urmare intre Pamant si Soare foarte multe zile pe an se interpun mase mari de apa care nu au practic nici un rost sa ramana suspendate acolo. In consecinta apar zone racite in mod deosebit, care apoi alternand cu zone mai calde dau nastere la miscari pe verticala, ducand la formarea asa numitor fronturi atmosferice unde vremea se manifesta uneori foarte violent. Urmarea este ca aspectul vremii devine tern si apasator, cu repercursiuni imediate asupra tuturor activitatilor umane, deoarece este afectat corpul emotional al fiecarei individualitati.

Ciclurile apei, desi mult mai complexe decat oamenii au ales sa le inteleaga, nu prevedeau ca apa sa ramana sub forma de nori grei intre Pamant si Soare. Cand ajungeau la o acumulare Armonioasa ei urmau sa revina sub forma de precipitatii linistite si moderate peste constiinta Pamant. Nu aveau de ce sa se nasca furtuni majore, iar variatia temperaturilor trebuia sa fie mult mai mica decat am ajuns noi sa consideram a fi normalitatea, dupa statistici ale ultimului mic interval de ani pe care le putem cunoaste. Interesant este ca umanitatea a ajuns cumva sa inteleaga ca aspectele climei au fost influentate de om in mod nonbenefic, dar se considera ca de vina sunt procesele tehnologice si nu directa noastra inconstienta de Creatori.

In momentul in care apare o Constiinta Constienta se reia o relatie fireasca intre o Constiinta Creatoare Constienta si o constiinta elementala. Ca atare aspectul in care se va manifesta vremea se schimba fundamental, in sens armonios. Cu alte cuvinte verile devin mai putin toride, iernile mult mai putin dure si apa isi face altfel datoria de regulatoare a unui echilibru armonios. Numarul zilelor senine creste simtitor pe timpul iernilor iar vara este posibil ca pentru atenuarea

excesului termic sa fie mai multe zile cu cer acoperit. Precipitatiile sunt relativ moderate pe tot parcursul anului, fara a exista pericolul unei secete care sa afecteze culturile. De altfel apa are si alte modalitati prin care ajunge sa satisfaca nevoile plantelor, pe care omul a inteles sa le treaca cu vederea. Ideea ca daca iarna este blanda **vor aparea epidemii virale** este o creatie inconstienta a mintii limitate, pe care apoi o traieste ca experienta, pana se va intelege acest lucru si se va renunta la a crea inconstient. De altfel sunt multi factori care contribuie la crearea realitatii anuale "epidemie virala". Nu trebuie uitat tot lantul celor "implicati in vindecare", care practic traiesc de pe urma acestui tip de iluzii: medici, fabrici de medicamente, farmacisti, terapeuti de tot felul, laboratoare de cercetare... Este o "realitate" sustinuta de suficient de multi pentru a se manifesta.

Revenind la vreme, anul trecut un prieten ma intreba ingrijorat daca avem voie sa interactionam in acest mod cu elementele naturii. Ii voi raspunde si lui pe aceasta cale ca este o colaborare fireasca pe care a pomenit-o si Maestrul Iisus, si care nu se poate realiza decat daca ai ajuns sa intelegi suficient incat sa nu mai existe loc de "greseli". Altfel oricum nu interactionezi cu nimic,orice ti-ai propune, deoarece frecventa la care ai acces nu este suficient de inalta, deci o "comunicare" este practic imposibila. O astfel de intrebare insa presupune o indoiala nemarturisita asupra Perfectiunii Creatiei, ca si cand Creatorul ar fi putut gresi acordand acces unor personalitati egotice la astfel de parghii majore. Fiti siguri ca in Perfectiunea Creatiei nu este loc de astfel de greseli. Nu uitati ca, **desi toti avem capacitatea de a crea realitati, ele raman arondate nivelului de expansiune la care Corpul Constiintei care suntem a ajuns**. Din pacate, la nivelul "**om bun**" abia daca poti fi sigur ca acest corp depaseste cu putin dimensiunea corpului fizic. Am denumit asa omul care vibreaza **preponderent** pe frecventa celui de-al patrulea centru energetic al corpului fizic, altfel spus pe frecventa “iubirii”..Voi explica mai jos relatiile vibratie-stari-”sentimente”.

A fost o bucurie ca de "gerul bobotezei" sa fie parcurile pline de oameni si copii veseli. Temperatura nu era obligatoriu sa fie atat de ridicata dar nu depinde numai de gradul de insolatie. Un cer absolut limpede poate exista si in prezenta zapezii si la temperaturi destul de scazute la aceasta latitudine

geografica. Mai sunt aspecte care influenteaza semnificativ vremea si de care oamenii nu mai sunt constienti, dar pe care nu este cazul sa ii pomenesc aici. Dar tin tot de capacitatea creatoare a omului. Indirect am tratat si stiinta numita "meteorologie". Probabil v-ati facut o idee despre rolul pe care ea chiar il poate avea cu adevarat. Ca multe altele si ea actioneaza cumva "**programator**" in sensul ca sugereaza unui numar mare de creatori inconstienti un anume program. Acestia "cupleaza" si potentializeaza realitatea respectiva, marind sansele ca ea sa se manifeste. Prin emotionalul lor aceste individualitati creeaza acea realitate, deoarece ei deja isi progreameaza senzatiile pe care le vor resimti maine. Asa devine timpul probabil o realitate posibila. Este indirect tot creatia oamenilor, doar ca ei nu mai stiu acest fapt. De unde se inspira meteorologul cand face prognoza este altceva. Fotograme din sateliti, coroborate cu directia de inaintare, cu viteza vantului, o gramada de date aparent foarte semnificative, dar rezultate din aceeasi programare inconstienta a altor Creatori situati pe arealuri invecinate.. De fapt se straduieste sa creada ca poate ghici ceva ce in realitate programeaza cu concursul unui numar mare de cocreatori inconstienti, spre nefericirea experientei tuturor. Aici am sa atentionez asupra unui aspect aparent ciudat. Spuneam ca este suficient ca o singura Constiinta Constienta sa apara si aspectul vremii de pe o zona semnificativa sa inceapa sa devina armonios. Trebuie sa **observati raportul** intre numarul de cocreatori inconstienti care, cupland cu buletinele meteo, fac o programare insuficient de coerenta si puternica, chiar daca ei sunt de ordinul milioanelor de individualitati in timp ce o singura individualitate Constienta armonizeaza dincolo si peste aceasta infoenergie venind de la milioane.

Este posibil sa fi observat singuri diferite aspecte interesante: zonelor de mari tensiuni interumane, razboaie de tot felul dar si alte aberatii relationale majore le corespund si fenomene "naturale" -spunem noi- cu aspect de calamitate: cutremure majore de pamant, furtuni, valuri ucigatoare. Nu mai suntem constienti deloc ca, prin gandul, cuvantul sau fapta noastra cream dizarmonii majore care ne transforma in epicentru al unor manifestari la fel de lipsite de armonie. Legenda biblica despre Sodoma si Gomora are semnificatia ei si a fost pomenita de localncii din zonele calamitate recent din

oceanul Indian. V-ati intrebat oare de ce "tornadele" sunt aproape specifice continentului american?! Aparent conditii similare se gasesc la aceleasi latitudini aflate si pe alte continente, dar aici ele nu se prea produc...

Acelasi tipar cumva functioneaza si in cazul a ceea ce ne-am obisnuit a numi boli. Desigur ca aici complexitatea este mult mai mare iar "adevarul" are foarte multe nivele de intelegere. Multi dintre oameni au priceput lipsa de obiectivitate a bolilor si a fost suficient pentru a le indeparta din experienta lor. Ei considera insa ca "au inteles totul" si aici se inseala. Deoarece ei au reusit cel mai simplu nivel de intelegere si anume Credinta, dar nu isi dau seama ca asta a fost cea care i-a vindecat. La o urmatoare imbolnavire vor fi plini de convingere ca stiu si nu va mai functiona. Pentru ca de aceasta data au transferat la nivelul egoului presupusa cunoastere iar credinta initiala a fost pervertita in "cred ca pot". Putin probabil sa mai reuseasca. Adevaratele cauze ale manifestarilor pe acest "corp fizic" nu le-au inteles si, ca atare nu si-au vindecat **mintea limitata**, adevarata sursa a oricarei neintelegeri, fie ea denumita sau manifestata ca boala sau sub orice alta forma. Iata cum se produc majoritatea "imbolnavirilor" in ziua de azi. Il abordez de la nivelul de intelegere cel mai accesibil unei majoritati. Dintr-un motiv lipsit de mare importanta una sau mai multe celule transmit un semnal perceput ca durere. Arareori semnalul provine de la un intreg sistem sau organ. El este preluat cu frica de mintea limitata si imediat asociat cu experiente anterioare vazute de cel ce acum sufera, la apropiati sau semeni. Asocierile intotdeauna se fac cu aspectele cele mai "nefericite". Ca atare, in loc sa armonizeze cumva tensiunile care desigur au dus la acel semnal dureros, mintea proiecteaza in tesuturile cu pricina frici si tensiuni multiplicate exponential. Daca este un tip senzitiv raspunsul generat de amplificarea dizarmoniei de catre mintea limitata nu va intarzia sa apara. Ca atare durerea va fi si mai mare, cuprinzand zone extinse. De acum se impune un consult medical, iar generalistul ce poate face decat sa te trimita la un specialist pe "problemele care par ca te afecteaza". Acesta, dupa ce amplifica si el frica, interpune niste timpi in care tu vei astepta sa faci si apoi sa obtii rezultatul nu stiu caror analize. In toti acesti timpi mintea genereaza adevarate furtuni energoinformationale la locul cu pricina si

este foarte probabil ca, aducand analizele, tu sa fi reusit deja sa "materializezi" presupusul diagnostic. Daca nu ai reusit pe deplin si pare ca rezultatul este inca incert, nu e nimic, mai refaci o data analizele si intre timp precis frica a reusit sa definitiveze totul. Ati vazut cat de usor se confirma un bun diagnostician?! Daca va mai este si simpatic, ca om, sansele sunt si mai mari deoarece aveti multa incredere in el. La un anumit nivel si voi si el stiti ca este un joc, dar nu la nivelul la care sunteti implicati in experimentul numit "viata".

Desigur ca vor urma retete si regimuri dietetice incomode, dar va veti vindeca numai daca cel care vi le prescrie va este simpatic si va inspira incredere sau a reusit sa va impresioneze cu ceva suficient de puternic. Altfel nu va urma nici o ameliorare, dimpotriva boala se va agrava. Daca alegeti sa va plimbati din medic in medic sansele sunt si mai mici deoarece o doza mare de neincredere apuca sa puna stapanire pe mintea limitata, care de acum vede si pregateste obiectiv suficiente taieri energetice si informatii viciate ca sa fie posibil un sfarsit cat mai personal. Ar putea parea chiar cinica acum afirmatia ca" nu exista boli ci doar bolnavi" dar vedeti bine cata dreptate este in ea. Desigur altceva se vrea a se intelege din acele cuvinte, dar oare nu este mai corect ceea ce poate ati inteles acum? Pentru ca boala are un caracter foarte personal intotdeauna deoarece ea este o constructie a persoanei care sunteti pe un sablon informational preexistent. Ponderea pe care o are "creativitatea" voastra insa este majora. Despre metodele folosite si motivele care sunt in spatele imbolnavirilor voi vorbi mai in interiorul cartii. In ceea ce priveste vindecarile trebuie sa spun si aici cate ceva. Deoarece personalitatea voastra are un rol deosebit de mare in manifestarea "bolii" respective, **desi practic orice boala se vindeca instantaneu**, la fel de repede o reinstalati cata vreme nu au fost operate modificari cauzale. Si aici va trebui sa introduc un paragraf corect dar care nu imi face nici mie placere, cu atat mai putin celor despre care voi vorbi.

Trebuie sa ma refer la **terapiile alternative**. Nu le voi individualiza din doua motive, pe care am sa le si expun. Primul este acela ca nedenumindu-le explicit, fiecare inca va crede ca nu ma refeream si la el, ca atare nu isi va lasa brusc pacientii, ceea ce nu ar fi benefic pentru nimeni, chiar daca acestia se iluzioneaza. Pentru unii functioneaza " minte-ma dar minte-ma

frumos"...Mai interesant este ca in terapii nici unul nu este constient ca este vorba de o iluzie si toti sunt oameni buni si de buna credinta, ca de altfel si majoritatea cadrelor medicale. Revenind la terapii trebuie sa fie clar ca ele sunt doar niste tehnici, deci nivelul de cunoastere este din start limitat. Chiar si asa insa viziunea majoritatii terapiilor este una holistica si aici este un plus de intelegere fata de medicina alopata. Ceea ce insa nu le diferentiaza este ca ambele se ocupa de efecte, in ciuda faptului ca terapeutii cred ca se ocupa de cauze. Marea majoritate se invart in jurul sau direct pe corpul fizic actionand cu "energii subtile" si nu am de ce sa ii contrazic. Ei chiar asta fac prin stimulari de tot felul, prin pase energetice. De regula o fac cu iubire, deci la frecvente egale sau superioare celui de-al patrulea centru energetic principal. Prin aceasta ei "curata" cumva rezultatul fricilor, dand o sansa revenirii la armonie. Ei chiar declanseaza vindecarea prin iubirea lor si prin ceea ce va transmit chiar empatic. Chiar daca incearca o perioada sa va sustina de la distanta, nu o pot face permanent iar mintea voastra este prea calificata pentru a se lasa pacalita.

Al doilea motiv pentru care nu nominalizez aceste tehnici sau practicantii lor este aceea ca stiu ca ei sunt pregatiti mai bine decat majoritatea sa acceada la intreaga cunoastere care este in toti. Problema lor insa este putin deosebita deoarece ei chiar au muncit mult si din tot sufletul uneori multi ani, chiar mai multe zeci si, desi toti simt ca mai este de invatat, toti **cred ca stiu** si asta este si **limita de cunoastere** la care risca sa se condamne singuri. Ei chiar cred cu convingere ca si-au domolit reactiile egotice, dar cel mai ades nu constientizeaza pe de-a intregul cat de parsiv este acest ego. Pentru ca sa te convinga este in stare sa se calce singur in picioare, dupa care iti va face surpriza sa apara cand chiar nu te mai astepti...

Ii invit sa inteleaga ca adevarata Cunoastere nu o vor gasi in nici o carte. Fiecare carte contine fragmente ale Intregului dar nici una TOTUL. Cunoasterea este valabila numai in momentul de Acum si este absolut specifica ca formulare. Iar formularea tine cont de evolutia tuturor parametrilor si are o importanta deosebita. De aceea mesajele care in esenta nu puteau fi decat aceleasi, au avut multe variatii de forma dar nu mai pot opera adevarate deschideri acum. Nici nu mai pot fi intelese macar, nici "in litera si cu atat mai putin in spirit", daca

ar fi sa folosesc termeni din Drept. Apoi toate au fost puternic deformate, **nu totdeauna intamplator**. Iar compilarea lor duce la deformatii si mai mari si cu atat mai periculoase cu cat ai convingerea ca ai descoperit Adevarul. Sunt si tehnici nascute din asemenea compilari, una chiar facand cariera la noi la un moment dat.

Vad uneori la TV oameni de buna credinta care chiar isi doresc sa-si ajute semenii, spunand cuvinte bune si blande si facand gesturi patrunsi de seriozitatea a ceea ce cred ca fac. In realitate putina cunoastere la care si-au acordat accesul nu poate asigura o vibratie la care gandul lor chiar sa opereze ceva "in distal", cum le place sa creada. Pot cel mult sa cupleze prin intermediul emotionalului celui suferind o relatie empatica de scurta durata. Nivelul psihologic nu este nici el de neglijat. Dar **sa ai convingerea ca chiar ai operat o vindecare este o totala lipsa de cunoastere**. Daca asa ceva ar fi fost cu putinta, toti Marii Maestri din toate timpurile ar fi vindecat instantaneu toata planeta. Aici este insa Legea Armoniei care nu lasa pe nimeni sa faca temele "celuilalt", atata timp cat pentru ei exista iluzia ca sunt doi. Iisus spunea "credinta ta te-a vindecat" si se referea de fapt la o incredere bazata pe un minim nivel de intelegere. Apoi aceste pretinse tehnici cauta sa manipuleze "cliseele" aflate in Astral. Nici o diferenta de nivel de intelegere si vibratie fata de prestatiile vracilor din toate culturile, a celor care se ocupa de farmece, magie Alba sau cum se mai numesc**. Maestrii nu au facut asa ceva**. Cea care se poate spune ca vindeca in sensul strict ca ridica vibratia este extinderea Cimpului de Constiinta. **Vindecarea deci este un proces bland si indelungat in acest caz, prin instaurarea treptata a Armoniei acolo unde entropia se instalase**. Este ceea ce un preot cu har face atunci cand vine sa sfinteasca o casa. Ridica vibratia spatiului respectiv. Altfel o vindecare in sensul strict dorita de un "bolnav" nu se poate face decat individual, cand si numai daca acesta hotareste pentru el sa inteleaga cat mai mult rolul Armoniei in cadrul Creatiei din care este parte. Ori asta nu o poate "initia" decat cel care si-a acordat accesul la Cunoastere. Pentru ca acum increderea nu mai functioneaza, intelectul fiind mult mai puternic si obisnuit sa conteste intotdeauna, sa "carteasca".. Chiar daca cel suferind te asigura si este convins chiar ca poate crede ceea ce ii spui, la cateva minute vine un

gand care spune "dar daca..." Si cu asta a fost anulat absolut totul. Mintea limitata trebuie azi ori sa se deschida si sa poata intelege, ceea ce este preferabil si fezabil, ori sa fie pacalita. In ambele cazuri insa cel ce vindeca trebuie sa aiba Cunoastere deplina. Si asa insa varianta cu pacalirea intelectului poate esua , cum s-a intamplat in urma cu cativa ani unor vindecatori din nu stiu ce insule. Vindecarile erau reale si au beneficiat multi dar ei atrageau atentia si pacaleau mintea printr-un gen de prestidigitatie. Niste reporteri vigilenti au sesizat si surprins pe pelicula pacaleala si au crezut ca descoperisera o inselaciune pe care, dezvaluind-o fac un lucru pozitiv. Desigur totul a generat o mare tevatura in presa internationala, fiind considerata o mare excrocherie. In acele momente chiar nu mai puteau sa explice nimic nimanui. Si evident apoi au incetat orice vindecari si poate multi ar fi putut, asa pacaliti, beneficia de adevarata lor Cunoastere.

Omul in societatea de astazi isi ofera foarte putin timp. Chiar daca este vorba de sanatatea lui, prefera sa inghita niste pastile si sa spere ca ceva se va imbunatati decat sa trebuiasca sa inteleaga si sa urmeze un proces mai lung de vindecare definitiva si garantata. El va prefera sa nu creada in ceea ce ii spui deoarece nu ii convine varianta. Va prefera sa te conteste decat sa isi aloce timp, facand schimbari pe lista cotidiana de prioritati. Am intalnit destul de recent un psiholog bolnav de cancer si care a declarat limpede ca ea nu are rabdare sa mai citeasca sau sa asculte ceva. Am intrebat-o daca stie exact ce inseamna asta si a raspuns afirmativ, dar si-a mentinut decizia. In ciuda asigurarilor ca se va vindeca si recupera total. Nu mai avea o motivatie sa ramana si nu exista ceva care sa poata trece peste asta. Doar sa incerci, daca accepta colaborarea, sa ii confectionezi tu si o motivatie, ceea ce nu este tocmai armonios.

Daca privesti cu atentie si iubire evolutia semenilor tai poti intelege absolut totul. Toti sunt esentialmente buni, nu am cunoscut om rau, cel mult mai slab pregatit. Ei se comporta strict in functie de nivelul de cunoastere si intelegere si este absolut inutil sa incerci sa ii bagi in niste sabloane. Cu atat mai putin cu cat multi au un acces intuitiv la diverse valori si nivele de cunoastere, care complica si mai mult tabloul. Jocul social, absolut nefiresc in mai toate manifestarile lui, are un teribil si inepuizabil aspect de comedie uneori grotesca. Alergarea

continua dupa iluzii ale nevoilor de tot felul, incercarea permanenta de a tot strange valori iluzorii in care mai apoi te sufoci, ingradirea permanenta a libertatii din dorinta de a obtine mai multa libertate sunt niste constante in exercitiul tuturor si totul duce la dezamagiri, infrangeri, senzatie de inutilitate si non sens. Privirile devin goale, inexpresive, nimic viu nu mai arde in acei ochi si aici inceteaza comedia in favoarea dramei. **Cat de mult trebuie sa mori pentru ca viata din priviri sa dispara?** Cat de putin loc de speranta mai este acolo...Nu pot niciodata sa imi interzic sa mi-i imaginez la 16-18 ani, plini de nazuinte si fierband cu toate cazanele sub presiune...Ce calitate a experientelor umane poate duce la aceasta totala secatuire si la ce bun aceasta "acumulare" daca duce la lipsa de viata...Blazare, suficienta, apatie in mijlocul Creatiei mereu dinamica, mereu noua, provocatoare. Este evident ca numai neintelegeri grave pot duce la astfel de disonanta.

Sa vedem cum am ajuns la aceasta situatie. Omul ar trebui sa fie stari, cu alte cuvinte ar trebui **SA FIE**. In loc de asta el permanent cauta SA FACA CEVA pentru A AVEA si astfel SA POATA FI. Acestea sunt principalele erori. Aici s-a ajuns printr-o totala uitare a Ce suntem noi. Parasind punctul initial de potentialitate maxima si risipind energie si atentie in mult prea multe directii, nu mai suntem nici pe departe o sageata plina de energie ci un vector rezultat din cuplarea a mult prea multor directii uneori chiar opuse. Energia unui astfel de vector ramane foarte slaba, deci valoarea lui este mica.

Preluam prin educatie niste "valori" rezultate din aceasta necunoastere de Sine si cu aceasta deja programul a fost viciat iremediabil. Daca toata evolutia civilizatiei a avut loc sub imperiul fricilor, omul s-a simtit mereu mai mic si neputincios. Ca atare a predat generatiei care a urmat un bagaj si mai mare de frici , si mai diminuat in ceea ce priveste Constiinta de Sine. Mi se pare chiar uimitor acest proces, rezultat firesc datorat identificarii cu corpul fizic. Este o teama atat de mare de ce ar putea pati, ce suferinte majore risca, este o frica atat de mare de "moarte" incat rezultatul nu poate fi decat suferintele si moartea.

Un copil "se naste" cam dupa cum urmeaza. Un spirit neincarnat observa oportunitatea pe care doi oameni i-o ofera in jocul lor din acest plan. El observa contextul si pe potentialii

parinti si mai observa si cat de mare este gradul lor de **iubire**. Daca ati fost putin atenti precis ati remarcat un aspect interesant: o femeie devine mama doar in doua circumstante. Cea mai fericita aceea in care isi iubeste partenerul atat de mult incat doreste sa aiba un copil cu el si cea exact opusa, in care se teme groaznic ca va ramane insarcinata. Jocurile sexuale fara implicatii emotionale deosebite **nu vor duce niciodata la aparitia unui copil**, chiar daca respectivii declara ca vor sa devina parinti. Sunt cupluri care ani de zile au facut sex cu deplina bucurie si care erau convinse ca vor un copil dar nu l-au avut. Imediat ce s-au despartit, fiecare a devenit parinte, cu un alt partener. Iata cum si pretinsa sterilitate are-evident-doar o motivatie informationala subtila.

Dar sa vedem cam ce este un spirit. Voi alege sa-l descriu ca pe o minunata arhiva de **omniscienta**, in continua imbogatire prin experiment in repetatele cicluri de incarnare-descarnare, odata ce a intrat in acest joc. Deci este **un proces de crestere**. El este o **"Scanteie Divina"**, o particica din Creator. **Are toate valentele Acestuia, din Care este Parte**. Aceasta arhiva are mai multe nivele de arhivare, ca in programele de P.C. Un pachetel invelit impreuna cu ceva date in alt pachetel samd. Ca dimensiuni putem spune ca este un atom, deci arhivarea este deosebit de compacta. Se plaseaza in locul special destinat acestui scop, unde sunt create conditiile sa inceapa o prima etapa de dezarhivare a informatiei privind formarea unui corp fizic. Conform acestor date incepe strangerea de atomi si construirea primelor celule, tesuturi, organe. Materialul de constructie este asigurat mai intai de uter, din corpul mamei.

Aici are loc o prima completare sau impurificare a informatiei initiale. In momentul in care mama devine constienta ca va naste un copil, atitudinea ei, starea in care se gaseste sunt si ele programe informationale care contribuie la formarea corpului fizic al viitorului copil. Nimic nu este lipsit de importanta din punctul de vedere al informatiei care va duce la aspectul acestei constructii "fizice". Armonia si aici are un rol preponderent deoarece este starea care nu deformeaza informatia arhetipala. Orice imixtiune a fricii este dezastruoasa. Frica opereaza distorsiuni energoinformationale cu caracter deformant. Daca ea nu ar exista, nu s-ar inregistra probleme la nasteri si copii s-ar naste intr-o stare de sanatate optima.

Noi credem ca este foarte importanta alimentatia mamei, mostenirea genetica, ca sunt importante poftele cu care uneori se alinta dar in realitate este importanta starea ei de armonie. Este usor de inteles ca aceasta stare depinde mult mai putin de factori aparent obiectivi cat de etichetele pe care mintea mamei le genereaza. Nestiind foarte clar acest lucru noi cautam sa realizam alte deziderate, fara nici o legatura cu copilul. Daca am presupune ca in uter ar fi lipsa a unui element necesar conform programului arhetipal, acel element **ar fi sublimat imediat din cel aflat la dispozitie**. Permutarea elementelor este ceva firesc si noi avem cunostiinta de aceasta. Au fost realizate cercetari care demonstreaza acest lucru.

In momentul nasterii sunt o infinitate de ganduri, frici, practici care deformeaza programul initial. Oamenii se tem de reusita nasterii de parca nu ar fi cel mai firesc lucru, apoi se tem de evolutia timpurie. O prima agresiune se aplica proaspat iesitului corp prin stimulare pentru a i se auzi vocea. Apoi urmeaza cateva contacte cu substante farmaceutice care nu fac parte din evolutia lui fireasca.

Incepand cu acest moment toata evolutia va fi o continua grefare de programe viciate pe structura informationala cu care el a venit. Rezultatul va fi preponderent influentat de informatia aleatoare si perturbatoare. **Tot felul de apartinatori grijulii si tematori, tot felul de sfaturi intelepte cu urmari foarte neintelepte.** Si este absolut firesc sa fie asa de vreme ce aici chiar nimeni nu mai stie cu adevarat nimic. Din tot ceea ce se petrece nimeni nu poate fi decat arareori invinovatit de ceva deoarece toti au cele mai bune intentii. Nimeni nu are constiinta faptului ca perturbeaza ceva, cata vreme nimeni nu i-a spus vreodata ca asa stau lucrurile. Toate astea s-au uitat demult de catre toti membrii civilizatiei.

Poate parea stiintifico-fantastic dar este purul si regretabilul adevar totul.

La inceput informatia cu care a venit este cel mai grav afectata prin frici cu privire la modul cum evolueaza, apoi prin practici medicale culminand cu vaccinurile. Se continua cu alimentatia. Poate veti intelege ca informatia care se gaseste in laptele matern nu are cum sa semene cu cea a laptelui de vaca. E simplu sa spui e lapte, e gras, e bun. E natural . Doar

ca natural nu este ca informatia de la un animal sa fie apropiata omului. Dar asta este doar inceputul. Urmeaza introducerea in alimentatie a oului, branzei si carnii caci noi am vazut ca "corpul are nevoie de"...proteine, glucide si lipide, saruri minerale si oligoelemente. Fiind cea mai slaba veriga a evolutiei probabil, ea nu isi va putea obtine altfel aceste elemente decat daca i le dam gata fabricate de alte organisme, mai "bine pregatite"...Nu stiu cum sa va descriu mai sugestiv aiureala din mintile noastre... De unde **structura corpului fizic trebuia sa aiba o anumita vibratie specifica unui corp Omenesc**, ea a fost astfel coborata prin inconstienta incat devine mult mai usor abordabila de frecvente ale bolilor. Mai ales ca avem deja "pre-programate" asa numitele boli ale copilariei.

Desi medicii au observat ca un organism bolnav se reface mai repede daca din alimentatie sunt scoase carnea, ouale, branza totusi se insista pe retinerea in alimentatia omului a unor proteine de origine animala in mod total nejustificat. Ba mai circula si legenda conform careia o friptura de porc in sange are reale virtuti in refacerea nu stiu caror parametrii. Cu ce programe informationale vine aceasta carne nu suntem capabili sa ne gandim. Fara a ne gandi la proteina ucigasa sau la trichineloza ci umai la simplele programe dupa care s-a constituit acea carne, acel tesut de animal pe care noi il preluam cu mare pofta. Daca PC-ul tau are Windows-ul ca mediu, **ce ai putea spera sa obtii instaland programe in Linux?** Este o intrebare simpla, pe care nu ne-o punem...Eu as spune **haos informational**.

Toti cei care au fost parinti trebuie sa isi aminteasca cu ce dificultate au introdus carnea in alimentatia copilului lor. Ei nu manifesta nici o apetenta pentru acest presupus aliment si chiar cand cresc fac destule mofturi legate de carne. Nici noi nu am agreat-o pe vremea cand eram copii. Procesul educational are si laturi de-a dreptul draconice caci deh, parintii stiu mai bine ce este necesar copilului lor....Ce **eroare** ! Intotdeauna un sugar ar avea multe sa va invete daca nu ati fi infatuati si ati avea un plus de atentie la manifestarile lui. De fapt pana pe la 12 ani ar trebui **sa fim foarte receptivi la ceea ce ei incearca uneori cu blandete sa ne arate**. Ei nu au pana atunci un ego prea mare daca nu au fost stimulati excesiv in acest sens, desi am vazut destule cazuri. Ca atare

mintea limitata prezinta mult mai multa transparenta pentru Cunoasterea care vine din Sine. Dar tocmai atunci noi ii consideram mici si prosti si ne ratam inca o sansa de a ne apropia putin macar de Adevar.

Daca veti fi atenti ei nici hainutele nu le prea agreaza, deoarece aura corpului lor le asigura o protectie superioara, fiind mai mare si de o frecventa mai ridicata. Ei percep mult mai putin decat cei mari variatiile de temperatura ca pe o agresiune. Si se obisnuiesc mult mai greu cu temperaturile ridicate decat cu cele joase. "Raceala" lor nu are motivatie virotica ci se datoreaza fricilor pe care noi le inducem sau le proiectam catre ei. Ceea ce noi etichetam ca grija sau prudenta este de fapt frica cosmetizata. Mereu noi ne temem sa nu "pateasca ceva rau" Din punct de vedere energoinformational creem prin aceasta conditiile ca aceasta "probabilitate" sa devina fenomen obiectiv in ciclul cauza-efect. Deoarece cauza nu o vedem vom cauta o motivatie la indemana si ce poate fi mai facil decat faptul ca nu a fost corespunzator imbracat. Ca atare, cu o frica improspatata de acum, data viitoare vom fi mai "intelepti" si il vom infofoli mai bine, diminuandu-i protectia aurica si marind sansele prin plusul de frici capatate din experienta anterioara neinteleasa ca si prin diminuarea protectiei, ca fenomenul sa se repete. O solutie de piramidon nu va face decat sa impurifice structura si sa coboare putin vibratia ansamblului fiintei copilasului, care data viitoare va fi si mai putin aparat. In plus cream posibilitatea ca alte raspunsuri sa se manifeste, cum ar fi o alergie medicamentoasa.

Par poate amanunte dar am cunoscut multe cazuri in care parintii au distrus bietele fiinte pe care ar fi trebuit sa le ajute **prin iubire** sa devina oameni pe acest Pamant. Cine crede ca ei au nevoi mai mari decat iubirea nu stie absolut nimic despre copii. Cunoastem cu totii o etnie care isi iubeste copii foarte mult, desi nu de putine ori ii vedem umbland desculti prin zapada. Toti ne-am minunat candva de faptul ca nu se imbolnavesc. Uimirea noastra insa se datoreaza necunoasterii si neintelegerii profunde asupra vietii.

Proiectam asupra micutilor tot felul de programe pe care apoi le "tratam" cu ceai pentru pretinse colici, cu tot felul de siropuri de tuse sau altele si mai toxice. Intregul tract digestiv se formeaza greu si este agresat chiar si de banane,

cartfi fierti natur sau portocale. Sunt acide sau produc aciditate iar ei simt foarte tare acest disconfort. Aciditatea are un caracter entropic, nu favorizeaza viata. Apoi ceaiul aparent benefic este in final apa fiarta si racita. Apa fiarta nici ea nu favorizeaza viata, dar noi credem ca ii fereste pe micuti de eventuale infectii si suntem mai linistiti in fricile noastre bazate pe multa neintelegere. Veti avea copii mult mai sanatosi daca veti inlocui ceaiurile sau compoturile cu apa plata la temperatura camerei iar fructele pasati-le numai. Iar daca copilul pare ca a racit este preferabil sa constientizati ca probabil cineva a proiectat un nivel al fricilor mult mai mare decat a putut el sa suporte si nu va grabiti cu piramidon. Iubiti-l doar asa cum este firesc si ii va trece de la **SINE**. Nu va puteti imagina cat de mult ii asigura Sinele evolutia corecta, in ciuda aparentei fragilitati. Noi spunem ca nu au inca format un sistem imunitar deoarece atat putem noi intelege dar micutii sunt, in raport cu un matur, poate de zeci de ori mai puternic aparati. Atentie insa: programele ii apara de eventuale agresiuni naturale, nu de produsele informationale ale mintilor noastre. Nici de agresiunile noastre mai "dense" izvorate din teama, cum sunt medicamentele. Un sugar va pune manuta pe o oala aflata la peste 100 de grade si nu va pati nimic, ba nici macar nu scanceste. Va avea doar ochisorii mirati si este capabil sa repete experienta pentru a se asigura ca nu s-a inselat. El **nu stie** ca trebuie sa se simta agresat si nici nu este. Vibratia mult mai ridicata datorata puritatii "corpului fizic" ii mareste mult rezistenta si nu va avea nici o urma pe piele. In cazul in care considerati ca "a racit" usor va recomand sa luati o esenta naturala de parfum si sa ii dati o picatura undeva sub barbita, de vreo doua ori pe zi. De asemeni sa il scoateti la aer curat. Si nu puneti prea multe straturi de hainute pe copii. Protectia termica a corpului nu de haine este asigurata ci de ceea ce noi numim "aura corpului". Prezenta hainelor o restrange si obtinem rezultatul opus celui dorit. Fibrele sintetice sunt si mai restrictive pentru aura si nu au ce cauta pe trupurile micute. Tot vibratia mult mai inalta face ca senzitivitatea sa fie mult mai mare la copii. De aceea si mirosul copiilor este mult mai fin, apropiat de cel al cainilor -cam de 1000 de ori mai fin decat al unui matur "normal". Aici am pus ghilimele deoarece si un adult isi poate ridica nivelul vibratiei la aceleasi valori si va capata exact aceeasi senzitivitate. De

fapt prin ridicarea vibratiei ansamblului care suntem obtinem ceva greu de acceptat pentru intelect: pe de o parte senzitivitatea creste exponential la toti senzorii si pe de alta parte se atenueaza mult ceea ce noi ne-am obisnuit a denumi "durerea" sau alte "raspunsuri" pe care le consideram normale pentru corpul fizic. Asta se datoreaza in principal faptului ca noi credem ca exista neurotransmitatori cand in realitate aceasta "functie" este urmare a densificarii dincolo de limitele programate a ceea ce numim "corp fizic", prin simpla impurificare a structurilor.

Va mai recomand ca in camera copiilor sa fie permanent muzica si nu neaparat in surdina si nici neaparat o muzica relaxanta. Vor deveni mult mai veseli si mai robusti din toate punctele de vedere. Chiar mai dinamici. Abia se vor tine pe picioruse si vor dansa cu multa bucurie. In acest fel nici nu se vor simti deosebit de deranjati la zgomotele incidente care pot veni din afara casei si nici voi nu va trebui sa va strecurati pe varfuri prin casa. Este preferabil insa ca muzica sa nu vina de la programele radio, deoarece ea este impestritata cu tot felul de spoturi publicitare si stiri, care nu mai au vibratie de creatie artistica. Este vorba tot despre informatia care se vehiculeaza. Recomandarea **este benefica pentru mici si mari**. Exista un nivel la care **ceva** danseaza permanent in noi, in prezenta muzicii. Acel "dans" subtil are efecte miraculoase. Este ca un fel de fizioterapie fara contraindicatii deoarece se face la frecvente mult superioare si cu suport informational sprijinit pe iubire. Pentru acest scop un CD-player este cel mai potrivit deoarece nu va trebui prea mult supravegheat si poate fi programat sa repete de cate ori vreti. Va economisi multa suferinta si multi bani pe care altfel ii veti cheltui pe medicamente. **Ar fi benefic sa nu va indoiti de aceasta**.

Si pentru ca am atins subiectul muzica am sa il dezvolt putin. Asa numita "creatie" din acest plan, fie ea artistica sau stiintifica este de fapt o racordare la frecvente mai inalte. Artistii denumesc aceasta inspiratie sau "muza" iar oamenii de stiinta mai degraba genialitate. De fapt totul este aceasta ridicare a frecventei pentru a accesa planuri infoenergetice mai inalte. De acolo sunt "coborate" alte "realitati" si oferite acestei civilizatii. Uneori este vorba de cunoastere, alteori de simple tehnologii, alteori doar simple stari armonioase in care un artist da nastere unei opere artistice cu mijloacele pentru care el s-a

pregatit. Sunt arte in care senzitivul este mai implicat, altele in care totul se elaboreaza cu ajutorul mintii, nu neaparat limitate.

Cea mai directa cale prin care Armonia se adreseaza, prin intermediul senzitivului, ansamblului fiintei noastre este desigur muzica. Ea are canale prin care comunica direct tuturor nivelelor si structurilor fiintei. Daca veti ridica suficient nivelul de vibratie a fiintei veti constata ca simtiti muzica, la volum scazut, chiar prin buricele degetelor. Calitatea mesajului este asigurata si de niste constante cu aspect matematic, anume ritmul, intervalele dintre note -care nu sunt egale ci doar armonioase-, octavele, etc. Actul creator al artistului este in general motivat de iubire deoarece nimeni nu creaza pentru el ci pentru a produce bucurie celor care vor rezona cu starea lui in momentul creatiei. In plus muzica aceea va creea prin rezonanta un mai mic sau mai mare egregor, uneori pe considerente etnice, alteori prin empatie. Constientizarea acestor aspecte si care nu sunt nici pe departe toate ne va aduce un real beneficiu. In primul rand vom fi mai putin tentati sa operam separari pe criterii ale intelectului. Apoi vom incepe sa manifestam din ce in ce mai putine preferinte deoarece **de ce ai refuza un mesaj de iubire al unui semen, care vrea sa te faca partas la un moment de gratie in care el a adus pentru a ti-l face cadou un ansamblu de armonii din Armonia Universala?!**. Vei fi mult mai castigat daca te vei lasa cuprins, imbaiat la toate nivelele fiintei de sunetele respective, daca vei lasa cat mai multe structuri sa "danseze" in ritmul si pe melodia propusa. Mai are si avantajul ca o poti face indiferent cu ce te ocupi in acel moment, fie ca citesti o carte, fie ca faci o activitate manuala. Rezultatul poate nu-l vei constientiza imediat, dar in timp vei vedea ca ai devenit mult mai robust la toate nivelele, ca chiar pretinsul sistem imunitar raspunde altfel, calitatea experientei tale de viata per total crescand simtitor. Desigur intelectul tau acum va fi tentat sa spuna ca eu fabulez, dar este firesc pentru ca lui nimeni nu i-a spus niciodata asa ceva. Dar iata, acum cineva i-a spus! Ar mai fi foarte multe de adaugat despre muzica si multe recomandari benefice bazate pe un alt nivel de intelegere, dar pentru o carte care se adreseaza unui cititor necunoscut sa spunem ca este suficient si atat.

Ca remarca generala acum voi spune ceva pe care **ar fi bine sa nu il uitati usor.** Ca oameni simtim mereu nevoia de a sti mai mult si ades citim biblioteci intregi. Continutul lecturilor este foarte diferit si ne-am dezobisnuit sa observam ca experienta nu se obtine prin citit sau alte moduri de a lua la cunostiinta. Spunem ca am devenit mai destepti dar **intelept va fi doar acela care va accepta sa transfere in propriul experiment de viata cunoasterea acumulata**. Altfel este doar o povara in plus pe care o cari dupa tine fara sens sau beneficiu, o pierdere de timp, o irosire lipsita de armonie. Ori, ce intelept s-ar injuga la un astfel de efort fara finalitate. Numai intelept nu s-ar putea numi!. Pe mine nu aveti de ce sa ma credeti si **nici nu recomand cuiva sa o faca**. De altfel nici nu ar putea, doar ar mima. Dar cele spuse **sunt pe de-a intregul adevarate**. Acest adevar este **al punctului din care eu privesc Viata**. Exista doua variante logice: ori nu veti vedea niciodata acest adevar caci nu alegeti sa va mutati din punctul de vedere pe care il ocupati, ori veniti cat mai aproape de aceste coordonate si atunci toate acestea devin la fel de bine adevarurile voastre. Exista ceva de contestat, ilogic in ceea ce am spus?! Eu incerc sa va aduc aceasta cunoastere **doar pentru a va aminti** ca va este la fel de bine accesibila dar "nimeni nu va poate face temele". Este lucrarea voastra, a fiecaruia.

Fiinta Adamica care ar fi trebuit sa ramanem, aceste valori le-a pierdut si astfel a parasit "raiul". Ne putem intoarce oricand alegem sa o facem, dar nu uitati ca nu exista de fapt decat momentul de Acum. Vesnic "maine"-le omenesc este o iluzie, el poate veni sau poate sa nu mai fie. El inseamna lipsa de curaj, delasare si astea nu pot fi valori care sa duca in "rai", dupa cum bine va puteti imagina. Pentru ca de fapt nu riscati decat statutul limitativ, iluzia, nevoia, durerea, boala, moartea trupului fizic...Le considerati valori?! Este desigur dreptul fiecaruia sa lipeasca ce etichete vrea pe orice articol, si sa-si traiasca nivelul de experienta la care singur se autocondamna. Este iluzia creata de propriile etichete. Toti am trecut pe acolo...De ce am fi ramas?!?

Intrebarea aceasta are un caracter retoric dar exista loc de multa intelegere si in spatele ei. Pentru ca sunt o infinitate de aspecte care fac experienta umana atat de limitata, toate cu aparenta de adevaruri obiective si

insurmontabile, imposibil de depasit, in ciuda logicii si chiar a unor experimente notabile.

Ma voi aventura in incercarea de a explica macar cate ceva. Statutul limitativ este bazat pe cateva iluzii, din care as remarca iluzia nevoii, aceea a lipsei, identificarea cu ceea ce vedem in oglinda, necunoasterea faptului ca Existenta nu are limite si nu poate fi perceputa prin organele noastre de simt decat in foarte mica masura. Din acestea deriva nivelele urmatoare ale iluziei, consecinta a primelor.

Daca ati fi mai atenti ati observa mecanismul simplu prin care se nasc "nevoile". Ele nu sunt nici pe departe obiective si toate sunt, la inceput, simple preferinte. Intervine apoi obisnuinta care pare a le da aceasta noua valenta. Dar drumul poate fi strabatut si in sens contrar. Asa stau lucrurile cu absolut orice, mergand pana la nevoia de hrana, apa, aer. Intelectului i-ar putea parea ca vorbesc despre vreun tip de ascetism dar lui am sa-i explic urmatoarele: Notiunea de ascetism este o aiureala a mintii limitate bazata pe necunoastere si neintelegere. Daca vrei un automobil vei cauta unul care sa consume doisprezece litri la suta sau ai prefera unul absolut autonom, sa spunem bazat pe o alternativa energetica? Banuind ce ai alege, tu de ce nu banuiesti ca eu as opta pentru un corp fizic care sa nu aiba nevoi de hrana, apa, aer, daca stiu cum sa-l procur sau "produc"?! Si apoi tu de ce sa nu preferi aceeasi varianta, daca ai putea accepta ca este perfect viabila?! Eu stiu si de ce nu ai face-o! Dar daca tu preferi o masina independenta si eu un corp fizic lipsit de dependenta ne numim asceti? Eu as spune ca **optam pentru un grad de libertate practic infinit**. Tu nu mai vrei pompe de benzina, eu nu mai vreau sacose, magazine, bucatarii, mirosuri, frigidere, camari si timp pierdut, nu mai vreau hartie igienica si nici WC-ul nu ma prea atrage. Este ceva greu de inteles? Ar trebui sa banuiesc ca daca nu mai vrei benzina vei fi lipsit de bucuria de a sofa? Nici tu nu trebuie sa crezi ca, lipsindu-ma de toate cele enumerate experienta mea ar avea ceva de suferit! Poate merita sa fii putin mai deschis si sa afli ceea ce eu vreau sa spun?!

Tu, pentru a gasi autoturismul despre care vorbeam va trebui sa mai cauti sau sa mai astepti ca minunata civilizatie careia ii apartinem sa accepte o cunoastere care i-a fost oferita in repetate randuri si a refuzat-o de fiecare data, chiar cu lipsa

de eleganta. Este vorba despre cunoasterea conform careia **energia ESTE**, ea netrebuind produsa ci doar "culeasa" cu tehnologii dar mai ales cu conceptii usor modificate. Variantele propuse au fost mai multe, unele mai vechi de o suta de ani. Un cercetator japonez comunica prin '74 ca fiecare centimetru cub din Univers are un potential energetic calculat de 800 000 V. La sfarsitul secolului 19 un anume Kelly a aratat ministerului de razboi american un vehicul care se deplasa cu 500 kilometri pe ora si care folosea pentru propulsie doar niste discuri rezonante, fara vreun consum, apoi Tesla a avut variante de captare a energiei electrice cu ajutorul unor bobine direct din Campul de Energie Universala, prin '70 un italian isi propulsa turismul propriu cu hidrogenul extras pe alte principii din apa iar mie mi-a "fost data" o alta varianta de obtinere a energiei electrice direct din Campul de Energie Universala in urma cu vreun an si junatate. Am "primit" si modificarile si principiul de functionare al motorului usor modificat al italianului din 1970. Tot de pe la inceputul secolului 20 se cunoaste faptul ca un trib ridica greutati de mii de kilograme cu ajutorul sunetului emis de niste tulnice. Toate cele enumerate mai sus de care eu am cunostiinta dar si unele despre care probabil nu stiu, nu au atras atentia acestei civilizatii suficient pentru a se muta din punctul de cunoastere conform caruia este o penurie energetica care pericliteaza civilizatia. Este o cunoastere pe care **practic o evita** de mai bine de o suta de ani, supunandu-si membrii la o infinitate de cazne pentru exploatarea unor hidrocarburi poluante in motoare cu randamente nu formidabile si zgomotoase, cu pericole de contaminare radioactiva si o multime de alte disconforturi. Oare de ce este nevoie de toate acestea? A fost tot o intrebare retorica care totusi are raspunsuri, de care prefer sa nu ma ocup acum.

Exact identic stau lucrurile si cu cunoasterea privind nevoile corpului omenesc. Dupa ce, de-a lungul timpului au fost **cazuri spontane** care au renuntat sa se mai hraneasca, ducand o viata absolut normala zeci de ani, s-au pus bazele unei cercetari sistematice a fenomenului in cadrul unei Fundatii din Australia. Concluziile teoretice dar mai ales rezultatul practic ar fi trebuit sa atraga atentia tuturor membrilor civilizatiei, dar nu s-a dorit aceasta. Pentru ca s-a putut constata ca "organismul uman" nu are nevoi alimentare obiective. S-au pus bazele unui sistem controlat pe parcursul a

21 de zile prin care se face o trecere de la a te hrani cu 'alimente dense" la a te "hrani cu Lumina". In cativa ani peste 10 000 de subiecti din diferite colturi ale lumii si diferite paturi sociale au facut aceasta trecere. Toti au inregistrat cresteri de potential fizic si de stare de sanatate dincolo de beneficiile enumerate de mine anterior. Promotoarea acestei cercetari are deja noua ani de cand a renuntat la ceea ce ne-am obisnuit a numi hrana. Arata mult mai tanara decat varsta in ani, tine conferinte in toata lumea, are un Site pe internet, a scris mai multe carti pe aceasta tema, unele traduse si la noi...Ati auzit de ele, le-ati citit cumva?!!!

Importanta nu este intr-atat renuntarea definitiva la a introduce "alimente dense" in "corpul fizic" cat intelegerea **motivatiei** pentru care o facem si prin aceasta renuntarea la terorizanta iluzie ca ai putea muri de foame candva. Pentru ca poate parea surprinzator dar nu corpul fizic este cel ce manifesta vreo "nevoie" de hrana ci cel emotional. Evident el este un corp subtil, deci e impropriu spus ca are nevoie de hrana, ci doar manifesta un atasament nejustificat de nimic pentru placerea senzatiilor gustative. Deci este, cel mult o preferinta, cu aspect de viciu prin urmarile distructive asupra corpului fizic. Dupa ce reusesti sa experimentezi tu insuti aceasta detasare ai ocazia sa observi clar ca nu foamea te trage inapoi, ea disparand in cateva zile cu desavarsire, ci emotia gustului, placerea papilara. Pe de alta parte corpul fizic incepe sa iti arate ca ii produci suferinta cu fiecare inghititura pe care o introduci, si mesajul de disconfort devine deosebit de limpede din pozitia detasata la care acum ti-ai acordat dreptul.

Pentru ca alcatuirea aceasta "fizica" trateaza tranzitul "alimentar" ca pe o invazie de substante straine de care trebuie sa scape cumva, cat mai repede. Lui nu-i revine nici o satisfactie din acest proces si nici un beneficiu, pentru el este un efort nejustificat de nimic. Spre "norocul" ansamblului care suntem, mintea limitata se lasa permanent influentata de emotional, de asta data convingand "fizicul" din subordine ca este in regula si sa nu protesteze prea dur. Totusi marea majoritate a afectiunilor corpului fizic isi au un prim semnal din motive "alimentare", fara ca noi sa realizam acest adevar. Sunt cazuri in care zilnicele dureri ale coloanei vertebrale se datoreaza exclusiv colonului , cel suferind acuzand dureri "clar localizate" la coloana.

Constientizarea faptului ca alimentele nu sunt o necesitate ci cel mult o preferinta, un "viciu" mai corect exprimat, ar scuti civilizatia de enorm de multe **servituti** care se nasc din aceasta iluzie a nevoii. In plus nu ar mai aparea pericolul ca popoare intregi sa experimenteze "moartea prin inanitie" sau "malnutritia", care nu sunt decat programe informationale puse in opera de mintea limitata, energizate cu emotia fricilor si executate fara drept de apel de structura fizica, deosebit de docila la comenzile mintii.

Sunt imprejurari uneori in care alimentele pur si simplu dispar, catastrofe numite de noi "naturale" si multe alte situatii care afecteaza populatia dintr-o zona mai mare sau mai mica iar acolo teroarea foametei devine cea mai mare, deoarece mintea limitata o asociaza cu un pericol iminent. Panica ar fi deosebit de mica daca acest "virus informational" ar putea fi scos din Constiinta Colectiva.

Numarul celor care acum sunt deja eliberati de aceasta iluzie nu se mai cunoaste si cu toate astea mai nimeni nu banuieste ca, daca timp de 40 de zile nu mananci, nu ai de ce sa mori. Aceasta cunoastere limitata a fost atat de bine fixata ca "**valoare**" in egregorul uman ca probabil vom ajunge sa nu mai ingeram nici unul dintre noi nimic dar depozitul acesta de informatie viciata tot se va pastra acolo. In ceea ce priveste apa lucrurile stau la fel. Dar si apa si aerul sunt necesare cata vreme ne iluzionam ca avem nevoie de mancare, deoarece ele contribuie la eliberarea structurilor corpului de noxele produse prin arderea acestor "intrusi" si la eliminarea lor.

Dragii mei, **in Univers nu exista absolut nimic altceva decat energie si informatie.** Energia este pretutindeni si tocmai de aceea ne este greu sa gasim o diferenta de potential exploatabila in tehnologiile noastre. Oriunde vei cauta este exact acelasi potential energetic. Traditiile cunosteau aceasta si au denumit-o in mai multe feluri. Si informatia este omniprezenta in toata Creatia dar tot in stare de potentialitate. "La inceput a fost cuvantul" vrea sa ne spuna despre primordialitatea informatiei in cadrul Creatiei. In acest ocean de energie din potentialitatea maxima a informatiei se alege o componenta-vector si se moduleaza energia. Asa ia nastere **un aspect** al Creatiei. Un simplu punct

daca vreti. Deja el este caracterizat prin niste proprietati date de vibratia lui, de frecventa la care el exista. Pentru un singur quarq sunt necesare mai multe astfel de fenomene infoenergetice. Atomul este deja o structura complexa, cu particularitati vibratorii specifice 'ELEMENTULUI" pe care urmeaza sa-l defineasca. El are memorie si are inteligenta. Noi stim ca arata asemeni unui sistem solar. Un neutron central in jurul caruia orbiteaza un numar de electroni variabil functie de elementul chimic caruia ii apartine. In structura lui este 99% spatiu acoperit de orbitele electronice. La fel arata si un sistem solar. "Cum este sus este si jos..."-ne vine din cunoasterea traditionala. Planete orbitand in jurul unui Soare central, 99% spatiu acoperit de orbitele planetare...

Dar noi, oamenii, ce suntem?!? Eu va sugerez sa renuntati la ideea ca am putea fii altceva decat un aspect al Creatiei aflat undeva in intervalul dintre un atom si un sistem solar, dar cu un grad de complexitate atat de mare ca ar fi mai usor sa **ne asemanam cu o galaxie**. Oricum nu putem iesi din realitatea ca in Univers nu exista nimic altceva decat energie si informatie, exact ca in computerele noastre. Dar trebuie sa revizuim arondarea noastra la limitele unui biologic complet neinteles. O putem face doar din starea de atentie, nu ne sunt nici necesare si nici utile instrumente suplimentare. Deoarece "galaxia" care suntem are capacitatea de a "vedea" si intelege lucruri de o complexitate inimaginabila.

Daca acceptam ca suntem o galaxie de atomi, o alcatuire de informatie moduland energia, cam unde ar fi logica alimentatiei? Ce "se hraneste" anume, energia care suntem sau informatia care suntem? Sa nu fiti tentati sa raspundeti ca o organizare superioara a materiei, desigur tot dupa programe informationale alcatuind sisteme, organe, tesuturi, ar fi logic sa duca la "deprecierea" autonomiei energetice a elementelor constitutive. Nu pare deosebit de logic.

Am sa va reamintesc primordialitatea informatiei in cadrul procesului de creatie si ar fi util sa o acceptati ca pe un **mare Adevar** care nu cunoaste exceptii. Oriunde aveti de inteles un aspect cautati sa gasiti informatia care l-a creat. Doar asa va oferiti sansa de a intelege cu adevarat ceva. Dar informatia nu este decelabila cu organele noastre de simt. Ea apare doar in stare de Atentie si la o vibratie cat mai inalta. Cu

cat vibratia este mai inalta cu atat mai accesibila devine o informatie situata "mai sus" si care genereaza efecte de o amploare mai mare. De aici reiese utilitatea cresterii frecventei "echipamentului" care suntem in procesul intelegerii fenomenologiei. Si aici vom vedea care ar fi modalitatile de a ridica acest nivel al vibratiei, cu urmari mult mai ample decat cel de mai sus.

In ansamblul fiintei exista un punct central, cel care a fost arhiva care a materializat si corpul fizic si in jurul caruia sunt si toate celelalte invelisuri vibrationale ale fiintei. Este acel "atom" de omniscienta pe care ni-l putem imagina fiind in "inima inimilor" dupa cum frumos se exprima un autor. Sub raport dimensional corpurile noastre infoenergetice nu sunt foarte stabile, unele cu o capacitate mai redusa, altele cu capacitate nelimitata de a se expansiona. Ele toate nu sunt altceva, bineinteles, decat energie modulata in frecventa de catre informatie.

Cel pe care il percepem a fi "fizic" datorita frecventei la care lucreaza organele noastre de simt, are si frecventa de vibratie cea mai scazuta. La inceputul constructiei "vehiculului fizic" frecventa de vibratie este mai mare dar, pe masura ce se tot aduna "material de constructie" jos vibrator caracteristic acestui plan frecventa tot scade. Programul de strangere de material ar trebui sa-si inceteze existenta la un anumit moment, cand structura acestui corp s-a inchegat, dar la unele individualitati pare ca nu se opreste inca mult dupa aceea. In realitate insa acest program se extinde asupra altor nivele si afecteaza Constiinta.

Functie de toata informatia stransa o data cu atomii alcatuirii "fizice" incep sa se dezarhiveze si sa se dezvolte si corpurile mai putin dense si cu o vibratie mai ridicata. Pe masura ce incepe experimentarea "vietii" corpurile capata o dezvoltare specifica evolutiei individualitatii respective. La expansionarea corpului care ne da adevarata identitate contribuie multi factori din care intuitia nu este pe ultimele locuri. Ansamblul frecventei la care fiinta rezoneaza este un fel de medie a vibratiilor tuturor acestor invelisuri.. La ea contribuie atat cunoasterea dezarhivata din atomul central care a acumulat-o pe parcursul a nenumarate incarnari cat si influentele informationale datorata configuratiei astrale in momentul nasterii plus toate informatiile stocate din

experienta in aceasta incarnare. Aceasta frecventa generala este influentata de fiecare **gand**, de fiecare **cuvant** rostit, de fiecare **gest** pe care il facem, de alimentatie, de senzatii si sentimente si nu poate fi epuizata lista.

Va trebui sa va imaginati cum adevarata voastra identitate este un corp diafan de informatie si energie care "**respira**" in functie de toti parametrii enumerati. Iar calitatea experimentului vostru de viata este strict corelata cu si functie de gradul de expansionare la care v-ati acordat dreptul prin fiecare gand, cuvant sau gest facut. Gradul vostru de cunoastere este si el functie de "realitatile" cuprinse in corpul vostru de Constiinta , care realitati trebuiesc intelese ca fiind tot informatie moduland energia.

Atunci cand aceasta expansionare a atins un anumit nivel se petrece un fenomen mai deosebit care a fost si el denumit de traditii in mai multe feluri. El are un "gust de obiectivitate" mai degraba, chiar de materialitate. Este un fel de "prag" care se intinde pe un interval de 2-3 saptamani in care cunoasterea si intelegerea pur si simplu te potopesc. Este" ca un loc" unde stii sa te duci, tot prin cresterea vibratiei desigur. Este ceva fascinant ca senzatie si capeti un fel de dulce dependenta de acel "loc". Apoi brusc nu mai ai acces si vine un "sentiment" si iti insinueaza ca gata, nu mai ai unde sa mergi in Cunoastere, ca tu Esti Cunoastere. Si te trimite sa iti faci menirea. Si incerci sa te achiti.

Te-ai asteptaca toti sa fie dornici sa Cunoasca si sa Inteleaga, dar intre timp te-ai lamurit cum stau lucrurile si nu te mai iluzionezi. Asa cum civilizatia nu a avut interes pentru energie inepuizabila si la indemana, fara eforturi de nici un fel, asa cum nu o intereseaza ca desi nu are nevoie de "alimente" totusi inghesuie in abdomene tot felul de absurditati, nu o intereseaza nici Cine sau Ce sunt membrii ei sau cum ararta Adevarul. Practic parca toti sunt **deosebit de multumiti** de experientele traite, in ciuda privirilor vide la care majoritatea deja au ajuns. Dar mai scrii o carte, totusi cineva poate va voi sa ajunga si la "mostenirea la care are dreptul", la valorile Sinelui.

De fapt se ajunge in punctul deosebit de ciudat in care ai numai de oferit si nu manifesti nici o pretentie, dar nimeni nu este interesat. Ii spuneam unui om bun, cand mi-a spus ca are o insuficienta cardiaca, ca nu are nimic, incercand macar

pe moment sa-l scot din "programul de distrugere" in care se bagase si ma contrazicea cu multa vehementa, tragand iar aceasta informatie peste bietele structuri. I-am mai explicat odata dar el tot pe a lui o tinea...Oare de ce **isi iubea** atat de mult acest program infoenergetic? Argumentul era, desigur, ca stia el mai bine, ca i-**au spus medicii**... Probabil insa Sinele avea nevoie de aceasta experienta. Doar ca **ACUM** nu prea mai este ragaz de joaca, dar majoritatea nu stiu...

Si poate veti intelege cumva cat de mult "bine" va face aceasta pretinsa stiinta, care evident este un exemplu tipic de felul in care o civilizatie si-a aranjat singura programele de distrugere. Dar nu va puteti imagina la cate nivele infoenergetice se manifesta deformarile produse de aceasta medicina. In primul rand ea "apare" undeva destul de "jos" in edificiul Creatiei, nu numai pe considerente temporale ci si ca motivatie. Este o creatie **a mintii limitate** in care ponderea **fricilor** a fost mult mai mare decat cea a **iubirii**. Ca atare rezonanta ei cu Marea Armonie nu este prea buna. La nivelul iluziilor ea contribuie major la situarea ireala a solutiilor, rezolvarilor in afara propriei fiinte si deci a propriei responsabilitati. La nivel mai dens este multa neintelegere a adevaratelor mecanisme de functionare ale corpului fizic. Sunt inca multe necunoscute in spatele practicii medicale, de care medicul este constient iar pacientul nu. Foarte multe se bazeaza pe ipoteze, mult opereaza statisticile in ciuda faptului ca s-a ajuns la concluzia ca nu exista boli ci doar individualitati bolnave. Bazat pe aceste aspecte, asa numitul "malpraxis" are limitele mult mai largi decat cele admise. Va rog sa intelegeti ca nu am nimic cu aceasta ocupatie dar trebuie sa va avertizez asupra adevaratului "rol" al diferitelor aspecte ale vietii voastre. In ceea ce priveste chimismul farmaceutic ca si practica vaccinurilor, cred ca va este relativ usor sa vedeti singuri in ce masura acestea pot sa se armonizeze cu infoenergiile corpului nostru fizic. Fara a mai vorbi despre ireversibilitatea unor procese care pleaca de la aceste prctici, alterand in ritm mult mai alert informatia primordiala, cu rezultate pe termen lung absolut imposibil de previzionat. Iar in spatele acestui proces de acum se afla pe primul loc **concurenta, orgoliile si profitul**, iar inaintea lui campanii publicitare foarte insidioase, cu programe infoenergetice destul de penetrante. Foarte multi dintre noi aproape constientizam

aceste aspecte si, cu toate astea, bulgarele matura tot in implacabila lui rostogolire...Am intalnit medici practicieni cu multi ani in spate care plangeau de-a dreptul ca nu mai pot continua deoarece nefirescul le este atat de evident incat nu mai suporta sa-si otraveasca pecientii cu tot felul de nimicuri. Ei stiu bine ca pacientul cere de acum medicatie si ca daca nu este satisfacut va pleca nemultumit. Sunt aspecte chiar dramatice in aceasta "meserie", denumita de un medic englez "veritabila religie a mileniului doi, care va dispare imediat ce ii va fi contestata utilitatea". Cu toatea astea un procent semnificativ din PIB trebuie alocat sistemului medical, multi isi gasesc "preocuparea" in aceasta ciudata zona a activitatilor umane considerata, culmea, o activitate nobila, umanista, in binele omului. In realitate **poate doar bomba atomica ar produce pagube mai mari umanitatii**, dar aceasta numai daca se va gasi nebunul sa o declanseze. Medicina insa opereaza 24 de ore din 24, pe aproape intreaga planeta. Ii asigur pe toti participantii la acest joc, indiferent partea de baricada unde se gasesc, de infinita mea compasiune pentru **gravele lor neintelegeri** care i-au situat in acele locuri. Dar trebuie sa constientizeze cumva ca au creat o realitate deformata cu **un grad de periculozitate ridicat** in cadrul Marii Armonii. Are dreptul sa ma contrazica doar medicul care este perfect sanatos, care nu imbatraneste si care nu considera ca este fireasca moartea corpului fizic. In fata aceluia ma plec de pe acum.

Daca tot acest potential uman si aceste mijloace ar fi fost directionate catre explorarea Adevarului in ceea ce preiveste chiar si fizicul uman, Civilizatia s-ar gasi acum in cu totul alt punct de Cunoastere. As avea bucuria sa ii ajut pe aceasta cale pe cei mai putin dogmatici dintre ei, deoarece au un bagaj de cunostiinte care le-ar facilita accesul, daca ar sti sa-l directioneze in acest sens. Li s-ar putea alatura biologii, biochimistii si geneticienii, care si ei contribuie din plin la deformarea pachetului informational care insemna Omul Adamic.

Stiu ca exista un orgoliu al meseriilor respective, stiu ca este dificil sa recunosti ca te afli pe un drum in afara Armoniei si a Cunoasterii mai ales ca ai investit mult pentru ca **sa crezi ca stii**. Mai exista si spiritul competitional in Cercetare... Cu toate astea **Adevarul** nu poate fi modificat de

dragul a nimic si el este accesibil doar unui punct numit Constiinta Deplina. Pana nu ai ajuns acolo, ai **"un punct de vedere**" mai individual sau mai colectiv, dar el este caracterizit de adevaruri limitate si asta nu este in acord cu Armonia Universala, cu atat mai mult cu cat adevarurile acestea particulare isi "impun **valorile**" pe cai educationale si chiar administrative uneori. Valorile trebuiesc vazute tot ca **informatie** desigur si ea se extinde si acapareaza, subordonand alte programe, de cele mai multe ori mai aproape de arhetip.

Dragii mei, aparent trebuiesc multe "sacrificate" dar cautati sa le vedeti ca pe adevarate pietroaie de gatul acestei civilizatii mentinute din inconstienta si atunci aveti la ce reflecta. Pentru ca, de fapt, sunt mult mai rele decat simple pietre. Din pacate nu doar cele pomenite mai sus au acest real statut. Procesul **educational** si cel de **invatamant** sunt absolut la fel de daunatoare. Desigur nu apologia analfabetismului o voi face, desigur ca exista un nivel de instruire util dar accentul trebuie pus preponderent pe manifestarea creativitatii individuale. Excesiva pedalare pe dezvoltarea memoriei, mecanicismul, liniaritatea mintii trebuiesc parasite cu desavarsire. Este utila dezvoltarea prin constientizare a capacitatilor de racordare cu Mintea Universala prin dezvoltarea intuitiei, este benefic sa cultivam starile de liniste, atentie, bucurie, pace. Ar fi utila parasirea ideii de competitie si a sistemului de notare a valorii individuale, care inseamna ca cineva te poate judeca, ca **are dreptul** sau **posibilitatea** sa o faca. Sunt linii de program profund **deformatoare**, cu mare abatere de la Legile Armoniei. Majoritatea veti fi tentati sa spuneti ca nu se poate aplica ceea ce eu spun, dar priviti cu atentie si vedeti ca exista deja familii in care educatia nu mai cunoaste aspectele cu care ne-am obisnuit. Unii au reusit sa aduca armonia in procesul educational pana la firescul la care parinti si copii sunt doar prieteni, fara ca unii sa aiba pretentia de a impune pseudovalori pentru ca ceilalti sa aiba ce contesta, de cele mai multe ori ultimii fiind mult mai aproape de un firesc, pe care ceilalti nu-l mai recunosc.

De ce aceasta modificare de atitudini nu ar putea fi extinsa si in institutiile de invatamant, aducand un nivel al Armoniei in procesul de instruire? Pentru ca noi avem aparent

diferentele de varsta pe care le constatam dupa numarul de ani scursi din aceasta incarnare, in realitate insa ne diferentiem dupa acumularile de-a lungul intregii sume de incarnari pe care fiecare a avut-o si ele nu au nimic de-a face cu numarul de ani din buletin. Apoi ar fi util sa intelegem ce anume si cat ar fi armonios sa apartina nivelului "cultura generala" si cat specializariilor ulterioare. Sunt discipline care nu figureaza la nici un nivel de pregatire in timp ce altora li se acorda un spatiu nejustificat in formarea culturii generale.

Sunt capitole ale vietii de care fiecare se loveste la un moment dat si in care se dovedeste ca nu a fost pregatit sa inteleaga absolut deloc, cum este sexualitatea sau intuitivul sau energiile subtile ale corpului fizic in timp ce precis nu va trece in a douasprezecea daca nu stiu ce calcul trigonometric sau functie nu a invatat sa rezolve. Eu nu spun ca nu este util sa se cunoasca despre existenta unor nivele de procesare a datelor matematice superioare dar de aici pana la utilitatea invatarii lor, care dispare definitiv la portile scolii, ma indoiesc.

In cazul invatamantului superior sunt multe Facultati aparute doar din nevoia de "catedre" in timp ce "specialitati" existente acum in mai toate tarile, la noi nici nu au aparut bine si au si fost desfintate, cum a fost cazul "parapsihologiei". Nu ca ar fi fost un nivel de pregatire deosebit dar macar o deschidere catre constientizarea existentei fenomenologiei si dincolo de limitele de perceptie si tot ar fi realizat. Functioneaza in societate in schimb tot felul de "Cursuri" izolate, care nu ofera absolventului macar o privire de ansamblu asupra unor metode mai variate de abordare a "realitatii" ci doar unele limitate, care totusi au cursanti si care uneori isi dovedesc utilitatea in ansamblul jocului social. Pentru ca, daca ar fi sa vorbim de o reala utilitate mult prea multe specialitati ar trebui sa dispara cu desavarsire. Oricum, eu aceasta abordare va trebui sa o pastrez, deoarece corespunde nivelului de Constienta la care va invit.

Fara pretentia de a fi exhaustiv, voi mai exemplifica cu cateva capitole ale pregatirii de specialisti cu alocare ulterioara de mijloace si care nu au o utilitate reala. Am sa ocolesc cu oarecare eleganta pe fizicieni, spunand doar ca ar fi bine daca ar accepta o deschidere mai mare a mintii in observatiile pe care le fac si o mai mare atentie in limitele de gandire pe care le fixeaza in abordarea studiului "realitatii", astfel justificand

increderea putin mai mare pe care o acord acestei specialitati. Consider ca intuitivul este un instrument bun de lucru pentru un fizician deoarece instrumentarul devine din ce in ce mai putin utilizabil. Ar fi util sa intelegem mai bine corespondenta dintre oscilatie si informatie si poate sa facem cumva mai repede un bun de larga circulatie rezultatul intelegerii fenomenologiei la care am ajuns. Nu ca ele ar fi tinute secret dar prea greu ajunge in constiinta omului de rand o cunoastere de ultima ora. Si cei care elaboreaza manuale de invatamant si programe scolare pentru nivelul mediu ar trebui sa fie mai receptivi la "nou".

Sunt "aspecte" care tin de o abordare a acestei discipline pe care mai degraba stim sa le utilizam tehnologic decat sa le explicam fundamental. Aici as pomeni magnetismul, energia ca si concept, electricitatea, fotonul, fenomenul si filtrul de polarizare al lumini si multe altele insuficient intelese. Ca si in medicina, ne place sa credem ca le-am inteles cu adevarat.

Despre chimie nu pot sa spun decat ca este un intreg esafodaj de neintelegere, realizat ce-i drept destul de maiestrit, efort care nu se justifica prin rezultate, decat partial tehnologice, daca procesele atat de alambicate si cu grad inalt de periculozitate si toxicitate in general justifica "realizarile". Aparent evident pentru oricine gradul de confort ridicat oferit de tehnologiile chimice, in realitate acest confort s-a realizat prin diminuarea uneori dramatica a nivelului de "sanatate" a intregii planete. Petrochimia cu multiplele ei ramuri si utilizari ulterioare, industria maselor plastice atat de dezvoltata acum, industria de prelucrare a clorosodicelor si ingrasamintele chimice par a ne fi adus multe servicii, daca uitam cu tot dinadinsul ca am poluat si apa freatica aflata la 300 de metri adancime cu azotiti si azotati, ca terenuri agricole au fost definitiv scoase din uz datorita deseurilor sau infiltrarii cu produse petroliere, daca uitam ca plantele au fost destul de afectate de folosirea intensiva, ca de altfel si terenurile agricole, de ingrasaminte chimice. Toate aceste efecte nu au cum sa fie cuantificate pe termen mediu si lung, atat asupra mediului cat si asupra evolutiei omului, dar nu numai ci si a intregii biosfere.

Detergentii ca si aromaticele, cosmeticele si medicamentele sunt doar fractiuni, dar cu un impact major prin

intensa si imediat apropiata lor folosire. Inlocuirea fibrelor naturale cu cele sintetice poate au scazut costuri, poate au oferit un nivel de prelucrabilitate sau estetic superior dar faptul ca au "izolat" practic individualitatile umane de la o buna racordare infoenergetica cred ca este o urmare cu conotatii dramatice, cu atat mai mult cu cat nu constientizam urmarile. Pentru toate aspectele creatiei nu este nimic mai important decat o fireasca si libera circulatie a infoenergiilor. Noi oamenii aici am produs cele mai grave perturbari. In principal am facut-o prin gandurile noastre de separare, prin preferintele noastre, prin frici, apoi prin constructiile noastre si acum si prin calitatea vesmintelor. Suntem de departe **cel mai slab racordat aspect al Creatiei cu Intregul**. Iar rezultatele se manifesta din plin in calitatea experientelor noastre de viata, in sanatatea noastra.

Boli severe la varste din ce in ce mai fragede, reactii alergice la din ce in ce mai multe persoane sunt fenomene a caror dinamica ascendenta este vizibila chiar de la an la an, in parte macar stim ca noi si stilul nostru de viata sunt de vina, dar bulgarele se rostogoleste inainte, noi convinsi fiind **ca stapanim si avem sub control totul.** Tare aiurea mai arata aceasta rostogolire a Civilizatiei, manata doar de dorinta de facil si de profituri pe termen cat mai scurt.

Apar tehnologii, dupa putin timp apar si avertismente de pericol dar **profitul decide** intotdeauna si decide tare prost. Medicamente sunt aruncate pe piata dupa sumare experimentari si platite avizari iar dupa doar cativa ani apar si dezastrele. In industria alimentara mai nimeni nu mai poate sti ce introduce cu adevarat in corpul lui, totul este condus de profit si aici nevoile sunt mari si profiturile fiecarei gaselnite sunt pe masura. Nimeni nu raspunde cu adevarat de toate acestea, si apoi cu ce anume sa raspunzi de malformatii, de anomalii, de disfunctii... **Pana nu vom reveni la o implicare a inimii in toata aceasta nebunie, nu avem nimic altceva de asteptat decat un lipsit de glorie sfarsit, chiar binefacator**.

Toate acestea sunt directele urmari practice ale chimiei, dar numai o infima parte am enumerat. Ar fi absolut imposibil acum cuiva sa pomeneasca chiar si in treacat toate implicatiile acestei chimii. A ajuns atat de diversificata incat practic un inginer chimist nu are nici cea mai mica sansa sa profeseze

decat intr-un "areal" ingust specializat. Se poate spune de acum ca fiecare proces tehnologic are specialistul sau care nu va putea fi inlocuit usor de un altul, decat dupa ce acesta a fost format la locul cu pricina.

Stiinta viului, biologia, mi se pare o disciplina cu contururi gresit trasate de conceptii absolut gresite. Pentru ca nu vad care sunt criteriile dupa care ea si-a definit aria de cuprindere. A considera ca viul, viata, incep cu formarea primei celule mi se pare ca excludem din inconstienta cea mai mare parte din viata vietii. Daca admitem ca fiind viu tot ce manifesta inteligenta si memorie -si mie asa mi se pare corect- atunci viata este aproape in tot ceea ce noi putem percepe si desigur si dincolo de limitele perceptiilor noastre. Daca nu facem asa ar insemna ca "spiritul" din capul locului este lipsit de viata, ceea ce mi se pare un non sens. Ar insemna ca Intelectul Colectiv nu are viata, ca nici o Constiinta Colectiva nu traieste, dar conduce existenta unor specii. Ar insemna ca fotografia Kirilian vede frunza intreaga in ciuda faptului ca am taiat un fragment din ea in mod cu totul aberant. Sau membrul amputat... CEVA ESTE ABERANT dar este doar mintea noastra limitata care nu vrea sa inteleaga. **Informatia** este vie sau moarta? **Energia** este vie sau este **chiar VIATA...?**

Sa intreb acum cam care este logica de a avea disciplina sau **Stiinta** ca Fizica Pamantului, cand nu stii ca Pamantul este viu, ca vorbesti de fapt despre o Constiinta?! Ca toata fenomenologia legata de aceasta **mare necunoscuta** care ne suporta este in stransa corelatie cu inconstienta Constiintelor care din pacate suntem. Cutremurele de pamant ni se datoreaza, schimbarea amenintatoare a axei de rotatie este doar functie de constienta-inconstienta noastra. Mai avem si Pedologia care analizeaza calitatea solului, in scopul ameliorarii lui in vederea unor mai bune rezultate agricole. Dar solul se poate ameliora **de la Sine** si plantele isi gasesc conditiile optime tot **de la Sine**. Cand vom constientiza asta, vom scapa de servitutile ingrasamintelor chimice, ale analizelor solului si ale ameliorarii plantelor, **adevarate ILUZII PLURIDISCIPLINARE.** Dar noua ne plac servitutile, ca atare nu ne dorim sa scapam. Daca nu suntem capabili de o relatie constienta, macar am face bine daca am lasa aceste **Constiinte** libere, sa-si faca treaba fara a ne mai opune noi "**creator**" in calea Armoniei pe care ele, spre deosebire de noi,

o recunosc. Apa stie singura sa se purifice, daca noi nu ne vom opune prea mult si daca vom sti macar sa o respectam. Si Aerul la fel. Nu de "grijile" noastre au ele vreo nevoie, doar sa le recunoastem locul si sa il respectam... Ar fi o minima constienta, nimic mai mult. Dar noi am uitat sa ne respectam pe noi insine, cum ar putea cineva sa ne ceara sa respectam altceva. Din pacate este, pe cat de logic pe atat de adevarat... Suntem '70 procente apa si restul "Pamant" , iar in procesele interne aerul are functia lui, deci suntem practic produsul acestor Constiinte pe care, insumandu-ni-le, le reducem si pe ele la starea noastra de inconstienta... Apa din noi devine inconstienta, la fel aerul si pamantul. Le uzam si le aruncam in afara corpului fizic, lasand rolul de purificare tot Constiintei care ele Sunt. Si ele nu se plang desi o facem de zeci de mii de ani.

Menirea noastra ar fi sa le aducem la un nivel de vibratie mult superior fata de cea pe care ele o au, ar trebui ca simpla noastra privire sau gand sa le "sfinteasca" pur si simplu, doar noi suntem in cadrul Creatiei singurii "facuti dupa chipul si asemanarea Creatorului", sau daca preferati, cea mai evoluata veriga a Existentei. Cat de departe te afli tu, semenul meu, de aceasta conditie a primordialitatii! Ce anume te face sa fii la asemenea distanta?! Iluzia, nevoia, micimea, frica sunt principalele motive pentru statutul tau prezent. Mai poti adauga infatuarea ca tu stii, ca tu poti, ca tu ai si ca tu **ESTI**.

Am analizat cu multa atentie toate posibilele preocupari ale omului si, in "peisajul" de azi nu am gasit nici macar una benefica cu adevarat. Chiar valentele Creativitatii picate sub semnul interesului isi pierd beneficitatea. Deoarece interesul are un profund caracter limitativ. Coborand putin "stacheta" am putea spune ca sunt posibile preocupari bazate pe iubire si pe bucuria de a Crea. Problema este ca nu mai stim sa definim Iubirea Armonioasa si nici Starea de Bucurie. Pentru ca putem pretinde ca devenim medici din iubire pentru semenii suferinzi doar cu conditia ca nu mai stim nimic despre Armonie. O Iubire Armonioasa nu te-ar lasa sa-l minti ca ii rezolvi tu problemele, nu te-ar lasa nici sa-i ciopartesti corpul si nici sa i-l otravesti cu tot felul de "substante" de care, undeva in strafundurile fiintei, ai motive sa te indoiesti. Ai prefera probabil sa-l mangai cu compasiune si sa-i amintesti ca se poate repara singur, mai

ales daca va avea Atentia necesara pentru a vedea ce anume dizarmonii a produs.

Starea de Bucurie este o anume stare de efervescenta a fiintei care catalizeaza prin ridicarea frecventei o racordare mai inalta. Spuneam ca noi avem capacitatea de a crea la absolut toate nivelele de constiinta, dar nu ca ar fi si util sa o facem. De cele mai multe ori este nu numai inutil ci chiar profund daunator. Si nu ma refer aici la creatia inconstienta ci chiar la cea constienta. Sunt foarte putine situatiile in care Creatia isi mai poate dovedi utilitatea. Ies din discutie desigur motivatiile bazate pe interes, dar a mai crea ceva intr-un plan deja supraaglomerat incepe sa devina periculos. Sa incerc sa fiu mai clar...

Creatia a avut mai multe etape din care as defini doua: Creatia initiala si cea consecutiva a Creatorilor care Suntem. Prima a Fost Facuta din Iubire, Bucurie si Armonie si o putem defini ca fiind Paradisul in care Omul Adamic avea sa-si traiasca experienta. Informatia Arhetipala crease conditiile ca aceasta experinta sa fie fara sfarsit, bazata pe Constiintele elementale si pe cea a Omului. Creativitatea acestuia a permis aparitia a numeroase aspecte care, in momentul in care informatia Primordiala a Omului Adamic a fost alterata, nu a mai fost bazata exclusiv pe Armonie, Bucurie si Iubire ci, din ce in ce mai mult pe iluzii ale nevoii si pe frici. Nemaifiind absolut constient de Cine era el cu adevarat, omul si-a tot impurificat toate nivelele fiintei cu informatie aleatoare si ca atare nevoile au devenit tot mai mari, preferintele se tot imbogateau devenind la randu-le nevoi iar maretia si independenta lui se tot diminuau.

Ciclurile de viata-moarte se tot scurtau si la fel de trecatoare deveneau si creatiile lui. Dar ele se tot inmulteau si se tot diversificau, incercand sa raspunda la din ce in ce mai variatele lui preferinte si de acum nevoi. Toate astea aveau ca urmare diminuarea din ce in ce a Starilor care ii mai puteau fi accesibile in favoarea iluziilor.

Acesta a tot fost drumul parcurs de cel ce ar fi putut ramane Omul Adamic si asa am ajuns noi sa fim acum. Indesirea excesiva a planului acestuia cu noi aspecte create nu face decat sa adancim mai mult iluzia, sa distrugem orice urma de stare care ne-ar mai fi, macar accidental, accesibila, incepand cu Atentia. De acum prea suntem rupti si sparti intr-o

infinitate de directii anulandu-se reciproc, puterea noastra diminuand dincolo de orice limite ale imaginabilului. Am ajuns o specie stresata si mult prea chinuita de micimea noastra si nu mai gasim macar motivatia de a reface drumul inapoi spre "Casa". Ce ar mai trebui sa cream care sa-si gaseasca un loc armonios? Credeti ca daca in loc de opt cilindri acum mergem cu patru sau chiar trei este o diferenta fundamentala, care sa justifice actul de creatie? Credeti ca daca mobilului i-am mai adaugat o facilitate, un joc sau o camera foto, chiar am creat ceva menit sa faca altceva decat sa ne mai tenteze sa mai scoatem niste bani din buzunarul in care mereu trebuie sa gasim mai intai modalitatea de a-i baga? De acum cam la asta se reduce creativitatea si utilitatea ei. Fabricile de orice arunca pe piata repere mereu noi desi piata nu le mai poate absorbi nici pe cele de o generatie anterioara si in mod clar suntem in plina criza de supraproductie. O iesire rezonabila nu poate fi decat reevaluarea notiunilor noastre si a unor pretinse valori. Evident si o alta distributie a bunurilor, dupa alte considerente. Ar fi absurd dar nu prea surprinzator sa apelam la vechi mijloace, cum sunt razboaiele, desi acestea sunt mentinute vii, la scari reduse, permanent.

Va trebui sa observam ca nu exista cale de a depasi momentul de ACUM daca nu vom reevalua valorile noastre. Desigur daca vrem ca Civilizatia sa mai aiba un "maine". Fiecare ar trebui sa gaseasca un motiv **de iubire** pentru ca aceasta sa fie posibil. Nu de frica vom face cu adevarat ceva. Sunt in fiecare din noi resorturi inca sensibile, toti suntem uneori foarte **frumosi** si **buni** si doar iluzia ne ia dreptul afirmarii acestor valori. Am fost invatati sa credem ca a fi sensibili inseamna a fi slabi dar este exact invers. In haosul existent acum a-ti permite sa-ti manifesti sensibilitatea, Iubirea, Armonia si Pacea este o dovada de mare forta interioara. Pentru a-ti lua responsabilitatea de a fi cauza a fenomenelor si nu efectul lor trebuie sa stii destul de bine Cine esti cu adevarat. Este foarte simplu sa te dai lovit, sa te tot vaiti si sa declari ca esti stresat de ritmul in care vin evenimentele peste tine. Dar nu le mai permite tu sa vina, sau daca chiar vor, trateaza-le ca pe orice musafir nepoftit. Cine te poate obliga sa le deschizi "usa fiintei tale"?

Ti s-a sugerat ca vei fi chinuit sau distrus daca nu o vei face... Bineinteles ca asa ti s-a sugerat, dar oare nu poti

observa ca deschizand usa devii si mai sigur o victima? Sau ai devenit deja! Nu-ti mai fie frica, toate problemele au si rezolvarea asigurata, doar ca tu nu o vezi pe moment si intri in panica. Cu cat mai panicat vei fi, cu atat mai slab devii si data viitoare mai multe evenimente se vor abate asupra ta. Este un carusel al nebuniei din care doar starea de Atentie te mai poate scoate.

Ar fi util sa observi care sunt adevarurile tale si nu impuse, care sunt valorile tale si nu sugerate, care sunt nevoile tale si nu sugestionate, care iti sunt preferintele si sa nu faci nevoi din ele ci, daca poti, fa transformarea in sens invers. Poate parea complicat dar corespunde unui proces de maturizare. Este complicat sa cresti si de la copil la om matur, dar de la inconstient la Constiinta Deplina! Dar **este** fezabil. Ar fi un mare motiv de bucurie chiar si numai acesta, pentru inceput.

Acum am sa incerc sa obiectivez un alt aspect si anume **cine** se poate trezi mai usor si **cine ar fi mai indicat** sa o faca. Daca faci un "stop cadru" al unui moment vei vedea formele pe care iluzia le ia. Fiecare astfel de "sectiune" sau "secventa" contine mai multa neintelegere decat o minte poate sa duca fara sa se distruga. In acelasi timp un comic absurd transpare din fiecare "drama" existentiala. Iar drama este prezenta peste tot. Pentru a nu uita cumva, ceea ce de regula facem pentru a putea coexista drama cu comicul, absolut toti suntem oameni. Sau macar s-ar presupune. E nevoie de un numitor comun pentru a rezolva ceva, nu?! Doar suntem "**frati**"... Cam aidoma celulelor unui mare corp, suntem legati prin tot felul de procese "**osmotice**", eu traiesc in "infoenergiile" pe care tu le generezi si invers, cu totii avem cam aceleasi pretinse nevoi de satisfacut. Interrelatii de tot felul ne leaga si desleaga permanent, devenim mereu fii, cumnatii, verii, fratii, parintii unii altora, sefii sau colaboratorii sau subordonatii si jocul se tot complica pe multiple planuri. Suntem mai instruiti sau mai putin dar toti **convinsi ca sclipim** de inteligenta cu cei **5-7%** din creier activat si pe acest considerent sau altele si mai slabe, stam mai cocotati sau mai umili pe umerii altora, la fel de convinsi de inteligenta lor sclipitoare, cu acelasi fantastic procent de creier activat. Privesti in sus sau in jos de-a lungul si de-a latul parca infinitei "piramide entropice zisa si sociala" si vezi exact aceeasi

structura, pe paliere din ce in ce mai inguste catre un pretins varf , mobilat si el cu un intelect.. de 5-7%, dar infatuat de marea-i pozitie.

In imaginea zugravita sunt acum doar observator neimplicat si asta imi permite sa vad comicul ansamblului, dar si drama. Pentru ca, indiferent "palierul", fiecare priveste simultan cu frica in jos, deoarece orice mica greseala acolo il va arunca, cu urmari catastrofale -zice el- dar si in sus, cu speranta vesnica de a ocupa un loc acolo, daca s-a facut remarcat, daca s-a facut util, daca a fost mai bun, mai muncitor, mai placut... Este un aspect obsedant la toate nivelele piramidei entropice aceasta frica terorizanta, dublata de stradania de ascensiune... Nimeni nu isi pemite ragazul sa observe daca chiar are de ce sa se teama sau ce anume ii va aduce o treapta urcata mai sus. Dar pentru ea se trag sfori, se minte, se da din coate, orice este scuzabil deoarece **doar scopul conteaza**...

Unde ar mai fi loc aici sa opereze armonia, pacea, iubirea?! Cine mai are timp de asemenea lucruri lipsite de importanta practica... Cine sa observe sau sa-si aminteasca faptul ca toti sunt frati, ca au aproximativ aceleasi nevoi, ii macina aceleasi necazuri sau boli, s-au nascut si mor la fel... De unde sa stie bietii de ei ca toti au posibilitatea sa recupereze un acelasi statut de omniscienta si omnipotenta, ca sunt absolut toti la fel de bolnavi deoarece nici unul nu este capabil sa utilizeze macar cu cinci procente mai mult din creier, ca stratificarile nefiresti pe care le-au cladit ii vor pierde la fel de bine pe toti, indiferent nivelul la care se gasesc. Cine sa le spuna ca stapanul absolut al corpului lor fizic este creierul lor, dar ca ei nu sunt nici creierul lor si nici corpul fizic, si ca o activare atat de slaba nu poate fi suficienta pentru ca experienta de viata sa capete o calitate satisfacatoare. Ca nu exista neintelegere sau necaz, boala in experienta lor de viata pana ce ea nu a fost elaborata aici, si numai aici. Ca un individ sanatos nu se poate obtine decat prin singura vindecare reala si posibila, aceea a mintii limitate, insanatosire care de fapt inseamna deschiderea ei pentru a putea procesa date ale nelimitarii. Si inseamna multa cunoastere, mult mai multa decat si-au imaginat ca se poate.

Dragilor, o activare superioara a mintii limitate duce la o capacitate de procesare de date si la o cunoastere de circa 10

000 de ori mai buna decat a unui individ considerat stralucitor in societatea umana. In plus, pentru anumite situatii se acceseaza imediat Mintea Universala, frecventa a **Omniscientei**. Pentru ca, chiar activata la nivelul mentionat, nu se poate vorbi inca de omniscienta.

Si pentru ca tabloul sa fie complet, o asemenea "performanta" la indemana absolut a fiecaruia se poate obtine numai ca urmare **a revenirii la blandele si aparent insignifiantele valori de care nimeni nu mai are timp, anume Armonia, Iubirea, Pacea**... Poate parea ciudat sau alambicat, dar fara ca acestea sa devina principalele valori ale vietii tale, absolut niciodata nu vei depasi nici cele cateva procente de creier activate si nici calitatea vietii tale nu se va putea modifica. Vei fi **autocondamnat** sa tot fii efect de efect, mereu victima, niciodata intreg, mereu mai mic si mai slab pentru ca moartea sa puna iar un capac de neintelegere peste toata zadarnica ta zbatere.

Acum poate este putin mai clar de ce anume trebuia sa vorbesc, sa amintesc fiecaruia din cei care "au urechi de auzit" ca este absolut la indemana fiecaruia, cu conditia sa isi ofere singur aceasta sansa. Nu de alta dar stiu ca nimeni nu a spus toate astea de pe vremea cand si eu cautam un drum real catre "Adevar", intr-un limbaj accesibil intelectului mileniului trei.

Cai facile nu veti gasi, nici un altul nu va putea nici alege pentru voi, nici sa va faca temele. Cunoasterea va mai poate fi intermediata de cel care deja o are, dar responsabilitatea de a o transfera in proprie experienta va revine fiecaruia. Asa arata chiar Legile Armoniei Creatiei. De la ele nu se pot obtine rabaturi de nici un fel.

Desigur toata civilizatia se regaseste structurata pe palierele acestei piramide entropice si deci iluziile sunt in egala masura la toate nivelele ei. Chiar structura este mentinuta prin ele. Pentru ca daca nu ai crede ca ai nevoi nu ai avea ce cauta aici. Daca nu ai avea frici ca de unul singur esti prea mic si neinsemnat, ca trebuie sa aiba cineva grija de tine, ce anume te-ar motiva sa ramai aici? Unii traiesc iluzia ca au, altii ca pot, alti dimpotriva ca nu au sau nu pot. Mai toti nu au timp sa tot faca pentru ca sa aiba...Toti vor mai mult, mereu mai mult...

Cu cat se gasesc mai sus au parca tot mai putin timp. Cu toate astea timpul "se scurteaza" doar pentru ca gama iluziilor

s-a diversificat si mai mult. Dar vorbind de Adevar, cu cat te afli pe un palier mai ridicat ar trebui sa iti faci timp si pentru un nivel al Atentiei mai ridicat. Pentru ca, pe un considerent sau altul, ti-ai asumat o responsabilitate in "joc". Si apoi, de regula pentru a ajunge acolo ai parcurs cateva etape pe paliere situate mai jos deci ai mai multa experienta pe care trebuie sa o pui in valoare. Gradul de Constienta trebuie sa creasca macar putin, deoarece si instructia este, de regula, mai buna. In cadrul "jocului" ea are o valoare, dar poate fi un instrument util si pentru a accesa nivele mai bune **de Cunoastere**. Iar daca apuci sa intelegi cate ceva, atunci poti sa-ti organizezi altfel timpul decat cel care traieste iluzii ale lipsurilor.

O organizare mai buna a timpului iti va da o oarecare detasare fata de aspecte mai putin importante si va creste starea de atentie. Odata cu cresterea atentiei ai ocazia sa observi noi aspecte la care poti renunta, ceea ce va mari si mai mult nivelul de atentie la care ti-ai acordat accesul. Procesul se poate continua suficient pentru a ajunge un om capabil sa inceapa sa constientizeze ca poate deveni in mai buna masura stapan pe timpul si pe viata sa. Ajuns la acest punct lucrurile incep tot mai mult sa duca spre un inceput de Constiinta constienta, deoarece o iesire din sarabanda nebuneasca a evenimentelor care se tot prabusesc peste tine faciliteaza mult, fiind un prim important si necesar pas spre a deveni sursa a evenimentelor si nu efect al lor.

Am sa ma intorc la statutul de copil, potentialitate maxima a punctului zero. El spuneam ca doar **ESTE.** Incetul cu incetul se proiecteaza asupra lui programe informationale care tin de iluzia nevoilor si apoi de modalitatile de implinire a acestor nevoi. Astfel suntem scosi din acel punct. Mai intai suntem invatati sa cerem ceea ce vrem, apoi ne sunt indicate modalitati specifice nivelului la care am ajuns, toate cu incarcatura emotionala. Daca vei invata mai bine ai sa ai, daca vei fi competitiv vei putea sa...totul avand un aspect de santaj si excrocherie sentimentala pe care o denumim educatie. Multi negociaza chiar in termeni de genul "daca iei premiul intai vei merge in tabara, daca nu nu vei merge" sau " la fiecare nota de zece vei primi o suma de bani sau alta pretinsa valoare". Interesant ca nu vedem caracterul profund deformant al acestui gen de abordare si chiar profund imoral. Acesti copii vor lua competitia la maniera foarte dura, avand un scop

imediat de indeplinit in favoarea unor placeri personale. Clasa devine pentru ei un ring de lupta iar colegii in loc de a le fi prieteni devin potentialii dusmani care le pot lua nu stiu ce iluzorie bucurie. Apoi ne miram de imoralitatea unui astfel de pusti devenit politician sau ocupand o functie administrativa. Spunem ca a devenit "corupt" fara sa acceptam ca coruperea lui s-a facut de cand era in pantaloni scurti, printr-un sistem de valori bazat pe grave neintelegeri, programe informationale profund viciate in raport cu Armonia si care vin din "valorile sustinute de intregul Constient Colectiv".

Acel copil are si el un intelect care nu este un elastic. Sunt realitati matematice care corespund nivelului lui obiectiv din acel moment. Daca nu va reusi sa atinga baremul propus l-am transformat deja intr-un invins, intr-un handicapat absolut artificial, taindu-i inconstient aripile din dorinta de a-l subordona imperativ unei stachete prea sus pentru el, la acel moment. Aceasta se va transforma intr-un program informational foarte persistent in toata evolutia lui ulterioara, fixandu-se uneori sub forma pe care dianetica a denumit-o "engrama".

Apoi copii acestia vor trata ulterior societatea exact ca pe clasa lor. Toti "ceilalti" vor fi doar potentialii dusmani care nu vor decat sa le ia lor dreptul la te miri ce valori. Cum ati vrea sa traim intr-o societate sanatoasa sau morala cand mare parte din "competitori" sunt activati cu astfel de programe informationale. Ei au devenit "personalitati puternice", de fapt emitatoare mai puternice decat restul si deci infoenergiile pe care ei le emit vor acoperi programele mai "blande" dar mai putin puternice. Apoi sa observam ca majoritatea au primit cam acelasi gen de "educatie" si deci o majoritate rezoneaza la acest tip de "valori", care incetul cu incetul au devenit singurele valabile pentru intreaga societate, transformata intr-un mare balci in care fiecare vine ca intr-un ring de lupta sa "se bata" cu toti ceilalti, dusmani macar potentiali care precis vor sa le ia lor dreptul la nu stiu ce pretinse valori. Iar daca aceste valori se rezuma in final la una, prin care chipurile se pot asigura oricare alte fantezii, apoi tensiunea devine la limita suportabilitatii, ceea ce de fapt traiti acum pe planeta Pamant. Pentru ca acum singura valoare este BANUL.

Pentru a-l obtine este valabila orice modalitate. Poti minti, poti fura, poti sa te prostituezi intr-o infinitate de moduri.

Daca esti mai slab, poti chiar munci. Dar cine a facut bani din postura de muncitor?! Unii se mint ca poti creea pentru bani. Desigur **asa ceva nu se poate**. Unii au incercat sa "programeze creatia" si sa o remunereze in Institute de Cercetari. **Parca creativitatea poate fi normata**. Daca o minte poate gandi ca iti poti propune sa obtii un rezultat creativ cu un plan sub forma de cutit in spate, aceea nici macar coerenta nu este. Creatia spuneam ca este o tisnire vibratorie pe verticala si pentru ea tu trebuie sa fii deschis si receptiv nu strofocat si limitat de norme si normative. Cercetarea **poate fi infinit sponsorizata spre beneficiul intregii civilizatii**, cu speranta dar nu si certitudinea ca va si aduce rezultatele scontate. Pentru ca chiar ridicand frecventa echipamentului care esti, poti aduce o informatie mai inalta, dar ea nu este obligatoriu menita sa serveasca unui anume scop propus. Poate apartine unui alt domeniu sau specialitati. Poate avea valoare de intrebuintare imediata sau poate fi doar cunoastere conceptuala. Oricum este un beneficiu, dar trebuie sa fie absolut clar ca, pentru a-ti putea ridica vibratia nu ai voie sa fii mentinut "in corzi" CI DIMPOTRIVA, TREBUIE SA RAMAI LIBER DE ORICE SERVITUTI**. Doar asa si numai asa "cercetarea" va avea si rezultate**. Altfel ramane o compilare de date culese de pe ici-colo, dar de la nivelul cunoasterii deja aflate in acest plan vibratoriu. Trebuia sa formulez si aceste aspecte deoarece **cunosc bine despre ce vorbesc**.

Din toate cele amintite acum va puteti da seama de ce "blamam" mai sus sistemul educational. Civilizatia in intregul ei va tot tari dupa ea fiecare individualitate in fatidica ei rostogolire catre Nicaieri. Deoarece acest tip de evolutie este legic sa se prabuseasca, daca nu cumva isi imagineaza ca ar putea subordona chiar intreaga Armonie Universala entropiei ei. Am pus ghilimele deoarece incerc doar sa ma fac inteles in termeni accesibili mintii limitate. Eu nu mai pot face o judecare ci doar o observare a contextului pe care il creati pentru experientele voastre, care pe mine de acum nu ma mai implica nicicum. Dar poate ar fi util sa intelegeti ca, fara modificarea **radicala** a ceea ce voi acceptati ca valori si prioritati nimic nu va va mai fi accesibil din Armonia Universala. Asta ar insemna ca va intrupati doar pentru a lupta, a suferi, a plange, doar pentru durere, suferinta si moarte, ceea ce de acum a devenit un nonsens al Existentei. Nimic din toate aceste programe nu

fac parte din arhetipul infoenergetic care definea Omul Adamic, deci ele toate sunt simple iluzii, rezultate din viciere informationala.

Dragilor, exista acum curente de gandire care macar au incercat sa observe coltul stramt in care a ajuns experienta umana, desigur ca urmare a valorilor ei. Ei au formulat "gandeste pozitiv", deoarece au inteles ca doar mintea limitata poate crea problemele in experienta fiecaruia. Numai ca nu au ajuns cu observatia pana la capat, unde ar fi aflat ca intelectul nu stie, nu poate si nici nu are menirea de a realiza ceva cu adevarat benefic. Asta din simplul motiv ca nu a fost in sarcina lui sa vehiculeze informatie inalt vibratorie ci doar in limitele de vibratie ale acestui plan al carui produs si unealta este. Daca veti vrea sa creati ceva, precis nu veti gasi unealta potrivita in debara. Acolo o sa dati peste ciocan, poate o matura sau faras, poate o bormasina sau citeva cuie. Nu ca ar fi lipsite de utilitate in gospodarie, dar pianul il aveti in sufragerie, masa de scris in birou si poate un sevalet in atelierul luminos destinat picturii.

Vreau sa spun ca nu la nivelul mintii limitate aveti instrumentele de creat experientele voastre de viata cele mai inalte. Ele se gasesc la nivelul inimii, unde se gaseste toata biblioteca vasta de informatie numita Omniscienta. Acolo veti cupla sentimentele voastre, emotia creatoare, acolo sensibilitatea esentei va gasi nivelele vibratorii necesare dezarhivarilor informationale necesare experientei voastre din fiece moment de ACUM. Nu veti gasi perspectiva iluzorie pentru un maine virtual, dar veti beneficia de oportunitatea vie a prezentului continuu. In el si numai in el puteti crea chiar conditiile pentru ca virtualul maine sa mai fie si sa arate altfel decat este.

Debaraua intelectului va va sugera mereu ca doar cu o unealta dura si puternica si cu antecalcule foarte alambicate veti reusi dar...maine. Niciodata ACUM. El nu poate, ii este frica de orice modificare, pentru el totul este sigur, oricat de mizerabil, asa cum este. O surpriza il paralizeaza pur si simplu, fara sa poata intelege ca viata este o permanenta insiruire de surprize, o curgere in care nu poate exista nimic static. De altfel doar aceasta vesnica provocare este chiar sensul vietii, pentru ea ne aflam in acest plan, nu avem de ce si nici cum ramane vesnic spectatori.

Privindu-va semenul veti intelege destul de usor cand se afla intr-o experienta vadit neplacuta ca nu i-ar fi prea greu sa o schimbe...Si el va sesiza destul de usor ca schimband doar putin, suferinta ta ar disparea. Problema este ca el nu poate face schimbarea pentru tine si nici tu pentru el. Ca atare cel mai probabil veti ramane in acea pozitie, conform mintii limitate plina de frici. Dar este o iluzie, experienta nu poate **ramane pe loc** ci doar **atitudinea ta in** fata vietii. Daca nu o schimbi, experienta incet incet se prabuseste deoarece o crestere a calitatii **fara suport creativ constient** nu poate avea loc. Iar aceasta ar angrena **inima nu mintea**, dupa cum sunteti ades tentati sa credeti. Angrenand mintea experienta **coboara implacabil** din punct de vedere calitativ, desi te-ai astepta la alt rezultat. Unii spun "sunt constient de risc"...Cata iluzie este in aceasta constienta... Nici nu exista **o inconstienta** mai clar formulata. Atunci cand, in evolutia ta gasesti la indemana astfel de realitati gradul de inconstienta este major. Deoarece notiunea de risc nu incape decat in mintea limitata, in rest acest gen de informatie nu este recunoscuta de nici un nivel al fiintei.

Exista posibilitatea de prelucrare de date si mai sus de nivelul vibrator al inimii, dar in ele inima este implicata intotdeauna, ca releu al Fiintei fata de Sursa. Este vorba de supraconstienta, in care prelucrarea nu se face la nivelul mintii limitate ci a Mintii Universale. La acest nivel o pretinsa problema nici nu exista deoarece se gasesc simultan o infinitate de rezolvari din care, prin releul inima, se poate opta pentru una sau alta. Frecventa de lucru a inimii este Frecventa Iubirii, cu alte coordonate decat cele pe care ne-am deformat a i le atribui. Aceasta Iubire este nediscriminatoare, ea nu are preferinte sau limite si are mai mult semnificatie de Suprema Armonie. Dar si armonia are o rigoare pe care noi, ca oameni, nu o constientizam. Nu este o notiune decat partial elastica, in masura in care nimic nu poate fi rigid, insa ea se poate traduce prin raporturi ideale intre toate Aspectele Creatiei.

Supraconstienta este un nivel la care nu foarte multi si-au acordat inca accesul, frecventa inimii fiind destul de firesc la indemana oricaruia, daca alege. AICI NU GASIM URME DE FRICI si este deosebit de important de observat daca facem alegerile noastre cu teama sau nu. Cata vreme teama exista poti fi

convins de implicarea mintii limitate si nu ai de ce sa astepti o evolutie pozitiva sau benefica in viata ta, oricare ar fi aspectul la care te referi. Poate **vei crede ca sunt zone unde intelectul ar trebui sa conduca, dar nu este asa**. Chiar de afaceri daca vorbim, totul se circumscrie celor spuse mai sus. Desigur ca vorbesc pentru cei in a caror realitate "afacerile" isi mai gasesc ratiunea de a exista. Pentru ca, spuneam, in piramida entropica numita sociala de aceasta Civilizatie, nimic nu mai este in relatie armonioasa cu Armonia Universala. Si ma refer la faptul ca aceasta absurda stratificare este cu putinta doar omitand cu indaradnicie adevarata noastra identitate. A accepta sa platesti un semen de-al tau pentru un serviciu mi se pare total lipsit de demnitate, anulare a Esentei de ambele parti. Noi am venit in acest plan tocmai pentru a interactiona intre noi si noi cu toate aspectele Creatiei. Nu avem raporturi de subordonare in LEGE, ca sa formulez mai poetic. Cu nimeni si nimic, fata de nimeni si nimic. Creatorul ne-a facut liberi, "Dupa chipul si asemanarea Sa". Pe toti, deopotriva. Ar fi dificil acum de stabilit ce ar trebui sa fie mai 'RUSINOS", sa ai subordonati sau sa fi subordonat. Poate este mai grav sa ai subordonati, deoarece se presupune ca detii mijloacele de a mentine acest raport nefiresc, pe cand el se afla in iluzia nevoii si a dependentei de tine. Tu il poti ajuta firesc sa se elibereze de aceasta iluzie. El daca ar face-o ar trebui sa se cheme ca s-a revoltat, actiune total lipsita de armonie. In schimb tu ai putea sa-i daruiesti eliberarea, ca un frate mai mare. Miscarea pasoptista a fost o crestere de constienta si nu a pornit de la cei care aveau iluzia nevoilor. Abolirea robiei negrilor a fost acelasi lucru. Renuntarea la colonialism tot o crestere a constiintei a fost. Sunt etape firesti de maturizare si ramanerea in niste tipare doar de dragul ca asa este mai facil duce la moarte invariabil, la colaps. Desigur ca vor fi fiind interese meschine inca retrograde, dar ele nu mai pot fi in acord cu Timpul. Au devenit anacronice.

Civilizatia asta s-a tot jucat de-a valorile, a ajuns si la aberatii majore, trebuie sa se dezmeticeasca. Doar ca acum este un bulgare care se rostogoleste in virtutea inertiei, maturand totul in cale. Ea nu se poate opri ci doar individualitatile o vor face. Nu cred ca putem asista la nesfarsit la un nefiresc, de parca nu ne-ar afecta deloc. Peste capetele

noastre se decid si azi noi aberatii si ineptii, razboaie se tot coc, arme se tot perfectioneaza, individualitatile raman doar componente ale unor mase de manevra... Valori sau pseudovalori se tot polarizeaza, acutizand conditiile si raporturile intre semeni. De acum se insamanteaza iluzii ale nevoilor, pentru a se controla piete, se opereaza manipulari la nivel de informatie subtila, imposibil de decelat cu o cunoastere a mintii limitate. "Realizarea virusului HIV" a fost o etapa grosiera, demult depasita. **Este epoca manipularii informatiei si este nivelul ultim la care se putea ajunge.** De aici chiar nu mai exista nivel la care entropia nu a mai ajuns. Ambalarea manipularii informationale este atat de perfecta incat noi mergem catre ea nu mai este necesar sa ne fie trimisa.

Si absolut tot acest IAD este motivat numai si numai de "nevoia de bani", obsedanta pe toate nivelele piramidei entropice. Dar, in timp ce unii manifesta aceasta stupida nevoie din iluzia lipsurilor, altii o fac de dragul preferintelor iar altii doar pentru a mai urca un palier, de dragul unei iluzorii puteri egotice. Fara exceptie, cand parasesc planul, toti lasa totul aici, oricat de mult parea ca insemnau nevoile lor pana atunci. Devin toti la fel de umili, si pleaca toti cu senzatia ca, de fapt, au ratat sansa unui adevarat experiment de viata, pentru care venisera. De ce credeti ca moartea nu gaseste decat pe foarte putini impacati. Iar acestia nu sunt nici din cei avuti nici din cei saraci ci doar din cei care au inteles macar un minim, macar la sfarsit. Pana nu iti oferi sansa de a redescoperi adevarul conform caruia absolut nimic nu trebuie sa aiba o alta motivatie decat Iubirea, oricum **ai venit ABSOLUT DEGEABA in acest trup**.

Astazi exista modalitati pentru a se asigura producerea tuturor reperelor fara multa implicare a omului. Ma refer in special la activitati de rutina, la asamblarea pe linii de montaj, la banda rulanta. Majoritatea pot fi automatizate sau robotizate daca nu sunt deja. Pentru ca aceasta sa functioneze este nevoie desigur si de servicii auxiliare, ca si de capital. In afara unor astfel de realitati insa sunt si o multime de indeletniciri marunte, cu o finalitate lipsita de o utilitate fie ea si iluzorie, dar care asigura chipurile motivatia pentru ca planul sa fie supraaglomerat nejustificat.Toate ar trebui reevaluate si renuntat treptat la ele.

Pentru ca omul nu poate regasi adevaratele valori ale Sinelui cata vreme viata lui este exact ca o "stafeta": preia in fuga niste "valori", alearga cat poate tot parcursul destinat si preda la randul sau stafeta, fara nici un ragaz de a observa macar ce anume i-a fost pus in mana. Mai gafaie putin, pret de o pensie-doua, dupa care paraseste acest loc de joaca, fara sa fi inteles absolut nimic. S-a ajuns la performanta ca majoritatea nu mai au timp si interes nici sa citeasca o carte, nici sa vada un colt de natura, nici macar sa gandeasca putin la propria viata. O civilizatie de mecanisme date peste cap, care mai ticaie in virtutea inertiei fara nici un ritm. Nu este vorba de o lipsa de timp obiectiva aici ci in principal de "valorile" care ghideaza acest bulgare, in rostogolirea lui. Ce nu aduce profit nu este interesant, nu are nici un rost, nici o semnificatie...

A devenit obsesiva intrebarea "si eu ce castig din...?" incat in subconstient s-a inradacinat o suspiciune foarte manifesta in comportament: daca ceva nu costa sau costa putin precis nu are nici o valoare. Am intalnit producatori care au inteles aceasta perversiune a mintii si, desi puteau scoate un reper pe piata la un pret mult mai mic, aveau de optat pentru a renunta sa-l mai produca sau sa ii umfle de cateva ori pretul, pentru a avea totusi o piata. Aici am ajuns cu valorile noastre. Cerem singuri sa ne fie mai greu sau mai rau, la mai toate capitolele vietii.

Si, ca exemplu am sa ma leg de recenta evolutie a vremii din Romania. Spuneam mai sus ca vremea este responsabilitatea noastra de creatori, care ar trebui sa colaboreze cu constiintele elementale pentru a obtine un rezultat armonios. Si mai spuneam ca este suficienta o constiinta constienta pentru a aduce un raspuns armonios. Timp de doua ierni si o vara am reusit ca, colaborand cu aceste constiinte elementale sa mentin vremea suficient de armonios, fara mari "acute". A fost posibil deoarece semnalul venit prin Constiinta Colectiva a oamenilor era insuficient de polarizat, de coerent, de intens. A fost suficient insa ca meteorologii sa avertizeze in mod repetat si cu tonuri dramatice despre iminenta unor manifestari dure ale vremii si aceste avertizari sa fie foarte dramatic preluate de mass media pentru ca polarizarea fricilor sa dea nastere unui semnal puternic si coerent, menit sa acopere nivelul la care armonia opera. A rezultat o manifestare deosebit de dura in aproape tot sudul

tarii, ocolind cumva capitala, unde a nins semnificativ dar linistit iar temperaturile au coborat doar doua nopti catre -5-10 grade. Aici ninsoarea a incetat destul de repede si deszapezirea a reusit sa rezolve problemele de circulatie pe parcursul a doua zile. In schimb in judetele din sud est totul a capatat o amploare deosebita, augmentata de mereu noi si dramatice stiri despre sinistrati si decedati, despre suferintele celor prinsi cu masinile pe sosele. Aspectul semana cu autoambalarea pe care cate o boala psihica o declanseaza si sansele de a reinstaura armonia in asemenea conditii sunt din ce in ce mai mici sau necesita eforturi de Atentie superioare. Dupa vreo patru zile cred ca incepe o revenire la firesc, mai cu seama pentru ca multi nu au mai cuplat frici personale, fiind in afara zonei periculoase.

Acest mecanism se regaseste, cu similaritati mergand dincolo de 90% si in cazul epidemiilor virale sezoniere. Am langa mine doi copii mici, acum de un anisor unul, respectiv doi si jumatate al doilea. De cand s-a nascut primul le-am spus tuturor celor care voiau sa vina in vizita dar spuneau ca sunt raciti, sa nu isi faca probleme si sa vina. Aici ii rugam un singur lucru: sa nu se teama in nici un caz de soarta copiilor, ca nu se vor imbolnavi. Ii incurajam in schimb sa se joace cu ei, sa-i sarute daca voiau sa o faca, sa se poarte firesc. Absolut niciodata copii nu au contractat o astfel de raceala sau gripa. Ar fi fost absolut suficient ca ei sa nu ma asculte si sa se teama pentru sanatatea micutilor si transferul informational s-ar fi realizat, respectiv copii s-ar fi imbolnavit.

Dar acesti copii au o frecventa vibratorie deosebit de inalta, deoarece am avut Cunoasterea si Atentia necesare pentru a nu le impurifica foarte mult structurile. Ei au fost hraniti dincolo de un an cu lapte matern in principal, apoi au primit doar completari "alimentare" cat mai naturale si mai putin perturbatoare. Ei nu au luat contact cu carnea, desi li s-a oferit, dar firesc stiam ca o vor refuza si nu aveam motiv sa insistam. Nu agreaza decat smantana neindustrializata si anumite sortimente de branza. Le plac ouale deocamdata, dar cel mai mult le place supa de legume cu galusti de gris si cerealele sub diferite forme. Nu agreaza mierea fiind probabil prea dulce, dar le plac nucile, alunele, chiar maslinele, evident dulciurile incepand cu biscuitii si terminand cu bomboanele si

ciocolata. In alimentatia lor am optat pentru o atitudine atenta si nonrestrictiva, in dorinta de a-i intelege cat mai bine.

Absolut singurele suferinte pe care le au amandoi sunt cele care se datoreaza apropierii de ei a unor oameni cu vibratie prea joasa. Aceeasi persoana, pe care chiar o iubesc in mod normal, daca trece printr-o "perioada definita ca proasta" le produce atata suferinta incit nu o mai suporta in preajma si fug, se ascund sau plang, cerand imperios sa fie luati in brate, ca protectie. Altfel sunt deosebit de sociabili. Functioneaza ca adevarate barometre pentru nivelul de vibratie sau starea de sanatate a celor din jur. De fapt tot despre vibratie este vorba.

Nu de mult am fost in vizita la o prietena draga mie de multi ani, cu cel mic in brate. Fiind mai varstnica, se temea foarte tare de evolutia vremii, care inrautatindu-se i-ar fi afectat siguranta deplasarii de care avea nevoie peste cateva zile. Era atat de prabusita in frici ca nu numai copilul ii simtea vibratia grea, dar o constientiza chiar si ea. Nu am putut sta deloc acolo, cum o vedea cum tipa fara nici o speranta sa poata fi oprit, chiar in bratele mele fiind. A trebuit sa nu o vada, sa stea in alta camera ca sa putem schimba cateva cuvinte si am plecat. Pe palier se linistise deja, afara nu a avut probleme. A trebuit sa luam un tramvai pentru cateva statii si am nimerit unul nu foarte gol. Se simtea o vibratie grea si acolo iar pustiul, proaspat lovit de experienta anterioara, a protestat in legea lui, dar foarte vehement. Abia asteptam statia de destinatie. Imediat cand am coborat copilul nu a mai avut nici o problema.

Daca as fi fost lipsit de Cunoastere asa cum toata Civilizatia este, mi-as fi facut probleme mari fata de manifestarile copilului din care nu aveam cum sa inteleg ceva. Probabil multi ar fi alergat la un medic, sa vada ce a patit copilul. Acesta ar fi putut sa suspecteze ceva, sa ma trimita la un specialist, sa fac niste analize care intre timp, prin frici, sa ajute la materializarea unor rezultate, sa inceapa te miri ce tratament si sarabanda nu s-ar mai fi oprit, spre " evidentul beneficiu al tuturor structurilor" fiintisoarei firave pe care nu am putut-o intelege din simpla necunoastere, de care el, sarmanul, chiar nu se face vinovat....Va place mecanismul?! Ati inteles ce facem micutilor care au venit solicitandu-ne **doar iubire**?

Dar va dati seama cat de mult se autodistrugea prietena mea numai gandindu-se cu teama la conditiile ce urmau **eventual** sa-i ingreuneze o deplasare care **urma sa aiba loc peste patru zile**. Toate structurile fiintei sale erau practic prabusite, nimic nu mai functiona decat la cote minimale, de subzistenta si avarie. Patru zile in acest regim de functionare sunt absolut suficiente ca sa te destrupezi cu succes. Si ea totusi mai intelege cate ceva, dar tot ajunge in astfel de situatii. Altii nici nu ar observa ce isi fac singuri, mai exact ce experiente le pregateste mintea limitata.

Deoarece am ajuns iar la aspecte legate de "sanatate" voi incerca sa sugerez mai clar cum se defineste, in Adevar. In primul rand sanatatea este o notiune care priveste **interrelatiile** intre diferite aspecte ale creatiei, la fel de bine pe orice scara am vrea sa ne situam. Daca ne rezumam la sanatatea corpului fizic, este vorba de revenirea la starea de Armonie Absoluta intre toate structurile, elementele sau organele acestuia. Pentru a o obtine nu este nevoie decat de un singur lucru deosebit de simplu dar dificil de obtinut si anume de **iesirea intregii structuri fizice de sub controlul programelor viciate ale mintii limitate**. Absolut nimic mai mult. Nu trebuie sa inventam tehnici, nu sunt necesare nici cele deja inventate de altii. In nici un caz nu ne facem vreun bine apeland la orice gen de "proptele", ele fiind necesare doar mintii limitate, nu structurii "fizice". Daca am constientizat cele de mai sus si nu vedem rezultate aparand inseamna ca totusi mintea limitata nu a incetat sa fabrice programe entropice si atunci va trebui sa ne indreptam atentia spre ea. De pacalit nu vom reusi, dar putem sa o determinam sa se "deschida" spre Intelegere Superioara. Nu trebuie precupetit nici un efort daca suntem decisi sa schimbam ceva. Ea **poate** si **trebuie** sa-si reia functia fireasca de instrument al Sinelui si nu de Stapan al Fiintei, cum s-a cam obisnuit.

"Gandirea pozitiva" nu ne va ajuta deoarece ar presupune ca mintea limitata ar avea capacitatea sa creeze prin iubire, ceea ce este profund fals. Ea poate schimba niste programe limitative cu altele, poate mai putin limitative, dar despre programele arhetipale nu poate fi vorba. Din tot ceea ce noi putem "face" in aceast plan doar ceea ce are ca **substrat unic si clar IUBIREA** poate fi in acord cu Armonia Universala. Dar sa nu uitam ca nu este vorba despre **IUBIREA**

manifestata la nivel vibrator mai jos de centrul energetic al inimii**, cel putin**.

Daca mintea limitata a reusit sa fie determinata sa nu mai emita programe de distrugere si sta linistita, atunci "corpul fizic" trece automat sub Infoenergiile Armoniei Universale. Acestea vor opera toate modificarile necesare pentru revenirea la arhetipul Adamic. Daca vrem sa catalizam procesul va trebui sa fim mai atenti la ceea ce introducem in corp pe cale alimentara, deoarece tot despre infoenergii parazite vorbim. Cu cat ne vom rezuma la alimente naturale cat mai putin prelucrate atat termic cat si industrial cu atat mai repede se vor manifesta rezultatele. Sucurile naturale obtinute din fructe-legume proaspete si cat mai proprii zonei noastre sunt cele mai benefice. Ele nu se opun unei purificari infoenergetice mai rapide si permit o crestere a frecventei de rezonanta pe masura. In ceea ce priveste lichidele, singura cu efect benefic este apa plata, cea de izvor sau de mare adancime, deoarece nu contine programe parazit. Ea va avea si rol de caraus al impuritatilor depozitate in structuri pe timpul cand informatia viciata opera in noi.

Insanatosirea corpului fizic inseamna, pe anumite nivele, un corp fizic destul de diferit fata de ceea ce voi cunoasteti a fi normal. Pentru ca nu inseamna doar un corp lipsit de "boli" ci mult mai mult. Inseamna ca rezistenta lui la tot felul de agresiuni creste chiar spectaculos, el nu mai este amenintat de imunodeficiente si alergii, el nu mai este terorizat de procese inflamatorii si degenerative, pe el nu mai apar vergituri, celulite, tumefieri la lovituri moderate, el nu mai are nevoie de spirt, taieturile accidentale se "lipesc" prin usoara reconstituire si presare in pozitia initiala, nivelul stimulilor producatori de senzatii dureroase creste foarte mult si enumerarea poate continua pana la remodelarea sistemului osos ca forma, inclusiv optimizarea formei cutiei craniene. Cam asa se defineste un corp sanatos, care cunoaste mult mai putin oboseala, nu cunoaste uzuri si nici nevoi. In final, daca a trecut total sub legile Armoniei Universale, nu va cunoaste nici moartea. Veti intelege cat de multi oameni se pot considera cu adevarat sanatosi pe planeta Pamant la acest moment.

Si daca ne-am facut o idee despre ce este si cum se reinstaureaza sanatatea in corpul fizic, ar fi poate cazul sa ne ocupam putin de "**boala**". Evident ea este o stare de

dizarmonie, in profund dezacord cu Armonia Universala, pe care trebuie sa o infranga, la nivel local. Este foarte util sa intelegem odata ca este nevoie de foarte mult efort, de multa energie contorsionata si de programe suficient de deformate pentru a putea sa invingi Armonia Energiei Universale, chiar in plan local. Iar timpul si interesul alocat acestei distrugeri trebuie sa fie suficient de mare, altfel nu putem ajunge la asemenea rezultate "miraculoase". Sunt convins ca va place ce auziti. Dar nici nu va puteti imagina cat de adevarat este, numai si numai pentru ca nu ati avut nici Cunoasterea si nici Atentia necesare pentru a "vedea" procesul.

Spunem ca avem dreptul la puncte de vedere proprii, ca avem dreptul la alegeri, ca avem liber arbitru si eu trebuie sa recunosc ca asa stau lucrurile, cel putin cata vreme esti suficient de inconstient.... Este ca si cand un program din PC-ul tau si-ar permite sa faca ce vrea el. Desigur ca, la un moment dat se intampla si in realitatea virtuala din PC ca un programel sau chiar mediul Windows sa inceapa sa manifeste "personalitate" si este usor de observat cam ce dizarmonii distructive au loc ca urmare a acestei "evolutii". Intotdeauna va trebui sa intervenim, sa dezinstalam programul si, cu CD-ul original (am putea spune arhetipal) sa reinstauram Armonia locala.

Cam asa se petrece si in cazul nostru, cand noi am devenit "programul" care, dintr-un exces de personalitate ne permitem prea multe si nu tocmai armonioase alegeri. Pentru ca, pentru a alege trebuie sa analizezi conform unui criteriu intotdeauna arbitrar, apoi sa separi conform criteriului ales si sa iti apropii doar ceea ce ai ales, restul considerand a fi lipsit de interes pentru tine. Dar separandu-te de un aspect al Creatiei el nu inceteaza sa existe decat pentru tine, in realitate el trebuind sa accepte si sa "procedeze" la randu-i conform alegerii pe care nu acel aspect a facut-o ci tu. Ori el inseamna energie si informatie, deci nu ai facut decat sa-ti refuzi o "banca de date" cu suport energetic. Cum ai mai putea fii omniscient daca ai operat mereu astfel de renuntari. Si, la ce ti-a folosit?! El **este doar**, numai **perceptia** ta si **puctul tau de vedere limitat** face ca tu sa nu-i poti gasi si respecta rolul. Eticheta tu i-o atasezi, doar pentru tine este bun sau rau, frumos sau urat, interesant sau nu....Si desigur cand spun "tu" ma refer aici la mintea ta limitata. Esenta care esti nu pune

etichete, ea respecta si intelege locul fiecarui punct de energie si informatie.

Imagineaza-ti corpul fizic ca pe un receptor (ulterior si emitator) radio, cu sapte "etaje" capabile sa rezoneze fiecare la o banda de frecvente. Un "aspect" poate fi perceput **in banda si cu etajul** care rezoneaza cu frecventa aspectului respectiv. El se manifesta ca un pachet informational care va fi decodat la nivelul etajului respectiv si apoi prelucrat si trimis pe categorii de informatii intregii structuri. Acest proces este supravegheat de "inima", pe care va invit sa nu o vedeti ca organ biologic ci ca pe o "centrala infoenergetica suprema ca importanta". Intelectul a incercat si reusit in buna masura sa preia functiile acestei centrale, neavand calificarea sa o faca. Pentru ca "inima" nu avea motive sa opereze separari infoenergetice in timp ce mintea limitata, de regula motivata de frici , opereaza permanent astfel de "taieri", actionand ca un "filtru la intrare".

Rezultatul este tocmai o din ce in ce mai slaba racordare a individualitatii cu restul Creatiei, desigur total lipsita de beneficitate. In plan fizic noi incepem sa ne resimtim ca mereu mai slabiti, mai ametiti, mai nesiguri. Aceasta s-ar putea "rezolva" rapid daca am putea vedea ce ne-am facut singuri. Pentru ca nu putem intelege, ne vom duce la cineva "calificat", suntem tentati sa credem. El nu are nici un motiv sa se dezica de pretinsa calificare rezultata din pozitia in care s-a asezat in cadrul jocului numit "piramida sociala" si va trebui sa sugereze o pretinsa rezolvare, pe care tu va trebui iar sa o accepti ca fiind viabila pentru tine sau nu. Intelectul va pune deci eticheta respectiva si va construi partea de joc care decurge din alegerea facuta. Astfel va dicta structurilor corpului fizic din subordinea sa raspunsul la alegerea facuta. Probleme apar cand structurile, la nivel elementar si apoi chiar elemental "verifica" informatia care le este trimisa de intelect cu informatia arhetipala stocata in ele. Chiar daca in parte si ea a fost perturbata, tot sunt putine sanse sa recunoasca ceva ca viind valid din ceea ce intelectul ii trimite. Daca ati incercat cumva sa "reparati" singuri un program din calculator, neavand desigur calificarea, va imaginati ce sanse sunt sa aveti si succes.

Toate cele de mai sus nu fac decat sa sublinieze ce patim datorita neintelegerilor si necunoasterii noastre chiar si

numai in ceea ce priveste corpul fizic. Iar neintelegerile sunt doar ale mintii limitate si provin din orientarea pe care civilizatia a ales sa o aiba, functie de ceea ce a ales sa considere valori. Pentru ca asa ajunge o intreaga civilizatie intr-un punct al Cunoasterii, urmarind desigur ceea ce considera ca merita a fi cunoscut, cercetat...Daca veti fi atenti la activitatea oricarui colectiv de cercetatori veti vedea ca temele sunt alese in baza interesului unor beneficiari macar potentiali daca nu chiar comandate. Acestia sustin material activitatea respectiva, pentru un scop anume. Scopul se circumscrie firesc "valorilor" civilizatiei din care toti fac parte.

Cunoasterea **ESTE** si accesul la ea nu ar trebui sa fie motivat de un scop anume ci doar de nevoia obiectiva de cunoastere. Este logic ca din Cunoastere sa rezulte numai beneficii, dar nu neaparat cele ingust programate. Este o limitare cu urmari de care acum 'beneficiem". Am fi putut alege sa constientizam ca Civilizatia s-a nascut ca produs al Cunoasterii si ca nu avem de mers intr-o directie ci numai sa ne-o insusim, sa o inglobam in constienta noastra. Interesul trebuia sa fie de fapt o deschidere omnidirectionala a fiecarei individualitati, nu sa ne gasim in situatia ca unul sa ne spuna despre noi tot felul de lucruri si noi sa fim uimiti de ce spune el. **Totul** este in fiecare si fiecare este **Totul**. Aici este Unimea, Legea lui Unu sau cum a mai fost incercat sa se explice. De aici fireasca Omniscienta, Omnipotenta si Omniprezenta specifice Sinelui. Pentru ca **Sinele** este **Constiinta Constienta**.

Cine crede ca aici este filozofie se inseala, la fel si cel care crede ca este Religie sau eventual Spiritualitate. Toate astea nu sunt nici ele decat **etichete** puse de intelect in dorinta de a crea separari intre cai care si ele tot **una sunt**. Nu exista demarcatie intre ele, poate doar diferente de termeni, uneori. Ceea ce, la nivel de individualitate chiar exista, este **limita** pe care intelectul o pune singur in a accesa Cunoasterea, pragul pe care tu nu te decizi sa-l treci, asteptand poate sa o faca altul in locul tau, daca s-ar putea chiar institutionalizat. Fiecare de regula este tinut acolo de credinta ca **deja stie**. Cata vreme crezi ca stii, ce rost ar avea sa mai mergi catre undeva. Este o plafonare egotica, o suficienta acum legitimata si de un dogmatism stiintific. Pentru ca "stiinta"noastra **crede ca stie** in timp ce individualitatile care alcatuiesc lumea "stiintifica" sunt, de

regula, constiente ca nu stim mare lucru. Opereaza mai mult un fel de orgoliu de "casta", ceva ce tine de un egregor mai mic, subordonat Constiintei Colective. Simple banci de date false care alcatuiesc izvorul de cunoastere al Civilizatiei, cata vreme ea va continua sa ramana inconstientul bulgare care se rostogoleste catre nicaieri.

Si nu am sa insist asupra timpului pe care l-ar mai avea civilizatia la dispozitie pentru a se trezi, ci prefer sa ma refer la bucuria pe care putem alege sa o cunoastem in experientele noastre sau la lipsa oricarei bucurii. Pentru ca "drumul devenirii noastre" este chiar scopul, nu un eventual capat al ei. Si drumul a fost lung, ne-am jucat si am dobandit experienta suficienta fiecare la acest nivel al jocului, care -vrand nevrand- trece la nivelul urmator. Ca in orice joc, nu ar avea rost pragul acesta daca toti l-ar trece. Deci este firesc sa fie o anume "**cernere**". Este un aspect logic si matematic, dar pe care nu in ceea ce numim stiinta il vom gasi ci in alte genuri de cunoastere, cu aspect religios. Ca **ea** s-a produs, de fapt, cu fiece miscare facuta si am tot acumulat sau pierdut puncte este normal, dar acum "tragem linie" si vedem, fiecare participant la joc, cum stam. **Instanta** tot in noi se gaseste, suntem jucatori obligati sa fim corecti, aici alegere nu mai exista. Mai avem timp sa facem cateva mutari care au o pondere mare. Intotdeauna am avut si oportunitatea de a face miscari bine punctate, dar acum avem o sansa suplimentara care deriva din complexitatea teribila la care jocul a ajuns. Suntem ajutati de chiar regulile jocului, unii sa piarda in ritm mai alert, altii sa obtina puncte mai rapid. Asa e jocul. Desigur el tot joc ramane, daca privesti ca spectator, dar cata vreme te regasesti la masa de joc esti implicat si poti formula in acesti termeni :castig sau pierd. Unii spun ca nu ar fi asa, ca Creatorul nu este afectat de Creatia sa, dar eu am rezerve, deoarece El si Creatia una sunt. Mie mi se pare ca este firesc sa consider ca si Creatorul este, cel putin la un anumit nivel, implicat in experienta Sa.

Altfel spus, capatand experienta am "crescut". Acum ne este accesibila Intelegerea a foarte multe fenomene pe care le regasim in chiar experienta de joc. Trecerea la "a prelucra date in mod superior" prin intermediul accesarii Mintii Universale nu o puteam dobandi daca nu am fi parcurs acest prim nivel al jocului. Am exersat toate nivelele fiintei, am experimentat

frecventele specifice nevoii de supravietuire, apoi am incercat iubirea imbinata cu diferite grade de constiinta. Acum exersam **constienta** Constiintei si avem provocarea **supraconstientei**. Pentru asta trebuie ca individualitatea sa se fi maturizat suficient admitand o evolutie responsabila, in afara bulgarelui care se rostogoleste implacabil. Iesirea de sub bancile de date viciate acumulate inconstient in Constiinta Colectiva si revenirea la arhetip doar din aceasta pozitie este posibila.

De-a lungul timpului au fost multe incercari de accesare a Adevarului si au izbutit doar Individualitatile mature. Toate incercarile de a se crea comunitati, religii, biserici sau secte, scoli, filozofii si chiar "fratii", " masonerii" sau orice altceva nu a dat nici o **Realizare**. Nu ca nu ar fi plecat de la intentii bune sau chiar de la observatii corecte dar majoritatea au devenit simple instrumente de manipulare, mai sofisticate sau mai putin. Au fost cresteri poate mai accentuate si oricum experiente benefice pentru cresterea Constiintei. La un anumit nivel, si o respiratie este o crestere, si numai a fi in corp fizic este o oportunitate, dar intotdeauna putem alege cea mai benefica oportunitate, in fiece moment. Pentru a fi benefica este necesara o singura conditie: sa fie **in acord cu Armonia Universala**. Iar pentru aceasta este utila **implicarea inimii** si nu a mintii in toate alegerile pe care le facem. Mintea limitata ne va certa si va spune ca riscam. Daca nu acceptam provocarea vietii, ce rost are sa mai fim aici. Daca bucuria experimentului nu ne este companion ci doar micimea fricilor, care este beneficiul si frumusetea pentru care suntem in corp fizic?!

Am sa ma intorc la "receptorul" cu sapte etaje. Ele sunt principalele porti de intrare a infoenergiilor la nivelul corpului fizic. Corespund viziunii traditiilor orientale, care au pastrat cel mai bine o intelegere apropiata de Adevar. Cand spun etaj ma refer la totalitatea aparatelor, organelor sau sistemelor care functioneaza in banda de frecvente a "portii de intrare" respective.

Dar un fenomen nu se adreseaza de regula unei singure porti de intrare ci contine infoenergii in mai multe benzi de frecventa. Cand privesti o pasare o poti percepe ca virtuala hrana sau/si ca pe un aspect frumos al creatiei cu care alegi sa relationezi prin iubire. Daca esti suficient de evoluat poti stabili chiar comunicare reciproca directa sau prin intermediul

Constiintei Colective a pasarilor. Exista pentru fiecare specie o astfel de constiinta colectiva. Se pot stabili relatii constiente cu absolut toate. Am sa va exemplific.

Cand ne-am mutat unde locuim acum, o casa la curte cu mai multe corpuri de cladire si mai multe familii, am avut surpriza nu tocmai agreabila ca, in prima noapte sa ne trezim in zgomot de fond, fasnituri si altele asemanatoare. Am aprins lumina si am surprins o invazie de gandaci de bucatarie, din cei mari si negrii, specifici acestor cladiri. Ne-am bucurat de existenta unui spray cu ajutorul caruia am strans cincizeci de indivizi intr-o punga. A doua noapte fenomenul a diminuat, trebuind insa sa mai colectam vreo douazeci. In zilele care au urmat aparitiile au fost doar sporadice. Intre timp am reusit sa stabilim o relatie constienta cu egregorul lor. Mintea va va spune ca nu mai voiau sa fie ucisi sau ca deja ii terminaseram pe toti sau ca sprayul a avut remanenta dar nu este asa deoarece ei ramaneau o prezenta in curte si in restul corpurilor de cladire sau camere. Noi am dat doar in una. Cu toate astea, incetul cu incetul au disparut atat din curte cat si din restul cladirilor, si nici dupa trei ani nu a mai aparut, macar accidental vreunul.

Relatii asemanatoare am experimentat cu tantarii si mustele, noi beneficiind de o bolta de vita de vie care acopera practic toata curtea. Vara geamurile stau deschise permanent.. Este si foarte benefica si armonioasa o astfel de colaborare, doar trebuie sa o experimentati. Nu folositi vointa in acest scop caci nu veti reusi nimic. Poate va veti mira, dar trebuie sa folositi **exclusiv** iubirea. Ea este frecventa comunicarii empatice intre toate aspectele Creatiei. Luati-o strict **tehnologic** daca vreti sa intelegeti ceva. Este frecventa infoenergetica, vibratie fizica. Mintea limitata va spune ”dar cum sa iubesc eu gandacii astia urati?” insa daca nu ii vei iubi cu adevarat, nu sa va prefaceti, ii veti avea companioni o viata intreaga. Dar sa parasim exemplul si sa revenim.

Fiecare aspect care ne inconjoara, fie finta sau orice alta forma, se adreseaza unora din etajele noastre receptoare. Noi putem alege sa percepem acel aspect intr-un mod obiectiv, adica primind cu toate intrarile pentru care el emite semnal sau putem sa introducem pe calea mintii limitate anumite "filtre", operand separari pe baza de preferinte. Cele mai

complexe semnale vin desigur de la semenii nostrii. Aici va trebui sa detaliez.

Oamenii emit simultan pe toata gama de frecvente pe care pot si receptiona. Dar atat emisia cat si receptia de acum au devenit absolut **inconstiente**. Psihologii vorbesc de limbaje ale trupului, de tot felul de aspecte foarte superficiale. Noi emitem de fapt **absolut citibil** pentru oricare semen al nostru, doar ca el nu este constient de receptie, desi macar partial ea are loc. Doar ca nu ajunge la nivelul intelectului, acesta neputand traduce ceva de ce nu este constient.. Dar si emisia este perturbata de frici, si receptia la fel. Sa nu credeti insa ca fricile blocheaza la emisie ceea ce noi vrem sa ascundem, mai repede invers, blocheaza ceea ce noua nu ni se pare a fi important de ascuns. In schimb la receptie blocheaza exact aspectele pentru care noi manifestam frica. Ca atare comunicarea empatica dintre doi oameni este deosebit de confuza, in sensul ca fiecare a blocat parti din mesaj si rezultatul de regula nu mai seamana deloc cu realitatea. Prin tehnica Kirilian s-au fotografiat parte din emisiile omului si s-a putut observa o fantastic de colorata dar si de instabila configuratie. Initial s-a sperat ca se va putea face diagnoza dupa aceste fotografii dar constatandu-se ca fiecare gand, emotie poate produce schimbari majore de aspect a trebuit sa se accepte ca nu stim prea bine ce reprezinta acele modificari, deci inca nu le putem interpreta si folosi.

O comunicare empatica fireasca intre oameni are loc intre cei ajunsi la un nivel de Constienta suficient de ridicat. Daca frecventa fiintelor respective este suficient de inalta, intre ei aproape ca nu mai este nevoie de cuvinte. Mai exact cuvintele sunt utile **doar** pentru a preciza amanunte rezultate din diversitatea de aspecte ale acestui plan. Pachetele informationale reprezentand **stari** sunt insa puse tot timpul in comun, in mod deja constient. Se intampla uneori si "accidental" intre fiinte care se intalnesc pentru prima oara. De regula declansate de o emotie puternica, aceste adevarate stari de comuniune sunt cele care sunt in spatele "dragostei la prima vedere". Multi considera ca este implicata sexualitatea in acest fenomen, dar adevarul este cel de mai sus. Din pacate apoi vine mintea limitata si incurca lucrurile, cum stie ea mai bine, introducand intre cei doi "valori" specifice piramidei

entropice sau Constientului Colectiv. Chiar si neintelegeri privind sexualitatea.

Aceste relatii de comunicare empatica sunt cele care tin de esenta noastra si sunt cea mai fireasca cale de comunicare intre Constiinte Constiente. Desigur acest tip de limbaj nu este satisfacator pentru intelect deoarece el trebuie sa vehiculeze tocmai amanunte ale acestui plan, el nu are ce face cu starile. Pentru a satisface nevoile lui exista o frecventa destul de apropiata empatiei si anume telepatia, care poate vehicula si informatii mai specifice, nu intregi pachete de informatii. Sunt traductibile mai usor pentru intelect. In orice caz, dupa ce ne vom fi jucat suficient, complicandu-ne existenta cu telefonia mobila, tot la acest gen de comunicare va trebui sa ajungem. Ridicand frecventa echipamentului care suntem nu va mai parea greu de implinit ba va veni de la Sine, ca si conseccinta. Deja multi semeni au inceput sa perceapa nivele de semnal mai subtile, actionand nu arareori "intuitiv" in relatiile lor. Este si aceasta o cale, cu rezultate timide dar care, prin repetare si observatie atenta, pot alcatui o componenta de drum catre Constienta.

Dar spuneam ca noi receptionam diversele aspecte, in baza unor preferinte si separari (imi place/nu-mi place), prin inchiderea partiala a diferitelor porti de intrare care ar trebui sa rezoneze cu fenomenul respectiv. Asa se face ca, la acelasi pachet de stimuli nu vor fi doi oameni care sa-l recepteze la fel. Fiecare din ei va face receptia cu o “configuratie proprie rezultata din felul in care a ales sa opereze inchiderea mai mica sau mai mare a diferitelor lui etaje de receptie. Dar fenomenele nu sunt disparate, ele ni se adreseaza simultan de cele mai multe ori si noi nu putem realiza mereu deschideri si inchideri pentru a putea sa mai receptionam chiar ceea ce poate am dori. Tendinta este ca, pilotati de fricile mintii limitate, sa preferam sa lasam permanent o inchidere destul de mare a acestor receptori, ca nu cumva sa “devenim victime” a nu stiu cui sau a nu stiu ce.

Dar prin asta am creat o separare deosebit de grava intre noi si totalitatea infoenergiilor care ne asigura vitalitatea, am devenit slab racordati, deci cu adevarat slabi, lipsiti de robustetea tuturor structurilor. Prin persistenta, care este o regula nefericita rezultata din necunoastere, aceasta slabiciune se va transfera si structurilor corpului “fizic” si se va traduce in

limbaj clinic prin ameteli, nesiguranta, slabire a sistemului imunitar. Daca acum macar am intelege si ne-am trezi, totul ar trece foarte usor, dar noi vom merge la medic, vom face analize, se va obiectiva un motiv oarecare, macar o deficienta de saruri sau calciu sau chiar ceva “mai grav”. Cate diagnostice de leucemie au exact aceasta nefericita evolutie cred ca nu ati vrea sa stiti.

Incercand sa scriu imi dau seama ca pot fi zeci de volume asternute fara a putea transmite satisfacator tot ceea ce, in curand, fiecare **va trebui sa cunoasca**. Si e util sa intelegeti pe deplin dece traditiile zise spirituale ale lumii au pomenit intotdeauna relatia discipol-maestru ca fiind necesara. Tocmai datorita cantitatii mari de informatie ce se transmite si receptioneaza pe cale empatica si care altfel necesita mult timp si efort. Este si motivul pentru care acest tip de relatie a fost intotdeauna bazat pe iubire, deoarece aceasta este **o frecventa-conditie** pentru ca receptia sa poata avea loc. De emisie nu mai e cazul sa pomenesc in cazul maestrilor, deoarece **ei sunt iubire** si emit evident in toate benzile. De receptionat fiecare va putea doar in masura in care singur si-a acordat dreptul de a rezona.

Si in cazul vindecarilor corpului fizic initiate de un maestru deschiderea pe frecventa iubirii este o conditie fara de care nu se poate obtine rezultatul dorit. In procesul de vindecare sunt sterse programe infoenergetice deosebit de complexe si inlocuite cu cele de la inceput, pe "deasupra" mintii limitate, absolut instantaneu. Pentru ca astfel de transferuri complicate sa aiba loc, frecventa iubirii este **obligatorie**. Ea va inhiba si automatismul mintii limitate manifestat prin indoiala, lipsa de incredere, rezistenta fata de orice nu poate controla.

Am sa inserez aici cateva aspecte greu de inteles din punctul de (in)constienta in care va gasiti. Spuneam mai sus ca de la maestrii -Constiinte Constiente- pleaca permanent infoenergii in acord cu Armonia Universala, calatorind omnidirectional pe frecventa iubirii. Ei au capacitatea de a stabili relatii armonioase intre mult prea densele aspecte de acum ale acestui Univers local sau Plan, in care Creatia Locala nu a fost suficient de constienta de a stabili Armonia de la inceput. Mai exact, datorita creatorilor care suntem, fiecare a adus in acest plan diferite noi "realitati partiale", fara a

manifesta interes despre felul in care aceasta noua relitate isi gaseste locul armonios sau mai putin intre toate celelalte. Motivatia creatiei a fost in general un iluzoriu "profit" material, valoare specifica acestui plan.

Aceste infoenergii in acord deplin cu Armonia Universala, in plan limitat local poate fi perceput si poate chiar avea rezultate aparent lipsite de armonie sau beneficitate. Pentru ca "beneficitatea" este o eticheta pusa de mintea limitata, care nu poate vedea ansamblul.

De exemplu un om "s-a imbolnavit" de poliartrita reumatoida. El nu are nici cea mai mica sansa sa inteleaga legatura cauzala a acestei suferinte cu atitudinea sa din fiecare moment in abordarea "vietii". Daca vei incerca sa-l ajuti sa se vindece de o boala care nu are aproape nici o solutie din partea "medicinei alopate", poti chiar sa-l faci sa se miste de pe fotoliul in care de 10 ani zace fara posibilitate de miscare, sa-si viziteze chiar vecinii, dar mai departe nu poti ajunge catre absolut sanatos deoarece va trebui sa-l aduci in punctul la care sa renunte la viziunea lui incapatanata despre viata si raporturile cu semenii, ceea ce el nu va voi sub nici o forma. Este exact motivul aparitiei acestui tip de "afectiune cronica". In baza atitudinii lui incapatanate si-a aranjat -zice el- raporturile cu copii, cu partenerul de viata si inca cativa care s-au lasat subordonati cu greu. Pentru el totalitatea acestui "peisaj" se constituie intr-o realitate locala pe care **o gaseste armonioasa** din punctul lui limitat de vedere. Ca atare ar trebui mai intai sa-i distrugi aceasta pseudoarmonie locala si toata stradania depusa pentru a instaura-o si apoi poti merge mai departe. Cazul este unul real din cele intalnite de mine si va asigur ca a preferat sa renunte la vindecare decat la mica realitate locala.

Cu acelasi diagnostic a venit o pustoaica de 19 ani, impinsa de mama pentru a putea sui cele patru trepte. Medicii ii spusesera ca de acum totul este cu sens de prabusire in viata ei, ceea ce a facut sa vina insotita de toata familia ingrozita. Nu cred ca a trecut o luna si jumatate si fiinta aceea a fost **pe deplin sanatoasa**. A inteles destul de repede ceea ce a facut, in ciuda varstei fragede si mai cu seama a inteles ca daca nu isi modifica fundamental perceptia si atitudinea, totul va reveni fara posibilitate de reparare. De-a lungul unor ani m-a tot sunat sa-mi spuna ca a reluat serviciul, apoi ca s-a imprietenit cu un

baiat, ca s-a maritat...Dar nu s-a cramponat in realitatile locale create de mintea ei.

Un “Maestru” aduce permanent un spor de cunoastere celor care vin in contact cu el. Ati fi tentati sa credeti ca este OK de oriunde privesti, dar nu este chiar asa. Pentru ca, la un nivel mai profund al fiintei, maestrul declanseaza procesul de dezarhivare al Sinelui, atat prin cunoasterea suplimentara adusa in fata mintii limitate dar in special pe cale empatica. Asta este perceput de Sine ca un proces-oportunitate inceputa si care ulterior va fi boicotat permanent de minte. Dar spuneam undeva mai sus ca "cernerea" are loc permanent, fiecare gand, cuvant sau fapta fiind punctat de o anumita "instanta" care tot acolo, in interiorul nostru, opereaza. Cu alte cuvinte, daca acea dezarhivare nu ar fi inceput, instanta pomenita nu ar fi avut ocazia sa depuncteze atat de dur deoarece nu era un proces caruia mintea limitata sa i se opuna, rezultand o "atitudine" demna de penalizari.

Am sa pomenesc aici o "**intamplare**" cu inteles. In urma cu nai bine de doi ani, aflat in vizita la o cunostiinta la birou, am intalnit trei fete tinere, redactori la un post de televiziune. Venisera in scop profesional, dar prietena trebuind **intamplator** sa se ocupe de un client, am schimbat cateva cuvinte cu ele. In final, le-am lasat cate o carte de vizita, cum de regula procedez. Desigur nu am mai auzit de vre-una din aceste "**intamplatoare**" cunostiinte. Dupa circa un an suna telefonul si o voce tanara imi spune ca a gasit **din intamplare** nu stiu ce anunt care i-a placut, pe Internet si ma roaga sa stam de vorba. Peste cateva clipe se lumineaza si imi spune ca si-a dat seama ca a mai vorbit cu mine, dupa voce. Nu apucaseram sa ne prezentam. Acum era redactor la o revista si ar fi vrut sa scrie un articol...A venit cu un fotograf, am stat de vorba cateva ore, a scris o pagina inspirata si mi-a adus-o cand a iesit de sub tipar. Am ramas prieteni cumva, ne-a vizitat de cateva ori, i-am mai vorbit. Era o fiinta care **intamplator** cauta de mult "adevarul" dar nu a multumit-o ceea ce a gasit. Din ceea ce am apucat sa-i spun a observat ca rezoneaza cu acest mod de intelegere. Cu toate astea trec saptamani si nu apare. O privesc cu drag de fiecare data si chiar am compasiune pentru ea, mai ales ca "**CINE**" a programat sirul de **intamplari** necesar pentru ca ea sa acceada la cunoastere o va si depuncta pentru lipsa ei de hotarare. Depunctarea se va

concretiza in noi evenimente **intamplatoare** menite sa o mai trezeasca iar si iar, dar ele sunt din cele care, la nivelul experientei umane, dor intotdeauna.

Dar aceasta functie o are nu numai prezenta unui maestru ci si aparitia unor circumstante menite sa porneasca dezarhivarea, iar acestea sunt foarte multe, facand parte din categoria celor numite "semne" de catre mintea limitata. Chiar "bolile" au **si** aceasta **menire**, de "desteptator". Pentru ca se impune ades intrebarea : de ce mi se intampla **mie** si nu altuia. Dar "semnele" sunt foarte variate: accidente si incidente de tot felul, unele cu repetabilitate imposibil de inteles, deja-vu-uri, momente de accesare a unor frcvente superioare si aducerea de cunoastere accidental smma.

Tot ca urmare a ceea ce aduce prezenta unui maestru in acest plan este si emisia empatica omnidirectionala avand ca rezultat ridicarea frecventei locale care faciliteaza in cazul unor individualitati ramase intr-o pozitie indecisa "intre doua lumi", trecerea lor peste acel prag si aducerea lor la o cale constienta, practic un inceput. Si acest aspect nu este intotdeauna perceput numai in beneficitatea lui, deoarece acea stare indecisa avea o motivatie experientiala legitimata nu de putine ori de catre emotional. Cam pe aici este si cazul tinerei noastre prietene mai sus pomenita.

Ceea ce **ar trebui cu adevarat inteles** ca stare de ansamblu este faptul ca intre toate aspectele Creatiei, atat perceptibile cat si imposibil de sesizat, exista **raporturi** cu caracter **armonios-matematic**, din a caror limite iesindu-se se genereaza **un sir nesfarsit** de dizarmonii, cu rezultat obligatoriu **entropic**. Este oarecum asemanator cu a incerca sa modifici notele muzicale, dandu-le alta frecventa. O "gama" astfel obtinuta nu ar mai putea da nastere unor armonii muzicale ci unor adevarate suplicii sonore. Nu este mare greutate sa modifici intinderea unor corzi si, la un anumit nivel de intelegere, ai "**liberul arbitru**" de a o si face. Daca vei intra in concert cu instrumentul astfel "**acordat**" vei vedea si singur ce se va intampla.

Si, **va rog sa ma credeti de asta data pe cuvant**, sunt spectatorul unui concert executat numai cu instrumente dezacordate. Marturisindu-va ca experienta mea cu ingaduinta se poate numi **supliciu absolut** nu fac decat sa exprim **eufemistic** ce anume se poate percepe din Armonie Absoluta

cand iei contact cu Realitatile Locale ale Civilizatiei Pamant. Nu exagerez nici macar cu 0,5%, va asigur. Uimitor este ca voi chiar **nu vreti** sau **nu mai puteti "auzi"** ceea ce produceti! Desigur aceasta situatie chiar compasiune starneste, cu conditia sa uiti macar putin cat de **Absolut Minunati sunteti fiecare**, macar virtual sau potential. Ce va lipseste de a va si manifesta maretia este **atat de putin** incat pur si simplu interzice chiar compasiunea. Pentru ca, pur si simplu **nu vreti**, deci cum sa ai compasiune pentru cineva care isi face cu buna stiinta un rau infinit, atat lui cat si minunatului ansamblu care l-a Creat???! Daca ar fi greu, daca v-ar fi cu neputinta desigur compasiune ati merita, dar cand va bateti cuie in cap ce v-ar trebui ca sa renuntati sa o mai faceti? Cand luati cutitul si il infigeti tot timpul in voi insiva si in tot restul Creatiei, ce fel de sentiment sau senzatie puteti spera sa starniti?

Nu poate nimeni sa spuna ca nu vede unde il duc "valorile" la care se inchina sau "prioritatile" carora le acorda un loc in viata? **Nimeni nu poate sustine ca este atat de inconstient**! Cu toate astea absolut fiecare se comporta sustinand aceste "realitati Locale" cu pretul tuturor energiilor si chiar al destruparii. Asta inseamna ca **fiecare** dintre voi, in **fiece secunda**, luati energie si informatie pura din Campul de Energie Universala si o contorsionati dupa bunul plac -poti citi Liberul Arbitru- pentru ca apoi sa o oferiti acestei Realitati Locale deformate cu fiecare gand, cuvant si fapta. Poate doriti sa ma contraziceti! Poate sunt multi dintre voi care nu stiu, nu simt ca sunt partasi la acest balamuc local?! Lasati-ma sa nu cred acest lucru pentru ca stiu mai bine decat voi toti la un loc **CE** ANUME SUNTETI, **CUM** SUNTETI si **CUM** ANUME **FUNCTIONATI**.

Nu va grabiti sa credeti ca nu va iubesc daca va spun toate astea. **Daca as tacea nu v-as iubi!** Si poate daca nu as avea incredere in ceea ce SUNTETI voi. Pentru ca, in ciuda faptului ca voi ati pierdut aceasta incredere, chiar puteti orice. Cel care voua va pare cel mai umil este o forta inimaginabila. De altfel, ce credeti ca il poate mentine in acea situatie. Doar o forta nelimitata, va asigur. Ca si in cazul bolii, cand trebuie sa faci mari eforturi de a te opune Armonieie Universale, si aici lucrurile stau exact la fel. Daca am fii in acord cu Marea Armonie nu am putea fi decat mareti, este statutul firesc al fiecaruia. A trebuit insa sa tot modificam programe, sa tot

contorsionam energii pentru a putea aparea atat de mici si slabi... Ori, rezultatul nu cred ca justifica eforturile...In nici un caz armonios. De aceea si am rezerve in a manifesta compasiune. Nu va ramane decat sa faceti mai putine eforturi de a deforma si realitatea locala ar fi mai putin entropica...Ce va face sa iubiti moartea?! Prabusirea?! Colapsul general?! De aceea am dezvoltat oare un intelect atat de sofisticat, pentru **bucuria perversiunii absolute**?! Altfel cum sa inteleg **VIATA** iubind **MOARTEA** si sprijinind-o cu toata energia contorsionata mereu mai mult??? Cum sa percep un minunat de complex program **autocreativ** care nu gaseste nimic mai bun de a crea decat **propria lui distrugere**, angrenand totul in jur si subordonandu-l aceluiasi **"scop"?!**

Cred ca nu e cazul sa argumentez realismul celor afirmate, dar poate vreti sa ne jucam, pretinzand ca voi nu vedeti "valorile" voastre. Poate pe voi nu va deranjeaza deloc ca inafara banilor si a iluziei de putere pe care o puteti obtine prin ei, nu mai vedeti nimic. Ca sacrificati acestei prioritati nefericite absolut totul, valoare reala sau chiar iluzorie. In spatele intregii voastre micimi doar ei se gasesc. Pentru ei puneti mana pe arma si va omorati intre voi, pentru ei faceti politica, pentru ei prostituati absolut toate nivelele Fiintei care sunteti. Priviti oriunde in jurul vostru si vedeti daca o alta parte a Creatiei a ajuns atat de limitata. Sau daca, macar virtual, ar putea ajunge?! Chiar numai aici trebuia sa ne aduca minunatul statut de Creatori, facuti dupa chipul si asemanarea Creatorului?! Omniscienta Sinelui ?! Am mari indoieli...chiar daca imi veti spune ca daca am ajuns trebuia sa ajungem...Este tot o rastalmacire perversa, dar acceptand-o nu pot decat sa remarc utilitatea intoarcerii la firesc ca si fezabilitatea procesului. Daca ati fost facuti pentru Rai, ce va poate face sa preferati IADUL?!

Poate sunteti tentati sa credeti ca este o diferenta intre cei care au si cei care nu au bani! In mod absolut nu este decat o pasagera situatie de moment. Multi din cei care acum cred ca au maine nu vor mai avea si este posibil si invers. Nu asta va deosebeste sau va apropie ci faptul ca, si unii si ceilalti ati ales ca banul sa va decida alegerile, sa va inlocuiasca toate valorile, pe care ati ales sa nici nu le mai vedeti. Veti spune ca aveti si alte valori, dar daca veti analiza veti vedea ca, pana la urma tot banul este in spatele lor.

Sa ne intoarcem la momentul "copilariei", cand erati o potentialitate maxima. Primele "valori" erau cele mai simple bucurii: o raza de soare, cateva fire de praf dansand intr-o raza, o furnicuta, o frunza, mirosul mamei, apoi al tatalui, degetutele proprii nou descoperite...Apoi bucuriile se diversifica, apar jucarii si primele alegeri: cea care imi place mai mult. Apar si bucurii alimentare, tot felul de biscuiti, de fructe, dulciuri. Iar e loc de preferinte si separari in baza lor. Doar ca azi preferam ceva, maine ne plictisim si alta jucarie sau fruct ne face placere. Daca ceva a fost uitat sub pat sau daca nu mai apare in lingurita nu este nici o problema. O sa mai fie, precis, sau altceva nou ii va lua locul. Fiecare noutate este o noua bucurie. Intre doua supturi si doua partide de somn este o adevarata "zi", in care numai miracole se petrec.

Pe masura ce ne marim totul devine mai complex si avem loc de tot felul de "mofturi". Ele nu au in spate adevarate preferinte, sunt doar hachite de moment, care peste minute dispar. Asa incat biscuitele refuzat devine iar prilej de bucurie. Dar multe apar. Acum avem desene animate pe linga jucarii, dar mai avem si creioanele colorate si tot felul de hartii si cartoane si carti. Au aparut multe prin farfurii si mergem si la magazin sa cumparam ceea ce vrem. Si vrem doar **ce ne place**. Doar noua. Pentru noi. Asa totul incepe sa se complice si noi, tot preferand, **ne refuzam din ce in ce mai multe**... Trec zile pana ce mama ne poate "pacali" pentru a ne mai arata si alt aliment, pe care apoi il consideram chiar o preferinta. Asa, din preferinte unele devin nevoi. Pwntru ele depunem deja eforturi, ne rugam frumos, uneori mai si plangem...**Trebuie sa ni se dea!** Cum sa vedem ca **am devenit dependenti** de ceva si deci **putin mai limitati**. Se intampla ca acel ceva sa dispara, sa nu se mai produca si suferim. Apoi il vom uita desigur, dar **senzatia lipsei** lui ne-a ramas ca sentiment. O prima frustrare. O "lipsa". Aparent lipsite de importanta, dar acumulandu-se intr-un fond de emotii in baza carora ulterior ne vom fixa comportamentul.

Exista o anumita obiectivitate a dresajului pe care acest plan al experientelor il face cu noi. Pentru asta am venit, ca sa gustam, sa ne bucuram, sa suferim putin...sa ne jucam. Apoi sa ne trezim, sa revenim mai bogati la firescul statutului si sa ridicam nivelul experimentelor noastre. Sa interactionam matur, sa co-creem constient si iar sa ne bucuram. Cand am

crescut suficient sa traim bucuria comuniunii cu restul Creatiei, sa vedem daca mai avem ceva de creat in acest plan si apoi sa trecem la un alt nivel vibrator, intr-un alt plan. Daca o civilizatie intreaga a ales sa nu se maturizeze niciodata, este oare armonios? Daca a ales ca joaca sa capete conotatii dramatice cu caracter de permanenta, care este beneficiul experientei? Daca in loc de bucurii si maturitate a ales vesnica tanguire a neintelegerilor manifestate, vina a cui poate fii?

Ca exemplu as da manifestarile 'artistice" specifice acestui timp: cinematograful si televiziunea. Fiind arta, ar trebui ca armonia si frumosul, pacea sa se reverse de pe ecranele lor. In realitate vedem doar crime din tot felul de interese sau aberatii la care s-a ajuns tot in baza valorilor alese. Despre televiziune nici nu cred ca ar mai trebui sa vorbesc. O emisiune cu oarecare valoare o mai poti gasi, din cand in cand pe unul din canalele destinate documentarului. In rest, stirile sunt pe masura aberatiei generale pe care o reliefeaza, o "pune in valoare" prin mijloace specifice, divertismentul este la nivelul manifestarilor unor handicapati, politica este o manipulare de joasa speta destinata unor subevoluati, educatia nu este prezenta nicicum. Este o aventura sa pornesti televizorul, chiar si pentru desenele animate unde atat forma cat si continutul de idei sunt din ce in ce mai slabe iar ideea de bataie, tensiune si alte forme de lupta sunt prezente la tot pasul. Personajele tipa, si copilul va gasi firesc sa tipe pentru a atrage atentia sau a se impune. Lipsa oricarei armonii este o constanta. Unde mai vedeti voi arta?!

Pentru ca da, dresajul are locul lui in joc, dar si maturitatea observarii are locul ei. Si nu poti sa nu observi la infinit cum, cu fiecare "bun" dobandit la masa de joc, tu tot mai limitat devii. Cum exista o senzatie a lipsei, apoi un efort pentru a dobandi urmat imediat de o ingustare a posibilitatilor de miscare, deci o "micsorare" a fiintei care erai sa **FI** pe deplin LIBERA. Cel putin **asa ai fost menit** sa fii.

Ai dorit casa ta si partial macar ai dobandit suficiente servituti legate de ea, apoi ai vrut masina ta pentru a te misca liber si servituti si limitari s-au mai adaugat, apoi ai vrut afacerea ta si numai tu stii cate trebuie sa suporti de dragul de a o vedea supravietuind sau dezvoltandu-se. Ai dorit o femeie a ta si stii sigur de cate ori ai simtit ca nu mai esti liber cum

puteai fi si cate concesii ai de facut uneori... Acesta este nivelul experientei si in termenii lui am ales sa vorbesc aici. Pentru ca si implicat fiind tot trebuie sa recunosti ca, odata cu fiecare"al meu" vine si o ingradire sau un sir de complicatii care atrag alte nevoi si iar alte complicatii. Este cazul sa va spun acum in spatele tuturor acestor dorinte si nevoi de cate ori se regaseste banul? Sau cum veti alege sa faceti orice numai sa il puteti obtine, pentru a va mai ingradi putin libertatea si a fi obligati sa compensati prin strangerea a tot mai multi bani?! Oare puteti sa nu vedeti mecanismul?! Cat de slabi alegeti sa tot fiti pentru a il lasa sa va tot striveasca?! Pana cand si pana unde sunteti dispusi sa mergeti. Ca doar bine se spune ca **FIECARE ARE UN PRET AL LUI. Chiar asa si este!!! Pretul tau care alegi sa fie???** Ai stat oare sa te intrebi daca EL CHIAR **ESTE O VALOARE A TA** sau, pur si simplu, **TI-A FOST IMPUS!**

Si daca ai curajul sa recunoasti ca ai ales sa fii biet EFECT, macar ai avut curiozitatea sa afli **al cui** sau **al ce** efect ai acceptat sa tot fii??! Cui foloseste tot acest balamuc? Sau crezi ca el s-a nascut asa, spontan, ca urmare a **unei firesti "evolutii"** Evolutia nu are asemenea "firesc", te asigur. In Armonie o astfel de valoare nu poate exista. In primul rand deoarece separa. Apoi pentru ca naste spirit concurential fals, nefiresc. Imagineaza-ti un grup de celule alcatuind un organ si concurand intre ele... Imagineaza-ti atomi ucugandu-se intre ei pentru vre-un loc preferential sau chiar o stea batandu-se pentru o orbita mai "BUNA"...O biata albina incercand sa devina trantor sau invers, iar acesta matca.

Daca nu este urmare a unei evolutii firesti inseamna ca este o "creatie a mintii limitate". Ca in politie, va trebui sa cautam **cui foloseste** macar iluzoriu acest **sistem de "valori**". Asa vom avea o sansa de a intelege. Dar sa nu ne iluzionam ca vom si prinde "faptasul". El este in **anonimat** de milenii dar **nu este si lipsit de identitate**. El chiar **ESTE**. Si are toata cunoasterea si intelegerea de care tu ai fost programatic vitregit. Ii lipseste insa ceva ce tu, fiecare din voi, inca mai are si anume **iubirea**, atata cat v-a mai ramas. Cand nu o veti mai avea deloc atunci chiar nu mai aveti nici o singura sansa sa va redobanditi valorile Sinelui. Pana atunci, la nivel absolut ii sunteti superiori caci el chiar a pierdut orice

sansa. In schimb are controlul absolut al "valorilor" la care inca va inchinati si nu tocmai inspirat o faceti.

Sa mai gandim putin. Cand cineva, oricine, are de implementat ceva anume, fie tehnologie, fie filozofie, fie masuri administrative, orice, el nu o va putea face decat "sub aria lui de acoperire", altfel spus de la nivelul sau **in jos**. Nimeni si nimic nu poate iesi din aceasta legitate. Intotdeauna "in sus" opereaza alte adevaruri partiale, dar care intotdeauna includ si pozitiata. Ca atare este de bun simt ca "tu nu ai acces acolo" pentru ca parte din datele specifice acelui loc iti lipsesc. Gandind in sens invers poti vedea destul de usor dupa "aria de cuprindere" a unui fenomen de unde a fost el generat. Daca fenomenul studiat ar fi pseudovaloarea "bani" este suficient sa observam ca ea se regaseste pe toate palierele piramidei sociale, pana la cele aflatefoarte "sus". Din asta rezulta clar ca fenomenul, pentru a avea asemenea extindere a fost generat de la cel mai inalt nivel. Altfel el si-ar inceta existenta de la un nivel in sus. Fiind generat de acolo, firesc el a "cupris" si toate adevarurile partiale aflete la toate palierele subordonate. La fel stau lucrurile si cu alte "valori locale", a caror origini vom vedea ca tot acolo se gasesc, cum sunt cele ce tin de cunoastere, educatie s.a.

Se tot discuta despre "masonerii" si se presupune ca ele ar fi niste "adevaruri paralele mai apropiate de absolut". In realitate ele sunt doar sisteme foarte putin diferite fata de ceea ce se cunoaste, dar unde exista doar o manipulare de ordin superior, sprijinita pe o slabiciune omeneasca absolut generala, aceea ca **"eu sunt deosebit".** Pentru a se ajunge la acest sistem se opereaza doar cu cea mai simpla strategie: cunoasterea la care ti **se acorda** accesul este decalata cu un palier-doua fata de ceea care ti-ar fi fost accesibila in mod firesc. Cateva ritualuri sunt menite sa creeze un spectacol care excita emotionalul tau si deja esti convins ca **ai devenit "cineva".**

Dar s-a mai produs o separare care tie nu iti este benefica, in schimb ai devenit un factor de control de la tine in jos. **Acesta este si scopul**. **UNICUL !** Aparent sunt multe masonerii dar daca cineva ar putea vedea varfurile lor, ar constata ca converg intr-un singur punct de Cunoastere care absolut intamplator va fi acelasi cu cel care structureaza toata piramida entropica a Civilizatiei Pamant. Regizorul acestui urias

spectacol este singurul neinteresat de “valorile lansate pe piata” El nu are **ce sa cumpere** si **de la cine** anume. El nu va fi cunoscut niciodata. Singua lui bucurie este **puterea locala suprema**. Lui va inchinati cu totii. Banuiesc ca este destul de limpede acest fapt. Dar el nu este un DUMNEZEU. Valorile pe care le-a acreditat si pe care vi le-a impus nu au nimic comun cu valorile reale, ale Creatorului, ci dimpotriva. Ori, daca exista aceasta polaritate, unii au si denumit-o mai plastic. Eu ma abtin. Pentru ca Atat IADUL ca si un reprezentant Suprem al lui sunt o Creatie Locala a mintii Limitate si care acum se regaseste in mod destul de “obiectiv” sub forma de programe infoenergetice in Constientul Colectiv. Unii chiar “beneficiaza” de contacte, de vizite pe care apoi le si povestesc, in acele banci de date.

De altfel acolo sunt si bancile de date din care apoi sunt “zugravite” icoanele diferitelor “credinte”. Sunt multi cei care “l-au vazut pe Dumnezeu” sau pe “Fecioara Maria” si care m-ar strange de gat mai bine decat sa faca efortul de a intelege **CE** anume au vazut. Propria mea mama a avut candva o coma prelungita pe luni de zile si cunosc din povestirile ei facute cu evlavie “sentimentele” cinstite ce se traiesc la asemenea racordari infoenergetice. Dar asta nu schimba cu nimic ADEVARUL. Perceptiile noastre sunt doar perceptii dar Cunoasterea este altceva. Dumnezeu nu poate fi obiectivat, cea mai corecta formulare vine de la Buddha: **El si este si nu este.**

Un prieten imi spunea candva ca “daca nu L-am cunoscut pe Dumnezeu” nu are ce sa vorbesca cu mine...Oare stia el ce anume cerea?...Si a plecat dezamagit daca nu am putut confirma ca **L-am cunoscut**...

Spuneam mai sus undeva ce inseamna un Punct de vedere si invitam la intelegerea cat mai corecta a cata limitare si ce distanta fata de ADEVAR presupune. In acelasi timp, in mod am putea spune obiectiv este tot ceea ce statutul limitativ de om ne permite. Orice aspect vom privi, el este caracterizat mai putin de propria lui identitate cat de subiectiva noastra posibilitate de a-l percepe tocmai datorita unei aparent obiective pozitii in care ne aflam fata de el deci datorita unui “punct de vedere” absolut limitat. Sunt insa multe “realitati” pe care le percepem din pozitii in care ne situam nu neaparat individualitatea sau personalitatea care suntem ci il datoram **in**

intregime Constientului Colectiv caruia ne subordonam. Acesta este o inteligenta de ordin superior mintii noastre limitate dar care reprezinta o insumare de datein majoritate false si de o mobilitate relativa.

Mi se pare deosebit de important de inteles cum functionam la acest nivel. O Constiinta Colectiva are menirea de a fi o inteligenta si un depozit de date necesar unei anumite parti din Creatie, in baza unor identitati comune. Sunt asa numitii Elfi sau Zane pomeniti in diferite izvoare de cunoastere si de ele sunt dependente aspecte ale Creatiei apartinand, am spune noi, aceleiasi specii. In cazul omului preadamic acest tip de Inteligenta Colectiva avea o menire obiectiva similara tuturor celorlalte Aspecte.

Omul Adamic insa a fost **o Creatie aparte**, chiar daca avea probabil radacini in omul preadamic. El era o INDIVIDUALITATE ABSOLUTA. Nu avea dece sa fie supervizat de o inteligenta de tip egregor. Odata cu “Izgonirea din rai” (a se citi ”cu renuntarea la puritatea programelor destinate lui”) si-a pierdut partial atributele Sinelui si, simtindu-se mereu mai mic si mai neputincios, s-a refugiat singur sub Constiinta Colectiva care ii oferise protectie inainte de a dobandi minunatul statut pe care nu a fost capabil sa il pastreze. Desigur ca aceasta subordonare i-a diminuat si mai mult maretia, iar acea Inteligenta Colectiva intre timp a devenit o banca de date si mai impura, si mai lipsita de beneficitate pentru evolutia Lui. In Biblie vom citi ca Omul si-a luat sotii din ficele oamenilor si cam asa va invit sa intelegeti ceea ce nu degeaba scrie acolo.

Acum avem oportunitatea de a redobandi Atributele Sinelui, care au existat in stare latenta in noi de-a lungul mileniilor sub forma de banci de date pe care nu am avut capacitatea de a le repune in valoare. Unii dintre noi au facut-o si au devenit “**Iluminati**” Acum sunt frecvente care au crescut in jurul nostru si care faciliteaza procesul si sunt frecvente si in noi care au crescut in urma evolutiei care si ele inlesnesc acelasi proces. Este si motivul pentru care s-a putut prevedea faptul ca va veni o vreme a “Cernerii graului de neghina”, un rezultat firesc de asteptat din partea Creatorului dar imposibil de inteles noua, oamenilor. Daca bagi in cuptor un cozonac si stii ca ai pus in aluat drojdie de bere stii sigur ca el va creste dupa 40 de minute, nu?! Pentru asta insa va trebui mai intai sa il lasi sa creasca in forme, la temperatura mai ridicata, ferite de

curenti reci. Daca unele forme vor avea parte de alte conditii decat cele prielnice, desi pe toate le poti baga in cuptor odata si scoate simultan, unii vor fi crescut pufosi, altii aproape deloc.

As avea bucuria sa observati cum Cunoasterea trebuie sa contina toate detele necesare unei Intelegeri de ansamblu, indiferent ca ele provin de la stiinta, religie, obiceiuri sau orice alt izvor util. Nu trebuie operate separari cu caracter dogmatic, Cunoasterea este una singura iar instrumentele pentru a o dobandi sunt la fel de bune de oriunde ar veni. Trebuie insa observat cu mare atentie ce este valabil si ce constituie informatie viciata si retinute numai partile de Adevar. Cand veti dobandi imaginea Ansamblului veti sti precis cat de necesare au fost toate neinsemnatele explicatii si apropieri. Pentru ca totul este deosebit de simplu si firesc, dupa ce a fost intregita imaginea aceasta.

Ceea ce veti dobandi fiecare este imposibil sa intelegeti acum. Important ar fi nu sa credeti ce va spun ci sa **nu contestati** toate acestea. Daca o veti face inseamna ca **ati decis** deja cum va arata cernerea pentru voi. Timp sa recuperati acum nu a mai ramas prea mult. Este o ultima ocazie. Singur alegeti daca o fructificati sau nu. Geniile umanitatii au folosit tot cam 7% din disponibilitatile creierului. Cum vi se pare o activare de 100% ? Perfect fezabila. O stare de sanatate la aceleasi cote, Bucuria, Pacea, Armonia fiind permanente in viata voastra ? Un corp fizic care sa intinereasca, care sa nu mai cunoasca durerea si in acelasi timp sa se delecteze cu cele mai suave senzatii, care sa nu mai cunoasca amenintarea mortii fizice ? O viata fara frici de nici un fel, fara nevoi, fara servituti si iluzii. Sa spunem ca am zugravit Raiul Adamic? Aceasta este urmatoarea etapa sau **nimicul** este alternativa? Aveti Liber Arbitru, deci iar va trebui sa alegeti, ca in fiecare moment al vietii. Nu maine ci **AZI**, caci maine poate de asta data chiar sa lipseasca de la apel. Nu din teama va trebui sa alegeti ci din bucuria de a continua experienta in corp fizic, dar dusa la un cu totul alt nivel.

Va spuneam undeva ca bolile sunt niste **desteptatoare** pe care vi le-ati fixat pentru a va putea trezi. Tratati-le deci ca pe oportunitati dar nu va grabiti la o rezolvare facila, caci ea **nu exista**, este doar iluzorie. Medicul ca si terapeutul deopotriva vor cauta chiar cu buna credinta sa va ajute, dar posibilitatile lor sunt foarte mici si nu sunt guvernate de Legile

Armoniei Universale. Nu ei v-au “imbolnavit” si izvorul acestei dizarmonii nu au cum sa-l cunoasca, cu atat mai putin sa-l vindece. Ei se mint **fara sa stie** mai intai pe ei insisisi abia apoi pe voi. Nu este vina lor ci a iluziei comune, a lor si a voastra. Oricum mingea este in terenul vostru, al fiecaruia. Rezolvarea poate deveni deosebit de usoara, ea venind de la Sine, dar pentru asta voi trebuie sa incepeti macar sa il revelati. Atunci veti intelege ca “boala” este pe deplin in sarcina voastra si ca ar fi chiar nefiresc sa v-o poata rezolva altcineva. Constatand iluzia veti parasi-o rapid si la fel se va intampla si cu pretinsa boala.

Dar ILUZIA este foarte mare, continand practic aproape tot ceea ce voi stiti sau credeti ca sunteti sau faceti. A fost timpul suficient de lung pentru ca uitarea sa ascunda pe deplin adevarata voastra identitate plina de maretie. Va lasati manipulati nu de catre cei mai capabili dintre voi ci, de acum nici nu mai conteaza calitatea sau cunoasterea celui a carui victima alegeti sa fiti. Pentru ca sunteti invariabil doar victima voastra insiva.

Priveam un reportaj facut cu camera ascunsa si nu imi venea sa cred pe cata grosiera necunoastere se baza, cum se sprijinea pe un ipotetic cadru legal si cum avea in final menirea de a va face si mai limitati, si mai fricosi, desi autorul nici macar de o corecta informare nu si-a facut datoria de a se acoperi. Pentru ca intr-adevar el se referea la un aparat **de o tehnicitate deosebita**, care chiar a fost un **rezultat al cercetarii de varf din SUA** si apoi a fost copiat de cineva din Rusia, care costa si asa foarte mult ca investitie si care are capacitatea de a diagnostica in timp real orice boala si a sugera tratament in trei variante, alopat, naturist si homeopat. Unul functioneaza undeva in Ardeal de 7-8 ani de zile, altul se pare ca a ajuns in Bucuresti acum. Desigur el nu este decat tot o “realitate” din cadrul iluziei, desigur nu e nimic mai mult decat tot ce poate fi mai “de varf” la granita dintre medicina, biologie si informatica, despre primele doua exprimandu-ma deja destul de clar, dar era privit cu o suspiciune de un dogmatism extrem, bazat pe simpla necunoastere, oamenii fiind avertizati **sa evite asemenea excrocherii**. Acest gen de mesaj are ca urmare exclusiv o teama sporita, subliniindu-se inca o data nefireasca idee ca sanatatea ta este treaba altora, neaparat acoperiti de patalamale foarte in regula. Nici nu stiu

de ce nu s-a statutat ideea, nici mai aberanta dar nici mai putin, ca ar fi suficient ca un bolnav sa atinga o diploma eliberata de o facultate si sa se insanatoseasca?! Pai, daca diploma aceea chiar ar fi o solutie valida, nu ar mai exista medici bolnavi, nu este de bun simt?! Ar conferi macar titularilor o imunitate totala fata de orice boala, doar ei detin secretul sanatatii, nu?! Ori lucrurile nu stau deloc asa, si ei sunt bieti oameni la fel de slabi si lipsiti de cunoastere ca si ceilalti, doar cu o iluzie in plus.

Oriunde veti privi in acest plan cu o stare de atentie veti descoperi iluzia si manipularea prin care ea mereu se adanceste. Prin manipulare va trebui sa intelegeti o informatie falsa, distorsionata, menita ca pe o cale sau alta sa va "fereasca" o data in plus de a va aduce aminte de Adevar.

Sa luam ca exemplu indepartarea murdariei de pe vase sau rufe. Din traditie ne venea informatia legata de substante lesioase, alcaline. Sapunul de rufe traditional era obtinut cu soda caustica. Apoi s-au impus detergentii chimici. Peste o baza menita sa asigure o flotabilitate a microparticulelor de praf se adaugau substante alcaline care aveau menirea sa dedurizeze apa continand calcar. Apoi s-a trecut la folosire de slabi agenti de oxidare. In detergentii de vase apoi s-a adaugat chipurile lamaie si apoi otet. Dupa care a inceput folosirea bicarbonatului de sodiu in ambele categorii. Deci, de la alcalin la oxidant, apoi la acid si apoi iar la slab alcalin. **Pare a exista vre-o coerenta in aceasta evolutie a detergentilor**?! Ce se ascunde in spatele ei?! Se ascunde cel mai simplu adevar si anume acela ca **apa** este cea care spala cu adevarat, ea fiind de fapt solventul cel mai bun pentru majoritatea substantelor de pe pamant. Asta deoarece ea este constiinta, unul din acele patru "Elemente". Ea nu a fost menita sa spele grasimi asa cum nici noi nu trebuia sa le avem in alimentatie, in special pe cele de origine animala, care sunt si cel mai greu solubile. Constiinta apa nu putea sa-si modifice proprietatile dupa inconstienta noastra pentru a ne rezolva problemele, deci a trebuit ca noi sa tot incercam variate si uneori opuse solutii de a ne rezolva "problemele" pe care noi ni le-am creat, desigur. Cine altul ar fi putut-o face? Dar toata aceasta "defilare de solutii" de pe ecranele televizoarelor au menirea de fapt sa ne demonstreze interesul pe care nu stiu ce producator il are pentru a ne facilita noua viata. Azi cu acid, maine cu baze, nu

PH-ul conteaza de fapt ci interesul lui de a ne atrage noua atentia ca fara el nu am putea trai. Adevarul este ca el nu ar putea exista fara noi, dar asta nu veti observa.

Dar ultimul ca nivel adevar am sa vi-l spun eu acum: daca voi ati fi Constiinte Constiente corpul vostru nu ar putea accepta nici o impuritate care pur si simplu nu s-ar putea depune pe pielea voastra sau pe vestminte. Cum asta? Datorita frecventei vibratiei fiecarui atom care constituie corpul si pe care ar imprima-o si imediatei vecinatati a hainelor voastre. Pentru asta multi factori ar trebui sa fie intelesi, cum este “alimentatia” si “excretiile” consecutive ei. Pentru ca tegumentul vostru nu ar trebui sa elimine noxe care sa faciliteze murdrirea si sa mai devina si medii de cultura pentru tot felul de forme primare de viata.

Religiile sanctifica un fost om pentru simplul motiv ca corpul lui fizic nu a putrizit zeci sau sute de ani, mumificandu-se. Si aici este o insiruire de neintelegeri deoarece nu se cunoaste mecanismul destul de simplu al acestei putrefactii. Ea are loc in corpurile noastre cat ne aflam in viata si nivelul ei este maxim in colon, in stransa legatura cu regimul alimentar. Acest mediu de cultura ar putea sa lipseasca daca nu am ingera alimente care, spunem noi ca au parte de o ultima prelucrare si chiar absorbtie prin peretele acestui intestin. Simpla disparitie a acestor alimente duce la disparitia mediului de cultura si deci si a “florei intestinale” specifice. O observatie pe care o va adeveri orice gospodina este aceea ca pestele se depreciaza mult mai repede daca nu ii scoti intestinele. Dar exista nivelul “**informatie**” care face ca procesul de putrefactie gazduit de intestine sa se transmita in intregul corp fizic. Cata vreme procesele metabolice continua, excretia elimina urmele proceselor de putrefactie care pot avea loc in organism, dar cand aceasta eliminare inceteaza, putrefactia continua si firesc capata valori exponentiale. Sunt de regula suficiente cateva zile pentru ca procesul sa aduca intreaga structura la un nivel de nerecunoscut. Consumul carnii este determinant in formarea acestui mediu de cultura.

In general impurificarea structurii pe calea presupusei necesitati alimentare constituie motivul pentru care aceasta structura devine “gazda” a diferitelor niveluri de parazitare, de la cea virala sa microbiana pana la oxiuri si jardia. Cand devenim mai constienti de aceste adevaruri multe din

”obisnuitele” experiente ale corpului fizic nu mai au loc. Si ma refer la infectiile purulente de orice origine, la pretinsul tetanos si altele asemanatoare. Si disfunctionalitatile organelor noastre tot cam aceasta alimentatie o au ca sursa, dar noi nu avem atentia necesara pentru a vedea. Nu am sa ma refer la arterioscleroza si nici la calculii renali sau biliari unde cred de acum ca este deja evident dar sunt procese care afecteaza chiar celula, tesuturi elastice care isi pierd calitatile si practic o infinitate de aspecte. Banala celulita este un grav semnal de alarma in ceea ce priveste procesele la nivel de celule si tesuturi. Si ea a inceput sa afecteze chiar corpuri aflate la varste fragede, sub 16 ani. Mi se pare dramatic pentru experienta acelor fiinte.

O simpla placere a Omului Adamic devenita ulterior pretinsa nevoie ne-a adus in acest punct, de unde totusi ne putem intoarce, cu conditia sa vrem, desigur. Ar exista o ordine a revenirii catre firesc din acest punct de vedere, indicat fiind sa excludem treptat incepand cu ce ne afecteaza cel mai grav. Pe primul loc eu consider carnea de porc, apoi cea de vita, apoi pasarea si pestele. Dupa ele ar trebui renuntat la tot ceea ce presupune tratament termic, inclusiv apa fiarta sub forma de ceai sau cafea. Legumele si fructele, apoi reducerea lor la sucuri, apa plata si aceasta ar fi ultima legatura cu programele insinuate in structura noastra fizica straine de aceasta. Ajuns aici apa nu mai este o necesitate deoarece rolul ei pe langa noi era tocmai acela de a “spala” structura de ceea ce noi introduceam in ea. Ca atare renuntarea va fi fireasca. De altfel vom fi devenit intre timp Constiinte la fel de pure, care nu se gasesc in stare de dependenta una fata de cealalta ci de colaborare constienta, armonioasa.

Acest ultim nivel de intelegere ne vom dori **candva** sa il transferam in experienta individuala de viata, chiar daca acum pare poate o nu prea tentanta utopie. Gustul pentru acest nivel al experientei vine de la Sine, pe parcursul evolutiei noastre. Acum probabil nu poate decat sa sperie. Pasii pe care ii vom face se vor insirui firesc si etapele nu pot fi sarite prea spectaculos, ele decurgand una din cea anterioara ei. Salturile pot avea loc in cazul in care “dezarhivarea” are motivatii deosebit de puternice sau cand “amintirea” te face sa simti ca nivelul respectiv de cunoastere si traire l-ai mai cunoscut

candva. Atunci iti devine neinteresant si il depasesti foarte repede.

In ceea ce priveste motivatia unei individualitati de a reveni la Constiinta Deplina, aici sunt o multitudine de posibilitati. Cea mai fericita este aceea in care acumularile de experienta din vieti anterioare ating un nivel semnificativ, care face ca experienta din acest plan, limitarile vadite de cunoastere si experiment posibile sa nu ti se mai para deloc tentante sau satisfacatoare. O astfel de individualitate va parcurge repede experimente in acest plan, intr-o insiruire absolut ilogica si cu mare densitate pe unitatea de timp, dupa care va simti foarte pregnant nevoia de a se calauzi preponderent dupa intuitie si nu dupa datele si cunoasterea limitata locala. Se va manifesta desigur nonconformist iar in evolutia sa incidenta intamplarilor aparent deosebite va fi din ce in ce mai mare. Va manifesta si un grad de atentie deosebit in a le sesiza. Cand se va atinge o “masa critica” se va simti tentat sa caute o Cunoastere de un nivel mai inalt si desigur va tatona, intuitia fiindu-i un permanent sfetnic bun. Oricare va fi calea aleasa, va sesiza rapid fundaturile si va cauta o alta, care sa il duca mai sus. Apoi procesul va cunoaste o inlesnire deosebita, drumul deschizandu-i-se aproape de la Sine. La atingerea unui anumit nivel totul se simplifica mult si incepe informatia sa vina, fara a mai avea nevoie de suport. Din acel moment el nu mai are de facut nimic ci “prin el se face”. Acesta este cel mai fericit proces, deoarece are o curgere lina, lipsita de incalciri si presupuse pericole, egoul manifestand rezistenta cea mai mica.

O cale poate mai simpla ar fi, macar virtual, credinta. Virtualitatea ei rezida din gradul de evolutie al intelectului in acest timp in care a ajuns Civilizatia Pamant. El “crede ca stie” si aceasta infatuare manifesta un ego atat de puternic incat credinta practic nu mai poate avea loc. In urma cu doua milenii era cam singura cale posibila. Din punctul de unde eu privesc mi se pare si firesc sa fie asa, nici eu nu am putut accesa acest drum. El este, am putea spune, anacronic in mod obiectiv. Este ilogic ca o civilizatie sa evolueze pana la acest nivel si acumularile ei de cunoastere, chiar excesiv de limitata, sa mai permita unui intelect sa faca abstractie de tot ceea ce macar i se pare ca stie.

In calea credintei s-au interpus institutii care au impurificat mesajul, pretinzind ca il mediaza. Desigur este vorba iar despre interese si manipulari, o alta cale in care acestea au intervenit pentru ca Cunoasterea sa nu fie accesibila. Desigur sunt multe de inteles si aici. Pentru ca desi este responsabilitatea fiecarei individualitati felul in care ea evolueaza in acest plan, iluzia isi spune la fel de bine cuvantul. De aceea slujitorii unui cult sau altul, cata vreme se gasesc in iluzie, cred cu convingere, asemeni medicului, ca jocul lor este util. Ca nici nu ar putea fii altfel. Si ca ei stiu, doar “li s-a spus” cum stau lucrurile.

Am vorbit despre Credinta aici deoarece ea poate fi si motivatie si cale in acelasi timp. Urmatoarele insa sunt numai motivatii, avand de regula in spate diferitele niveluri ale suferintei. Pentru mine orice suferinta nu este nimic mai mult decat o neintelegere al unui aspect sau altul. Cand presiunea acestei suferinte devine de nesuportat urmeaza o raspantie. Unul din drumuri este de regula catre destrupare si majoritatea cedeaza urmandu-l pe acesta iar celalalt duce catre Sine. Aparent trebuie sa ai curaj pentru a o lua pe aici deoarece in prima faza trebuie sa parasesti cel putin o bucla de feedback din experienta ta si mintea crede ca este periculos sa te aventurezi “ in necunoscut”.Evident sfatul ei are menirea de a te mentine mic si neinsemnat. Trebuie sa indraznesti sa o infrunti. Interesant este ca mintea limitata intotdeauna va face presiuni pentru a alege destruparea. Ea stie ca facand cealalta optiune va insemna ca ea, mintea limitata, mai devreme sau mai tarziu, va urma sa moara pentru ca tu sa traiesti. Dar asta nu o puteti inca intelege. Si asta din simplul motiv ca voi nu puteti vedea adevarata voastra relatie cu mintea limitata, complet nefireasca si pagubitoare pentru adevarata voastra identitate.

Ea s-a substituit voua, **ea** se legitimeaza prin ego, **ea** va face absolut orice pentru a va convinge ca eu nu am dreptate. Si **va va pacali** chiar cand veti incepe sa aveti atentia necesara pentru a o putea surprinde, de atat de multe ori incat veti avea momente in care veti fi tentati sa va dati cu capul de pereti numai sa plece. Este de fapt exact acea parte care a aranjat toate “realitatile” acestui joc devenit draconic in primul rand **prin perfectiune** si abia apoi ca urmari. Pentru ca a avut maiestria de a aplica legile Armoniei in constructia

entropiei, cu alte cuvinte a facut posibil ca, in mod aparent armonios, tot ceea ce atingem sa moara, inclusiv corpul nostru fizic, fara ca noi sa ne putem da seama nici macar ca este asa.

Despre toate astea s-ar putea scrie tomuri intregi caci jocul cunoaste o desfasurare de o amploare imposibil de inteles. Retineti doar faptul ca in cei 26 000 de ani fiecare viata de om a “trait” o infinitate de experiente in iluzie si rezultatul l-a depus la fiecare destrupare intr-o uriasa banca de date eronate, singura accesubila mintii limitate. Ca atare jocul a devenit o iluzie creata exclusiv in baza datelor eronate. Ce ar mai fi de adaugat privind perfectiunea, caci iata, jocul inca poate continua fara ca participantii macar sa poata intui profunzimile iluziei. Pentru majoritatea pare inca o “realitate” O.K., guvernata de legitati obiective si absolut repetabile.

Chiar Stiinta locala a observat ca nu exista doi indivizi identici, dar este vorba inca de o zona foarte limitata. Va dati seama oare in universul gandurilor ce diversitate poate sa existe?!! Ele chiar sunt nelimitate, nu exista canoane care sa le ingradeasca desfasurarea. Ori, la acel nivel se creaza “realitati experientiale”. Si ne mai minunam ca percepem atat de diferit fenomenologia. **Perceptia este o relatie** intre observator si obiectul observat, nu are nici urma de obiectivitate, ba mai mult, este puternic circumscrisa momentului de acum. Maine el va fi perceput altfel de acelasi individ, caci maine el nu va mai fi decat aparent acelasi. Si nici aspectul observat nu va fi acelasi. Relatia dintre ei va fi foarte diferita si este firesc. Acum incercati sa vedeti ca este valabil in absolut toate relatiile de perceptie.

Mintea limitata spune ca ti-ai ales un partener de viata. Ea nu poate intelege ca acum ai ales **numai** pentru acum si ca unui maine ii va corespunde un alt privitor si un alt privit. Ei isi jura “dragoste vesnica” nebanuind ca pentru ca un astfel de juramant sa poata ramane viabil ei ar trebui sa aiba o Cunoastere Absoluta. Doar atunci si numai atunci ar avea calitatea **de a intelege si iubi** absolut infinitele transformari la toate nivelurile fiintei, si ca privitor si ca subiect al receptiei, care vor interveni firesc in vesnica curgere la care vor participa. Cata vreme nu sunt la acel nivel ei doar **presupun** ca vor avea taria sa suporte toate neintelegerile care firesc vor rezulta pe parcursul evolutiei, de ambele parti. Mie personal mi se pare o culme a neintelegerilor un astfel de angajament.

Pentru ca numai tarie nu poate avea un om. El este prin definitie slab si neajutorat, pentru ca nu stie cine este. Pentru ca se afla pe de-a intregul sub iluzie. Unii cred ca taria va fi asigurata de faptul ca sunt oameni buni. Dar nici nu poate exista om rau, aparenta rautate este doar un rezultat al modului cum un om slab reactioneaza la stimuli pe care nu-i poate intelege cu adevarat. Ca este perceput ca fiind rau este o alta rezultanta a necunoasterii celui care pune acea eticheta.

Dragi semeni, ar fi de dorit sa intelegeti ca toti oamenii sunt **la fel de buni** iar modul in care aleg sa se manifeste tine exclusiv de nivelul lor **de intelegere** la care si-au limitat accesul pana la acea data. Asta le produce lor senzatia de frustrare si tot felul de alte sentimente contradictorii iar rezultatul precis nu va putea fi armonios. La asta se reduce de regula totul.

Am sa mai fac o precizare in legatura cu modul in care se manifesta colectivitatile. La acest nivel se cumuleaza atat de multe si diferite neintelegeri incat ” masele” pot fi ”apucate” practic din orice punct de neintelegere si poate fi facut aproape orice cu ele. Cu atat mai mult cu cat este anihilata orice urma de responsabilitate individuala. Gresit se considera ca masele pot fi conduse pe baza unor valori comune. Ar fi un deziderat foarte greu de atins. Daca o individualitate trebuie perceputa pe cat posibil la toate nivelurile la care ea se manifesta pentru a putea lucra cu ea, la o colectivitate acest lucru nu mai este necesar, fiind sigur ca pe orice ”parghie” vei actiona se vor gasi receptori ai acelei frecvente, care ulterior vor transmite empatic starea si celorlalti, in baza faptului ca acea colectivitate este alcatuita din individualitati care rezoneaza intre ele. Este si motivul pentru care ”masele” sunt usor manevrabile, oricum mult mai usor decat individualitatile. Odata pornite pe o idee ele manifesta exact caracteristicile de bulgare care nu mai poate fi oprit, si pe care chiar civilizatia le are.

Revenind la suferinte-neintelegeri ca motivatie, este de observat variata gama a acestei mari categorii. Pentru ca toata experienta are loc in cadrul iluziei unde ciclul amagire-dezamagire functioneaza in intreaga fenomenologie aparenta. Te iluzionezi ca esti iubit, apoi esti dezamagit, din neintelegerea pe care o ai fata de ce anume este iubirea. La fel se intampla cu sanatatea sau averea, cu reletia cu copii sau

prietenii, absolut cu orice. Tot din necunoastere dublata de fireasca lipsa de responsabilitate ce decurge, preferi sa crezi ca cel din fata ta este vinovat de experienta nedorita pe care o traiesti sau ca, simplu, nu tu esti responsabil. Asta iti pare ca face mai usor suportabila suferinta. Chiar si intamplarea preferi sa o impricinezi, desi ceea ce tie ti se pare intamplare este ceva programat de tine la un nivel de care nu mai esti constient.

Daca ai putea trata pretinsa suferinta cu un nivel mai bun al atentiei ai putea sa surprinzi uneori macar un ciclu cauza-efect, deoarece intuitia iti poate deschide cai spre Cunoastere, dar preferi sa o tratezi cu superficialitate, parca special pentru a nu “risca” sa intelegi ceva. In cazul suferintei-boala lucrurile par si mai usor de transat deoarece ti s-a spus ca exista oameni pregatiti special sa “te rezolve”. Ca atare, la primul disconfort fugi la un responsabil pentru sanatatea ta, care are chiar obligatia sa te faca bine, doar platesti asigurari de sanatate... Tu “ai dreptul” sa apelezi la el, de ce ti-ai mai pune vre-un fel de probleme!. Daca nu ai acest drept, il vei obtine cu o atentie oarecare si jocul iluziei poate continua.

Ca el nu arareori se propteste intr-o limita aparent imposibil de surclasat nu conteaza decat atunci cand ai ajuns acolo. Tu speri sa nu ajungi, nu tu, dar stii cum este cu ciclul amagire-dezamagire. Din ce in ce mai multi si mai repede ajung tocmai acolo, pentru ca niste adevaruri pe care nu le vedeti opereaza implacabil. Este momentul la care a ajuns Civilizatia care catalizeaza procesul, este legic sa fie asa, chiar daca voi nu mai stiti. Ca nu exista limita imposibil de trecut cu atat mai mult nu mai stiti, deci va urma destruparea. Ca a fost “Cernerea” care a operat separarea graului de neghina va este si mai imposibil de inteles. Doar voi ati fost un om bun, nu ati facut rau nimanui!...

Dar oare chiar ati stiut ce inseamna **grau** si ce **neghina**? Puteti vedea ca inconstienta este singura neghina, care nu a permis “fiului ratacitor intoarcerea Acasa”, la valorile Sinelui. Desigur nimeni nu v-a explicat toate astea, dar **voi** nu v-ati acordat sansa de a fi atenti caci Adevarul se gaseste in voi toti si el acum striga de acolo, in speranta ca va veti trezi la timp. **Nu este poezie, sunt programe infoenergetice** care asteapta sa fie recunoscute si repuse in valoare, inlocuind pe cele menite sa construiasca iluzia jocului sau jocul iluziilor.

Odata cu ele revin adevaratele valori, care inseamna insanatosire, revenirea la Armonie.

M-as bucura sa aveti capacitatea de a intelege cat mai multi ca, in ciuda unor termeni venind din zone care credeti ca sunt altceva decat stiinta, ceea ce va spun este de un pragmatism si de o rigoare matematica. Eu folosesc asemenea trimiteri la vechi izvoare de cunoastere din variate motive. Este util sa observati ca Adevarul, chiar fragmentat, se gaseste peste tot, ca numai starea de atentie vi-l va revela si ca veti beneficia de el indiferent de unde apare. El va rezona fizic in voi, in inimile voastre unde este de asteptat sa fi pornit deja dezarhivarea Sinelui. Atunci il veti recunoaste si numai atunci. Altfel veti trata ceea ce veti citi ca simple basme, ramanand la starea de Constiinta inconstienta, altfel spus neghina. Este o alegere la care aveti dreptul dar ciclul cauza-efect este o realitate operationala, imposibil de pacalit. Instanta este foarte aproape, ca atare totul este deosebit de coerent si armonios, fie ca va place fie ca nu.

Conceptul de liber-arbitru care a inlesnit jocul iluziilor este un drept al inconstientei. nici o Constiinta Constienta nu mai recunoaste existenta lui deoarece Cunoasterea nu iti mai ofera alternative virtuale. Exista UN ADEVAR si atat, unde ar mai fi loc de optiune. Ea tine de perceptia duala, care este o proiectie a mintii limitate sprijinita pe emotional, nu o realitate obiectiva, cum pare la nivel de inconstienta. Insa jocul a avut menirea de a asigura contextul pentru experienta si deci si liberul-arbitru a avut locul sau. Totul a fost valabil pe parcursul celor 26000 de ani insa nu e valabil si Acum. Este poate dificil mintii limitate sa accepte acest statut de exceptie al momentului Acum, ca Esente insa l-am asteptat cu bucurie, stiind ca nu avem cum sa ratam trecerea. Dar am subestimat mintea limitata. Ea vrea neaparat mentinerea iluziei si te asigura ca totul este o poveste doar. Chiar daca intuitiv simti ca trebuie sa faci schimbarea, ea iti sopteste ca si maine este o zi. Totul este sa ratezi, indiferent pretextul. Un experiment individual nereusit, care ii asigura ei subzistenta. Aidoma unui parazit, va iesi mai puternica si va schimba gazda. Tu nu vei trece iar ea se afla in mediul ei. La o noua reincarnare, ea va fi puternica si tu mai slab.

Nu sunt aspecte usor de inteles de la inceput dar nici de neinteles nu sunt. Totul este sa vrei. Restul urmeaza de la sine.

Ceea ce vei obtine insa este intreaga Maretie a Sinelui. Un alt nivel al experientei, in nelimitare. Fara atasamente, la un nivel de libertate firesc. Doar tu Libertate esti. Si bucurie, si Armonie esti. Esti Omniscienta si Omnipotenta. Trebuie sa ti le re insusesti, sunt atributele Fiintei Adamice. De ce ai renunta la ele?! Ai oare Liberul-arbitru de a o face?

Oricum Iluzia nu mai poate continua, chiar daca intelectul , ego-ul tau ar dori-o. Daca ar fi foarte rational si el ar observa ca jocul nu mai are nici cum si nici unde sa mai continue. Prea multe reguli de joc noi au tot fost inventate si s-a ajuns intr-o fundatura. Si "masa de joc" s-a supraaglomerat de piese. Polarizarea a atins cote maxime, nu prea mai este nimic de stors, majoritatea jucatorilor au fost deposedati de piese ramanand doar sa chibiteze pe margine. De dragul jocului ii mai gireaza unul-altul pentru cate "o mana", dar si runda asta se termina...Dar cel mai dur motiv este acela ca s-a pierdut din vedere ca a fost **doar un joc**. L-am luat prea in serios traind senzatii de un realism nejustificat. Ne-am identificat cu el, am plans pentru fiecare piesa sau am fost exagerat de fericiti...Am pierdut detasarea. sportivitatea, ne-am pierdut pe noi...

Daca pana aici am accentuat pe diferite tonuri asupra felului in care pare sa arate "lumea" de astazi, aratandu-va putin si motivele, de acum voi detalia mai mult asupra mijloacelor de a reveni la Firesc, ca Individualitati.

Expuneam mai sus faptul ca, pentru a putea iesi din rostogolirea implacabila din care esti parte va trebui sa fi motivat. Deoarece este nevoie de un efort si cine face ceva daca nu are cu adevarat motiv sa faca. Va vorbeam putin despre felul acestor motivatii. Am sa insist asupra unor aspecte. Neuitand ca fiecare din voi inca nu a pierdut complet iubirea macar perceputa ca sentiment si cunoscand adevarata ei valoare am sa va sfatuiesc sa observati viata voastra privita de la nivelul unei **inimi iubitoare**. Cel mai probabil, daca chiar ati reusit, va vor veni lacrimi in ochi. Asta deoarece intre ceea ce este viata voastra si sensibilitatea unei inimi iubitoare probabil nu au mai ramas multe punti. Amintiti-va cum va previzionati viata pe cand aveati zece-cincisprezece ani si vedeti diferentele. Banuiesc ca nu prea seamana. Deosebirile veti vedea ca vin tocmai din implicarea inimii, care dadea

nelimitare viselor voastre, care aveau prospetime, savoare fiind pline de indrazneala si iubire.

Ele erau valori si nu v-ati dat seama cum, incetul cu incetul ati renuntat la ele, v-au fost arestate, inlocuite. Procesul a fost atat de insidios ca nici nu ati observat ca el a avut loc. Incetul cu incetul mintea limitata v-a convins ca trebuie sa va temperati pornirile, ca prudenta este mai "inteleapta", ca nu puteti fi, pur si simplu bucurie, daca nu aveti un motiv sau altul pentru a va bucura. Ati fost apoi invatati ca pentru o clipa de fericire trebuie sa induri multe altele nefericite, ca pentru orice trebuie sa lupti, ca "lumea aprtine invingatorilor"... Deci nu de sensibilitate ci de duritate aveati nevoie, nu de deschidere ci de suspiciune, nu de iubire ci de tot felul de temeri.

Dar toate acestea, fara a baga de seama insemnau de fapt o transformare radicala a fiintei care ati fost. Ele toate sunt "valori" ale primilor trei centri energetici, acolo rezoneaza preponderent, in asa numitele frecvente "de supravietuire". Ori maretia noastra consta tocmai din perceperea fenomenologiei in special cu receptorii frecventelor superioare si manifestarea noastra tot pe acele frecvente ar trebui sa aiba loc. Altfel spus, valorile initiale erau cele corecte, la care am renuntat fara sa observam. Si acum suntem deja altul, altceva, care acelui copil care am fost precis nu i-ar mai place.

Daca s-ar fi petrecut aceasta transformare doar cu tine poate ar fi fost mai usor. Ai mai fi intalnit un prieten care sa te atentioneze, sa te repuna pe o cale mai fireasca dar problema este ca exact acesta a fost cazul tuturor, toti au devenit gravi, tematori, sintetici, egoisti si egotici. Nu mai exista riscul de a intalni un prieten pentru ca prietenia nu poate exista intre fiintele care **ati devenit**. A fost inlocuita cu cunostiinte "utile" si poate chiar "cultivate" din diferite interese. Anturajul, in caz ca mai exista asa ceva, este o prelungire dincolo de limitele stricte ale ocupatiilor profesionale, a interesului menit tot de a te mentine sau promova pe o treapta superioara a piramidei sociale.

Chiar partenerul de viata uneori tot asa a ajuns in preajma ta. Doar nu de iubire aveati voi nevoie! Si daca totusi iubire a fost, probabil a pierdut de mult aceasta "coloratura". Poate ati iubit ceea ce era el atunci si el la voi la fel, dar niciunul nu mai sunteti acelasi...Toate datele s-au schimbat. Acum poate aveti copii, ati strans "valori" impreuna, poate

aveti inca ambitii comune... O lupta in doi este preferabila uneia de unul singur, zic unii. Bine ar fi sa nu fie intre doi, cum ades se vede...Unii se mai suporta, altii nici atat nu mai reusesc, privirile devin apatice, goale sau atinse de suficienta, blazare. A disparut iluzia pasiunii, apoi a iubirii, totul decazand intr-o vesnica lipsa de atentie. Urmeaza firesc declinul unui fizic uzat excesiv, uscat, disconforturi si boli, incununare a unor vieti traite atat de departe de Adevar.

Nu cred ca v-am spus ceva nou, oriunde priviti aveti parte de acest gen de aspecte. Poate sunteti un caz mai fericit si sunt gata sa va felicit. Dar am fost un om foarte atent si receptiv si prea multe exceptii nu am intalnit. Cel mult variatiuni pe aceeasi tema, cu grade oarecum diferite de deformari de la Firesc. Totul se datoreaza exclusiv neintelegerilor si are la baza Necunoasterea, indepartarea de la Valorile Armoniei Universale si inlocuirea lor cu pseudovalori ale mintii limitate acreditate prin Constiinta Colectiva. Aici “datele” au fost deformate permanent si progresiv, uneori chiar programatic dar au devenit operationale prin intermediul intelectului fiecaruia din cei care se rostogolesc mereu in inconstienta bulgarelui Civilizatiei Pamant. Intelectul personal are functie de releu pe langa Constiinta Colectiva si in majoritatea situatiilor nu face decat sa preia programele existente acolo si sa le puna in opera in propriul exercitiu de viata.

Dar cu adevarat viu este doar momentul Acum. Ceea ce **a fost** mai este viu doar prin consecinte, ceea ce **va fi** este functie de acest moment, ca efect al lui. Este absolut inutil sa ratezi prezentul cu gandul la clipe care au murit sau inca nu s-au nascut. Ai de valorificat doar acest viu **ACUM**. Daca il vei lasa sa “curga” doar in virtutea unei inertii a mintii limitate, nu vei putea inregistra decat un declin al calitatii experientelor tale, deoarece static nu exista, pentru un plus de calitate tu trebuind sa innoiesti ceva, un sentiment, o atitudine, un gand, un gest, orice. Daca nu iti vei permite sa faci cotituri semnificative, rezultatul nu va fi decat pe masura timiditatii tale. Eu ti-as recomanda sa faci schimbari semnificative. Cat mai multe si mai dese. Ele te vor imbogati intotdeauna, indiferent ce va spune mintea ta limitata. Nu risti nimic, te asigur. Este cel mai sanatos pentru absolut toate nivelele fiintei tale, daca vei gusta provocarea vietii. Nu o fa cu frici ci

dimpotriva, cu cat mai multa atentie si receptivitate. **Deschide-te cat mai mult**. Pentru asta nu este tarziu niciodata. Cauta sa vibrezi cu toata fiinta ta la fiece aspect nou intalnit. Iti vei deschide astfel toti receptorii si infoenergiile te vor racorda din ce in ce mai mult cu restul Creatiei.

Acesta este cel mai bun ”**tratament**” pentru orice gen de suferinta. Va fi absolut suficient pentru ca, treptat, Armonia universala sa reinstaureze armonia in toate ”corpurile” tale. Daca vei alege sa si intelegi, sa constientizezi cat mai mult, procesul se va cataliza. Deschizand cat mai mult toti receptorii tai, iubind experientele pe care le traiesti, refuzind sa iti fie teama de provocari fiinta ta va beneficia de intregul ei potential. Calitatea experientelor va creste, tu vei sesiza prin atentie acest spor si te vei deschide si mai mult. Este simplu si de inteles si de facut.

Cam ce cerzi ca poti risca? Micimile de pana acum, fricile tale? Chiar daca la inceput vei starni poate uimire printre cunoscuti, dupa putin vei constata ca te urmaresc cu interes si apoi chiar cu iubire, daca tu vei fi ajuns sa iubesti totul in jurul tau. Pentru ca schimbarea pe care ti-o propun duce firesc catre o intelegere superioara a intregii Existente si apoi la iubirea intregii Manifestari.

Nu este cazul sa-ti mai lasi mintea sa opereze separari, cauta sa vezi ca lumea nu este duala, ca nu exista nimic rau sau urat nicaieri in jurul tau, ca totul ocupa un loc firesc sub soare pe acest pamant si gandul tau nu are voie sa conteste acel loc. Mintea limitata este carcotasa, Esenta care esti nu poate fii. Cand te surprinzi ca ceva carteste in tine fii sigur ca intelectul tau este de vina. Obsearva-l, aminteste-ti ca nu-ti face nici un serviciu si nu mai accepta ceea ce el spune. Fii cat mai vigilent cu el si cu aceste apucaturi ale lui, deoarece acolo este **sursa** tuturor nefericirilor tale prezente si viitoare. **Nu exista o alta sursa nicaieri**.

Daca vei crede ca un altul iti vrea raul te asigur ca, obiectiv el nu poate sa ti-l faca. Dar daca vei alege sa consideri ca este posibil totusi, te rog sa intelegi ca **tu**, prin acest gand incapatinat, ii transferi dreptul pe care el altfel nu l-ar avea, de a ti-l chiar face. De fapt, nu el ti-l va face ci tu prin inconstienta ta. Deoarece, din punct de vedere energoinformational lucrurile arata ca si cand tu i-ai pune un cutit in mana si l-ai invita sa loveasca. Probabil el ar fi vrut din inconstienta si

necunoastere sa iti produca un rau dar prin Lege nu are instrumentele sa il si faca. Prin gandul tau insa, tu l-ai inarmat impotriva ta si de acum chiar te poate lovi, tu i-ai permis, chiar l-ai invitat.

Asa stau lucrurile si voi nu stiti si nu aveti cum vedea. Toate relatiile voastre sunt marcate exact de acest tip de neintelegere si de fapte cu adevarat nesabuite, care deriva din **simpla necunoastere**. Asa si numai asa deveniti victima a accidentelor, tot asa victima a hotilor sau talharilor, tot ceea ce voi credeti ca ”vi se intampla”, fara ca voi sa aveti vre-o responsabilitate. In realitate gandurile voastre creaza conditiile ca aceste tipuri de experiente sa poata avea loc.

Pentru ca ele sa nu se mai ”intample” este absolut suficient ca gandurile voastre sa treaca sub Armonia Universala. Sa **nu va mai tot temeti**. In acord deplin cu Armonia nu pot exista manifestari lipsite de armonie. Ori accidentele, talhariile, violurile si orice alta manifestare de acest gen este lipsita de armonie, **daca** gandul vostru temator **nu o cultiva** in universul fiintei voastre. Altfel spus, exista o frecventa vibratorie specifica fiecarei manifestari, pe care trebuie sa o intelegeti ca informatie-gand. Simpla lui prezenta in universul fiintei nu face decat sa creeze conditiile **armonice** cu aspect fizico-matematic ca acea manifestare, pe cale de **rezonanta vibratorie**, sa devina experienta de viata. Se poate spune, simplificand, ca **gandul vostru a chemat** acea experienta, catalizata suplimentar de emotia fricii respective. Ca atare ea s-a materializat.

Ii invit pe toti “prudentii” sa reflecteze bine la cele afirmate aici. Ei se considera intelepti, nu accepte “riscul”, ei au acumulat experienta- zic ei nestiind ce vorbesc. Prudenta la care fac ei referire este o **FRICA** urat cosmetizata sub straturi de fard, cu care nu se pot pacali decat pe ei insisi. Cand viata le raspunde cu slabe rezultate fata de cele la care se tot asteapta, se intreaba de unde atata nedreptate, dece ei obtin atat de greu rezultate mai slabe decat restul competitorilor, care par mult mai degajati. Nu pot vedea in limitele mintii ca tocmai aici este si secretul, degajarea celor cu succes aparent facil. Am cunoscut multe cazuri...

Va rog sa intelegeti ca, **in ADEVAR** exact asa stau lucrurile si voi nu stiti si va creati cele mai nefericite experiente singuri. Cine altul ar putea-o face?. Dupa care va considerati

loviti de soarta, deveniti si mai tematori si prin asta creeati conditiile unor experimente si mai nefericite, si tot asa. Mintea limitata va avertizeaza sa fiti **mai prudenti**, va inconjurati de garduri, de lacate si tremurati cand traversati strada, fara sa stiti ca in acest fel ati creat toate conditiile pentru a deveni iar victime. Nu ar fi mai simplu sa intelegeti ca nu puteti deveni victima daca alegeti sa fiti **numai sub Armonia Universala?** Daca gandurile voastre vor fi doar luminoase si increzatoare in Marea Armonie, nimic nu vi se va mai "intampla"! Puteti dormi cu usile larg deschise, puteti traversa strada si cu ochii inchisi **daca** ati reusit sa convingeti mintea voastra sa se linisteasca.

Exista acel nivel al Fiintei care sunteti, care va asigura o protectie care poate fi denumita poetic ca "Iubire a Lui Dumnezeu". Ea va functiona **matematic** odata cu extinderea Corpului Constiintei care sunteti. La acel nivel experienta de viata are calitatea de "**miracol**" privita din minte limitata. Dar va trebuie multa Cunoastere si Intelegere pentru aceasta, instrumente fara de care nu veti putea potoli mintea limitata sa tot creeze nefericiri ale experientei. Prin Cunoastere si Intelegere veti deveni altii, cu ajutorul Atentiei veti accede la Stari care au calitatea de a va transforma in echipamente vibrand pe frecvente coerente, mereu mai inalte. Prin cresterea frecventei de rezonanta veti accesa informatii de nivele din ce in ce mai inalte si veti experimenta trairi pe masura, iar cresterea nu se va opri pana ce nu veti fi devenit Constiinte cu adevarat Constiente, omnisciente si omnipotente.

Aceasta este invitatia pe care v-o fac tuturor prin aceasta carte si va sigur va asigur de sprijinul meu pe orice cale veti considera ca va este utila. Am parcurs acest drum, va asigur de deplina lui fezabilitate si nu conteaza absolut deloc la ce nivel va aflati acum, el va este la indemana oricind. Nu puteti fi nici prea tanar nici prea batran pentru a-l urma, nici prea bolnav dar nici sanatos nu sunteti, nici prea destept nu puteti sa va considerati. Cu un intelect care nu stie sa exploateze decat 6-7 % din capacutatea creierului nu poate exista fiinta care sa declare ca nu are nimic de invatat sau de inteles...! **Nu are dreptul !!!**

Cand veti fi ajuns unde va invit, veti avea de facut exact ceea ce eu incerc prin randurile de fata si pe orice alta cale veti vedea-o oportuna pentru ca si alti semeni sa poata ridica nivelul experientei lor acolo unde el este util sa fie la acest

moment. Va veti lovi de aceeasi susceptibilitate, de aceeasi pretentie a fiecaruia ca el stie chiar mai bine si mai mult si va trebui sa acceptati ca acela este nivelul fiecaruia, ca nimeni nu poate vedea sau intelege ce se afla deasupra plafonului care delimiteaza nivelul la care si-a acordat accesul. Iar pe cuvant nu are dece si cum sa va creada. Va fi necesara multa rabdare ca sa ii puteti arata, treptat, Adevarul dar bucuria va fi pe masura tactului si compasiunii sincere. Doar nimeni nu a spus nimanui ca ar fi posibil macar ceea ce voi veti cunoaste a fi **REALITATEA**.

Cand vom fi mai multi, din inimile noastre va radia permanent pe frecventa empatiei aceasta infoenergie si din ce in ce mai multi vor rezona cu ea si se vor “trezi”. Aceasta a fost modalitatea in care a fost alcatuita Creatia si maiestria ei depaseste si cele mai indraznete presupuneri. Practic nu este loc de greseala. Doar ca este un timp pentru fiecare eveniment si nu este profitabil ca el sa fie irosit. Desi poate parea, nici acest alineat nu este poezie ci **pura stiinta**, doar **un alt fel** decat cea limitata. Radiatia are loc aidoma celei plecand din cea mai performanta antena lucrand la frecvente superioare celei a luminii vizibile. Noi consideram ca ea este doar o biata pompa. Minte limitata, ce ati vrea sa pricepem cu 6-7 % ?..

Citesc prin presa diferite apeluri umanitare, prin care un semen solicita ajutorul. Sunt cancere si leucemii la varste fragede chiar, sau boli care abia daca au capatat un nume, considerate foarte rare. Toate se incheie cu o "speranta" intr-o clinica aflata prin Germania, Italia sau peste ocean si cu niste numere de conturi. Am incercat in mai multe randuri sa iau legatura cu unii din ei. Este o irosire pe toate planurile experienta lor si ar fi usor de renuntat la ea, dar intotdeauna de la capatul celalalt al firului o alta persoana grijulie incepe sa ma chestioneze in fel si chip: daca sunt medic, daca este bioterapie sau medicina naturista, ce alte "succese terapeutice" am mai avut, daca cunosc exact diagnosticul, de parca daca i-as vorbi ar intelege ceva sau are el dreptul de viata si moarte pentru a hotara in numele celui suferind si amenintat cu destruparea. Dar el considera ca are, chiar daca este un coleg de breasla sau cineva din familie. Pur si simplu am renuntat sa mai incerc sa ii ajut, dupa cate tentative de a vorbi cu terti am facut.

Vedeti voi, este dificil de observat ca nu ai posibilitatea sa iti ajuti semenii deoarece ei vor sa o faci "in felul lor, dupa mintea lor" ori **asta nu este cu putinta**. Pe cel aflat in suferinta il poti determina cumva sa fie atent caci pe el chiar il doare, este deci motivat, pe cand un intermediar nu poate decat sa judece superficial. El nu va avea nici timp nici rabdare sa asculte cu adevarat si nici nu vei putea sa-i faci "o initiere" doar pentru a permite ca mesajul sa ajunga la cel interesat

Cum sa intelegem cu atat de slaba cunoastere de care dispunem ce inseamna sa creezi realitati lucrand constient cu infoenergiile, cu elementele sau cu egregoarele sau cu electronii. Ce inseamna ca "corpul fizic" sa se refaca de la Sine, PC-ul tau sa-si depaseasca mult limitele de performanta caracteristice generatiei lui, cum semafoarele pot trece pe verde cand te apropii de ele, o infinitate de mici aspecte alcatuind calitatea experientei de viata. Pentru ca nu este lipsit de importanta sa stii ca nu te mai poti imbolnavi -ca corp “fizic”-, ca totul in preajma ta renaste la viata, ca poti indeparta din preajma ta tot ceea ce in mod obisnuit produce disconfort sau “griji”. Sa stii ca daca vrei mai gusti ceva doar de dragul placerii senzatiei gustative, ca relatia ta cu partenerul de viata este la nivelul cel mai inalt, cel de comuniune, care nici de cuvinte nu are nevoie. Ca intelegi totul si pe toti semenii tai, ca nu mai ai tensiuni interne si nici cu vre-un aspect al Creatiei. In preajma ta nu pot exista conflicte, copii participa din plin la starea de comuniune, indiferent ca te referi la cei mici sau la fratele lor de 16 ani, care este un minunat care compune muzica la calculator. Cu fostele partenere de viata ai relatii de prietenie si ajutor reciproc, si ele subordonandu-se Armoniei Universale.

Dragii mei, cu cat experienta fiecaruia dintre voi creste in calitate, beneficiul este al tuturor ca si al intregii Creatii. Ca atare nu ar fi firesc sa va fie indiferent ce traiaeste un om. Ajutati-l pe fiecare sa aiba o bucurie in cadrul experientei lui, daca va sta in putere. Stiu ca vi se pare ca nu aveti timp, ca sunt altele mai importante dar mintea limitata va face sa credeti ca poate fi ceva mai important decat asta. In realitate noi am venit in acest plan pentru bucuria de a castiga experienta interrelationand unii cu altii. Dar oportunitatea de a trai bucuria la cele mai inalte cote o ai tocmai cand experienta a ajuns in acele puncte unde chiar poti impartasi cu un semen

o stare de un nivel mai inalt, indiferent ca ea a fost creata de tine sau de el. Indepartati dogmatismul si fricile dintre voi si scoateti tot ce simtiti ca puteti pune in comun mai sensibil, mai adevarat. Nu va tot temeti ca veti fi gresit intelesi, cautati sa fiti limpezi si clari, fara alambicari complicand lucrurile, si mai cu seama **fara un scop** anume. Inima nu cunoaste alta motivatie decat bucuria provocarii in schimb intelectul are mereu nevoie de o justificare pentru a face chiar cel mai marunt gest.

Citind aceste pagini va poate parea ca ceea ce scriu nu are mare importanta. Ca sunt doar accente pe care eu le pun altfel. De fapt nu ests deloc asa, cuvintele au o uzura a lor, dar asta nu inseamna ca pana acum le-ati acordat importanta pe care notiunile chiar o au. Desigur sunt **aparent** cele mai blande, dar ele si tocmai ele, fiind in acord cu Marea Armonie, fac parte din cele nu multe care tin **de cauzalitatea** fenomenelor, **determinand-o.**

Spre exemplu spuneam ca ar fi util ca in experientele voastre sa renuntati la a urmari **“un scop”** si sunt sigur ca nu puteti intelege in deplinatatea ei aceasta idee. Ea nu vine dintr-un moft educational ci **este cheia** care determina succesul/insuccesul unei actiuni oarecare, dar **fara exceptie**. Aici puteti denumi absolut orice, de la o simpla strangere de mana sau iesire la o cafea si pana la o intalnire de afaceri, cu atat mai mult cu cat este mai importanta pentru voi. **ABSOLUT ORICE !**

Sau va tot pomenesc de **IUBIRE.** Si de opusul ei, ca motivatie a actiunilor voastre, fricile. Cum as putea oare sa va subliniez **suficient de clar** necesitatea de a actiona **numai** din iubire si nicidecum din frici. Pentru ca orice realitate veti creea din frica va avea ca rezultat invariabil o experienta limitativa, menita sa va faca mai mici, sa va produca suferinta, sa va invete ceva doar prin intermediul unei dureri oarecare. Este legic chiar daca voi nu vedeti inca si nimeni nu v-a spus...

Poate parea foarte complicat dar este minunat de simplu, cu conditia sa intelegi ca acel SIMPLU nu inseamna lipsa de forta ci din contra, sa alegi firescul de a fi cauza si nu efectul fenomenologiei. Valorile mintii sunt intotdeauna grosiere si este firesc sa fie asa deoarece ea vede si opereaza numai in lumea efectelor, careia ii si apartine. Studiind omul, ea nu poate merge cu intelegerea mai sus decat psihanaliza

care deja este un domeniu speculativ pentru ea. Cum sa accepte cu usurinta existenta unei adevarate “lumi” a cauzelor intregii fenomenologii, pe care nu numai ca nu o poate controla dar nici macar constata?...Cum sa accepte ca un ciocan poate face mult mai putin decat un gand?!! Si ma refer la efecte vizibile, foarte “materiale”, nu la decizii ale mintii care ar urma sa fie indeplinite ulterior de cineva. Si mai mult, ca puterea creatoare avand sustinerea iubirii este cu adevarat o forta imbatabila!!!?

Spuneam undeva mai sus ca pentru fiecare indeletnicire exista semeni care sa o faca cu deplina bucurie, ea fiindu-le necesara in propria evolutie, in ciuda faptului ca intelectul ar nega cu indaratnicie acest aspect. Sa analizam putin. Si un om de geniu ca si un absolut neinstruit folosesc cam acelasi procent din creier, in ciuda aparentei distante pe care instruirea o aseaza intre ei. Uneori chiar geniile nu au avut un grad de instruire deosebit. Daca privesti cu atentie piramida sociala vei constata ca pe palierele ei se accede uneori functie de nivelul de cunostiinte dobandit, alteori pe criteriul averii dobandite sau mostenite, si nu foarte rar prin tot felul de excrocherii, gama fiind deosebit de larga. Cu toate astea, odata pozitia ocupata, locul nu mai este contestat de nimeni, el parca se autosustine. De fapt se creeaza pe acea orizontala o multitudine de relatii care realizeaza sustinerea respectiva.

Palierelor le corespund nivele ale experientei umane specifice si de regula cel aflat acolo nu poate vedea “realitatile” de pe etaje situate mai sus, dar chiar si cele situate mai jos le devin straine. Asa se face ca degeaba te vei duce la un om cu o idee geniala, daca ea nu tine de capacitatea de a intelege a nivelului pe care el se afla, “realitatea” pe care i-o propui, oricat de avantajoasa ar fi pentru el si oricat de fezabila sau facila, nu va face nici un gest de intampinare. Am facut de zeci de ori astfel de incercari, fara a ma referi la ceea ce acum scriu aici. Pentru ca asta nu se mai incadreaza in piramisa entropica ci complet inafara ei.

Ceea ce va invit sa remarcati este ca, aparent greu de inteles, majoritatea oamenilor se indeletnicesc cu ceva limitativ, limite pe care e deosebit de clar ca le-ar putea depasi oricand, dar care pentru ei sunt nu numai imposibil de trecut dar nici macar nu le sesizeaza. Asa se face ca cele mai ciudate “ocupatii” au intotdeauna oamenii lor, pentru care sunt

singurele firesti. Ceea ce este mai putin firesc este sa credem atat noi cat si ei ca motivatia este remuneratia. Cu atat mai mult cu cat chiar asa credem si unii si altii.

De fapt despre ideea de prestatie remunerata as dori sa vorbesc ceva mai mult. Este ideea de baza care alcatuieste realitatea entropica denumita piramida sociala, deci prima care se opune Armoniei Creatiei. In primul rand se sprijina pe un intreg edificiu de iluzii ale nevoilor, fricilor si presupune grade diferite de limitare. In Legea Creatiei noi suntem absolut egali -dincolo de orice egalitarism demagogic-, am fost meniti sa fim “frati”. Mintea limitata care tot separa si analizeaza vede numai deosebiri, ea apartinand sistemului de referinta al efectelor, unde nu poate vedea decat corpul “fizic” cu atributele lui.

Daca ar putea observa ca ceea ce vede este infinitezimal in raport cu ce este in Adevar Omul nu ar mai fi minte limitata. Pentru ca ar constata Unimea, legea lui Unu. Cand intri intr-o ciupercarie si nu stii, vei vedea ciupercile iesind una linga alta si vei spune ca sunt individualitati. Cel care stie cu adevarat nu mai vede ca tine deoarece el stie ca sub compost se gaseste un miceliu comun si ca ciupercutele nu ar putea exista separat de acel substrat invizibil tie. Dar comparatia nu este decat grosiera, aici ceea ce se vede avand o pondere semnificativa. In cazul complexitatii indescriptibile numita **OM**, ceea ce nu poate fii vazut este **aproape totul** in comparatie cu putinul care noi credem ca este **totul**. Cu cat frecventa corpurilor noastre creste si structura devine din ce in ce mai putin densa, cu atat corpurile noastre aparent individuale se reunesc suprapunandu-se. Doar proiectia lor in acest plan este mai mult sau mai putin “personala” , permitandu-ne bucuria experimentelor.

In calculator evolueaza “programe” foarte diferite, care la un anumit nivel spuneam ca toate sunt biti si octeti, informatie care interactioneaza una cu alta si totul este cu putinta doar intr-un “mediu” cum este Windows sau Linux, care le constituie un suport comun. Daca un programel are infatuarea sa “creada” ca el chiar poate exista de unul singur intr-un calculator, il invit sa experimenteze. Nu asa a fost “menit” sa fie si nici cu putinta nu ar fi.

Revenind la programelele care suntem, evoluand fara nici o urma de constienta a adevaratei noastre identitati si

traind exclusiv iluzia mintii limitate, am acceptat ca valori tot ceea ce ne-a fost impus in cadrul unui sistem care nu s-a inventat singur si nici urmare a Creatiei nu este. Manipulare mai perfecta nu poate exista deoarece ea de acum se autocreeaza cu fiecare noua individualitate ajunsa la “masa de joc”. Mai mult, cine ar indrazni sa te atentioneze ca esti intr-un cosmar, ca te rostogolesti cu si de dragul unui bulgare care nici el nu stie de ce o face, il vei trata ca pe un impostor si un dusman, care se incapataneaza sa nu iti dea pace si care nu vrea sa iti “impartaseasca valorile” entropice. Mai adauga ca tu vezi deja peretele de care se va zdrobi implacabila rostogolire iar el va considera ca ameninti cu “iluzii” care au tot fost reiterate de-a lungul rostogolirii si iata, ea inca poate continua.

Admitand ca nu va fi un perete, ca nu exista nimic logic dincolo de ceea ce noi vedem, admitand chiar cartezianismul si darwinismul si tot mai ramane o intrebare la care un raspuns nu poate multumi cu adevarat. **Unde anume credem ca ar mai putea merge civilizatia umana ?** Ce anume se mai poate spera ? Cat vom mai putea consideara ca evolutia poate insemna doar tehnologie fara o constiinta pe masura? In ce masura individualitatea care suntem mai are oportunitatea de a experimenta benefic ceva care sa nu duca la infatuare si lipsa de dorinta de a mai trai ?

Pentru ca poti crede ca daca ai avea vei putea sa faci si sa fii, dar la un moment dat vei ajunge si acolo si vei face si vei avea, dar va trebui sa recunosti ca nu poti fii **cum** sau **ce** ti-ai fi dorit. Si atunci **ai o problema** care se scrie in lumina ochilor tai ca moarte. Dispare viata cat inca tu mai misti. De ce sa mai misti cand, de fapt, esti mort? Si “varsta” acestui tip de moarte tot scade, blazarea instalandu-se din ce in ce mai iute.

Asa stau lucrurile si nu o putem contesta, o vedem la tot pasul si o traim din plin. Tehnologiile evoluand se constituie in mici motivatii cu caracter emotional: “as mai vre-o si pe asta, sa vad cum este”. Poate fi un tip de masina, un PC sau o camera video, o noua casa sau un confort sporit si te vei mai zbate putin dar la un moment dat va trebui sa constati ca nu de ele tine starea ta. Ce vei mai putea inventa? Si astea toate cu conditia ca nu ti-ai depreciat starea de “sanatate”, caci daca “s-a intamplat”si asta, apoi totul din rau devine si mai rau.

Ca om te tot agiti si, lipsit de cunoastere nu faci decat sa produci dizarmonii la toate nivelele accesibile din punctul unde

te gasesti. Nu ai cum sa constientizezi ca le produci deoarece crezi ca te comporti OK, conform unor “norme” acceptate de societate ca fiind normalitate. Dar necunoasterea Legii nu absolva pe nimeni de adevarate responsabilitati si este valabil la toate nivelele. Pentru ca Adevarul se regaseste in fiecare si el iti monitorizeaza evolutia. O bila alba sau una neagra se acumuleaza in bagajul tau invizibil, cu fiecare gand, cuvant sau fapta_ Cand ai produs o dizarmonie este clar ca te aflii in epicentrul ei, ca la cutremure. Vei fi si **cel mai afectat de urmari**, fara sa o poti intelege. Ciclul cauza-efect nu poate fi ocolit chiar constient daca ai fi, dar atunci macar ai intelege ceva din experienta facuta. Asa insa nici acest beneficiu nu-l vei avea.

Trebuie sa intelegeti ca toti sunteti minunati, ca sunteti perfecti si ca nu aveti nevoie de nimic. Ati fost Creati astfel si oricat evolutia v-a indepartat de arhetip, Cunoasterea se afla in voi, este pe deplin accesibila si in orice moment alegeti sa o puneti in valoare o veti putea face. Dar va trebui ca individualitatea care sunteti sa o faca, nu o poate face nimeni in locul vostru. Mintea limitata cu infatuare va va spune ca sunt prostii, in liniaritatea si fricile ei nu poate intra o evolutie exploziva si in ingustimea ei nu pot incapea date ale nelimitarii. Daca veti intelege asta si veti avea fireasca indrazneala de a “comuta” pe inima si renunta la (de)serviciile mintii limitate, surprizele se vor tine lant. Eu nu am sa va spun acum ca este usor, se vor opune toate “realitatile” in care ati fost invatati sa credeti, dar va asigur ca este absolut necesar, ca oricum intoarcerea”acasa” nu poate si nu are rost sa o tot evitati deoarece v-ati facut “temele” in sute si mii de incarnari in acest plan al efectelor, unde ati acumulat suficienta experienta.

Incercati sa nu uitati ca si vecinul vostru este la fel ca voi dar si el a uitat si ca atare nu-i judecati comportamentul. Acolo l-au dus pe el iluziile, acolo este punctul lui de vedere, care este firesc sa fie un altul decat al vostru, **nici mai bun si nici mai rau. Doar altul**. De aici el percepe altfel aceeasi pretinsa realitate. Daca ati hotara amandoi sa va detasati din punctul de vedere limitat prin care va autoingraditi capacitatea de perceptie si intelegerea, in curand veti vedea lucrurile la fel si, din doi aparent dusmani va veti gasi in stare de comuniune, nemaiavand nevoie nici de cuvinte pentru a comunica. Asa

stau lucrurile in Adevar si doar un ciudat atasament fata de limitare va face sa experimentati mereu “ecuatii partiale de viata”, cum inspirat scria un autor. Sunteti iubire si sunteti bucurie si sunteti indestructibili. Sunteti omniscienta si omnipotenta si este absurd sa va simtiti mici, neajutorati, victime mereu a nu stiu ce sau nu stiu cui vi se nazare. Daca veti alege sa reveniti la firescul starilor mai sus pomenite catre voi se vor intoarce doar sentimente de iubire, bucurie, armonie si experiente de viata pe masura. Intelegeti ca voi si numai voi sunteti Sursa care radiaza si ca veti trai ca experiente intotdeauna doar ceea ce vi se va intoarce, ca dintr-o oglinda perfecta, din ceea ce voi ati emis. Asumati-va constient aceasta reala responsabilitate si nu va mai mintiti ca altul va pregateste temele. **NU EXISTA NIMENI SI NIMIC CARE SA O POATA FACE!!!!!!**

Revedeti-va viata, priviti daca puteti fiecare raspantie la care a trebuit sa hotarati la stanga sau la dreapta, constientizati ca fiecarei alegeri facute ii corespunde o bila alba sau una neagra, apoi vedeti cum insiruirea de raspantii v-a adus in acest personal “punct de vedere”. Trebuie sa intelegeti ca, daca in urma cu cativa ani numai la o bifurcatie alegeati altfel, acum punctul vostru din care ati privi “lumea” ar fi un cu totul altul si v-ar revela o cu totul alta imagine a aceleiasi “lumi”. Pe acolo a ales un alt semen sa mearga, acum il aveti in fata si, in loc sa puneti in comun, complementar, experientele voastre pentru a va imbogati reciproc, alegeti sa-i contestati experienta si el pe a voastra. Puteti sa va si bateti pentru asta si se intampla mereu.

Cum altfel sa percepi razboiul intre tari vecine? Daca te gaseai dincolo de granita ti se insinuau alte motive sa pui mana pe arma si o faceai la fel de neinspirat. Tensiunile interetnice sau cele intre convingeri politice sau religioase nu sunt oare gafe de acelsi gen? Detine vre-unul cu adevarat Cunoasterea? Pai, daca ar detine-o chiar ea nu i-ar mai permite sa accepte existenta vre-unui tip de conflict. Oare nu este de bun simt ca, prin situarea pe scara evolutiei pe o treapta superioara te ridici la un nivel de cunoastere si intelegere mai bun?!

Acum sunt destul de frecvente referirile la virtuale invazii ale unor civilizatii extraterestre. Suntem atat de alienati incat sa nu pricepem ca, pentru a ajunge la noi s-ar presupune

ca se gasesc pe un nivel mult superior noua de Cunoastere si Intelegere, dovada evolutia tehnologica. Dar unei evolutii tehnologice ii corespunde legic si o evolutie a Constiintei. Sa nu credeti ca ma contrazic aici. Pentru ca da, constat o alarmanta fractura intre evolutia tehnologica si cea a Constiintei in cazul Civilizatiei Pamant, dar ea nu are un caracter cu adevarat dramatic. **Altfel mesajul meu ar fi un non sens**, nu as avea cui sa sper ca ma adresez. Doar ca, facand parte din ea, ma simt dator sa ingros putin liniile, tocmai pentru a preintampina un decalaj prea mare. Si apoi nu pot face abstractie de momentul in care se gaseste Civilizatia Revenind la ceea ce voiam sa spun, ar trebui sa ne fie clar ca ne temem de superioritatea lor tehnologica deoarece proiectam o mentalitate proprie. Pentru ca, conform Constiintei noastre, daca avem la dispozitie o suprematie tehnologica intelegem sa profitam de ea in sens dizarmonios si o tot fac unii in asa numitele “tari ale lumii a treia”, pe care le transforma mereu in tot felul de poligoane experimentale.

Dragii mei, este desigur **o falsa problema**, nimeni nu va veni din dorinta de a ne face vre-un rau. Ei sunt“fratii nostri mai mari” si nu vor avea lipsa de intelepciune sa coboare in masa pentru a starni o mai mare dizarmonie decat cea creata deja de noi. Vor cobora **doar daca** vor constata ca ne ridicam la un nivel de Constiinta capabila sa treaca de la frici la relatii mai armonioase, macar de colaborare posibila. Pana atunci ne autorefuzam dreptul **de a fi ajutati** in evolutia noastra si desigur doar noi cream aceasta limita. Ei au facut eventual efortul de a strabate niste distante inca inaccesibile noua, dar se vor mentine in pozitia de observatori detasati cata vreme vor intui ca inca exista pericolul de a nu fi corect intelesi.

De altfel va spuneam ca noi emitem si receptionam atat telepatic cat si empatic, fara sa putem controla aceste comunicari. In schimb ei consider ca le exploateaza din plin, asa incat ne citesc in permanenta si ne si influenteaza modurile de perceptie si de manifestare. Doar ca, noi neparticipand constient la proces, va fi nevoie de ceva timp pentru a se ajunge la o “masa critica” in evolutia Constiintei noastre. Ma bucur ca am gasit locul pentru a lamuri si acest aspect, acum la mare moda, prin care se continua o manipulare dizarmonica.

Am fost intotdeauna fascinat de diferenta de comportament pe care o individualitate o are si modul in care ea se manifesta in cadrul “turmei”. Pentru a nu va simti jigniti, considerati ca ma refer la ceea ce va place sa denumiti ”Turma Domnului”. De cele mai multe ori nu poate fii recunoscuta ca fiind una si aceeasi persoana, in ciuda faptului ca, desigur, nici ca individualitate nu poate fii prea aproape de un statutut firesc. Aflat insa in multime, cu orice responsabilitate anulata de aceasta apartenenta, prestatia va fi de regula apropiata de a unui biet animal, usor de manevrat la fel de bine cu biciul sau cu o vorba mai dulce sau mai de ocara. Daca veti privi minunata “democratie” sub acest unghi s-ar putea sa intelegeti dece hotararile democratice sunt cele mai slabe. Desigur intregul “proces democratic” are aceleasi valente, in ciuda faptului ca este declarat superior unor alte sisteme de guvernare. De fapt nefirescul se afla chiar in termenul guvernare, deoarece se refera la aiureala conform careia niste individualitati pot ai au dreptul de a orienta rostogolirea, mandatati cu un cec in alb de fiecare, toti fiind la fel de lipsiti si de Cunoastere si de Constiinta. Au fost fini observatori de-a lungul timpului care au si spus ca “masele” nu au nici un fel de responsabilitate, dar nici vre-un rol determinand in evolutie ci doar individualitatile mature. Foarte justa observatie !

Fara a fi invinovatit de o anume orientare politica va trebui sa recunosc un oarecare firesc al sistemului monarhic, cu conditia ca pe linie de consanguinitate sa se fi pastrat mai pura o informatie arhetipala. O astfel de structura ar trebui sa semene cu o mare familie al carui parinte sa fie un exemplu de Constiinta Constienta, ceea ce ne duce deja in zona utopicului, aceasta nerealizandu-se practic nicaieri. Si ei au ajuns doar bieti oameni la fel de imperfecti si cu o cunoastere la fel de limitata, mandrindu-se uneori ca au “beneficiat” de aceeiasi instructie cu “omul din popor”, tot o aiureala a mintii limitate care face din viciu de intelegere o calitate.

Nu trece o zi in care sa nu observ cresteri de frecventa vibratorie deja manifestandu-se prin efecte. Din ce in ce mai frecvent apar fenomene inedite, tot mai multe semnale vin de la inteligentele elementale ca am ajuns intr-o zona in care interactionam in timp real cu ele. Capacitatea creatoare a gandului nostru creste de la o zi la alta, in schimb gradul de constientizare nu face mari progrese. Si efectele nu le vom

intelege nici acum. In acest ritm vom constata nu peste multa vreme ca va fi suficient sa ne enervam putin pentru ca becurile sa explodeze in jurul nostru, aparatura electronica sa inceteze sa mai functioneze, plantele sa moara...Nici noi nu vom fi scutiti de repercrsiunile propriilor dizarmonii, vizibil imediat chiar pe structura “fizica”.

Probabil atunci multi vor incepe sa doreasca sa inteleaga ce se petrece. Dar a intelege nu inseamna **a afla** ci **a trai constient**. Pentru asta este nevoie de timp. Tocmai el ne va lipsi. Si apoi, motivatia dorintei de a intelege va fi una dizarmonioasa, FRICA. De asta data in forma ei nuda, fara cosmetizari. Ca si acum toti vor cauta variante expeditive de a iesi din impas dar “leac” gen bulina nu va putea exista. Iar timpul se va tot grabi facand ca fenomenele sa se succeada in ritm din ce in ce mai amenintator pentru cei neavizati. Va asigur ca sunt ultimul care sa doreasca sa fie martorul acelor evenimente dar sunt primul care stie sa le astepte.

Am fi putut alege sa le facem mai blande dar ne place probabil provocarea la cotele ei maxime. Vrem adrenalina, ne-am tot provocat emotii ca sa o gustam, deci am putea crede ca suntem pregatiti. Ne iluzionam iarasi, desigur, pentru a vedea ce inseamna o deziluzie pe masura. Face parte din firescul **micutului om** vibrand la frecventele specifice **supravietuirii**.

In ultimele doua zile am avut contact, unele telefonic, altele directe, cu cateva fiinte pe care le cunosc de ceva timp si care **au avut** momente de constienta care **ar fi putut** continua, daca ar fi vrut sa le cultive. Pentru a vedea si voi, am sa le redau pozitia in care se gasesc toti astazi. O pereche care ar fi putut deja sa se afle in comuniune, ambii in jur de 45 de ani, abia daca reusesc sa mai convietuiasca cu tensiuni atat de mari incat femeia s-a accudentat grav spargand un geam intr-un acces de furie oarba. Apoi o tanara de vre-o 28 de ani, cu un baiat cam de 12 ani isi taraie viata intr-un cerc din care nu are vointa sa iasa, desi este destul de constienta ca trebuie si o tine asa de ani de zile. O alta de vre-o 43 de ani a carei evolutie o cunosc de cativa ani buni, si ea destul de constienta, tot o viata intr-un cerc vicios duce si stie ca este asa, in schimb experientele sunt “agrementate” cu incidente relationale care acum au adus-o intr-un conflict penal, acuzata fiind ca ar fi agresat un tip avand de doua ori volumul ei si fiind si cu vre-o cinci ani mai tanar. Cu martori tocmiti impotriva ei si

perspectiva de a fi chiar condmnata. Un altul, de vre-o 32 de ani, inca virgin, se afla intr-un cerc vicios atat de stramt incat ma suna destul de frecvent cu ganduri de sinucidere. Degeaba ii vorbesc de vre-o doi ani de zile ca daca nu schimba nimic, din aceasta stramta nebunie nu are cum sa iasa. A intrat intr-un mecanicism atat de dur incat nu-l mai poate suporta. Culmea este ca nu este inconstient, la un anumit nivel. Un destul de tanar prezentator tv sufera de cancer si ieri l-a contactat telefonic sotia pentru a-i propune sa se vindece. Duce boala de circa patru ani, timp in care va dati seama cata suferinta si-a produs, atat siesi cat si celor apropiati. Am aflat de el dintr-o intreaga pagina de cotidian in care solicita sprijin financiar. Pentru a afla un alt numar decar cele de cont a trebuit ceva efort. De la capatul celelalt suferindul i-a spus sotiei ca se va mai gandi si, **eventual** ne suna el...

Acestia sunt semenii mei in ziua de azi si astea sunt problemele lor. Desigur toti au o multime de detalii dramatice, eu simplificand la esenta relatarea. Problema este ca au dreptate, este profund dramatica starea lor, dar nu pentru motivele pentru care ei cred ca ar fi. Acestea sunt atat de rizibile ca frizeaza ridicolul, absolut toate, fara exceptie. Ce i-ar impiedica pe cei doi, parinti ai unei frumoase tinere, care au aproape doua zeci de ani de convietuire, care au citit aceleasi foarte multe titluri si le-au comentat cu pasiune, ambii cu experiente de transcedenta a acestui plan, sa se gaseasca in iubire si comuniune? Ce ar impiedica-o pe tanara mamica sa gaseasca un tata copilului ei si un suflet cu care sa rupa vesnica-i rotire in jurul cozii de una singura? Prietena mea, om de afaceri, de ce oare este atat de dizarmonioasa incat ajunge sa fie inconjurata doar de unii care desigur, nu fac decat sa-i aseze o oglinda in fata ochilor? Dece la 32 de ani sa nu reusesti sa gasesti curajul de a parasi viciul singuratatii si pe cel al masturbarii, riscand o relatie care, oricum te-ar imbogati? Ce este atat de dramatic in lipsa acestui curaj firesc? Si ce risca un bolnav suferind de ani de zile daca trebuie sa se gandeasca la asigurarea ca va redeveni absolut sanatos in cateva luni? De ce anume ar trebui sa se mai gandeasca? Ce frica ar mai fi cazul sa aiba?

Eu nu pot vedea drama pe care ei toti o vad, dar **vad drama care decurge din pretinsele drame**...Ei pe astea doar le simt ca senzatii dar nu le vad cu adevarat.

Desigur cunosc foarte multi si din pacate toti au tot felul de astfel de etichete de lipit. Fiecare pretinde ca traieste o drama, fara sa-i vada grotescul si nici adevarata drama pe care o genereaza. Dar toate sunt **doar neantelegeri si frici** absolut gratuite, toti cauta sa evite **“riscul de a trai”** sau pe cel de **“ a se implica”** in ceva care, precis le-ar fi benefic, doar daca nu cumva...Si aici, mintea limitata tot croseteaza, ratand prospetimea vie a momentului ACUM pentru un **miine las si mincinos**, care in acest fel nu va mai veni niciodata. Acum ma credeti cand spun ca nu cunosc nici macar **un om sanatos?...**Cautati-l voi si daca veti lansa provocare celui din oglinda ar fi chiar perfect. Atentie insa la minciuni! Stiti probabil deja cine va va minti!!! Stiti si ce va va spune! Ca sunteti **destept**, ca sunteti o **persoana de succes**, eventual ca sunteti chiar **frumos sau talentat !** Orice stie el mai bine ca voi ca va poate convinge sa nu va dinamizati, sa stati si sa indurati orice micime, doar sa nu riscati cumva ceva, ca precis un tren intreg de nenorociri va asteapta...Cand ne vom cunoaste, si voi veti putea deveni un exemplu la fel de “dramatic” intr-o carte... Este ceva, trebuie sa recunoastem!!!!

In urma primei carti, care a calatorit cum a putut catre semeni, am primit tot felul de semnale. Multi au inteles destul de mult, si mai multi au inteles ce le-a permis punctul de vedere ingust in care s-au proptit parca pentru totdeauna... Tin minte ca unul m-a sunat si m-a intrebat **daca nu cumva sunt cam frustrat**. Dar vedeti bine ca sunt, doar ca va doresc si voua frustrarea mea. Ea vine din absurdul situatiei ca eu stiu si vad lucruri de o banalitate stupida in ceea ce voi vreti neaparat sa gasesc drame si nu gasiti deloc firesc sa va intrebati ce oare ma face sa va invit la Cunoastere si Eliberare si de ce voi va iubiti atat de mult fricile, durerile, dezamagirile, incat sa **nu vreti deloc sa scapati de ele!** Desigur ca traiesc frustrarea celui care va poate ajuta pe fiecare si pe toti la un loc dar care este pur si simplu refuzat, chiar fara o incercare de motivare a refuzului. Exact cum au procedat cei trei editori carora le-am propus primul volum si care nici macar un telefon nu au dat, in care sa isi exprime o parere sau un argument pentru o pozitie sau alta. Tacere si atat!

Cum sa va fac sa intelegeti ca eu nu mai am ce castiga de la acest plan, ca mi-am facut toate experientele, ca sunt pe deplin satisfacut in ceea ce priveste propria evolutie si ca

singura motivatie pe care o mai pot avea pentru a ramane aici este **iubirea** pentru semenii mei care nu ma poate lasa indiferent in ceea ce priveste calitatea experientelor lor individuale si apoi colective. Revenirea la statutul de Fiinta Adamica prin constientizare si reinstaurarea informatiei arhetipale sunt obiective punctuale **tangibile** inca pentru foarte multe individualitati si este util sa ma fac **auzit** de cat mai multi si **inteles** cat mai corect. Nu este poezie, nici utopie nu e, este o **stiinta a Mintii Nelimitate din care Sinele este parte**.

Desigur ca pare pentru emotional ca devii mai sarac, ca placerile iti vor fi amenintate si desigur nu ai de unde stii ce bucurii iti refuzi gandind astfel. Evident nu poti patrunde cu intelegerea prin planseele pe care le ai deasupra ta si firesc este sa nu crezi ce iti spun eu! Asta insa nu ar trebui sa te faca sa renunti la dreptul de a incerca tu isuti, pentru a afla cu adevarat cum stau lucrurile. Stiu si eu tot ceea ce ti s-a spus, stiu si eu ceea ce ai fost “invatat” sa crezi ca este valoare si adevar si multe altele, nu as fi trecut mai sus in cunoastere daca nu m-ar fi dezamagit hiatusurile existente in ele. Am iubit stiinta asta limitata cata vreme am putut crede in ea, pana am mai sperat ca noi chiar stim ceva. Si am sorbit-o cu nesat as putea spune. Asa ca nu ai dece sa incerci sa ma convingi ca **stii** pentru ca chiar cunosc cum este cand inca te aflii acolo. Dar ia-o ca pe o suprema provocare, depaseste-ti limitele si vezi, se poate? Merita? Degeaba te asigur eu daca nu incerci!

Va spuneam ca am bucuria de a fi inconjurat de cei trei copii “ ai mei” si de o tanara sotie, cu totii in relatie de comuniune, si am sa exemplific ce inseamna asta. Intre noi nu exista artificialul in care unul e mai mare si trebuie ascultat ci dimpotriva fiecare isi aduce propriile observatii si propria intelegere, experimentul pe care tocmai l-a trait. Le discutam si incercam toti sa le intelegem in mod superior. Intre sotie si baiatul de 16 ani este atentie, iubire, prietenie, se sfatuiesc si atentioneaza reciproc. Aceleasi relatii sunt intre el si cei mici, care il iubesc in mod firesc si se bucura de prezenta sau imbratisarile lui. Mama lui, acum vecina cu noi, ne este nu numai buna prietena care ne iubeste firesc pe toti dar cu care ne si ajutam reciproc ori de cate ori este necesar. Usa noastra este deschisa tot timpul pentru oricare din ei, fosta sotie, actualul ei sot, fratele cel mare al baiatului...Cand unul are

nevoie de ceva, chiar o unealta, obiect, il va cauta deopotriva aici sau acolo. Aceasta relatie nu are cum sa se modifice deoarece ea constituie experimentul relational maxim pentru care am venit pe pamant. Cine dintre noi ar avea vre-un motiv sa-l duca mai jos? Mai sus oricum nu are unde. Este o **STARE**. Muzica compusa de baiat canta mai toata ziua ba de pe calculatorul pe care a fost compusa, ba de pe player iar el mai adauga cate una oricand are inspiratie, indiferent ca este trei din noapte sau zi. Cei mici danseaza pe melodiile lui si la fel de bine dorm.

Cand aud despre familii care au tensiuni interne pur si simplu nu imi vine sa cred. Ce te-ar putea determina sa-ti doresti conflicte atat de aproape de tine? Simple neintelegeri si orgolii! Care ucid, ofilesc si otravesc totul si pe toti cei din jur. Cum sa poti spune ca ai dreptul sa folosesti cuvinte ca pace, armonie, iubire, daca nu le-ai facut operationale nici macar in intimitatea familiei tale? Atat de slab sa fii incat sa-ti propui sa “domini” pe cei mai apropiati si chiar pe cei mici? Daca tu nu le poti fi exemplu de armonie si iubire, de prietenie, cui lasi in seama sa ii invete aceste valori? Sau daca tu nu ai timp de ei, cine crezi ca va putea avea? Vezi cum stai cu lista ta de prioritati si cu cea de valori!!! Nu te mira de razboaiele de la jurnal daca nu poti fi pace pentru familia ta! Esti mai rau decat ceea ce vezi acolo!

Haidem sa repunem aceasta minunata “Lume” in pozitia ei fireasca, sa nu o mai tot asezam cu susul in jos! Sa incepem fiecare cu inceputul, adica cu noi insine, sursa a tuturor dizarmoniilor cumulate in jur. Abia apoi sa iesim cu calm, iubire si armonie in afara si sa vindecam fiecare cate ceva, azi mai putin, maine mai mult, caci vom fi mai atenti,,mai iubitori, mai armoniosi si deci cu adevarat mai “puternici”. Vom avea garant toata Armonia Universala si ea ne va “sponsoriza” gandurile, cuvintele si fapta. Va fi o viata plina de frumusete si bogatie adevarata, nu o goana dementa dupa iluzii.

Cei care acum sunt “familia ta” nu au venit langa tine ca sa le impui tu ceva, “copii tai” te-au ales pentru ca au crezut in tine, acel ce erai cand i-ai ajutat sa vina in acest plan. Nu ei sunt responsabili de faptul ca tu poate nu mai esti acelasi si ca acum vrei sa le transferi neimplinirile tale! Nu sunt obligati sa aiba note maxime, au deplinul drept de a-si face viata conform cu convungerile lor si au minunatul drept de **a gresi** si de **a**

invata. Nu le tot restrictiona libertatea de a experimenta caci nu vei reusi decat sa-i faci sa te minta si sa te evite. Ei sunt libertate intr-un grad pe care tu l-ai uitat cu desavarsire. Tot ce poti "face" este **sa FII** un exemplu viu, pe care ei insisi sa-l recunoasca de a fi demn de urmat.

Nu trebuie tu sa le restrictionezi orele de iesire, ci cel mult sa-i faci sa observe singuri dizarmonia unor iesiri prelungite in noapte. Accepta-le prietenii, indruma-i daca poti deopotriva, fii fratele lor mai mare. Atunci poate vor pierde o ora-doua din noapte cu bucuria de a fi in preajma ta si cu gustul redesteptat catre comuniune, despre a carei valoare Esenta lor, a tuturor, stie totul si o va recunoaste cu siguranta. Vor purta gustul pe la casele lor si isi vor incita parintii sa dea la randu-le tot ce este mai bun din ei, iar cand unii vor si reusi vei sti ca ai operat o mica insanatosire si vei fi multumit.

Retine ca a le asigura sprijinul material este ceea ce mintea ta crede ca este cu adevarat important. Daca ii vei intreba precis alt fel de suport ar indica ei ca fiind primordial. Si apoi nu trebuie neaparat ca tu sa fii cel dintaiul care ii duce pe de-a intregul in iluzie! Mai poti lasa si altora "sarcina" aceasta, caci poti fi sigur ca o vor face oricum. De acest gen de sprijin fiecare va tot avea parte din toate directiile. Desigur tu vrei sa-i feresti de greutati, deziluzii, dureri dar crezi ca vei putea si ca este chiar util pentru ei? Le transferi din "experienta ta" desi nu exista doua situatii care sa semene suficient pentru a opera o regula. Ca atare nu le vei trnsmite decat frica de a se hazarda in **a trai**, ceea ce este un non sens. Ii vei vedea la un moment dat cu aripile taiate si vei dori sa-i faci mai indrazneti, dar **tu** le-ai taiat elanul de zbor, sistematic, la fiece incercare pe care voiau sa o faca... Crede-ma ca nu acesta trebuie sa fie rolul tau!!!

Iubirea nu este egoista, cel care iubeste nu poate limita nimic celuilalt. Si asa a tot fost limitat sau va fii, indiferent ca este copilul tau sau partenerul de viata. Nu este util sa te simta ca pe un bolovan atarnat de gatul lui. Daca poti fii sprijinul lui pentru nelimitare, incurajeaza-l **tu** sa experimenteze si sa aleaga ca fiinta completa in deplina cunostiinta de cauza. Nu fii dogmatic ! Nu-ti faci si apoi nu-i faci nici un bine! Iar daca vei ajunge vreodata **sa FII** IUBIRE vei vedea cat de corecta a fost recomandarea mea. Pentru ca abia atunci vei intelege cu adevarat ce este aceea IUBIRE, cum ea nu poate fi

restrictionata si cum puterea ei de cuprindere este absolut nelimitata de nimeni si nimic. Pentru ca este **INSASI SUBSTANTA VIETII**, prin viata intelegand toata Manifestarea.

Experimentarea iubirii ne face mai buni, mai sensibili, mai completi. Ea nu ar fi util sa fie confundata cu altceva, chiar daca acel alt ceva o contine. Tine mai mult de gradul de intelegere, de perceptie sa nu le identifici. Dar nici o crima nu este, doar o limitare in plus. Opereaza aceasta distinctie si renunta la frici deoarece iubirea este fireasca nu rusinoasa, cum mai cauta unii sa acrediteze. Cu cat vei avea "curajul" de a o accepta ca valoare a vietii tale cu atat vei observa ca devine mai larga, mai cuprinzatoare. Iar tu vei fii inconjurat de Iubire, care se va intoarce implacabil catre tine din toate directiile. Cat timp crezi ca un oarecine ar putea crede ca uraste -neintelegand mare lucru din viata, evident- pe cineva care emite tot timpul iubire? Va ceda si el din iluzia lui pana la urma. Iubirea **purifica** totul si vei vedea ca te-au pararsit definitiv fricile. Ele nu pot coabita in acelasi spatiu. Vei avea acel firesc care provine din esenta care esti si care nu de curaj are nevoie pentru a se manifesta pe deplin liber ci doar de iubire. Nu trebuie sa ma crezi pe mine, dar fa-ti bucuria de a incerca! Merita pe deplin!

Acum nu aveti cum intelege ca, urcand pe palierele Cunoasterii, absolut toate perspectivele se modifica radical. Cu fiecare nivel dispar o multitudine de "aspecte" care pareau a avea importanta lor. Ca atare densitatea fenomenologiei scade cu fiece palier cucerit, deoarece multe aspecte isi aveau cauzele in planul la care acum tu ai ajuns. Si de unde te aflai inconjurat de o seama de detalii, incet incet te trezesti ca planurile sunt tot mai "aerate", lasandu-ti din ce in ce mai mult timp si spatiu pentru a-l putea umple cu ceea ce tu alegi. Oricum gradul de atentie va fi crescut si ca atare alte date se vor cere de acum procesate. Ele vor precede **starea** de supraconstienta.

Desigur ca, prin intelegere si cunoastere se vor redistribui "locurile" pe listele tale de valori si prioritati. Aici un ajutor iti poate fi util, deoarece exista aspecte care, apartinand nivelului tocmai parasit, au tendinta de a te trage inapoi. Iti va fi benefic un sprijin pentru a intelege lipsa de importanta reala a detaliilor care tind sa dispara. Si a mecanismelor prin care se

exercita presiuni asupra ta pentru a nu iti fi foarte usoara “intoarcerea acasa”.

Ca unul care nu a beneficiat de un “ajutor” aflat in acest plan, va asigur ca este destul de greu cand iti lipseste. Oricat de hotarat ai fi, de unul singur timpul este foarte lung deoarece trebuie la fiecare gand sa analizezi si sa decizi ce faci cu el, neavand inca pe deplin calificarea de a face o alegere corecta. Va trebui sa te bazezi mai mult pe intuitie si sa hotarasti sa ai incredere in ceea ce pare a veni de la ea, caci nu poti fi sigur de unde vine.

Cel ce va citi aceste pagini va trebui sa ma inteleaga ca imi este dificil sa gasesc ceea ce pentru el ar fi mai important de priceput, deoarece nu imi mai amintesc exact ce ma interesa in primul rand sa imi lamuresc. Acum toate mi se par la fel de importante sau poate la fel de lipsite de importanta. Cand planul s-a aerisit foarte mult esti deja **stari** si stii ca **asta** este cu adevarat important. Ar mai fi intentia de a aduce si pe altul la aceste stari, pe care o gasesc acum foarte usor de pus in opera, daca uit demersurile facute pe langa semenii mei pana acum si ramase desigur fara un rezultat notabil.

De cateva zile a reaparut in preajma mea **o fiinta** pe care am mai incercat in urma cu aproape doi ani sa o duc catre cunoastere si intelegere superioara. Atunci a renuntat lipsit de eleganta, contestand ceea ce nu intelesese, in discutiile cu un prieten comun. Pur si simplu a disparut. Investisem cateva saptamani in lucrul cu ea. Stiam sigur ca **Esenta o va penaliza**. Aparent un om de un succes mediu in afaceri, care isi planificase un palier valoric pentru a se retrage intr-un statut confortabil. Pentru asta isi propunea ceea majoritatea cred ca se poate, adica sa faca un efort de cativa ani pe directia pe care i se parea ca se descurca. Desigur neacceptand o dinamica ascendenta din frici, spera ca o pozitie statica va fi suficienta pentru rezultate similare, viziune care niciodata nu se poate verifica practic. Daca nu accepti sa te aventurezi in sus, entropia isi va spune cuvantul si in afacerile tale si, cu acelasi efort, rezultatele vor fi mereu mai slabe. De teama riscului totul trece in uzuri crescute in special din punct de vedere nervos.

Exact acesta a fost cliseul in care a intrat si acum se gaseste in fata unui cumul de probleme, din care vede de fapt una, cu termen scadent sub o luna. Ele sunt desigur foarte

multe si bine legate intre ele, asa incat nu poti demonta una fara sa apara imediat restul. Desigur nu vede cauzalitatea. Chiar daca teoretic intelege si simte ca greseste fundamental in modul in care abordeaza lucrurile, cand este vorba sa schimbe radical, de la cauze, se intoarce iar in micul statut de om limitat care spera mai bine intr-o minune decat sa-si asume responsabilitati majore. Ar dori sa fie ajutata dar nu ii convine, ar trebui sa fie ajutata **dupa mintea ei**, ceea ce **nu functioneaza**. Ar putea trece elegant peste aceasta scadenta si ar putea sa-si modifice perceptiile, apoi toata viata transformandu-se in bucurie fara limite, dar stiu ca nu va putea intelege. Este desigur autolimitata in gandire si deci faptele se vor circumscrie acestor limite.

O voi trata ca **studiu de caz** in cele ce urmeaza, pentru a incerca sa ma fac mai bine inteles cititorului. Acum are o afacere care ii poate aduce, daca se tine de ea liniar, fara investitii de vreun fel, probabil in jur de cateva sute de Euro pe luna. Are de platit vreo cinci salarii, chirie, telefoane, intretineri, etc. Probabil beneficiul lunar nu face decat sa ii asigure un trai decent. Din 12 luni, doua nu au activitate, deci sunt cheltuieli dar nu si incasari. Are in cont probabil 30 000 Euro. Mai are un apartament de doua camere bine dotat.

Ca femeie, are un partener mai tanar cu cativa ani, cu care si lucreaza si se inteleg satisfacator, cu remarca lipsei lui de experienta de viata, capitol la care ea compenseaza din plin. A calatorit pe mai multe continente, a avut diferite preocupari, are un orizont destul de larg. In acest parteneriat de viata Cunoasterea chiar limitata este transant de partea ei. El este in schimb un tanar amabil, cald, docil. Ambii sunt “draguti” ca aspect exterior si nu frapeaza diferenta de varsta cat cea de capacitate de intelegere.

Pana acum va spuneam ca atitudinea ei in afaceri a fost una conservatoare, gen “asta stiu si asta fac”, in ciuda faptului ca a beneficiat din copilarie de experiente notabile de nelimitare in relatiile cu semenii. Aproape ca a uitat starea care le-a facut posibile, desi cand si-o reaminteste ii face o reala placere chiar si numai evocarea. Mintea limitata a operat ceea ce ea stie cel mai bine cu fiecare si cu toti la un loc. Odata cu maturizarea, intelectul a devenit mai puternic, conducand intreaga evolutie si prudenta derivata din experienta si-a spus cuvantul mereu. Ca atare a devenit tot mai mica, desigur fara

a-si da seama. Daca a plecat in afaceri in urma cu ani buni cu o suta de dolari si a trait onorabil, reusind sa si puna de o parte banii din banca, uitand de toate greutatile si dezamagirile, mintea limitata ii tot sopteste ca este cineva, ca a reusit ceva, ca acum are si atunci nu avea. Si desigur o felicita, prin asta ea nefacand altceva decat sa sublinieze mereu rolul ei benefic, caci ea si priceperea ei au adus-o la aceste rezultate.

Desigur nu o va lasa sa vada cat anume o costa acest tip de evolutie si nici cat ar fi putut avea acum in cont daca si-ar fi permis sa riste din cand in cand cate ceva. Nu este in interesul mintii sa faca acest lucru. Permanenta incordare, stresul rezultat din presiunea pe care grijile platilor au tot exercitat-o si o fac in continuare, eforturile de a ramane pe piata fara investitii care trebuiesc mereu compensate prin prezenta, contacte, micsorarea beneficiului per operatiune si deci a incasarilor, in ciuda cresterii impozitelor, a inflatiei, a fluctuatiei de personal fac din viata un calvar care oricum lasa urme adanci asupra structurilor fiintei. Intr-un cuvant nu mai este cea de acum doi ani si deprecierile vor continua daca nu modifica esential viziunea ei asupra vietii.

Discutand despre perspective, asa cum le vede ea acum, pe mine pur si simplu ma infioara. Daca consideram acest moment al ei, asa cum si este fiecare clipa a vietii, ca fiind **o raspantie**, va prezint acum una din caile posibil de urmat, conform cu mintea ei. Ea pe asta o vede.

Va spuneam ca are un apartament de doua camere, bine situat si bine dotat. Cu banii din banca ar intentiona sa mai cumpere o garsoniera, deoarece dinamica investitiilor imobiliare pare sa le indice ca fiind virtual profitabile pe termen atat scurt cat si mediu. Pentru asta ar mai trebui sa completeze cu un imprumut bancar, ca sa-si poata permite un confort bun si o pozitie asemenea. Actualmente a inchiriat un apartament de doua camere cu 200 dolari intr-o zona destul de buna, mai slab dotat decat cel proprietate, care i-a fost necesar pentru mutarea din vechiul apartament pe care il detinuse, situat periferic dar cu 4 camere.

isi propunea ca sa inchirieze cele doua proprietati cu 300, respectiv 150 Euro si sa locuiasca in continuare cu chirie, obtinand din aceasta un profit de circa 250 euro lunar, probabil afacere fezabila, tinand cont de calitatea si locatia spatiilor. Din punct de vedere al mintii limitate este chiar un venit usor de

obtinut si sigur, daca faci abstractie de riscuri si deprecieri. Nu putini au avut cele mai rele surprize in urma unor astfel de afaceri, multe consumuri nervoase contabilizandu-se in sarcina lor.

Ceea ce ma surprinde insa este **prapastia** care exista intre ceea ce aceasta fiinta cu largi orizonturi **ar putea face** si ceea ce ea **mai vede posibil** sa faca. Vorbitoare a catorva limbi straine, a trait in SUA, in Italia si in Grecia, iar varsta si modul in care se prezinta fac din ea o prezenta agreabila, care face fata cu succes unor medii destul de diferite si de elevate. Toate acestea sunt atu-uri ce pot face din ea un bun competitor social, care are si mult exercitiu in a lucra cu oamenii. Mai este si nativ leu, deci o buna configuratie informationala din start, pentru o femeie putin trecuta de 40 de ani.

Nu vad absolut nici un motiv pentru care aceasta fiinta, la acest moment de raspantie sa opteze pentru aceasta micime a evolutiei ei, ca cea pe care **mintea ei limitata** i-o recomanda cu caldura. Este drept ca este destul de marcata de ceea ce se cheama mediul de afaceri romanesc ca si contextul legistlativ si nivelul societatii romanesti de azi, gandindu-se ca o eventuala plecare in afara ar fi, probabil, o solutie. Dar si aceasta virtualitate are, din pacate, tot rolul de a o tine in limite stranse, stiind bine ca o plecare inseamna si o mare nevoie de capital, daca doresti sa misti ceva altundeva. Ca atare va risca si mai putin fiecare ban care se va putea strange.

Repet intentia mea de a face doar un studiu de caz, poate tocmai datorita faptului ca este destul de generala evolutia ei. Din generalitate iese doar prin gradul de potentialitate care este maxim in cazul ei, fara sa vada acest lucru, desigur. Prin experientele avute, prin rolul intuitiei in viata ei, prin senzitivul destul de fin si chiar prin momentele de constienta ea ar putea deveni deosebit de repede un Sine Revelat. As putea spune ca practic se afla intre doua lumi de a caror existenta este destul de constienta. Este si motivul pentru care m-a cautat in urma cu multi ani, apoi ne-am revazut acum vreo doi si acum ar fi o a treia ocazie, pe care ii doresc sa o si finalizeze. Desigur alegerea ii va apartine, eu neputand face altceva decat sa-i pornesc iar o dezarhivare a Cunoasterii, poate de asta data mai inspirata si cu o mai mare claritate si forta.

Cea de a doua varianta pentru momentul ei de raspantie ar decurge tocmai de aici, din virtuala ei alegere spre nelimitare. Am sa incerc sa fiu destul de clar in detalierea acestui drum. In primul rand trebuie sa notati foarte bine ceva: rolul pe care va trebui sa il ocupe prestatia mea pe langa ea. Este vorba de o munca intensiva care se va intinde pe parcursul unor ani, avand in vedere ca nu vom trai sub acelasi acoperis, deci nu ne vom putea gasi decat cu intermitente unul in preajma altuia. Desigur in primele luni va trebui lucrat foarte intens pentru ca niste rezultate vizibile sa poata aparea si in fata intelectului ei. Altfel isi va pierde rabdarea si va renunta. Probabil ca de asta data va trebui sa pun accentul in prima instanta pe aspecte cu rezultate practice pe termen cat mai scurt si sa incerc sa-i induc cat mai mult **STARI**. Daca voi reusi sa o familiarizez cu aspecte ale comuniunii, atat ca martora cat si ca traitoare, si daca va aloca suficient timp pentru a dobandi Cunoastere, este posibil sa opteze pentru aceasta varianta de evolutie, care o va duce in locuri diametral opuse fata de virtualitatea pe care si-o imagina.

Va trebui sa intelegeti cum functionam si care este pozitia noastra fata de diferite aspecte. Daca luam banii ca aspect de referinta, deoarece ei sunt VALOAREA mintii limitate, ei pot fi priviti ca scop sau ca mijloc, dar pot veni si de la sine, si **abia aceasta** este pozitia fireasca fata de ei. Majoritatea nu vor sa recunoasca faptul ca ei au devenit chiar scop si ca atare se mint ca ei sunt doar un mijloc. Oricum este profund gresit, deoarece chiar ca mijloc tot te situeaza in pozitia de efect, tu declarand indirect ca ai nevoie de ei pentru a putea face ceva sau a fi cumva. Ca atare va trebui sa faci ceva pentru a-i obtine, facand abstractie de cateva lucruri foarte importante. In primul rand banii au calitatea de a nu fi de ajuns niciodata, deoarece cu cat ai mai multi cu atat viteza lor de circulatie creste, pretinsele tale nevoi crescand si ele. In realitate existenta lor nu face decat sa te faca mai dependent de o seama de aspecte care altfel nu ar fi existat in viata ta, rapindu-ti si mai mult gradul de libertate, timpul si risipindu-ti energiile.

Daca ai actiona doar din bucuria experimentului si motivat doar de iubire fireasca pentru semeni si intreaga Creatie -constient fiind ca pentru acest gen de experiente te afli aici- desigur ai face unul din putinele lucruri care merita

facute si evident, ar veni si mijloacele necesare imbogatirii experientei tale. Ar fi doar o consecinta fireasca, pentru care nu ai avea de depus nici un efort, nu ar trebui sa tremuri si nici nu ar trebui sa speculezi ceva.

In cazul cu care exemplific, aceasta fiinta destul de "daruita" ar putea alege doar bucurii. Ar putea sa-si faca binele de a intelege superior realitatea, trecand la Constiinta Constienta, bazandu-se pe faptul ca poate sa profite de agoniseala ei pentru a se degreva o buna perioada de orice fel de obligatii. Afacerea ei mica ar trebui sa o incredinteze spre manageriere unuia din cei care acum ii sunt salariati, motivandu-l cu o participare la profit procentuala, ea devenind cu totul libera **sa FIE**. Respectivul, probabil un tanar, daca are mana libera este posibil sa gaseasca oportunitati pe care ea nu le mai vede sau pentru care ea nu ar mai fi dispusa sa faca eforturi, pe cand el probabil le va face. Este foarte posibil ca si pe aceasta cale sa obtina chiar profit mai mare, in ciuda renuntarii la parte din viitorul profit. Un barbat tanar este de presupus ca are si motivatie si energie pentru ca sa profite de o pozitie care i se ofera. Iar daca nu este deja in colectivul acesta, el poate fi gasit. Problema este doar sa inteleaga importanta acestei degrevari pentru evolutia fiintei ei.

Desigur ca trebuie **sa schimbe optica** asupra banilor, sa renunte la a-i mai chivernisi, deoarece aceasta mentalitate creeaza prin frici potentiale infoenergii contrare intereselor ei declarate, respectiv bunastarea. Ea este a celor detasati, care nu dramuiesc fiecare centima, care stiu sa se bucure de existenta mijloacelor pentru care aproape nu depun nici un efort.

Am studiat un timp "jocul intamplarii" pe un pocker de pe calculator si va asigur ca nu este nimic intamplator acolo. Ceea ce se materializeaza pe ecran sunt doar variabilele mintii limitate, care face simultan programari si presupuneri cu o sprinteneala demna de o cauza mai buna. Pentru ca daca nu ar tot incerca sa prevada, daca nu ar tot pendula intre qinta, careu si tot felul de alte formatii, daca ar fi capabila sa pastreze doar sentimentul pur al unei dorinte clar exprimate, pretinsa intamplare ar inceta, ramanand doar o coerenta programare. Va asigur insa ca, dupa mult studiu, abia reusesti sa iti surprinzi mintea cum te boicoteaza, alergand ca o maimuta turbata de la o varianta la alta, intr-o singura

fractiune de secunda. Va asigur ca nu o poti stapani nici macar suficient pentru a putea observa clar, de la bun inceput, ceea ce ea, cu bucurie iti face, convinsa fiind ca precis te ajuta sa castigi. Ea se zbate **cinstit dar neputincios** tocmai pentru ca se zbate prea mult si nu poate sta o biata secunda linistita. Deci, intotdeauna, pierzi.

Am pomenit acest experiment tocmai pentru a va argumenta de ce bunastarea nu este a celor care **se implica** in obtinerea ei ci dimpotriva, a celor **detasati complet** si care actioneaza **exclusiv** din bucuria experimentului iar ceea ce rezulta etse doar atat, o simpla **conseccinta**. Daca veti cauta, veti gasi aici si legatura cu recomandarea sanatoasa de a "multumi pentruu ceea ce ai" si nu a te ruga pentru ceva. Este vorba deci de o diferenta de **stare** in care **tu** te dispui. Vedeti cum Cunoasterea vine pe diferite cai. Legand-o de cazul in studiu, renuntarea la **implicare** si trecerea **prin cunoastere si intelegere** superioara la **bucuria** unui experiment elevat, va duce in mod automat si la bunastare, dar nu una chivernisita cu teama ci la o adevarata explozie de mijloace la indemana, utile tot pentru a mari gradul de detasare si bucuria unor noi experimente mai valoroase, menite desigur tot insanataosirilor de orice natura, din jurul fiintei care ea ar deveni.

Pentru ca, devenita sanatoasa (aici cititi **ARMONIOASA**-**ARMONIE** ca STARE), orice fiinta nu mai are altceva DE FACUT decat sa iasa catre semenii sai si catre orice alta parte a Creatiei si s-o vindece de entropia pe care acest Joc devenit inconstient a tot proiectat-o asupra a tot si toate. Cam asta voiau Maestrii sa spuna cand afirmau ca trebuie sa redevii **copil**, adica **STARE** de **PURITATE.** Si asta nu in beneficiul altcuiva ci al tau, deoarece doar asa vei fi potentialitate maxima, **OMNISCIENTA**, **OMNIPOTENTA**. Dar nici asta nu este un scop in sine de oarece chiar ideea de scop este fundamental gresita. Revenirea integrala sub valorile Armoniei Universale te duce la un nivel al experientei pentru care, de fapt, te afli in corp fizic. Pentru ca tot ceea ce te-ai jucat pana acum nu a fost decat un preambul, niste pasi timizi pentru ceea ce de fapt abia acum urmeaza si care nu are un capat, care este o evolutie continua la valori ale experientei inalt vibratorii, unde totul este o feerie de muzica, parfum si lumina, din care se pot creea cele mai sublime STARI de constiinta.

Unii ar putea spune ca te poti droga sau imbata si tot acolo ajungi si partial le dau dreptate. Doar ca aceste “solutii” gasite de mintea limitata isi au izvorul in amintiri ale Sinelui dar coborate la cel mai jos nivel cu putinta. De aceea un betiv sau drogat devin robi ai viciului lor, tot de aceea sexul fascineaza pe toti deopotriva, ele sunt “modalitati la indemana” prin care Sinele devenit foarte slab nu face decat sa transceada acest plan, prin **stari** induse **grosier** si **sintetic**. Functioneaza ca biete **amintiri** ale unor **senzatii**, de altfel foarte pure si Esentiale, dupa care fiecare Fiinta tanjeste. Este acel parfum de **ACASA**, despre care cred ca fiecare **simte** cate ceva.

De aceea functioneaza atat de greu dezalcoolizarile sau renuntarea la droguri si sex, dar ce poate intelege mintea limitata? Du-l pe respectivul dependent catre firescul starilor si nu va mai dori aceste substitute de profund **Adevar**. Acestea trei functioneaza ca adevarate “portaluri interdimensionale” din punct de vedere al starilor. Este ca si in comunicare: avem firescul comunicarii empatice din starea de comuniune, dar aceasta nemaifiindu-ne accesibila am inlocuit-o cu limbajul greoi si am intermediat-o prin telefonie. In loc sa vehiculam pachete informationale complexe comunicam liniar si secvential, incomplet si lipsit de randament. sau, in loc de a crea realitati exclusiv la nivel de gand materializat, ceea ce nu ne mai este accesibil, alcatuim secvential pe baza unui gand -desigur- un proiect, apoi il incredintam unor executanti care, functie de idee, pun mana pe unelte si strang materiale, ca sa “materializeze”, imperfect si cu mare pierdere de timp si energie, ceea ce noi nu mai suntem capabili. Este simplu de inteles, sper! A fost un nivel al experientei, care poate si este util de a fi depasit. Am cunoscut micimea sub toate formele ei, am prostituat si pervertit totul, am substituit si intors Armonia pe dos si am experimentat totul ca senzatii. Este SUFICIENT!!! Nu mai este nimic de pervertit! Pentru ca in final am ajuns sa ne pervertim pe noi insine la maniera la care a devenit cam prea periculos. Si va invit sa intelegeti sub aspect stiintific acest adevar. Informatia Arhetipala fiind in pericol de a diminua in masa enorma de informatie aleatoare, viciata, deformata, ar fi util sa ne-o apropiem cat inca ne mai este la indemana.

Exista cunoastere despre civilizatii foarte avansate care au pierdut iremediabil aceasta informatie si care incearca sa

creeze un hibrid infoenergetic intre arhetipul fiintei umane si informatia care lor le mai este accesibila. Au foarte multa cunoastere pe care au oferit-o in schimbul acestui “aranjament” perfectat cu reprezentanti ai Civilizatiei Pamant, dar evolutia lor este pecetluita tocmai prin pierderea acestei informatii complete. Tehnologiile pe care le-au dezvoltat in baza acestei cunoasteri au multi pasi inaintea tehnologiilor noastre. Cu toate astea nu au avut Atentia necesara pentru ca iremediabilul sa nu se produca.

Revenind la studiul de caz pe care am inceput sa-l fac, in baza a ceea ce am incercat anterior si la “raspunsul” pe care l-a dat de ambele dati trebuie sa obiectivez urmatoarele: a venit in preajma mea de fiecare data cand constientiza ca ”are nevoie” de un ajutor. Anterior a fost vorba **doar** de deficiente de racordare energetica. Acum se pare ca a inteles ca a ajuns intr-o zona a neintelegerilor care incep sa se materializeze amenintator pentru chiar structura fizica. O instanta judecatoreasca intr-un proces prost instrumentat va cauta sa decida in baza unor marturii false asupra unei pretinse agresiuni contra unui vecin de doua ori mai corpolent decat ea, barbat. Este o pozitie la care simte ca nu trebuia sa ajunga sub nici o forma si este de fapt un “**semnal**” aranjat de Sinele ei pentru a se trezi. Putea fi un altul, o boala aparent grava, cronica, un accident de un fel sau altul, dar si-a programat trotusi un semnal bland. Daca nu se va trezi nici de asta data, sunt convins ca dupa nu foarte mult timp o voi revedea iar aparand cumva, cu un aspect mult mai “dur” de rezolvat. Nu i-o doresc nici ei nici altcuiva, dar este legic sa fie asa.

Anterior mintea limitata a convins-o, dupa ce si-a reglat cumva starea de moment, ca nu este cazul sa o ia prea in serios. A convins-o ca nu era in folosul ei sa riste acumulari financiare, sa revizuiasca pozitia ei fata de afacerea pe care o are sau fata de bani, caci se va putea descurca foarte bine si singura. Empatic ea deja transmitea aceasta atitudine si facea ca tot pe cale empatica sa nu mai poata receptiona cunoasterea care i se transmitea preponderent pe aceasta cale. Si, desigur, mintea a “**salvat**-o” de fiecare data de “amenintarea” **Sinelui**. Acesta a pus bilele respective unde trebuiau puse si i-a pregatit restul incercarilor. Ca atare nu cred ca sub aspectul afacerilor a avut un curs ascendent asa cum poate si-a dorit sau imaginat, sub aspect al integritatii

structurii fizice au avut loc deja destule deprecieri dar si-a procurat si un panaceu in prezenta permanenta a unei aceleiasi fiinte in preajma sa, **bila alba** in mod sigur, dupa felul in care am perceput eu relatia. Desigur ca mintea limitata doreste sa o transforme si pe aceasta in bila neagra si, culmea, chiar o poate face, sta de-a dreptul la panda pentru acest scop al ei. Ea stie ca acolo exista "amenintarea" starii de **comuniune**, care ar insemna un teritoriu pierdut iremediabil, iluzia separarii pierduta definitiv.

Poate aici va trebui sa produc o deschidere maxima atat in facilitarea instalarii starii de comuniune, cat si in **eliberarea mintii din conditionarile** care au fost facute cu privire la limitele relatiei de **parteneriat intre sexe** diferite. Daca va accepta sa traiasca adevarul ca **Armonie** este numele lui **Dumnezeu**, Legea **Lui** in baza careia functioneaza intreaga Creatie atunci exista o sansa sa iasa de sub ghiarele mintii limitate si sa experimenteze nelimitarea. Eu ii pot oferi toata cunoasterea care ii va fi necesara dar trairea nu si-o poate face **decat ea**. Daca va lasa mintea sa faca si un singur rationament va pierde sansa care i se ofera, din propriul Sine, desigur.

Evident nu pot exista solutii prefabricate, ele nascandu-se din dinamica fiecarui moment de ACUM . Un cuvant cere un altul, o imagine la fel, gesturile au urmarile lor. Ele se fac sau nu, se chiama sau nu unele pe altele. Asa este firesc sa fie, cicluri cauza-efect, mici **mari** raspantii in vietile noastre, nu? De aici nu are rost sa mai speculez pe seama *unde ar putea duce alegerile ei*, dar trebuie sa fie absolut clar pentru toat lumea ca ele **pot** duce exact **in NELIMITARE**, din toate punctele de vedere. Adica la **Sinele Revelat** sau **Acasa** sau la **Dumnezeul care Esti**, cum preferati ca **tot acelasi lucru inseamna**. **Omul Adamic**, daca va place mai mult, **Constiinta pe deplin Constienta**, **Omniscienta si Omnipotenta**, **Unime**, si cred ca toate la un loc si fiecare in parte sunt exact ceea ce trebuie pentru ca noi toti sa intelegem **Ce** anume **Suntem** meniti **SA FIM.**

In chiar acest moment eu am in vedere mai multi semeni care m-ar putea ajuta sa suprapun piramida Cunoasterii peste cea entropica. Am sa va explic. In Realitate noi toti suntem Potentialitati Depline si relatiile noastre ar trebui, in baza Armoniei Universale sa fie doar de iubire,

colaborare la crearea constienta de noi Realitati, Comuniune. Datorita mintii limitate a avut loc o nefireasca si iluzorie stratificare a oamenilor pe anumite criterii pseudovalorice, in special pe iluzia creata de verbul “a avea”, sau a unor derivate ca “a putea”, “a stii”, etc. Sunt false deoarece ca om cu minte limitata, nimeni nu poate nimic, nimeni nu stie nimic si cu atat mai mult, nimeni nu poate avea cu adevarat ceva. Totusi din aceasta neinspirata stratificare s-a creat o piramida care, privita din afara ei, se caracterizeaza la toti parametrii prin entropie, colaps, moarte. In ea chiar ideea de vesnic sau infinit nu incape. Sunt aparent legi care sustin aceste limite si aceasta tendinta devenita fireasca spre prabusire.

Si daca toti suntem de fapt Omnisciente si Omnipotente, deci absolut egali, stratificarea nefiresc acceptata a dus in subsidiar la un alt gen de stratificare, bazata pe opacitatea mintii catre adevarata Cunoastere. Pentru ca nu putem vorbi de o diferenta de cunoastere propriuzisa, ea nu are cum exista deorece informatia este omniprezenta, distribuita holografic. Doar capacitatea de a o accesa a devenit foarte diferita de la o individualitate la alta. In fdunctie de acest grad diferit de opacizare a mintii limitate noi am acceptat **un anume loc** in piramida entropica, care ne ofera o mica senzatie de confort fata de o alta, reprezentand un punct de echilibru **desigur fals** si el intre ceea ce vede mintea limitata ca acceptabil si ceea ce Sinele este decis sa accepte de dragul acumularii de experienta.

Putem spune ca la aceasta situatie s-a ajuns nu de foarte mult timp, daca privim in perspectiva intregii evolutii a civilizatiei. Dovada este chiar si banala observatie ca, daca te duci undeva intr-un mediu rural destul de bine conservat, nu vei putea trece prin satul respectiv fara sa raspunzi la salutul unor semeni de-ai tai, indiferent varsta lor. Ei o vor face firesc, parca incercand sa-ti aminteasca normalitatea, si incet vei descoperi in tine bucuria de a deveni mai atent si a lua tu, ca musafir, initiativa. Asta nu poate sa nu-ti aminteasca de cel mai frumos salut venit din negura timpurilor, din sanscrita, acel **Namaste** care inseamna (de ce oare???!) **“Divinitatea care Sunt saluta Divinitatea care Esti”.**

Din suprapunerea acestor doua piramide se va putea ca **Cunoasterea** sa devina unica si absolut temporara diferenta “valorica” intre semeni absolut egali in Esenta, menirea ei fiind

doar proiectarea dinspre varf a Armoniei si reinstaurarea firescului in temporarul edificiu acceptat. Rolul acestei constructii va fi tocmai autodemolarea ei iar ritmul in care acest proces se va putea desfasura va fi functie de forta de proiectare a Adevarului pe care o va avea Varful si procesul va incepe cand in jurul sau cativa semeni vor intelege firescul si necesitatea acestei “intreprinderi comune”. Pentru a intelege ei vor trebui sa-si faca bucuria de a deveni macar partial Constiinte Constiente, iar pentru asta vor trebui sa gaseasca motivatia lor individuala.

De aceea spuneam ca sunt mai multi cei al caror ajutor il astept in acest moment. Cartea de fata le este dedicata lor in primul rand, dar in egala masura ar fi indicat sa fie citita de cat mai multi, deoarece precis vor rezona la continutul ei. Este si motivul pentru care imi doresc iar oportunitatea unei conectari la Internet, pentru a o putea oferi spre citire unui numar cat mai mare de semeni, cum am facut si cu prima carte, prin diferite forumuri a caror tematica sau interes se apropiau macar partial de ceea ce eu aveam de comunicat la acea data.

Din pozitia in care am ales sa ma situez este singura creatie pe care o am de facut si nu este minora. Este o necesara schimbare de paradigma, corespunzand armonios cu momentul Acum al Ansamblului “realitatilor” in care ne gasim. Optiuni alternative nu exista nici pentru individualitatea care sunt si nici pentru actuala Civilizatie. Cel putin nu din Constiinta Constienta.

Desigur ca Inteligenta **Constient Colectiv** nu are nici un interes sa lase Individualitati sa se maturizeze suficient pentru a iesi de sub influenta sa. Pentru existenta ei “turma” este singura necesitate, pe seama ei ea exista. Stie bine ca nu trebuie ca toti sa ajunga individualitati constiente, ca numai un numar suficient pentru a crea o masa critica va fi absolut suficient pentru ca rolul ei sa inceteze. Sa nu vi se para aiurea ca personalizez cumva existenta ei deoarece ea chiar este o individualitate cu un grad de constienta oricum suma a tuturor individualitatilor umane. Le conduce comportamentul, deciziile, si in principal **gandurile**. Chiar daca vi se pare ca sunteti independenti, vedeti de cate ori aveti curajul sa faceti sau sa ganditi altfel decat face majoritatea semenilor vostrii. Ati fost “educati” sa nu aveti acest curaj, sa va temeti sa-l manifestati. Cum sa va asumati astfel de riscuri majore? Daca a fost nevoie

de legende pentru ca sa fiti cuminti, vi s-au dat legende, daca a fost necesara frica, ati fost speriati. **Functioneaza din plin**! Va e frica de intuneric deoarece va temeti de necunoscut. Dar necunoscutul face parte din micul statut al mintii limitate, la care va invit sa renuntati. Totul este logic si de bun simt. Ca individualitate o puteti face, dar fara a cere aprobarea cuiva. Pentru ca ar trebui sa o cereti tocmai Constientului Colectiv, care nu vi-o va da, firesc nu? De ce ar accepta sa "moara putin"? De dragul Esentei care sunteti ? Dar el nu are nici un motiv sa va recunoasca **Sinele**, nascandu-se si traind tocmai pe seama Uitarii de Sine.

Daca cumva ati crezut in imaginea demonica, aceasta inteligenta este singura care ii corespunde in intreaga Creatie. Ceea ce voi vedeti uneori, din a patra dimensiune, in somn sau alte stari de constiinta modificata nu este altceva decat o poveste pe care tocmai aceasta Inteligenta v-o sopteste, pentru a va speria inca putin si a va cuminti mai mult. Nu exista alt Diavol nicaieri. "El" va bate pe umar si "va duce in ispita". Pentru ca "ispitele" sunt pseudovalori depozitate acolo, ca informatie.

Dar si bolile si toate "necazurile" voastre acolo sunt depozitate, ca informatie. Ele va sunt accesibile **numai** cata vreme faceti parte din turma, deoarece asa functionati din punct de vedere al frecventei la care v-ati coborat "echipamentul". Sunteti in banda de frecvente specifice supravietuirii, ale omului preadamic. Functionati inconstient, in baza fricilor si limitarilor, a iluziei nevoilor de tot felul. Mintea limitata, ca "releu" receptor al informatiilor venite din Constientul Colectiv, va mentine in aceasta frecventa. Sinele tinde sa va duca mai sus, mintea limitata intoarce "potentiometrul" la vechile frecvente... Aceasta lupta interioara va face sa fiti mereu rupti, duali, duplicitari. Pentru ca din Esenta va vine sentimentul ca sunteti, fiecare, deosebit de inteligent, ca sunteti perfect, ca puteti orice si stiti foarte multe. Toti aveti aceste sentimente si ele au desigur absoluta acoperire in Esenta Omniscienta si Omniprezenta. Dar de evoluat in acest plan o faceti pilotati nu de Esenta ci de minte si comportamentul numai inteligent nu este iar de cunoastere ce sa mai vorbim...Ca atare si faceti mai mult zgomot decat ceva semnificativ...Ati vazut oare un singur om care sa creada despre el ca este prost, cu sinceritate? Sau ca este urat? Chiar

nu conteaza cat de stupid gandeste, cat de neinstruit este, fiecare traieste si se comporta ca si cand ar fi o inteligenta deplina. De aceea fiecare are pareri proprii despre orice, de aceea oricine judeca pe oricine, pe baza senzatiei ca el poate cuprinde totul , dar in mintea lui micuta. Ceea ce, de cele mai multe ori, vazut din pozitia de martor, arata cel putin hilar.

Daca nu veti mai acorda acces mintii limitate sa tot umble la “potentiometrele” fiintei care sunteti, atunci Sinele va creste permanent frecventa, luandu-va “dreptul” de a avea o seama intreaga de experimente limitate si limitative, la randul lor. Pentru ca, in ciclul cauza-efect, o experienta limitata atrage dupa sine, ca conseccinta, o alta de aceeasi factura. Niciodata de un nivel mai inalt! Daca veti accepta ca “v-ati imbolnavit” de poliartrita, spre exemplu, este clar, ca conseccinta, cate alte nefericiri va atrage dupa sine aceasta experienta. Totul va merge din rau in mai rau, nimic din ceea ce va doreati nu veti mai putea face sau fii. Dar exemplele sunt infinite. Este suficient sa acceptati o usoara hiperponderalitate, care apoi va tot creste si nu trebuie sa-mi povestiti ce mai ramane din viata voastra, din placerile sau bucuriile ei. Sa ne gandim doar la a face plaja sau sex!!! Si apoi, daca il intrebi, vei vedea ca este un om “foarte inteligent”... Unde este aceasta inteligenta pe care o acuza? In Esenta care el a uitat sa fie, desigur. Dar in minte? Cine l-a adus in aceasta nefericita postura, Sinele sau mintea limitata? Dar, cand este vorba sa ia o decizie, cand se afla la fiece raspantie a vietii, se va incredinta mintii limitate care, deh, dupa parerea lui, este depozitara inteligentei lui. Cum sa lase inima sa decida, ce stie ea???

Dar “Inima” nu este pompita pe care chirurgul o inlocuieste la nevoie, ea este adevarata depozitara a omniscientei si omnipotentei, blinda si lipsita de orgolii cum este si firesc. Ea nu se supune frecventelor mintii limitate, pentru Ea nu exista notiunea de supravietuire. Ea nu a fost niciodata “Izgonita din Rai” deoarece **Ea este Raiul**. Acolo avem nu senzatia omniscientei si omnipotentei ci chiar pe ele. Dar cum sa crezi in ceva atat de bun si bland, care nu se bate cu caramida in piept? NU are FORTA necesara pentru a se impune, nu este clar pentru oricine?

Doar ca nu de forta este nevoie ci de Armonie, dar cine sa creada asa ceva? Cine sa accepte ca Armonia este unica Lege si ca Iubirea este singura energie capabila sa stie si sa

poata orice?!! Incepand cu frecventa Iubirii experientele limitative ale animalutului-om inceteaza. Daca ai sta sa intrebi, multi cred ca ei chiar stiu ce este aceea iubire. Vreau sa le spun ca daca ar sti viata lor ar fi doar muzica si poezie, la toate capitolele. Cunoasteti pe cineva care traieste o astfel de experienta? Si daca nu, va dati seama cat de putina Iubire se mai afla printre oameni?

Toti cred ca iubire se cheama negotul sentimental care se practica intre sexe pe diferite considerente. Ca acel “eu te iubesc daca...” sau ”am nevoie de iubirea ta, a lui, a lor” chiar are ceva in comun cu cea despre care incerc sa va povestesc. Iubirea nu are nevoie de nimic si de nimeni, ea ESTE si tu trebuie doar sa o recunosti a fi suprema energie care leaga toate aspectele creatiei. Singura conditie nu o pune ea ci tu si se refera doar la recunoasterea ei de ctre tine, de Constiinta care Esti. Asta ar insemna sa devii constient. Simplu. Si absolut suficient pentru ca toate experientele tale de viata sa se modifice radical.

Pentru ca ar inceta dualitatea, nu ai mai fi mereu sfartecat interior, nu ai tot pendula intre ceea ce ai dori sa fii sau sa faci si ceea ce ti se pare ca trebuie sa fii si ce ti se pare ca poti. Dar iti trebuie curajul sa constati **ceea ce esti si poti chiar acum**. Daca te tot iluzionezi ca chiar ACUM **esti** si **poti** cu adevarat ceva ti-ai si interzis bucuria de a deveni si a putea cu adevarat ceva. Este si logic ca, in aceasta situatie esti un infatuat lipsit de orice urma de limpezime .

Stiu ca nu va spun lucruri prea placute dar va asigur ca asta nu doare prea mult. Puteti alege sa uitati sau sa spuneti ca bat campii. Mai grav devine cand ati ajuns la concluzia ca am dreptate si va trebui chiar voi sa recunoasteti aceste adevaruri ca fiind valabile pentru voi. Atunci chiar doare. Dar fara aceasta durere nu va veti vindeca niciodata de micimea la care v-ati autocondamnat.

Desigur ca am vorbit cu multi oameni si stiu bine cum reusesc sa evite Cunoasterea, pretinzand ca alearga dupa ea sau ca deja o au. La fel procedeaza si cu Iubirea, spunand ca ei sunt iubitori sau iubesc. Sunt foarte multi singuri pe deplin, nici macar nu au indraznit vreodata sa isi imgineze cum este sa pui in comun un gand sau o furculita, dar ei sustin ca iubesc totul. Dar este ceva matematic imposibil, nu poti stii ce este iubirea si sa fii singur deoarece ea, Iubirea insasi, chiama experienta

impartasirii ei. Cate unul imi arata pisica sau cainele lui, care tine loc si de partener si de copil si se lauda cu iubirea lui... Iti vine sa lacrimezi la aceasta aiureala a mintii. Retin ca in liceu aveam o biata profesoara de franceza, care mi-a scos filmul din aparatul de fotografiat pentru ca indraznisem sa-i fac o poza... Eu eram un mare iubitor de oameni, de aceea am fost un fotoamator de mic. Ea sustinea ca iubeste animalele dar nu si oamenii... Cata iluzie dureroasa acesta declarare a unei **cumplit de dizarmonice necunoasteri si neintelegeri**.

Am frecventat in urma cu niste ani un cerc de oameni stransi in urma unei aparitii editoriale: “Conversatii cu Dumnezeu”. Ulterior unii am devenit prieteni buni, ne-am intalnit acasa, am tot discutat. Si astazi ne vedm cu placere unii dintre cei de atunci. Desigur aveam fiecare momentul nostru, desigur fiecare avea un drum al sau, care vazut acum seamana cu un manunchi de fire care s-au intersectat la un moment dat, fiecare urmand apoi propriile alegeri. In acel punct unde ne-am adunat a fost un punct de Constienta comun, o experienta destul de reusita de comuniune. Mintea limitata insa si-a spus cuvantul si a operat separari deoarece Constientul Colectiv nu este o Inteligenta care sa se lase usor pacalita. Ori acolo exista o adevarata **bomba** pentru el. Practic, din cei de atunci au mai ramas pe un drum constient doar doi, trei. Alti cativa inca se iluzioneaza ca ar fi pe un astfel de drum iar cei mai multi s-au reintors dramatic la valori ale ego-ului. Aproape au uitat starea pe care au avut-o. Cred ca, la un moment dat, am fost cam doua zeci in acea binecuvantata intersectie

Desigur ca in jurul cartii respective s-au strans mult mai multi. Editoarea a avut inspiratia de a genera acest fenomen si ar fi putut ramane o initiativa de mare beneficitate daca nu ar fi fost prima care sa cedeze in fata propriului ego. Evident nu a realizat ca i se intampla pentru ca doar daca ar fi ramas la nivelul vibratiei inimii ar fi putut sa-si dea seama. Numai ca nu poti fi simultan si in minte si in inima...A subordonat totul unei idei mici, personale si mirajul a disparut mai intai de acolo. Si acum se strang niste oameni in jurul ei si crede ca asta mai inseamna ceva. Este mintea care desigur o pacaleste. Tot mintea a facut posibil sa nu dea **macar un telefon** prin care **sa-si exprime pozitia** fata de cartea pe care nu as fi putut sa nu i-o propun **tocmai ei**. Un biet telefon cu o scuza oarecare,

mica, omeneasca si tot ar fi fost mai mult decat o tacere pe parcursul a mai bine de un an.

Exista o mare responsabilitate pe care si-o asuma toti cei care s-au situat in pozitii in care pot **obstructiona** ajungerea Adevarului la semenii lor. Pentru ca acest Adevar ar elibera pe multi din conditionari si limite de tot felul si ar da ocazia ca pe Pamant sa se experimenteze trairi de un nivel mult mai inalt. Aici intra evident nu numai editorii sau un examinator de brevete de inventie dar chiar si politicienii sau oamenii de presa, ca si multi altii. Va dati seama ca o responsabilitate majora isi asuma si cei ce slujesc in diferite Culte. Nimeni nu te absolva de inducerea in eroare, de adincirea si mai mult a **Iluziei** si **Uitarii de Sine**, doar pentru ca pretinzi ca ai primit o anume cunoastere si o dai mai departe, **fara a o trai si verifica tu** mai intai. Si Esenta care ei toti Sunt este mereu treaza, indiferent ce crede ca stie mintea lor, iar impartirea bilelor albe si a celor negre are loc in fiecare inima.

Chiar Cernerea are un caracter matematic, doar bilele candva urmeaza logic sa fie si numarate. Adevarul este ca ele sunt chiar “inseriate” de la bun inceput si permanent ea are loc, in fiecare moment de acum. “Penalitatile” se platesc in **timp real** si duc la calitatea experientei de viata a fiecaruia. Precizez asta deoarece nu am o apetenta prea mare pentru legende de nici un fel. Este si motivul pentru care nu mi-as permite sa spun unui semen un pretins adevar, netrait de mine ca experienta. Ar insemna sa risc a-l induce in eroare si as prefera sa tac. Desigur la un anumit nivel nici nu mai poate fi vorba despre a spune ceva situat in afara Adevarului.

Nu vor fi putini cei care, citind aceasta carte vor spune ca nu este prioritatea lor. Dar nu tu, cititorule, vei fi cel care va spune asta ci doar mintea ta limitata. Stiu bine ca o va spune deoarece ea reprezinta un adevarat pericol atat pentru Ego, cat si pentru Constiinta Colectiva pe care, stii deja, mintea ta o reprezinta in cadrul fiintei tale, ca releu al acesteia. Macar aparent este treaba ta ce vei alege, doar ai liber arbitru. Conseccintele nu ai cum sa le vezi deoarece, in primul rand le consideri ca facand parte din normalitate: suferintele, bolile, tensiunile si dizarmoniile, moartea, totul iti pare a fi normal,nu? Si atunci de ce ai fi **tu**, tocmai **tu**, preocupat de ele?! Poti spune ca este treaba filozofilor sau a altor “teoreticieni”, tu

insa ai de facut lucruri practice, ai copii de crescut, ai responsabilitati...Facturi, datorii, viata nu este usoara, nu?!

Numai ca eu te intreb de ce te iluzionezi ca poti sa te numesti un om responsabil, daca nu iti asumi realele tale responsabilitati ci unele iluzorii? De ce crezi ca ai dreptul sa spui ca iti iubesti copii si ca “ai grija de ei si viitorul lor” cand nu cunosti notiuni de baza cum sunt adevaratele Valori, Iubirea, Armonia, cand nu stii nici cine esti si nici ce anume cauti aici, pe Pamant, cand nu iti pasa de faptul ca nu ai cunoasterea necesara nici pentru a-i creste corect, nici pentru a-i educa, cu atat mai putin pentru a intelege ca pregatindu-le in acest mod viitorul, le iei dreptul de a mai avea un viitor, atat lor cat si intregii civilizatii?

Pentru ca sunt deja acumulate suficiente dovezi chiar si pentru mintea limitata ca ne aflam pe un prag, si daca mica stiinta pamanteana nu a formulat solutii, dar **ele totusi sunt**, ai face poate totusi bine sa te mai gandesti asupra prioritatilor din viata ta, de om responsabil si parinte iubitor. Pentru ca tu chiar poti schimba totul, pentru ca da, de tine depinde ca copiii sa mai aba un viitor si civilizatia prin ei si prin tine, deopotriva. Pentru ca **NU TREBUIE** sa mori, nici sa imbatranesti, nici sa suferi ci doar sa te trezesti, sa-ti recapeti locul in cadrul Creatiei, amintindu-ti ce esti si de ce te afli in acest loc.

Daca este nevoie, mai reciteste odata aceasta carte sau cauta o alta, cu care poate vei rezona mai bine. Important este **sa cauti Adevarul deoarece chiar nu-l stii!** Nu esti un produs al evolutiei din primate, iar Manifestarea nu este limitata la ceea ce tu poti percepe ci dimpotriva, ceea ce tu vezi sau stii din limitele omenesti este o catime doar din intreaga Creatie. Daca aceste doua afirmatii ti se par de bun simt atunci admite ca chiar asisti si participi la un joc absolut neinteles dar care **trebuie** si **poate** fi aflat si trait la cu totul alte cote.

Te voi ruga sa ma crezi ca si eu am trei copii pe care ii iubesc la fel de mult ca intreaga Creatie, dar nu-i circumscriu ”grijii” mele ci prefer sa le recunosc locul armonios pe care il ocupa in Ansamblu. Aceasta modalitate de perceptie le reda intreaga maretie si libertate pe care le au de DE DREPT. Este singura atitudine cu adevarat responsabila si constienta care nu se constituie intr-o **izolare** egotica energoinformationala pe care de regula parintii o opereaza profund pagubitor pentru

experienta celor pe care ii numim copii nostrii. Pentru ca doar o integrare in Intreg **recunoscuta ca fiind** absolut armonioasa le garanteaza o evolutie fara probleme de nici un fel, care va fi perceputa din nefericita “normalitate” ca fiind o evolutie **“de exceptie”.** Prin acest ”recunoscut ca fiind” nu facem decat sa semnam constient un program informational cu o putere de a opera maximizata tocmai prin **recunoasterea** noastra. Eu asa recomand sa intelegeti cam ce s-a vrut sa se spuna prin a-L Recunoaste pe Dumnezeu.

Daca nu vom avea aceasta constienta, grijile noastre ii va ofili ca pe orice planta. Daca va incumetati sa creati constient o dizarmonie puteti incerca cu doua flori de apartament. Cand le udati, pe una priviti-o doar detasat, cu iubire fireasca iar la cea de-a doua mai adaugati un “simplu gand” grijuliu cu privire la modul cum evolueaza. Va garantez ca, in cel mult doua saptamani veti vedea singuri ca aproape ati ucis-o cu nevinovata grija. Nu este un experiment armonios si deci nu-l pot recomanda decat din dorinta armonioasa de a va salva copii de necunoasterea voastra.

Trebuie sa intelegeti ca reinstaurarea Armoniei pe aceasta planeta este singurul obiectiv care ar trebui sa ne preocupe in egala masura pe toti si orige gest, cuvant dar mai ales **gand** in aceasta directie sunt deosebit de benefice. Am asezat gandul la urma deoarece are puterea cea mai mare, daca este sustinut coerent macar putin, atat cat poate fi el sustinut din micul statut de om limitat. **Renuntati** sa mai credeti ca faptele voastre au puterea cea mai mare pentru ca **nu este asa.** Cu un simplu gand inconstient puteti -si de regula chiar o faceti- distruge ceea ce ati muncit sa realizati o viata intreaga. Daca are in spate si emotia unei frici puternice rezultatul este garantat. Din toata aceasta cunoastere a mai ramas vorba “de ceea ce ti-e frica nu scapi”, care evident este inteleapta.

Desigur la nivel de minte limitata contestam astfel de adevaruri pentru ca avem impresia ca un simplu gand nu poate creea un intreg lant cauzal pentru ca un fenomen sa aiba loc. Dar puterea lui tocmai in asta consta, el operand exact acolo unde noi credem ca nu exista fenomenololgie. Frecventa respectiva nu poate fi obiectivata constient deci, conform viziunii carteziane care ne domina, nu poate exista !

Cam tot ce ne inconjoara este urmare a acestei puteri creatoare de care nu suntem constienti, dar un exemplu oarecum amuzant am sa dau. La un moment dat in viata mea a existat o partenera in conceptiile careia a trebuit sa aduc modificari de esenta pentru a putea convietui armonios. A fost o experienta utila si placuta amandorura, care s-a intins pe parcursul a trei ani. Aceasta fiinta avea placerea sa imi cumpere tot felul de articole de imbracaminte, pentru care eu nu am avut niciodata un interes deosebit. De fiecare data cand ma inghesuia de-a dreptul cu forta intr-un magazin si imi punea in brate cate un articol adauga ca “imi face dota pentru o viitoare partenera”. Zambeam la auzul acestor vorbe devenite leit-motiv pe parcursul unor ani. Probabil ea se temea de aceasta desi o spunea dezinvolt, aparent fara implicare emotionala. Eu nu aveam nici o intentie de instabilitate ci dimpotriva, am facut chiar multe care erau clare dovezi de loialitate pe termen lung. Cu toate astea, surprinzator poate mai mult pentru mine, la un moment dat a aparut in preajma mea, absolut din senin, cea care acum este sotia mea si mama a doi dintre copii mei. A fost o aparitie clara si puternica, era absolut limpede ca urma sa experimentez cel mai inalt nivel al relatiilor umane din primele momente in care ne-am vazut.

Aici ma simt dator cu niste precizari cu caracter general. Prin educatie ne este indusa ca fiind valoare fidelitatea si consecventa intre partenerii de viata. Chiar formula “pana ce moartea va va desparti” rostita de preot tot aceasta recomandare o face. In Legea Armoniei Universale aceste valori **nu se gasesc** din mai multe motive esentiale. In primul rand viata aici este menita sa dobandim experienta utila Sinelui doar prin traire. Dar trairea trebuie sa fie o **crestere** fata de experimente de acelasi gen deja acumulate in vieti anterioare sau in prezenta. Desigur trebuie ajuns la cea **mai inalta** traire a experientei respective si atunci ti-ai facut temele la acel capitol. Apoi va spuneam ca in vesnica curgere nu poti garanta o evolutie liniara, chiar daca ai accepta ca ar exista vreun motiv pentru a ti-o dori. In acest context va recomand ca sa acceptati responsabilitatea reala a propriei evolutii si a temelor pe care fiecare le are de facut. Important este ca sa **nu negati** ceea ce ati trait alaturi de un partener ci dimpotriva, sa pretuiti toate beneficiile avute ca experienta acumulata. Sunt sentimente si trairi unice, ele nu se vor mai

repeta niciodata si o etichetare a mintii nu va va fi utila in nici un caz. Pentru asta este firesc sa ii fiti recunoscator, v-a oferit niste oportunitati unice si aveti motiv sa-i multumiti. Ca atare ar fi total nefiresc sa nu va mai vorbiti, sa va ocoliti sau sa nu va mai intereseze viata lui. Aveti in schimb ocazia sa duceti relatia la alt nivel, sa ramaneti **prieteni**. Prietenia este o relatie mai eliberatoare decat cea care, de regula, se experimenteaza cand doi parteneri de sex diferit hotarasc sa mearga pe acelasi drum, sub numele de “casnicie”.

Daca veti avea bucuria sA DESCOPERITI COMUNIUNEA veti vedea ca este total altceva si ea poate exista deopotriva intre soti ca si intre prieteni. Ea reprezinta FIRESCUL deocamdata atat de utopic in relatiile interumane. Presupune altfel de oameni, constienti permanent ca viata este un experiment care este cu atat mai valoros cu cat experientele sunt de un nivel mai ridicat. Mai interesati de calitatea experientei partenerului decat de propria experienta din simplul motiv ca tu stii ca esti stapanul absolut a ceea ce traiesti, esti sursa care le genereaza, si deci poti iesi in intampinarea dorintelor celuilalt absolut calm si echilibrat. Daca si el este capabil de exact aceeasi abordare a relatiei si ii este accesibila, va face la fel. Ca atare vor lipsi cu desavarsire conditionarile, cele care fac de regula din orice convietuire un calvar, geloziile, discutiile antagonice izvorate din dorinta egoului de a se impune in fata celuilalt. Dimpotriva dispare senzatia ca exista “un altul”, cel de langa tine devenind un fel de extensie a ta si tu a lui. Un binevenit complement, menit sa intregeasca paleta experimentarilor.

Aflat la acest nivel nu mai intelegi de ce majoritatea au tensiuni si neintelegeri, cui folosesc toate micimile lor. Intre prietenii dragi noua se gaseau la un moment dat o fata tanara si un baiat putin mai matur. Ne erau fiecare foarte apropiati si ii indrageam la fel, desi fiecare a ajuns altfel si la alt moment prietenul nostru. Mie imi pareau doi oameni care nu aveau de ce sa fie singuri si imi pareau potriviti, ca nivel de cunoastere, sensibilitate, nazuinte. Doi oameni armoniosi care aveau toate sansele sa se bucure de o relatie pe deplin armonioasa. Ca atare le-am facut cunostiinta si, pe parcursul a vreo doi trei ani le-am tot urmarit evolutia, care parea sa fie OK. Pareau la un moment dat ca au de surmontat impreuna niste dificultati, au apelat la ajutorul parintilor, unii i-au dezamagit dar altii i-au

sprijinit, si-au creat un loc al lor, facut dupa inima si mintea fiecaruia din ei. Deoarece erau departe, ne auzeam mai rar si ne vedeam si mai greu. Intr-o zi m-am hotarat sa le fac o vizita si am stat doua zile la ei. Totul fusese ridicat cu mainile lor de la pamant, aveau toate utilitatile si tot confortul si o preocupare blanda, apicultura, pentru care se tot dotau si documentau, instruiau.

Realizasera o autonomie destul de buna, nu mai erau conditionati de nimeni si nimic. Au fost doua zile placute si am dorit sa le lungim in noapte, deoarece urma sa plec a doua zi. Dupa ora zece, din poveste in poveste, mai un filmulet, mai o muzica ascultata la 5+1, ne-am pomenit ca brusc unul din ei a aruncat o frustrare. Celalalt a contrat cu o observatie sarcastica si asa am ajuns ca, din rai sa ne trezim brusc in iad. Era o puternica confruntare de egouri, erau o suma de frustrari si nemultumiri stranse, erau si reprosuri urate si micimi, au fost si lacrimi doar pacea si armonia nu se mai puteau reinstaura. Tot ceea ce stransesem ca impresie in cele doua zile minunate au disparut intr-o drama de proportii atat de mari incat nu stia nici unul din noi cum vom putea ajunge sa ne retragem pentru un somn devenit din ce in ce mai necesar si mai imposibil de imaginat. Catre patru dimineata, epuizati ei de prestatie si eu de a incerca sa le arat in ce ajunsesera sa intre, ne-am despartit in cele doua camere. M-am mirat ca totusi au putut sa imparta patul dupa cele spuse si dupa vreo trei ore ma desparteam de ei, constient ca las in urma doua individualitati chinuite de lipsa lor de intelegere si despre care credeam ca se afla in comuniune.

Nu puteam regreta ca i-am vizitat dar nici bucuros nu aveam de ce sa fiu. Disparuse singurul cuplu pe care il consideram ca traieste comuniunea. Si, cu toate astea, ar fi avut toate sansele ca asa sa fie. Cum au ajuns la astfel de uratenii chiar nu pot intelege. In inima mea si acum fiecare din ei ocupa un loc de unde nu poate fi scos, desi pe participantii la acea confruntare nu as putea sa-i introduc acolo. S-au pus si m-au situat intr-o pozitie foarte inconfortabila. Macar daca as putea intelege cum le-a devenit accesibila o astfel de lipsa de Armonie. Zilele astea, dupa vreo patru luni, m-au sunat. Se pare ca isi duc experimentul inainte, nu stiu cum, de ce si nici incotro. O vizita insa nu le voi mai face.

Regret ca mi-au dat ocazia si ei de a va oferi un trist exemplu. Nu ca nu stiati si voi destule, dar acesta a avut particularitatea ca le-ar fi fost facil accesibila starea de comuniune si au ratat-o cu “maiestrie”. Aveau toate premizele pentru realizarea ei. De ce o fi oare atat de **greu**??!

In urma unor astfel de prestatii nu poti deveni partizanul vreunuia din ei si ma intreb cu uimire cum pot oare judecatorii sa dea castig de cauza uneia din partile aflate intr-un gen de astfel de disputa. Deopotriva se descalifica din statutul de oameni si ar merita cele mai dure pedepse ambii parteneri. Amanuntele chiar nu mai au relevanta! Sunt pierdere de timp si atat.

Oare ce va tot inchipuiti cand va decideti sa incepeti o viata in doi?! Ca aveti nevoie de menajera sau bodyguard si este solutia cea mai la indemana? Ca unul decreteaza legi si celalalt nu are ceva mai bun de facut decat sa li se supuna? Ca aici veti avea ocazia sa refulati toate tensiunile din jocul social-entropic, toate frustrarile? Ca aveti de adus “lupta” in intimitatea casei si ca asta va va face bine in vreun fel? Ca daca sunteti rupti pe dinlauntru, un partener va constitui vreo miraculoasa solutie? Ca sexualitatea neinteleasa de unul singur va putea fi cumva placuta ca experienta in doi? De ce va tot mintiti?!

Cata vreme voi insiva nu sunteti armoniosi, aveti neintelegeri majore, relatia de cuplu nu va face decat sa “puna in valoare” imperfectiunile voastre, ale fiecaruia. Partenerul nu este decat o oglinda, din care se intorc exact “valorile” pe care tu le proiectezi. Vei avea parte de exact atata iubire cata iubire poti da sau FI, de atata bucurie cata tu ai in suflet, de exact valorile sexualitatii tale si nu de cele ale partenerului, cum gresit esti tentat sa crezi.

Daca fiecare veniti in relatia voastra cu speranta ca veti avea de primit ceva apoi dezamagirile nu vor conteni. In orice relatie si cu atat mai mult in parteneriatul dintre sexe nu trebuie nici o secunda sa astepti sa primesti ceva ci sa daruiesti incontinuu si cu bucurie si placere. Este absolut singura modalitate corecta de abordare a oricarei relatii intre oameni. Daca nu te va preocupa decat ceea ce tu poti aduce in acea relatie nu va exista loc pentru dezamagiri. Nu trebuie sa te astepti la nimic in schimbul atitudinii tale. El este absolut liber sa inteleaga si sa perceapa exact atat cat poate, nu are

nici un fel de obligatie. Iar atitudinea ta, daca esti puternic, nu are de ce sa fie influentata de raspunsul partenerului. Tu pe tine te definesti cu fiecare gest, cuvant sau gand, nu pe el! Tu Creezi constient acea relatie iar el va veni exact cu atat cat are de oferit, nimic mai mult si nici mai putin.

La un anumit nivel esti liber sa constati nivelul la care el se situeaza prin raspunsurile pe care le da. Este posibil sa nu fie benefic pentru evolutia ta si nu-ti recomand sa ramai in acea relatie. Trebuie sa ai constienta de a intelege ca nu ai mijloace de a-l duce la un nivel mai ridicat, ca si el ca si tine isi “face temele” pe care le are in momentul lui de ACUM. Daca ai capacitatea de a-l ajuta sa inteleaga, incearca, dar va trebui sa ai si rabdare pe masura.

Va povesteam mai sus despre o relatie din viata mea care a durat trei ani. Am cautat sa o duc spre comuniune dar era **practic imposibil**, iluzia separarii fiind tema pe care acea fiinta o avea de facut. Desi avea drumul ei in cautarea Adevarului si deci pretentia unei anumite constiente, nivelul limitat de Cunoastere la care si-a acordat accesul o facea sa nu poata accepta pasi mai fermi sau o unire a acestor cai, chit ca era clar ca trebuiau sa duca in acelasi punct, in ultima instanta. Urma cursurile pe care le dorea, avea cercurile ei de prieteni, citea altceva intotdeauna... Mie imi cumpara **ea** carti de Cunoastere dar pentru ea cumpara doar terapii, masaje, altele cu trimitere directa doar la corpul fizic.

Desi avea un nivel de instructie Superior, desi urmase foarte multe Cursuri, ceea ce isi permitea sa experimenteze era foarte timid si limitat. As putea spune ca ma uimea cum fiecare curs parca o limita mai mult, cu pretentia ca o pregateste mai bine. Si, parca pentru a fi si mai clar totul, este singura fiinta din viata mea care nu accepta sa mai stam de vorba, care spune ca oamenii odata despartiti nu mai au nimic in comun... Ne desparte o statie, am putea fi cei mai buni prieteni, ne-am putea impartasi ganduri, cunoastere si intelegere, am putea trai chiar comuniune, daca ar fi conform nivelului la care si-a acordat accesul. Eu o iubesc la fel si pe ea ca si pe fiul ei, un pusti frumos foc si nici nu vad cum ar putea fi altfel. Au existat si oameni pe care i-am cunoscut impreuna sau care fac parte din cercul ei de cunoscuti pe care mi-ar place sa-i revad, dar asa ceva nu ar intra in viziunea ei.

Acest gen de relatie intra in categoria despre care va spuneam, care nu mai reprezinta o imbogatire in experienta si in care nu ai motive sa ramai. Desigur te-a imbogatit, aici chiar nu exista indoiala si ceea ce mintea pune ca etichete chiar trebuie sa inceteze, deoarece Sinele a stat in acea experienta atat cat a avut nevoie.

Din cand in cand mai dau exemple din cele **traite** deoarece au valoarea experientei facute. Nu ca ar fi de exceptie ci poate tocmai dimpotriva, sunt atat de banale incat majoritatea le traiesc dar nu intotdeauna le si inteleg. Despartirea a doi oameni este de regula asociata cu o drama desi nu ar fi necesar sa aiba acest aspect. Este adevarat ca, la fel cu decizia de a-ti uni drumul cu un alt om, la un anumit nivel incumba riscuri. Nivelul insa este cel al micului om, al mintii limitate. Daca va acordati sansa de a experimenta relatia la un nivel de vibratie mai ridicat nu exista nici un risc deoarece dispar conditionarile, iubirea nu limiteaza ci dimpotriva, valorile nu mai sunt cele ale materialitatii si deci nu mai depindeti de ele...

Dragii mei, bucuria de a fi in corp fizic este o oportunitate care poate fi “gustata” la atat de multe nivele de intelegere incat se poate spune ca este o infinita aventura. Pentru ca ea chiar nu ar trebui sa aiba un punct final, odata ce te-ai decis sa parasesti vibratiile de supravietuire. Odata cu cresterea lor iti devin accesibile mereu noi orizonturi de experiment si intelegere, care apoi chiama un alt nivel si ciclul nu are sfarsit.

Cata vreme te afli “jos” si doar cauti un drum, citesti tot felul de lucruri si crezi ca le si intelegi. Imi amintesc cum mintea facea distinctie intre “lumi”, considerand ca doar “spiritul” are acces la o gama atat de larga de experiente. In realitate spiritul nu poate face experiente fara acest minunat vehicul de constiinta numit de noi corp fizic. El poate fi “dus” in regimuri de functionare foarte diferite fata de cele pe care mintea limitata si le imagineaza. Diminuand viziunea noastra biologica asupra lui in favoarea unei viziuni infoenergetice nu facem decat sa-i redam un grad de libertate firesc, din care el se poate reconstrui pe baze destul de diferite. Acum apartine unui chimism al carbonului, element destul de instabil, supus unei game variate de degradari, atat “chimice” cat si “fizice” dar si biologice.

El este 70 procente apa si restul **pamant**, in sensul ca cele 30 de procente apartin elementului pamant din traditiile orientale. Organizarea lor insa poate fi foarte diferita. Oricum nu am inteles multe aspecte esentiale in ceea ce-l priveste. Sunt chiar fenomene aparent lipsite de logica dar care se petrec, cum este combustia spontana. Ca sa o intelegem ar trebui sa intelegem mai intai ce este energia ca concept, apoi cum poate fi ea polarizata, apoi sa intelegem ca apa este constiinta si multe alte aspecte complexe, de care nu avem habar **desi suntem si traim tote aceste adevaruri**. Ar trebui sa mai intelegem ce este aceea o **"unitate energetica de baza"** si cum corpul nostru luat ca intreg este o astfel de unitate care, la randul ei se poate comporta si ca o infinita insumare de unitati energetice de baza care pot fi fiecare celula in parte. De aici apare combustia instantanee. Pentru ca orice "Celula Energetica de Baza" are un potential de 0.3 V, ca atare atat nivelul intregului "corp fizic" vazut ca C.E.B. detine acest potential, dar si fiecare celula in parte. Nu ramane decat sa aiba loc o insumare de potential sub raport atat al tensiunilor cat si al intensitatilor si combustia **poate** avea loc. Ce anume o poate declansa? Un singur **gand**, desigur **inconstient**.

Daca va mira explicatia va invit sa realizati ca ea nu apartine unei minti limitate. Cu un creier functionand cu 6 % din potential astfel de lucruri nu se pot "descoperi". Dar va asigur ca pot demonstra oricarui om cu un intelect peste medie veridicitatea celor expuse. Cu voltmetrul si ampermetrul digital ca instrument de verificare. Va mai pot spune si de unde vine ideea ca "nu este frumos sa arati cu degetul". Undeva in negura timpului aveam capacitatea de a dirija energii ucigatoare prin acest gest. Celulele acestui corp pot fi polarizate energetic de asa maniera incat sa dea nastere unor tensiuni si intensitati energetice majore, la comanda unui singur gand. Pe undeva este bine ca nu mai stim acest lucru, nu credeti?

La drept vorbind nici nu ar fi cu putinta o astfel de dizarmonie majora in cadrul Creatiei. Ele sunt in stricta dependenta, Constiinta Constienta si capacitatile ei de a se manifesta. Cata vreme exista riscul sa iti mai fie accesibile experiente ale tensiunilor interrelationale nu poti dezvolta astfel de potentialitati. Asa ca acum ne multumim sa le

spunem copiilor nostri ca “nu se face” acest gest, doar ca am pierdut pe deplin sensul. Macar daca ar fi singurul...

Poate parea stiintifico-fantastic mintii limitate si de aceea va si invit sa o deschideti. Altfel va circumscrieti experientelor accesibile ei si este dramatic de putin. Dragut este ca nu riscati nimic decat micimile ei. De ce v-ar fi atat de dragi?! Ce v-ar determina sa le pastrati ca valori? De ce sa nu va bucurati de sustinerea intregii Armonii Universale in experientele voastre? De ce suferinte, neantelegeri, tensiuni, boli, la ce va folosesc? Desigur stiu raspunsul fiecaruia si mai stiu si de unde vine el. Intotdeauna il va da mintea limitata si el va fi argumentat prin lista de prioritati si sistemul de valori, bazat nu pe alegeri proprii si constiente ci pe gandire liniara si valori induse din egregor.

“Nu am timp de prostii” este un leit motiv prin care cautam sa justificam singura prostie adevarata, cea a **lipsei interesului de a experimenta, al suficientei, al plafonarii intelectuale si intelectualiste.** “Am copii de crescut” este un “argument” atat de des auzit incat in urechile mele el ajunge sub forma mult mai adevarata “am copii **de distrus** prin propriile alegeri inconstiente” Daca par dur nu pot decat sa regret dar vina nu imi apartine. Voi sunteti duri prin ceea ce va faceti si apoi si celor care par a depinde de voi. In realitate ii ostracizati la maximum obligandu-i prin santaje sentimentale sau mijloace administrative sa accepte valorile mintilor voastre. Ei chiar vad “exemplul evolutiei voastre” si nu vor sa il urmeze, de aceea si are loc vesnicul conflict intre generatii. Cand au ajuns totusi sa fie pervertiti asa cum si voi ati fost, vor exercita aceleasi presiuni asupra odraslelor lor sperand la aceleasi rezultate. Si inconstientul bulgare se tot rostogoleste.

Refuz sa cred ca nu vedeti ca asa este pentru ca **stiu** ca nimeni si nimic nu a putut ucide definitiv valorile Sinelui vostru. Ele dorm mai adanc sau mai iepureste dar asteapta ocazia care iata, s-a mai ivit o data. Trezirea nu mai poate fi amanata fara riscuri majore. valabil aproape la orice nivel de intelegere in acest moment de ACUM !!! Timpul si Spatiul urmeaza sa se tot condenseze si noi inca nu avem de unde cunoaste exact ce inseamna aceasta ca urmari. Vom avea de traversat un “punct” de valoare zero si va fi dificila aceasta trecere, probabil sub toate formele. SINGURA “INARMARE” POSIBILA in acceptiunea de instrumentar este trecerea la valorile Sinelui.

Nu din motive egoiste sau egotice, nu din frici ci tocmai ca singura masura armonioasa. Aici am multe de spus dar o voi lasa pentru sfarsitul cartii. Cert este ca, la nivelul ultim, **de noi si numai de noi va depinde acest interval care urmeaza.**

In fond, nu exista decat energie si informatie. Timpul si spatiul nu au un caracter de obiectivitate decat in fata perceptiilor noastre. Ele vor fi si cele mai solicitate. Ne putem trezi intr-o dimineata si sa nu mai recunoastem nimic in jurul nostru, sa fie o alta "realitate" sau sa para a nu mai fi nimic. Absolut orice este posibil in acest punct spre care, lipsiti de cunoastere, ne indreptam. Unor astfel de "surprize" nu le vom face fata cu usurinta din minte limitata. Ne vor innebuni iluziile nevoilor atat de inradacinate in noi, fricile de tot felul si mintea nu ne va ajuta deloc ci dimpotriva, va fi prima care se va panica. Emotionalul descentrat va trage de ea sa gaseasca solutii dar le va fi clar ca nu vor fi de gasit.

Atat eu cat si fiul cel mare am avut deja parte de "mostre" ale acestui gen de manifestare. Diferite ca aspect, simultane ca timp si in locatii diferite. Ele sunt pe deplin firesti, perceptiile noastre sunt "arondate" unor domenii stricte de frecventa ori acum frecventele au devenit foarte instabile. Apar tot felul de "armonici" cu durata scurta deocamdata, dar care risca sa se mareasca sau permanentizeze. Din suprapunerea lor peste alte frecvente pot aparea "lumi" diferite, necunoscute noua. Orice este cu putinta. este tot atat de lesne sa aiba loc cum ai interpune un filtru la obiectivul aparatului de proiectie. O frecventa suprapusa care modifica tot ceea ce noi percepem. Desigur ca in Realitate nu se schimba nimic, dar asta chiar nu ne va interesa atunci. Mai interesant va fi daca vor aparea sau dispare doar benzi inguste de frecventa. Pentru perceptia noastra ar insemna o disparitie din "peisaj" a unor anumite detalii. Ar putea aparea si anumite "portaluri" interdimensionale, tot ca joc al frecventelor. Pentru ca asa numitele "dimensiuni" coexista practic in acelasi spatiu si sunt doar dimensiuni vibratorii.

Este foarte probabil sa avem de traversat frecventa celei de a patra dimensiuni. Viteza cu care se va produce aceasta traversare va fi foarte importanta pentru emotionalul nostru ca si pentru intelect.. Daca timpul va fi lung, intelectul nu va rezista foarte usor. Ar trebui sa suporte un bombardament informational absolut incoerent. Probabil insa timpul nu va fi

lung avand in vedere ca banda de frecvente specifica acestei dimensiuni este relativ ingusta. Viteza va fi si functie de gradul nostru de cunoastere individuala. Cunoasterea si Intelegerea sunt niste instrumente de prim ordin. Una este sa fii impietrit de ceea ce percepi si sa fi exclusiv efect al fenomenelor si alta sa stii ca poti face o trecere rapida, controlata de tine, in total echilibru si pace. Pentru ca astfel de experiente au aspecte comune tuturor dar si unele foarte individuale. Toti avem de traversat iarna dar unii o fac infofoliti si altii aproape in camasa, fara caciuli si alte mijloace de “protectie”. Iarna este aceeasi. De imbolnavit de regula se imbolnavesc cei incotosmanati, nu ceilalti.

Voi parasi subiectul caruia i-am dedicat deja prea mult spatiu. Nu ca ar fi lipsit de interes. De retinut ca **nu frica** ar trebui sa ne anime pentru a face ceva ci doar **Constienta**. Noi toti cei aflati acum in corp fizic am stiut exact la ce moment venim si am facut-o cu bucurie si interes si cu misiunea de a ajuta aceasta trecere. Acum am uitat desigur dar, la un anumit nivel stiti toti acest adevar. Acest nivel este util acum sa fie accesat. Dar voi acum va proptiti in iluzii si le asezati pe primul loc pe lista voastra de prioritati. Toti imi vorbiti si ganditi sa construiti tot felul de aspecte in viitor, de la banalul standing de viata la te miri ce marete 'intreprinderi” sau un bland “viitor copiilor”... Dar oare **despre ce viitor vorbiti, ce stiti voi despre el???**

Va tot spun despre **cunoastere** si **intelegere.** Daca o imagine este alcatuita din piese de puzzle, Cunoastere v-o puteti imagina ca fiind piesele acestui joc. Pentru a putea obtine in final imaginea ai nevoie de toate piesele. Intelegerea are loc pe masura ce reconstitui imaginea din bucatelele de cunoastere pe care le ai. Uneori ti se pare ca o piesa se potriveste intr-un anume loc dar atentia si obtinerea pieselor iti va arata ca poate locul ei era altundeva. Multitudinea de piese iti da senzatia ca sunt toate, ca macar cunoasterea o ai deja intreaga...Pe masura ce completezi te trezesti ca mai apar piese, carora le gasesti cu atat mai usor locul cu cat ai ajuns mai departe in reconstituirea imaginii de ansamblu. Deci intelegerea se obtine numai ca urmare a jocului, prin experimentare. Piesele disparate nu valoreaza mare lucru, sunt doar o virtualitate pana nu te hotarasti sa le pui cap la cap. Aceasta carte va deseneaza numai conturul pieselor numite

cunoastere. Va trebui sa le decupati singuri, sa le dati o forma apropiata voua. Nici nu contine decat o mica parte din piese, care mie mi-au parut mai importante. Nu este timp si spatiu pentru o pretentie de “exhaustiv”...Daca as vorbi -nu scrie- timp de cinci ani macar douasprezece ore pe zi poate as putea sa ma apropii de un astfel de deziderat. Traind comuniunea cu partenera de viata timp de peste trei ani, relatie in care comunicarea este preponderent empatica, deci vehiculand pachete informationale nu cuvinte, pot aproxima ca detine intre 85-90 % Cunoasterea pe care eu o am. In ceea ce priveste reconstituirea Ansamblului diferentele sunt mult mai mari deoarece dubla maternitate a solicitat atentia ei foarte mult in acest Plan. Chiar daca in parte empatia o ajuta si in aceasta operatie, tot nu a dobandit mai mult de 30-35%, dar va putea recupera, motivatia existand.

Va detaliez acestea pentru ca sa va faceti o imagine despre cum stau, in Adevar, lucrurile. Pentru ca nu este productiv sa va iluzionati ca este ceva foarte facil, chiar daca va este la indemana. “Intoarcerea Fiului Risipitor” cunoaste etape: mai intai trebuie sa decizi ca vrei sa te intorci si este deosebit de importanta aceasta optiune. Dar asta nu este nici pe departe suficient. Urmeaza sa dobandesti Cunoasterea si apoi, cu ajutorul unei stari de Atentie, sa speri sa obtii cat mai repede si Intelegerea. Daca jocul frecventelor nu ti-o va lua inainte esti trezit la timp. Bucatelele de Cunoastere nu iti vor fi de mare folos, nu trebuie sa te minti.

Mai pomenesc despre **activarea mintii** la cote mult superioare celei specifice statutului de “minte limitata” si as vrea sa intelegeti ce spun. Cata vreme procesezi date limitate ale unui plan limitat, perceput prin organe de simt evident limitate in bazele unei pretinse “stiinte” care nici macar o imagine coerenta nu ofera, neraspunzand tocmai principalelor intrebari si negasind solutii la o infinitate de probleme este firesc sa nu poti folosi mai mult din disponibilitatile creierului, care nu numai ca ti-ar prisosi dar fiind dizarmonios dezvoltat fata de ceea ce are de procesat, ar claca foarte usor. Imaginati-va ca ar trebui sa va plimbati cu un avion printr-o camera sau circumscris arealului unui parc ! Cam asa ar fi mintea activata superior in “decorul” creat de micul om. Ceea ce nu inseamna nici pe departe ca mintea ca instrument nu poate sa se deschida la valori nelimitate, procesand date ale nelimitarii.

Pentru asta este necesar sa se bazeze pe o STARE DE ATENTIE superioara, care o va obliga sa redefinesca toti termenii invatati si apoi **sa vada, sa auda si sa simta dincolo de plaja ingusta de frecvente definita de organele noastre de simt uzuale**. Este perfect fezabil si nu este deloc poezie, cu conditia sa nu incerci sa scoti nimic din context. Cartesianismul a fost o dramatica ingustare a posibilitatilor noastre de a explora si de a Crea realitati, darwinismul o piedica in plus pentru revelarea Sinelui. Totul trebuie redefinit si observat in firestile cicluri cauza-efect care fac sa potrivesti mai bine si mai usor piesele Cunoasterii in puzzel-ul Intelegerii.

Vor exista firesc proteste in jur si trebuie sa ti le asumi, ele avand obiectivitatea lor. Daca va imaginati ca mintile functionand TOATE cu doar 6-7 % din disponibilitati ar trebui sa va admita si aprobe activarea la o suta de procente inseamna ca ganditi chiar **numai cu 5%** din capacitate ! Toti se vor grabi sa va avertizeze de pericole, sa va arate tot felul de "sperietori", iar daca nu "va cumintiti" va vor izola cumva, de fapt incercand sa-si protejeze propria limitare. Nu trebuie sa va panicati deoarece doar slabele minti sunt cele care se separa, in nici un caz Sinele lor, al fiecaruia. Incetul cu incetul veti simti empatic simpatia venind din inimile lor, tranzitand peste mintea lor limitata. Pe masura ce va trece timpul conflictul se va muta in interiorul fiecaruia din ei si va lua uneori aspecte dramatice deoarece Sinele lor se va simti putin revigorat empatic de ceea ce vine de la voi, din Sinele vostru deja eliberat fata de el. Se va declansa un "razboi intestin" in fiecare si, functie de cel care va invinge va avea loc Cernerea in Inima fiecaruia din ei. Este totul foarte coerent si obiectiv, chiar daca nimeni nu v-a mai spus asatfel de lucruri pana acum.

In esenta vi s-au mai spus toate, dar in forme specifice momentului la care au fost formulate. Multe au fost alegorii, altele pilde, tot felul de povesti cu tot felul de figuri de stil au incercat macar sa va atraga atentia, spunandu-va **Adevarul**. Daca aveati atentia necesara acum deja stiati mai multe. iluzia insa are si functia de **a** va **distrage atentia**, pulverizand-o simultan in mult prea multe directii. Pe aceasta cale uitarea a fost mult inlesnita, iar planul s-a tot aglomerat si atentia s-a mai fragmentat, iar rezultatul este ca acum cu greu mai sunteti capabili sa va configurati o lista de prioritati in vietile voastre.

Freamatul viu al clipei de **ACUM** este tot mai amenintat de amintiri ale trecutului sau de planuri de viitor, care si el cand va ajunge **PREZENT** va fi ratat cu gandul **la un alt VIITOR**.

Este ceea ce mintea limitata stie sa faca cel mai bine, ea tot planuieste in liniaritatea ei deloc creativa si nu poate vedea din fiecare punct infinitatea de rezolvari specifica clipei. Privesti in jur si nu iti vine sa crezi “minunile” pe care ea le poate face. Cunosc o strada intr-un oras unde am numarat 26 de magazine de exact acelasi profil, cu exact aceleasi repere. Unul a deaschis primul, altul a vazut ca merge si l-a imitat si tot asa s-a ajuns ca acum, desigur, cu greu pot sa supravietuiasca toti. Erau o infinitate de optiuni pentru fiecare cand si-a propus sa deschida ceva dar ei toti, fiecare in parte, nu au vazut decat succesul antemergatorului si nu au putut crea altceva ci au incercat sa-l imite. La fireasca conseccinta nu a putut mintea sa se gandeasca.

Asa se intampla si la nivel macro. Daca avem nevoie de energie, in virtutea mintii limitate am cautat dou-trei solutii alternative, ne-am proptit in randamente scazute sau in frici si am ajuns la vesnic aceasi solutie: sa determinam pe cei care au inca zacaminte de hidrocarburi, pe orice cale -si razboiul nu este chiar ultima- sa il cedeze la preturile si in conditiile care ne convin noua, principalilor consumatori. Unde duce solutia gasita de mintea limitata, ca si conseccinta, nu preocupa pe nimeni. Si mai ales nu intereseaza ca **exista** variate modalitati de a ocoli criza energetica, prin Creativitate adevarata. Pentru ca nu mi se pare prea creativa solutia de a suplini benzina cu alcool obtinut din cultura unor plante tehnice care smulg din suprafata arabila menita sa hraneasca o populatie nu peste tot suficient nutrita, procente semnificative care evident risca sa fie crescute oricand arbitrar, conform unor interese imposibil de controlat.

Pe aceasta cale ne putem trezi ca, din considerente de “castig” major, intr-un an oarecare, jumatate din suprafata agricola sa capete aceasta destinatie, lasand o parte semnificativa de populatie complet fara hrana. Dar mintea limitata a cultivatorului nu va putea fi interesata de acest aspect, decat daca pretul graului va ajunge **competitiv** cu cel al sorgului din care alcoolul se produce. Ce s-a obtinut din rezultatele acestei “cercetari” facute de mintea limitata? O viata mai buna, per ansamblu? Sau o tensiune suplimentara?

In orice directie privesti mintea limitata da nastere la dizarmonii, pe care le mai si proslaveste. Daca am ajuns sa inlocuim adevaratele Valori cu una singura, iluzorie, banul, fara sa intelegem ca excesiva lui capitalizare este un efect al lipsei noastre de constienta, ca pentru ca unul sa detina mult, multi trebuie sa fie lipsiti, mai avem si **nastrusnica idee** de a-i strange pe "cei mai capabili' dintre acesti lipsiti de constienta si scrupule intr-o **"carte aurita".** Acum mintea incearca sa-i ofere ca exemplu demn de urmat, desi este logic ca ceea ce ei au strans deja nu se mai poate strange iar in alt punct de inconstienta. Ce se poate spera din acest gen de opera a mintii limitate?!! Exista vre-o urma de Armonie sau macar de inteligenta primara?!! Eu unul nu reusesc sa o vad. Dar uimitor este faptul ca alti reprezentanti ai mintii limitate au gasit cu cale sa cumpere acest "produs" si sa "studieze", sa afle... Ce oare era de studiat, de aflat sau de inteles acolo, decat cele doua cuvinte scrise mai sus!!!

O "**carte**" a celor mai marinimosi oameni nu avea rost sa apara, ei nu meritau sa fie exemple de urmat. Tensiunile trebuiesc crescute, nu ar fi in acord cu entropia sistemului nici un fel de detensionare, e logic doar, nu?!! Daca anul acesta nu ai **"reusit sa intri"** in "Top", la anul va trebui **sa fii putin mai...,** ca sa reusesti! Si daca credeti ca in locul punctelor de suspensie puteti pune atribute ca "armonios, iubitor, sensibil, cinstit, deschis, omenos" ma tem ca nu sunteti chiar realist. Puneti ce credeti ca se potriveste si vedeti cum va place ce a fost de pus. Acestea sunt "**valorile**" bulgarelui in inconstienta rostogolire!!! Sper ca la anul tirajul sa creasca la acest gen de publicatii, poate sa fie nevoie si de o a doua editie. Oricum, beletristica nu prea mai are cautare. Acum nu citind Clasici ne formam, nici Moderni sau Contemporani. Acum avem Media de toate genurile, avem chat-uri, valori cu adevarat perene. Rezultatul este acela ca nu mai riscam sa discutam prea multe unii cu altii, oricum toti am citit si inteles ceea ce articolele de fond au vrut sa ne spuna. Autorii lor **stiu si pentru noi**, deci ce ar mai fi de comentat! Noi oricum nu avem de unde sti mai bine decat ei!

Daca vi se pare ca nu gasesc **nimic** in regula, ca sunt carcotas, s-ar putea sa aveti dreptate. Pentru ca **a fi OK** ar insemna ca ceva, oricat de infim, sa poata rezona cu **ARMONIA** ! Ce vedeti voi ca ar putea fii acel mic si

neinsemnat “**ceva**”?!! Unde ar fi Iubirea, Armonia, Sensibilitatea sau Omenia ???! Cand acestea toate lipsesc eu vad doar entropie, boala, colaps si moarte de toate felurile. Ce ar trebui sa ma bucure aici? Copii sau batranii care mereu tanjesc dupa ceva ce nu vor putea avea de dragul “topului”? Toti sclavii de pe margine care nu stiu decat sa aplaude “marete realizari” la care, in alinarea lor viseaza, la randu-le? Ce aveti de aplaudat, oameni buni? **Care va sunt si care le sunt realizarile**?

Analizati putin nu numai dintre ei ci in tot peisajul social ce procent chiar este angrenat in productia de “bunuri” sau “servixci” utile, necesare? Mai vedeti apoi cati traiesc din “specularea” acestora in tot felul de verigi intermediare si apoi cati anume nici macar atat nu fac. Aveti intelepciunea de a intelege cati anume **nu sunt atat de slabi** incat sa accepte sa figureze in vre-un “top”. Dintre acestia, cei chiar nestiuti de nimeni sunt cei mai semnificativi.

Este posibil ca invitatia mea la trezire sa nu fie prea agreabila si nici prea politicoasa n-o fi dar nici scuze nu cred ca am a formula cuiva. De voi depinde, de fiecare sa doriti o simplista rastignire de vre-un fel pentru cel ce nu se conformeaza ipoteticelor valori sau, ceea ce este mult mai incomod, sa acceptati ca mingea se afla in terenul vostru. Si, o fi fiind simpla rastignirea unui “altul” de dragul unui pretins confort al lenei de acum, dar tot ACUM exista in fiecare o Instanta Suprema care nu are ceva mai bun de facut decat sa imparta bile albe si bile negre...Iar daca te iluzionezi cumva ca a fi in vre-un top va convinge acea instanta sa fie mai putin vigilenta, te asigur ca te inseli amarnic.

O logica elementara suna cam asa. Gradul de Constienta al fiecaruia este dovedit de ceea ce el considera a fi prioritate pe propria lui lista. Ca atare daca ti-ai fixat ca importante exclusiv valori cuprinse in benzile de frecventa corespunzatoare supravietuirii este firesc sa “beneficiezi” de tot pachetul infoenergetic care se gaseste in acele benzi. **Sexualitatea** ciuntita, neanteleasa, **banul** si **puterea** sunt in aceste benzi specifice micutului om. Dar si **toate nefericirile, bolile, decrepitudinea si moartea** tot informatii specifice acestor benzi de frecventa sunt si atunci cand ai optat pentru una, celelalte vin cu ea. Daca alegi un post de radio, schimband frecventa de receptie, impreuna cu programul dorit

vor veni si spoturile publicitare emise de acel post. Nu ai cum sa le separi! Alegerea ai facut-o cand ai umblat la frecventa de receptie.

Unii spun ca banul poate fi **un scop**, altii ca ar fi doar **un mijloc**. Corect ei nu ar trebui sa fie decat, cel mult, **un efect, o conseccinta**. Pentru ca nu banul are vre-o vina, el este o "realitate" care primeste etichete si atribute ale mintilor noastre. Pozitia noastra fata de el este cea care nu este in regula. Spuneam ca suntem in acest plan pentru a experimenta si a dobandi prin traire senzatii care sa faca din cunoasterea conceptuala o cunoastere vie, experientiala. Ca acest lucru este rezultat al interactiunilor cu semenii nostri in primul rand si apoi cu restul elementelor Creatiei. Izolati nu putem experimenta aproape nimic de valoare reala. Relatiile pot fi la cele mai diferite valori vibratorii si de dorit ar fi ca ele sa fie la cele mai inalte frecvente, cele ale iubirii, intrajutorarii, armoniei, comuniunii. Ca efect al acestor relatii se pot vehicula tot felul de valori si se pot vehicula si bani. Totul este sa fie doar urmare, nu scop si nici mijloc pentru ceva anume.

In acest fel ei nu ocupa o pozitie pe lista ta de prioritati si deci nu vin odata cu ei restul programelor infoenergetice. Dar, **putin probabil sa te situeze in vre-un top**. Ca sa ajungi acolo trebuie "sa tragi" atat de tine cat si de multe aspecte din jurul tau, intr-un cuvant sa le subordonezi multe alte valori. Asa chiar nu merita! Cu toate astea, aici greseala este generala si vedeti bine unde duce ea. Prostitutia, drogurile, crimele, coruptia, razboaiele sunt doar acutele manifestarii acestei pretinse valori, masa eisbergului constituind-o blanda si generala exploatare a celor pe umerii carora am reusit fiecare sa ne cataram. Acutele mai au darul de a ne atrage atentia prin ceea ce preferam sa credem a fi nefiresc dar raul major il constituie tocmai masa mare de pretinsa normalitate.

Daca am reusi sa mai vedem o normalitate adevarata, atunci cand am avea nevoie de ajutor ne-am duce la un semen si i l-am solicita, fara ca lui sau tie sa-i treaca prin cap ca pentru asta ar trebui sa aiba loc un fel de targuiala. Ar trebui sa ne simtim jigniti de o astfel de postura, la fel de bine cel care ar oferi ca si cel care ar primi sa fie platit. Iar daca ajutorul ar trebui sa fie pe termen lung probabil interese comune, pasiuni creatoare ar trebui sa motiveze colaborarea, care tot

colaborare ar trebui sa ramana si cand efectul bani ar aparea. Daca eu te platesc pentru ca tu sa faci ceva, apoi acel ceva poate fi orice ca tot prostitutie se chiama, ca ne place sau nu sa recunoastem. Pot exista nuante daca chiar vreti, dar daca cineva m-ar intreba ce vreau sau cum vreau sa aleg a ma prostitua, voi cauta macar o forma cu “randament superior” si va trebui sa recunosc superioritatea prostitutiei sexuale fata de multe alte forme mult mai liniare, dar care aduc uzuri mai mari decat aceasta, pentru “preturi” mult mai mici.

Nu este o viziune tocmai “ortodoxa” veti spune, dar tot trebuie sa recunoasteti ca un adevar contine. Transformare omului in unealta, in mijloc nu are nimic nobil si va trebui sa recunoastem candva ca asa stau lucrurile. Nu putem avea pretentia ca suntem cu adevarat maturi daca vom tot evita sa vedem cum stau, de fapt, lucrurile. Exista firme de prim rang care nu au prea multi oameni dar acestia toti sunt oameni de conceptie, deci creatori, proiectanti si executanti in acelasi timp. Din mana fiecaruia iese produsul finit de inalta tehnicitate. Nu stiu exact cum sunt reglate aceste colaborari, sunt totusi “realitati ale sistemului capitalist”, dar ma gandesc ca seamana mai putin a ierarhizare administrativa, desi este vorba de firma de traditie.

Desigur ar fi greu acum sa gandim, din “realitatea actuala” cum anume ar putea arata o altfel de realitate. Am convingerea insa ca vom sti sa o cream, dar mutandu-ne din aceasta limitata, asa incat sa raspunda “nevoilor” specifice unui alt nivel de intelegere. Stiu sigur ca multi sunteti deja constienti de impasul in care ne gasim. O scurta vizita prin orice depozit en gros este edificatoare in ceea ce priveste inutilitatea a cel putin 50% din ceea ce actualmente se produce. Pe de alta parte viteza cu care noutatea face ca uzura morala sa-si spuna cuvantul a crescut atat de mult incat practic este o aventura sa hotarasti azi sa cumperi ceva, care maine deja va fi considerat sensibil depasit. Dupa cum vedem epoca tehnologiilor digitale se pare ca se incheie lasand locul unei tehnologii trigitale, PC-urile tind sa devina instrumente cu atat de multe valente incat practic vor inlocui majoritatea aparatelor destinate atat informarii cat si formarii sau divertismentului. Va inlocui probabil televiziunea, va facilita si mai mult comunicatiile, va procesa si converti aproape orice in orice cu viteze si calitati superioare a tot ceea ce am fost

obisnuiti. Deja la nivel planetar tot mai multi au **activitati individuale** legate de PC pe care le si pun in comun cu alti semeni prin intermediul calculatorului si a sistemelor de comunicare asigurate de acesta. Este o placere sa navighezi pe Internet daca o faci din dorinta de a cunoaste si intelege aspecte legate de evolutia a ceea ce numim societatea umana.

Aceasta pare sa fie orientarea catre care se indreapta acum multe individualitati. Ea va avea menirea sa schimbe o paradigma cu o alta, poate nu neaparat “mai buna”. Este clar ca la nivel planetar se manifesta tendinta iesirii din 'turma”, multi au o totala independenta legata de un site propriu si creativitatea individuala este pusa in valoare. Exista desigur si aici stratificari, exista “mari” si “mici” dar oferta poate fi uneori mai interesanta acolo unde nu te astepti. Sunt si multe “capcane” in care multi isi vor pierde timpul sau alte mijloace, dar o evolutie individuala are riscuri care este firesc sa fie asumate.

Se va manifesta si mai mult o autoizolare contraproductiva, cel putin intr-o prima perioada. Este insa posibil ca, prin autodeterminare si deci prin **gestionarea** integral **individuala** a tuturor “parametrilor vietii” sa apara disponibilitati de **timp** si **alte mijloace** care sa poata duce si la punerea lor in comun cu semenii. Ar fi doar o alta cale. Oricum, in jurul calculatorului si prin intermediul Internetului si altor retele mai mici ne indreptam clar spre o alta lume. Deja exista forumuri de tot felul unde sunt abordate tematici foarte diferite si sunt “locuri” care ofera o libertate de exprimare neingradita de nimic. Exista si “locuri elitiste” in care accesul este limitat prin parolari pe diferite considerente, dar este posibil sa se dovedeasca o atitudine nu tocmai productiva si sa piarda teren. Oricum, exista deja si se extinde permanent acest “sat planetar” unde comunicarea are loc in timp real si nu s-ar fi putut petrece la nivelul mintii limitate altfel decat prin aceste tehnologii. Un experiment cu adevarat notabil.

Desigur si pe Net exista o puternica orientare cu aspect economic. Chiar **el** exista ca urmare a unor investitii majore facute in timp si de catre foarte multi, practic de fiecare participant intr-o oarecare masura. Dar nu peste tot banul este **singura motivatie** si asta este demn de subliniat. Cred ca multi ati avut bucuria sa beneficiati de cate un programel oferit de autor insotit doar de cateva cuvinte bune si blande, din

inima, dat fara a vi se cere ceva in schimb. Oricum internetul si tehnica de calcul a spulberat in parte ideea de “drepturi de proprietate intelectuala”, destul de nefireasca daca observam creativitatea ca fiind un atribut al Sinelui si nu al mintii limitate.

Formate de muzica cum este MP3 nu mai pot fi evitate si au trebuit acceptate de cei care produc tehnologii, chiar daca prin asta s-a scapat total de sub control dreptul de autor in cazul muzicii. La fel stau lucrurile si in formatele pentru filme. Desigur ca cei care creeaza trebuie sa aiba un suport asigurat, desigur industria filmului trebuie sustinuta prin mijloace financiare si aici se va intra intr-un impas major daca nu schimbam mentalitatile pentru a face fata exploziei tehnologice care, iata, devanseaza cu mult maturizarea Constiintei.

Daca esti atent si detasat, Civilizatia trece prin minunate clipe de tensiuni din toate directiile, cu scopul clar de a se trezi. Aproape nu exista aspect al asa numitei “vieti cotidiene” care sa nu se tensioneze ca o coarda gata sa se rupa, parca subliniind iar si iar nefirescul mod de abordare care duce la aceasta intindere periculoasa. Multe vor ceda in viata fiecaruia pana il va determina sa se hotarasca. Desigur el vede loc de optiune, in fond este o iluzie, Armonia nu este optiune, este **lege** si ea ar trebui sa echivaleze cu culoarea verde a semaforului in vietile noastre. Ce optiune poti avea la un semafor, daca esti cu capul pe umeri? Si daca esti atent, desigur!!! Vei trece odata pe rosu, de doua ori, vei mai plati o amenda dar in final tot un accident va pune capat evolutiei tale de “sofer”.

Partea cu adevarat dificila este ca noi toti avem impresia ca evoluam ca personalitati distincte si ni se pare ca hotararile pe care le luam sunt chiar ale noastre. In realitate suntem **dublu racordati pe de-a intregul**. La nivelul mintii limitate suntem releu al Constiintei Colective, care prin fiecare isi face “programele” ei. La acest nivel suntem “turma” nevinovata, care priveste stanga-dreapta si face exact pasii ce i se impun. Totul este absolut previzibil in evolutia fiecaruia. A doua racordare este a Sinelui, desigur. Va spuneam ca aici verdele este verde si joaca de a trece pe alta culoare nu este decat o imprudenta si atat. La acest nivel UNA SUNTEM cu toti semenii si intreaga Manifestare.

La nivelul personalitatii avem un oarecare grad de libertate deoarece sunt multe cliseele infoenergetice depuse acolo. Este cumva ca in jurisprudenta americana, a mai existat un precedent al unei situatii si au fost gasite urmatoarele solutii. Sunt prefabricate, dar sunt optiuni. Iar daca chiar poti, creezi tu un precedent, un alt program dupa care se poate iesi din situatia data. Iti da senzatia de libertate. Dar vei vedea ca in hotararile majore nu sunt mai multe solutiile si vei proceda conform cliseului existent. Si nici nu te vei incumeta sa creezi tu o solutie noua, astea merg doar in zona detaliilor vietii. Desigur mintea ta va spune ca **nu este si cazul tau**, ca tu **“dai de mancare la 10 000 de oameni”,** cum am mai auzit! Deci ai multe responsabilitati si multe optiuni de facut. Sa vedem, chiar ai?!! Da, poti decide sa le majorezi salariile cu ceva. Zece paini pe luna mai mult ar insemna o treime pe zi pentru fiecare din ei. Ceea ce inseamna 50.000 pe luna in plus. Adica 10000x50000= 500 000 000 lei. Pe fiecare daca il vei intreba va spune ca ti-ai batut joc de el, te mai lauzi cand i-ai dat doua pachete de tigari in plus! Si totusi pentru tine ar insemna un efort suplimentar de jumatate de miliard. Nimeni nu-ti va multumi pentru el, stii bine asta! Crezi ca vei face acest efort?! Eu unul nu cred. Deci, iata ca iluzoriu crezi ca poti face chiar ce vrei. In schimb stiu ca vei alege, pe un considerent sau altul, citeva zeci din ei carora la vei da cu 500 000 mai mult pe luna. Este previzibil sa procedezi asa. In acest fel aceia chiar vor simti cat de cat o crestere salariala iar la tine se va contabiliza un efort lunar de numai cateva zeci de milioane. In plus intelectul tau va spune ca **“i-ai stimulat pe cei mai...”** Daca “un nebun” iti va spune: draga domnule, iti pot asigura o consultanta in orice domeniu al vietii de inalta calitate, deoarece mi-am activat creierul la cote aparent imposibile, ai fi pus in situatia de a creea tu un precedent intr-un moment de importanta majora. Crezi ca o vei face?! Un simplu da ar aduce solutii la toate problemele ce se ivesc din dinamica vietii si totusi vei spune, din numeroase motive doar **nu**. In primul rand nu-ti va permite Constiinta Colectiva sa dai alt raspuns. Ea va starni ego-ul tau care va spune ca nu am cum sa fiu mai destept decat tine. Iti va argumenta ca daca as fi fost, eu aveam acum 10 000 de angajati si nu tu. Desigur e **fals**, un creier activat la maxim nu ar avea dece sa faca acest gen de “piramida entropica” sub el, tocmai pentru ca este la

asemenea cote. Dar mintea ta nu poate intelege asta! Inca un argument care arata ca **nu poti** face nicidecum ce vrei. In plus sunt multe din cele pe care **“le stii ca fiind imposibile”** si deci nu le vei face. Aici ma refer la faptul ca **nu stii** ca poti sa nu imbatranesti, nu stii ca poti intineri si vindeca totul si nu stii ca nu ai dece sa mori. Sunt realitati care iti sunt interzise **de mintea ta** limitata ca releu al egregorului uman. Si mai spui apoi ca ai statut de V.I.P.!!! Hai sa radem! Chiar vezi ceva cu adevarat **I**mportant la tine?!! Eventual un loc rezervat intr-o biata parcare!

Am schitat cumva “o pozitie favorita la nivelul mintii limitate”. Cam ce este ea in Adevar. Ca Sine desigur si detinatorul ei este o individualitate minunata care isi face un experiment, nici mai bun, nici mai rau decat celelalte, in corp fizic. Nu a avut in alte vieti aceasta oportunitate si si-a creat-o in aceasta. Trebuia sa stie cum este sa fii VIP! Ce senzatii iti da un astfel de statut! Daca ai o minte mai transparenta vei putea simti ca si tu ai facut o experienta asemanatoare in alte vieti. Aceasta te face ca acum sa nu ti se mai para tentant acel experiment ci un altul, oricare. Tu doar simti ca nu te mai intereseaza si nici impresioneaza.. Acum altele sunt “temele” pe care ti le-ai propus.

Sa stiti ca o incarnare uneori nu este foarte mult. Ceea ce ti-ai propus poate parea chiar insignifiant. Cate un spirit se incarneaza **doar** pentru a ajuta pe un altul sa se trezeasca. Sunt acei copii **care mor**. Ei vin de regula in ajutorul unuia din “parinti”, pentru a-l ajuta sa evolueze. Desigur din minte limitata numai asemenea ajutor nu iti poti dori, dar intelegerea ati facut-o pe cand nu erati in minte limitata si atunci “drama” nu se simtea. Daca nu ar avea asemenea incarcatura nu s-ar putea constitui intr-o motivatie puternica, de care uneori chiar este nevoie. Preferabil ar fi sa accepti constient evolutia si atunci nu vei avea nevoie de astfel de motivatii, sau de altele poate apropiat de dureroase, cum sunt bolile cronice sau degenerative, anchilozante, imposibil de solutionat in limitele acceptate de minte. Dar, intotdeauna tu alegi cat de greu sa-ti fie! Daca nu ai dori sa fie dificil ar trebui sa lasi Armonia sa lucreze **prin tine** si totul s-ar petrece **de la Sine.** Dar cati aleg calea simpla si armonioasa in vietile lor de oameni?!!

Credem ca suntem aici sa luptam, sa ne (z)batem pentru o multime de lucruri, sa fim rai si urati, sa ne certam, sa

injuram, sa ne vaitam si sa lovim in tot si toate...Asta vedem ca normalitate, asta devenim si noi...Ca prin asta am ajuns incredibil de slabi, ca este tot ce putem face ca sa fim, ca importanta, cea din urma parte a Creatiei, nu vedm. Si, creatori inconstienti, **reusim**.

Am pe calculator ca screen saver colectiile calendarelor unor prestigioase reviste, reprezentand cele mai frumoase femei din ultimii 45 de ani, cateva mii de poze cu corpuri aproape impecabile. La un anumit nivel este o bucurie sa le privesti dar **cu conditia sa nu te gandesti** ce au reusit mintile lor sa faca din ele. Daca o faci, totul se transforma intr-un motiv de infinita tristete. Nu ar trebui sa fie asa, dar **nimeni nu stie** si fiecare pune in opera ceea ce stie, respectiv suferintele, bolile, imbatranirea si moartea. Ce ar mai putea acum fii un minunat corp al anilor 60? Cate au trecut peste el, marcandu-l intotdeauna, **ca efect de efect ce este?**

Interesant este ca voua parca nici nu va pasa! Si cred ca am fost amabil spunand "**parca**", desi experienta voastra este intotdeauna vizata, niciodata nu intelegeti sa faceti nimic. Ca prietenul a carui sotie are diabet si caruia desigur i-am oferit ajutorul. Nu a schitat nici un gest, de parca nu viata lui si a sotiei aveau sa devina un calvar din ce in ce mai mare. Sau cel suferind de cancer caruia i-a vorbit sotia, el raspunzand ca se mai gandeste. La ce oare s-o mai fi gandind? I-a mai oferit cineva asigurarea ca se vindeca?! Evident ca nu!

Dar la fel procedati si cu cele ce par a fi cele mai mici gesturi, care desigur au urmarile lor, nu intotdeauna lipsite de importanta. Te duci sa discuti cu cineva ceva anume, pe drum ai uitat si cand ajungi sporovai orice altceva iar la intoarcere realizezi ca tocmai pentru ceea ce ai plecat nu ai discutat. De asta depindea ceva, care apoi se constituie intr-o dificultate suplimentara. Se intampla atat de des ca nici nu mai observati!

Ceea ce obtineti intotdeauna este o fiinta foarte slaba, lipsita de un adevarat randament, aspecte care nu fac decat sa se adanceasca de la o zi la alta. Majoritatea nici nu mai realizeaza ca li s-a "intamplat". Unii insa da, si atunci solicita sprijin. Daca nu se duc spre o iluzie oarecare si gasesc un adevarat suport atunci, in prima faza, inconstient desigur, incep sa "traga" infoenergii din dorinta de a se echilibra foarte **repede** si **facil**. Intuitiv constientizeaza ca au operat dizarmonii majore, care le-a dezechilibrat racordarile

infoenergetice. Se constituie in ceea ce se chiama “vampiri energetici”. Daca cel la care s-au dus este suficient de constient si pe deplin racrdat, accepta sa le ofere acest “prim ajutor”, de cateva ori, timp in care cauta sa le indice o cale corecta, individuala. Se intampla de multe ori insa ca acestia sa se multumeasca cu sprijinul deja obtinut, in speranta desarta ca se vor putea apoi descurca si singuri. Adevarul este insa ca se inseala, ca daca aveau cunoasterea si intelegerea care sa le permita sa se descurce singuri, nu ar fi ajuns la dezechilibre majore si, in cel mai scurt timp vor ajunge si mai dezechilibrati. Cauzalitatea nu a fost modificata, in schimb Sinele a mai adaugat niste bile negre, care au acutizat starea si mai mult.

De altfel ultimul pasaj mi-a fost inspirat de o vizita facuta astazi unei vechi cunostiinte, aflata exact in situatia recidivanta despre care va aminteam. A fost o a treia incercare a ei de a se reechilibra energetic si tot a treia in care am cautat sa-i ofer cunoasterea si intelegerea minima a situatiei in care se gaseste. Este posibil ca sa se declare multumita, eu simteam dupa cinci ore de vorbit ca este de acum mai mult decat ea poate duce si eu mai pot oferi, mai ales ca tot timpul simteam cum, un anumit nivel al fiintei ei, trage cu disperare energie. Daca insa nu se hotaraste sa se angajeze pe un drum constient, o data viitoare nu mai este cazul sa aiba loc deoarece ar duce doar la o dependenta energetica si nu ar fi nici macar benefic pentru ea si nici armonios. Va fi preferabil sa refuz sa mai aiba loc o intalnire. Exemplul va poate fi util, indiferent rolul incare va puteti afla. Vampirismul energetic trebuie insa sa il intelegeti corect si va invit sa vedeti niste tuburi capilare introduse cu un capat intr-un vas cu lichid sau niste vase comunicante. La un anumit nivel de intelegere si noi functionam la fel. Echilibrarea energetica pe seama prezentei unei fiinte pe deplin racordate este un fenomen firesc, caruia nu ai motiv sa i te opui. Mai grav este cand ea are loc intre fiinte care, nici una din ele, nu este pe deplin racordata. In acest caz “donatorul” simte puternic vampirizarea ca pe un puternic disconfort, deoarece ii scade brusc un potential si asa limitat, intrand intr-o criza si el. Adeseori apar ameteli, nesiguranta, palpitatii, insuficienta respiratorie, etc. Dar, in principiu, fenomenul este **normal**, nu este de cele mai multe ori nici macar constientizat sau intentionat. In cazul pomenit

este o exceptie, el fiind **un proces absolut constientizat de ambele parti si acceptat** dar care trebuie evitat sa duca la dependenta.

Si pentru ca va spuneam de bile albe si negre, de “cernerea” care are loc permanent si nu la o data scadenta, dand nastere la urmatoarele “evenimente neprevazute si absolut intamplatoare” din vietile voastre, atunci cand mintea limitata se multumeste doar cu reechilibrarea energetica, Sinele va imaginati singuri ca nu va sta nepasator. Sunt principalele lui “parghii” prin care poate determina egotica personalitate sa devina mai atenta si sa ridice nivelul experientelor sale.

Incercam sa-i explic prietenei mele sa nu se bucure prea mult de ajutorul limitat pe care **imi permite** sa i-l dau, in caz ca asta are de gand. O atentionam exact asupra ideii din aliniatul precedent, tocmai pentru ca a mai procedat si alta data asa, apoi experientele de viata nefiind “mai bune” ci dimpotriva. Interesant de observat este un aspect mult mai general. Prezenta intre voi a unei Constiinte Constiente se face destul de repede remarcata din foarte multe motive. Primul ar fi acela ca **ea nu va mai impartaseste valorile**. Ca atare se comporta conform nivelului de Cunoastere si Intelegere la care si-a acordat accesul. Nu mai freaca vreascurile, pentru a produce foc ci scoate bricheta. E simplu de inteles, daca chiar vrei. Dar **e mai simplu sa nu vrei**. Sa te simti legitimat de faptul ca tot tribul tau face focul frecand lemnele si sa cartesti, functie de “pozitia” in care crezi ca te gasesti fata de acel “ciudat” !

S-ar putea sa te trezesti ca i-ai devenit,- dece oare tocmai **tie** trebuia sa ti se intample!?- “socru” sau “cumnata”, ca era fostul tau sot sau prieten care, iata, a devenit cam ciudat...In mintisoara ta mica, care nu vede decat lumea efectelor, intamplarea exista incercand sa tina loc de cauzalitate. De unde sa stii ca **nimic nu este intamplator**, nici macar un banal accident! Ca atare te trezesti “implicat” in orice caz mai mult decat ti-ai fi dorit, intr-o relatie pe care preferi sa nu o ai, sa o desfiintezi cumva.

Decat sa faci efortul de a intelege adevarata cauza pentru care Sinele tau a ales candva aceasta apropiere, preferi sa pui niste etichete si **sa fugi cat poti**, in baza etichetelor puse de tine. Desigur mintea ta limitata face aceasta farsa

Sinelui tau, caruia nu-i mai ramane altceva decat sa depuncteze. Apoi urmeaza ca viata ta sa “mearga inainte”, cat mai departe de orice implicare si intelegere dar si de experiente mai inalte. **Ai “judecat”** ceva ce oricum nu puteai intelege cata vreme nu voiai cu adevarat nici macar **sa fii putin atent**. Aici “Scripturile” au dreptate cand spun sa nu-ti judeci aproapele niciodata. Poti avea surpriza ca, cu un creier activat 6-7% sa fi judecat un creier activat 100%! Ti se pare fezabil? Un semen care a facut doar o facultate in plus te impresioneaza si te pleci in fata imensei lui Stiinte! Nu vreti **sa zimbim macar putin?!?**

Preferi sa uiti ca mai esti parinte, sau ca ai avut un prieten, uiti deci tocmai **valorile Inimii**, singurele Adevarate, de dragul iluziilor si a suficientei ego-ului tau, a apartenentei mintii tale la o banca de date colectiva deformata. E mai confortabil pentru micuta minte si o lasi sa decida tocmai pe ea. **Alegerea a fost la indemana ta intotdeauna** si aici iar ne intoarcem cu un gand la vechi texte.

Revin asupra observatiei ca nimeni, niciodata nu va putea intelege o realitate situata dincolo de plafonul care delimiteaza nivelul de cunoastere la care si-a limitat singur accesul, si ca principala limita o constituie, de regula, convingerea ca **tu deja stii**. Spuneti-i plafonare sau suficienta, infatuare sau aroganta, blazare sau cum oti mai vrea, rezultatul este ca **nu doriti mai mult**. Ca atare e mai simplu sa negati ca ar mai putea exista ceva de stiut si care sa mai si merite. In realitate, **abia dincolo de aceasta convingere incepe adevarata Cunoastere si Intelegere a orice veti vrea voi**. Si, ca atare, adevarata Fericire sau Eliberare, Viata abia aici capata sens. Nu uitati valoarea reala a unui punct de vedere. Cata vreme cunoasterea este limitata va veti afla intr-un punct de unde aveti o perspectiva asupra Realitatii. Nu o imagine intreaga, nu un Adevar Absolut ci doar o simpla proiectie intr-un plan sau altul.

Acest fapt m-a nemultumit intotdeauna si m-a motivat suficient pentru aventura care a urmat. Si acum glumesc cu partenera mea de viata, cand drumul i se pare dificil pe calea ei, spunandu-i **“ti-a spus cineva ca va fi usor?”.** Problemele nu cu Sinele le veti avea ci numai cu intelectul. Sunt chiar ”**draconice**” aspectele cu care veti avea sa va confruntati. Dar va propun sa incercati sa o determinati sa renunte, sub orice

motiv. Promiteti-i ce veti vrea voi. Abia dupa aceea veti intelege ca, odata ce **ai vazut, ai inteles** chiar si partial, **ai fost martor**, nimic din lumea care voua vi se pare a fi singura nu mai are valoarea necesara pentru a ocupa o pozitie pe lista de prioritati individuala. Si nu este vorba despre un varstnic, satul de toate experientele posibile, motivat de aceasta satietate experientiala sa mearga spre Adevar Absolut ci despre o tanara mama a doi copilasi minunati, o fetita de 2 ani si sase luni si un baietel de numai un an si o luna, ea insasi neavand nici 25 de ani, o forma a fizicului de la foarte bine in sus, dar cu o minte “deschisa” cam la 30 % deja.

Poate parea greu de inteles dar asa se petrec lucrurile cand gradul de transparenta al mintii este suficient de mare pentru a permite Sinelui sa se manifeste semnificativ. Se “intampla acum” nu foarte rar la cei a caror varsta “biologica” nu este mare si se va petrece din ce in ce mai des. Frecventa in crestere a Sistemului din care Pamantul este parte faciliteaza aceasta transparenta. Ca senzatie ei simt destul de acut “nefirescul” evolutiei civilizatiei Pamant, nu se simt atrasi de ”valorile” acesteia si au o mare capacitate de a intelege superior date si situatii din cele mai diverse, fara nici o legatura cu gradul lor de pregatire obtinut prin studii. Daca ii observi cu atentie manifesta o anumita **genialitate** -racordare superioara- pe care o canalizeaza spre abordarea cu deosebita detasare a relatiilor si a “problemelor” pe care le au de rezolvat. In acest mod bland cauta sa dea o lectie de viata celor “mai varstnici”, care aleg de regula aceleasi vechi metode de a exercita presiuni asupra lor pentru a-i obliga sa le recunoasca valorile.

Am avut ocazia sa cunosc mai multi reprezentanti ai acestei “generatii” si mi s-au parut intotdeauna remarcabili. Nu putini dintre ei renunta in fata insistentelor “celor apropiati”, “celor de care par ca depind” ca oameni: parinti, educatori, frati mai mari, chiar prieteni. Unii insa par ca **nu o pot face**. prefera sa devina problema, sa fie “**rebeli**”. De acestia poate depinde soarta Umanitatii, cu Adevarat. Recent urmaream la TV un tanar patron, care brusc a sesizat ca afacerea lui profitabila si de top era de fapt propria lui condamnare si limitare si a renuntat la ea din proprie convingere. A fost o “trezire” urmata si de o decizie pe masura. Iar iesirea pe un canal de televiziune pentru a-si face publice aceste ”revelatii”

era un semnal din inima dat semenilor, menit tot **Trezirii Constientei lor**. Deci se simtea ca are o misiune. Pe care iata, **si-o recunostea**. Ulterior si prin organizarea unei conferinte publice.

Dragii mei oameni, cel mai bun -daca nu singurul- mod in care poti convinge pe cineva de un adevar este sa il traiesti tu mai intai, sa te constitui **in exemplu personal**. Daca veti privi in perspectiva inversa, in istorie, veti vedea ca cele mai semnificative personalitati, care au determinat cotituri in evolutia omenirii asa au procedat. Nu poti sustine ceva decat prin traire proprie, daca intentionezi sa fi inteles sau crezut. Demagogia, minciuna au “picioare scurte” spune o vorba destul de inteleapta. Este si motivul pentru care politicianismul este asociat cu “cea mai veche meserie”. Diplomatie nu este in nici un caz sinonimul adevarului, nu?.

Au trecut zile de cand nu am mai scris aici deoarece am scris cuiva ceva, desigur in acelasi sens: ce as putea eu spune sau face decat sa invit pe oricine s-a situat intr-o pozitie favorabila, sa incerce sa isi duca experienta cat poate de Sus? Iar pozitie favorabila nu inseamna neaparat ceea ce mintea limitata ar putea crede ci uneori chiar contrariul: o boala, o suferinta, deci un complex de necunoastere si neintelegere. Poate insemna si un grad de transparenta al mintii mai bun sau niste experiente avute anterior la un nivel vibratoriu mai ridicat, practic multe sunt aspectele care pot sa se constituie in a fi “favorabile”.

Viata traita pe acest pamant duce macar la momente , pentru fiecare, in care Atentia este solicitata de cate un fapt etichetat ca “ciudat”, “curios”, “inexplicabil” si pe care adesea nu-l putem uita niciodata. Retin ca eram la o onomastica si unul din cei care stiau ca sunt putin “altfel” ma abordeaza cu timiditate, pentru a-mi realata un lucru ciudat, care l-a urmarit toata viata prin inexplicabil si pe care l-a trait ca pusti, el acum fiind dincolo de pensie. Traia undeva la tara si, intr-o zi, umbland prin padure, s-a trezit cu un animal periculos (nu mai retin, lup, urs) pe urmele lui. A alergat cat a putut si s-a pomenit pe marginea unei prapastii adanci si deosebit de largi, mai multi metri largime, dupa care s-a pomenit deodata pe cealalta parte a prapastiei, animalul ramanand pe partea opusa. M-a rugat sa nu mai spun nimanui de patania sa, pe

care nu a indraznit sa o relateze nimanui niciodata, de teama ca ar fi starnit suspiciuni.

Astfel de “patanii”, dar de o paleta deosebit de larga, fac parte din cele despre care va spuneam. Ele ar trebui sa ne faca sa intuim ca exista fenomenologie **care se manifesta aici** dar ale caror cauze nu ne vor putea fi accesibile din minte limitata. Astfel, prin extensie, am putea sa nu mai tot cautam in toate explicatii facile aici, deoarece nu le gasim si ne mintim ca le-am gasit, facand tot felul de confuzii. Aici intra foarte multe manifestari, din care “**bolile**” sunt cele mai putin intelese, ca si cauzalitate. Dam vina pe batranete, pe tot felul de alimente sau lipsuri alimentare, impricinam pe oricine si orice pentru suferintele noastre, parca ferindu-ne sa observam ce si cat anume am deformat in perceptiile si alegerile pe care le-am tot facut, in separarile pe care le-am tot operat.

Armonia, dragii mei semeni, recunoasterea si pastrarea ei “cu sfintenie” in absolut toate gandurile, cuvintele si faptele voastre sunt singura garantie, dar imbatabila, pentru o sanatate vesnica. Cand cineva incearca sa-mi spuna cat este el de armonios dar are ochelari atarnati de nas, nu ma poate convinge ca **stie macar ce spune**. Nu mai vorbesc de cei stresati sau suferinzi de orice altceva. Este absolut suficient sa te simti **putin obosit** pentru a-ti da seama ca nu este ceva in ordine in ceea ce ai gandit sau ai facut. Oboseala trebuie sa o percepeti ca fiind total nefireasca si un adevarat semnal de alarma, menit sa va avertizeze. Aparent nu este grav dar prin repetare zilnica duce automat la o manifestare majorata putin, si deja va aflati pe un drum periculos, al carui final nu este prea greu de imaginat. Activitatile cotidiene, chiar un “serviciu” nu ar trebui sa duca la oboseala. Daca au acest rezultat ele **nu sunt potrivite** pentru individualitatea care voi sunteti si ar fi de preferat sa le schimbati, deoarece mintea este cea care oboseste si care are toate mijloacele de a-si “ manifesta nemultumirea”. Veti protesta spunand ca nu mintea a obosit ci te miri ce alta parte a corpului. Eu stiu ca **asa pare**, dar ceea ce voi nu stiti este ca “**eticheta**” o pune ea si **abia apoi** voi simtiti manifestarea **careia eticheta i-a dat nastere**. Pare greu de crezut dar asta nu face sa fie mai putin adevarat.

Pentru a ma crede am sa dau un banal exemplu, pe care sunt sigur ca ati avut ocazia sa-l traiti sau macar sa-l observati majoritatea, intrigandu-va putin. Am sa iau cazul unui tanar

barbat care, dupa o zi de munca “obositoare” simte ca o odihna este tot ce isi poate dori. Daca brusc apare o “oportunitate blonda” in preajma, daca ii mai si place cum arata, in trei minute este absolut remontat si capabil de un maxim efort fizic, poate chiar pe parcursul unor ore, efort la randul lui deloc neglijabil. Nu exista nimic **cu adevarat obiectiv** in starea lui fizica si o demonstreaza cu prisosinta. Incercati in schimb sa-l motivati cu orice altceva si mai trimiteti-l pentru inca o tura la servici, pe motiv ca i s-a imbolnavit colegul si veti vedea ca nu veti obtine un rezultat acceptabil macar.

Stiu ca mintea va raspunde ca sunt “hormoni” implicati sau te miri ce alt raspuns sofisticat veti cauta sa dati. Va asigur insa ca lucrurile stau asa cum v-am spus. Cauzalitatea nu este decelabila aproape niciodata pentru nivelul de intelegere accesibil mintii limitate. Iar raspunsurile eronate va duc intotdeauna in iluzii “satisfacatoare” doar pentru ea. Ele va deformeaza si mai mult calea prin conseccinte ale neintelegerilor. Observatia facuta anterior despre tanarul ipotetic ar trebui sa-l atentioneze despre “relativitatea” starii lui de oboseala, sa vada ca ocupatia lui cotidiana nu-i ofera suficiente satisfactii si ca, prin acumulare va avea parte de conseccinte de nedorit in experienta lui viitoare. Ca atare ar fi indicat sa isi ia responsabilitatea de a o schimba in favoarea uneia “placute”.

Noi suntem obisnuiti a face o distinctie intre ceea ce avem ca ocupatie si placerile noastre. In realitate doar suprapunerea lor peste aceiasi indeletnicire este o experienta utila fiintei si nu va avea repercursiuni nedorite asupra evolutiei ulterioare. Altfel plictiseala, rutina vor duce rapid la ceva perceput ca **obositor** si intotdeauna ar trebui sa avem intelepciunea de a lasa locul altuia, care probabil are nevoie de acea experienta, noi mergand la ceva mai sus, de regula.

Sfatul este valabil si in convietuirea intre doua persoane. Daca constatati ca nu mai este nimic proaspat in relatia voastra, ca ea s-a plafonat, ca o atitudine creativa chiar nu mai este posibila, parasiti-o cu toata detasarea, de dragul **ambilor** parteneri. Ego-ul celui de langa tine va avea tendinta de a se “da lovit” dar ar fi util sa aveti o discutie matura in care sa ajungeti sa recunoasteti ca poate a fost o experienta deosebit de frumoasa care a ajuns intr-un punct de unde este posibil sa

nu mai poata urma nimic remarcabil ci doar o cadere vesnica intr-o moarte din ce in ce mai manifesta, la fel de neinteresanta pentru amandoi. Nu exista pseudovalori ale mintii limitate de dragul carora sa merite sa va sacrificati experienta de viata. Ar fi util sa imi dati dreptate, de dragul vostru si nu al meu. Viata construieste rapid circumstante si toate “utilitatile” necesare, nu e cazul sa va cramponati voi, cu teama, de ceva.

Exista nivele de intelegere si experienta la care nici nu visati inca dar la care nici nu veti ajunge vreodata daca va tot limitati, in care Armonia Universala iti asigura toate mijloacele necesare experientei tale. Iar cand am spus “toate” stiu bine ce am spus. Portile acestei “abundente” se deschid doar cand nivelul de cunoastere si intelegere iti acorda accesul, deci numai de tine depinde totul, iarasi.

Va trebui iar sa atentonez asupra uneia din “valorile” mintii limitate, poate cea mai periculoasa tocmai deoarece pare buna si blanda. Este vorba de “atitudinea, postura de **om bun**”. Noi vedem in jur manifestandu-se uneori atat de dizarmonios semeni de-ai nostri incat, in virtutea unei validari venita parca din Esenta, preferam evident sa fim mai blanzi, mai buni, concesivi in manifestarile noastre. Ori aici este o mare capcana.

Pericolul nu sta in manifestarea noastra ci in ceea ce o sustine, ce se afla in spatele ei. Daca ar sta Cunoasterea si Intelegerea superioara , Supraconstienta atunci ar fi absolut in regula dar nu are cum sa fie acesta suportul deoarece trebuie sa recunoasteti fiecare ca nu le detineti. Atitudinea concesiva nu este o expresie a recunoasterii Armoniei intre toate Aspectele Existentei ci doar o alegere a mintii limitate a unuia din programele infoenergetice depozitate in Constiinta Colectiva, care desigur a fost candva un program pur dar a fost pervertit conform intereselor acestei Inteligente. Evident el este o optiune la care vor rezona intelectele mai slefiute, ego-uri mai sofisticate care se exprima mai “aerat” putin. Prin aceasta atitudine blanda si buna insa se autolimiteaza suplimentar, considerand ca stiu si pot deja, ca nu fac parte din izvoarele de entropie ale acestei Lumi.

A “lasa de la tine” nu este decat o atitudine, deoarece se traduce printr-un sablon comportamental prefabricat care nu face decat sa fie raspuns, deci efect al unei cauze situata

aparent undeva, inafara noastra. Cu alte cuvinte ne insinueaza ideea ca nu avem o responsabilitate reala **a situatiei** date ci doar una limitata, **de efect** al acestei situatii. Ori aceasta este **absolut FALS**. Sinele nostru are responsabilitati in existenta, in aparitia situatiei si nu in a adopta o pozitie la iesirea din acel eveniment. Sper ca ati inteles diferenta.

Daca ati expansionat constient Constiinta care Sunteti este de bun simt ca ceea ce “se petrece” in cadrul acestui corp expansionat va revine **pe deplin** ca responsabilitate. Cum ar fi cu putinta sa va situati acum in postura detasata si sa va mai considerati si “efect”???! A fost o explicatie suplimentara.
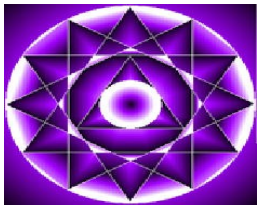
Va asigur ca veti ajunge sa traiti ca experienta responsabilitatea pentru tot ceea aparent doar va inconjoara. Un banal accident petrecut in preajma nu are voie sa se “intample” daca ati reusit sa va revelati Sinele, ca atare ce ar mai fi de spus despre a va imbolnavi structura “corpului fizic” sau o infinitate de alte aspecte. Voi reinstaurati Armonia si in cadrul ei nu **”se intampla** nimic”. Voi o radiati in plan local si functie de puritatea “sursei” care Sunteti arata totalitatea manifestarilor ce au loc pe arii din ce in ce mai extinse. Pentru ca o radiati in “toate dimensiunile”, deci si in zona Cauzalitatilor. Acolo “**demontati**” eventualele surse de tensiune, acolo generati cu adevarat Armonia.